

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

Index Rervm Notabilivm In hoc primo Tomo contentarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

INDEX

RERVM NOTABILIVM

In hoc primo Tomo contentarum.

Prima Littera indicat Tractatum, Secunda Resolutionem, Tertia Paragraphum, Quarta Paginam.

A

Abbaes.

ABBATES Religiosi, an possint esse Patrimi in Baptismo, & Confirmatione? Tract. 2. Resol. 22. §. 7. pag. 82

Abycere.

Abiiciat Clericus Breviarium, v. g. in diuturna navigatione, an teneatur aperire hanc circumstantiam in confessione, vel ei sufficiat dicere, vigesies, v. g. omisi Horas Canonicas? t. 7. r. 62. §. 2. p. 375

Post abiectionem Breviarium si quis dolet de causa omissionis data, non amplius peccat omitendo Horas, quandiu novam negligentiam in comparando Breviarium non admittit, ibid. §. 3

Abrogatio.

Si abrogat Pontifex præceptum Ecclesiasticum consuetudini, an remaneat præceptum divinum vagè, & indeterminatè? t. 3. r. 67. §. 6. p. 132

Idem est de præcepto Eucharistico in quo casu validè, sed illicitè possit Pontifex illud abrogare, ibid. §. 7.

Et quid cum aliquo in particulari in utroque casu? ibid.

Abolutio Sacramentalis, absolvens, absolvoere Absolutus.

Pro his verbis in primo indice posito in principio hujus tom. vel in titulis ad textus Tractatus 4. de *absolutione sacramentali*, lege omnes ejus 67. Resolutiones, quæ omnes plenè sunt questionibus pro supradictis verbis.

Et eadem est ratio pro omnibus 69. Res. contentis in tr. 5. de *absolutione à Reservatis*, demptis paucis, ubi plures difficultates invenies super hoc verbum *Abolutio à Reservatis*, & vide in hoc indice verb. *Adultus, Confessarius, Confessio, Parvitas materia.*

Si in Absolutionis sacramentalis forma quis reliquerit particulam *ego*, An incurrat culpam mortalem, t. 1. r. 4. §. 1. pag. 5.

Abolvere, & audire cum discrimine vitæ, an teneatur Sacerdos, illum, qui in articulo mortis timet non habere sufficientem contritionem, & ideo petit Confessarium ad obtinendam sacramentalem absolutionem, t. 1. r. 8. §. 1. p. 6.

Et quid, in tali casu, si existens in peccato mortali omnino ignorat, quid sit contritio, & quo modo possit eam in se excitare? ibid. §. 2

Aut ignorat sibi esse necessariam contritionem extra suspensionem Sacramenti? ibid.

Abolvendo petentem administrationem Sacramenti, si Sacerdos est excommunicatus, an incurrat irregularitatem? t. 1. r. 18. §. 3. p. 15

Si absolutionem sacramentalem in extrema ejus necessitate Sacerdos recuset præbere, nisi ei detur quantitas pecunie, an licitum sit ei pecuniam præbere? tract. 1. r. 27. §. 2. pag. 20

Tom. I.

Qui absolutionem sacramentalem acceperunt à Confessario dubio de suo Baptismo, quid præstare teneantur? tr. 1. r. 79. §. 3. p. 52

An absolvat validè Confessarius antequam licentia habita ab Episcopo, vel Vicario ducatur in scriptis, t. 3. r. 4. §. 2. pag. 86

Ut absolvere aliquem possit Sacerdos ex præsumpta voluntate superioris, an hæc opinio sit probabilis? tr. 3. r. 5. §. 2. p. 87

Abolvere an possit Confessarius hic Panormi, ab Episcopo approbatus Panormitanum Romæ, Neapoli, &c. extra Diocesim? t. 3. r. 9. §. 3. p. 89

Idem est de proprio Parocho, ibid.

Et an idem sit de regularibus Confessariis? t. 3. r. 10. §. 1. & seq. p. 90

Abolvere an aliquando Confessarius possit sub conditione præsentis dicens, *Ego te absolvo, Si habes usum rationis*? t. 3. r. 16. §. 1. p. 94

Idem est, si Confessarius judicare non possit, an penitens præbeat sufficientem materiam absolutioni sacramentali, ibidem.

Et an in his casibus sufficiat hujusmodi intentionem, seu conditionem in mente retentam absque exteriori prolatione verborum? ibid.

Ut absolutionem quis obtineat, an aliquando teneatur confiteri cum Confessario surdo, vel scribere peccata? t. 3. r. 18. §. 1. p. 95

Abolutionem petere an possit penitens à Confessario, quem ipse scit privatum esse jurisdictione, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus? t. 3. r. 21. §. 3. p. 97

Abolvi an possit mox ingressus Religionem à Confessario regulari non approbato ab Episcopo, sed à Prælo Regulari tantum? tractatu tertio, resolution. 26. §. 11. pag. 104

Abolvens Sacerdos simplex sine approbatione an incurrat aliquam censuram, vel irregularitatem? t. 3. r. 27. §. 19. pag. 107

Abolutus cum confessione voluntariè facta nulla, quia sine dolore proposito, &c. an liberetur à reservatione, si Confessarius potestatem habeat ab hac absolvendi? tr. 3. r. 50. §. 3. p. 122

Abolvi an possit vir ignotæ linguæ, qui non habet copiam Confessarij, qui illum plene intelligat, auditis his peccatis, quæ aliquo saltem modo percipi potuerint à Confessario? t. 3. r. 63. §. 7. p. 130

Idem est de muto, surdo, aut balbutientis linguæ, ibid. Et melius in r. 71. §. 2. p. 135

Et idem procedit à fortiori in articulo mortis, ibid.

Abolvere an possit Confessarius moribundum, si internumtius, qui vocavit Sacerdotem nomine ægroti, postea non adest præsens coram Sacerdote, & ægrotus, quando

Index

quando Sacerdos moribundum sensibus destitutum absol-
vit? t. 3. r. 74. per totam, p. 136. & seq.

De absolutione quadam data per confessionem valide fa-
ctam per litteras casus curiosus, lege illum in textu hu-
jus Resolutionis, & non pigebit, tr. 3. ref. 74. à princi-
pio, ibidem.

Abolvere Confessarius penitentem an aliquando valide
possit post decretum Clement. VIII. qui per litteras con-
fessionem fecit, vel an Sacerdos peccet mortaliter ita
absolvens? t. 3. r. 76. §. 2. p. 138

Abfolvi an possit, qui per litteras, vel internuntium Sacer-
doti absentis peccata manifestavit, si postquam Sacerdos
accessit ad illum, adhuc vivat, ibid.

Abfolvendus an sit, qui sine causa præbet Confessario pec-
cata scripta, & de illis præsentem se acculat? t. 3. ref. 77.
§. 1. & seq. pag. 138. & seq.

Ubi aliqua alia pro praxi, ibid.

Si ante absolutionem post narrata peccata penitens eliceat
actum doloris, an recipiat Sacramentum penitentiae?
t. 3. r. 97. §. 1. p. 155

Si post absolutionem statim quis addit aliud peccatum, an
indigeat renovatione doloris? t. 3. r. 107. §. 9. p. 162

Ut absolutionem antecedit attritio, sufficit, & non requi-
ritur, ut confessionem antecedit, tract. 3. resol. 108. §. 4.
pag. 164

Abfolvendus an sit penitens dimidiata confessione, quan-
do adeo est longa, & perfici non possit, si ratione scan-
dali penitens debet fumere Eucharistiam, & timeretur
actum contritionis eliciendum non fore? tr. 3. ref. 125.
§. 1. pag. 172

Abolvere à reservatis an possit Confessarius, qui non po-
tuit obtinere licentiam à Superiore Regulari, ut subditum
abfolvat à dictis reservatis *pro illa vice* ex tacita licentia
Prælati Superioris, v. g. Provincialis, & Generalis, aut
Papæ, t. 3. r. 160. §. 2. p. 198

Ubi etiam, quomodo intelligatur hoc verbum *pro illa vice*,
an tantum pro una vice, an vero toties, quoties dicta
facultas petitur à Confessario, &c. & à Superiore dene-
gatur, ibid. & seq.

Abfolvi à quocumque Confessario inferiori potest, qui ha-
bet peccata dubia reservata, t. 5. r. 39. §. 3. p. 290

Abfolutus ab inferiori à casu reservato Episcopo cum cen-
sura, certioratus deinde de reservatione, an teneatur se
præsentare superiori? ibid.

Ante absolutionem an Confessarius teneatur imponere pen-
itentiam, t. 6. r. 1. §. 1. & 2. p. 306

Ubi, an consuetudo, ut prius imponatur penitentia, qua
penitens absolvetur, nullam inducat obligationem?
ibidem.

Abfolvendus an sit penitens, qui non vult acceptare pen-
itentiam? t. 6. r. 4. §. 2. p. 308

Abolutionem an possit Confessarius penitenti differre pro-
pter consuetudinem peccandi? t. 7. r. 125. §. 1. p. 406

Ubi, quod si penitens probabiliter credat Confessarium
non impensurum illi absolutionem, si fateretur consue-
tudinem peccandi, potest aquivocatione utendo negare
consuetudinem, imò si etiam credat naturam absolu-
tionem, ibid. §. 4

Circa absolutionem penitentis, qui confitetur in quadam
domo esse conventicula hereticorum, si non vult con-
sentire in manifestatione talis casus, quo modo se gerere
debeat Confessarius? tract. 8. ref. 26. §. 1. pag. 437. &
ref. 46. §. 1. pag. 445

Si non absolvit Confessarius peccatorem, an teneatur illi
schedulam confessionis dare? t. 8. r. 61. §. 1. p. 452

* Vide verb. *Sacerdos*, & passim in aliis verbis.

* Absolutio excommunicationis. Vide *infra* verb. *Excom-
municationis absolutio*, *Bellum*, *Casus reservatus*.

Acceptare.

Acceptare injunctam à Confessario penitentiam an peni-
tens teneatur sub onere peccati mortalis, t. 6. r. 2. §. 1. p. 306
Et si non acceptet, an sit absolvendus? t. 6. r. 4. §. 2. p. 308

Et quid, si penitentia sit medicinalis, & præservativa?
ibidem.

Opinio, quod acceptare penitens non teneatur peniten-
tiam, an saltem tanquam improbabilis sit censuranda?
t. 6. r. 3. §. 3. pag. 307

Acceptare penitentiam an teneatur penitens, si Confes-
sarius imponat, ut Eucharistiam tali die non suscipiat?
quid, si imponat, ut penitens Eucharistiam suscipiat?
t. 6. r. 14. §. 1. p. 315

Et si tales penitentias penitens acceptet, an teneatur
postea illas implere? ibid.

Accusare.

Accusare an possit Confessarius ex aliis indicis extra con-
fessionem cognitis famulum, quem scit ex confessione
esse furem, t. 8. r. 2. §. 1. p. 434

Actus.

* Vide *infra* verb. *Contritio*, *Dolor*.

Actu unico an possit quis satisfacere pluribus præceptis
obligationibus, t. 6. r. 50. §. 1. & seq. p. 339

Ubi pro praxi aliqui casus, ibidem, & ref. 51. & 52.
dem, & seq.

Actus interni interruptio an sit circumstantia in confes-
sione toties, quoties aperienda, tr. 7. ref. 12. §. 1. & 2.
pag. 349

Qui actu eodem aufert tria vasa argentea trium dominorum
unum peccatum committit, & sufficienter confitetur
cens, semel furatus sum, t. 7. r. 18. §. 8. p. 354. & seq.

In actu eodem an dari possint plures malitiæ solo actu
distinctæ, & in confessione aperiendæ, tract. 7. ref. 12.
pag. 356

Et de hac questione pendet decisio multorum casuum
hic septem casus assignantur pro praxi, ibid. §. 3. & 4.
ibid. & p. 357

Qui actu unico voluntatis voluisset plures homines
occidere, an teneatur hanc circumstantiam confiteri?
t. 2. 3. §. 1. & seq. p. 358. & seq.

Et quid in dicto casu, si unus esset pater proprius, alter
sacerdos, & alter secularis, ibid. §. 3

Et quid, si actu unico voluntatis quis voluisset plures
mulierem accedere, vel desideraret de tribus fratribus
quarum una esset Monialis, altera conjugata, & tertia
soluta, ibid.

Et quid, si omnes tres essent conjugatæ, solutæ, & tertia
niales, ibid.

Quando actu unico quis profert convitia in Deum, ad-
modo sapius *Deo ingratus*, *Deo ingratus*, &c. an tenetur
hoc in confessione aperire? tract. 7. resol. 90. §. 1.
pag. 363

Si actum contritionis elicit Confessarius ante absolu-
tionem, qui incipit audire confessionem in peccato
mortalis, an teneatur postea, quando confitetur explicare
cepisse illam confessionem in statu peccati? t. 7. r. 4.
& seq. p. 368

Actus, qui est causa omissionis culpabilis, an sit pec-
catum distinctum ab ipsa omissione? tract. 7. ref. 60.
pag. 374

Actus, qui fiunt ab operante post propositum omnium
præceptum, ut si quis v. g. proponeret omittere
salem propter pigritiam, vel aliam causam, si postea
celebrationis tempore domi studeret, aut ambularet, ut
actus dicantur causa omissionis, & consequenter dimis-
sionis, ibid. §. 2. p. 375

Actus ille, quo quis adimit actum præcepti ceteris
accidens in confessione est explicandus, ut si quis
proposuit per multos dies Officium divinum omnium
sed deinde propositum mutans non nisi quinque
sit, t. 7. r. 62. §. 2. ibid.

Idem est de similibus aliis, ibid.

Adimplere.

* Vide *infra* verb. *Implere*.

Si non adimplet penitens penitentiam à Confessario
impositam, hoc videns Confessarius an possit illam
mutare

Rerum Notabilium.

monere, ut promissa adimpleat, tr. 8. ref. 57. §. 2. & seq. pag. 450. & seq.

Administratio.

* Vide infra verb. *Minister Sacram.* &c.
In administratione Sacramentorum in multis casibus excusatur Sacerdos excommunicatus; lege omnes illos, & non pigebit, t. 1. r. 15. per totam, p. 12. & seq.

Admiratio.

Admiratio sola an sit sufficiens, ut Sacerdos possit absque praevia confessione celebrare, si desit copia Confessarij? t. 3. r. 159. §. 1. & seq. p. 197

Admittere.

Si admittunt Religiosi mulieres intra septa Monasterij, ex motu proprio Sixti V. non incurunt penas ejus ante judicis sententiam, t. 5. r. 63. §. 4. ad medium vers. Quinto, pag. 303

Adulterium.

Adulterij copula cum promissione Matrimonij an sit circumstantia in confessione aperienda? t. 7. r. 98. §. 1. & seq. pag. 391

Si adulterium commissum fuit cum tribus feminis, an numerus feminarum explicandus sit in confessione? t. 7. r. 116. §. 1. p. 402

Adultus.

Adulto an liceat praeberere pecuniam Sacerdoti, si recuset eum baptizare, nisi detur quantitas pecuniae, nec alia via possit conferri Baptismus? t. 1. r. 27. §. 2. p. 20

Idem est de absolutione sacramentali in extrema necessitate, ibidem.

Adulto an liceat differre susceptionem Baptismi, aut illam praetermittere propter imminentem mortem, cum tamen aliqui possit vitam conservare, si Baptismum omittat, t. 1. r. 31. §. 1. p. 22

Adulto an sit medium necessarium ad salutem Baptismus in re susceptus, vel sufficiat in voto? ibid.

Adulti sufficienter instructi an teneantur quamprimum suscipere Baptismum, t. 1. r. 32. §. 1. p. 23

Et quid sit hujusmodi tempus? ibid. §. 2

Ubi etiam, an si ex injuria parentum infantes non sint baptizati, si nolunt in adulta aetate baptizari, an possint ad id compelli? ibid. §. 10. p. 24.

In adulta aetate an sit baptizandus surdus, caecus, & mutus, si ex injuria parentum non sit baptizatus, ibid. §. 9. & sequent.

Et contra Cajetanum non ponitur in dubium Constantinum ante finem vitae fuisse baptizatum, ibid. §. 8

Si quod adultum moribundum postulasse Baptismum aliquis testis etiam paganus dicat, an sit baptizandus? t. 1. r. 34. §. 1. p. 25

Idem est de petitione Eucharistiae, & confessionis, ibid.

Et quid, quando testis dubitat, an adultus moribundus petierit Baptismum? t. 1. r. 35. §. 1. p. 25

Et quid est agendum, si post petitionem Baptismi adultus dicat se jam nolle illum, & dubitatur a Medicis, an ex phrenesi laesione renuat baptizari? ibid. Ubi aliqua alia contingentia circa supradicta.

Et si adultus supradictus in furia resistat, an possit ligari, ut sic baptizari valeat; tractatu 1. resolution. 36. §. 1. pag. 25

Adultus moribundus, qui postulavit Baptismum an sit baptizandus, si dubitatur an sit mortuus? t. 1. r. 35. §. 1. pag. 25

Ut adultus baptizetur, an opus sit explicitè in Trinitatis mysterium, & Incarnationis credere? ibid. §. 2

Adultis in articulo mortis an possit ministrari Sacramentum Confirmationis? tractatu secundo, resolut. 18. §. 1. pag. 79

Si adultus confitetur aliquod, quod dubitatur, an sit veniale, an sit absolvendus saltem sub conditione? tr. 4. r. 21. §. 1. p. 237

Aequivocatio.

Aequivocatione an possit uti poenitens eludendo Confessionem.

Tom. I.

rio negando consuetudinem peccandi, si poenitens probabiliter credat Confessarium non impenurum esse absolutionem, si fatetur consuetudinem peccandi, t. 7. r. 125. §. 4. p. 406

Imo, quamvis credat se absolutionem esse nacturum, potest uti dicta aequivocatione, ibid.

Et idem est de occasione proxima inevitabili, tamen sine magno incommodo, & scandalo, nam in tali casu potest poenitens uti aequivocatione, licet à Confessario de tali occasione interrogetur, ibid.

Affinitas.

Affinitatis gradus cujuslibet inter se an sint in confessione distinguendi? t. 7. r. 110. §. 1. p. 399

Affinitas an sit distinguenda in confessione à consanguinitate? ibid.

Cum affine coitus Sodomiticus in primo, secundo, &c. gradu, an habeat malitiam incestus, & sit in confessione aperiendus? t. 7. r. 137. §. 1. p. 410

Ubi impuberes, vel alij committentes se cum affinis non sunt inclusi in casu reservato incestus, ibidem, §. 3. pag. 411

Angelus.

Angelos posse ministrare Sacramenta etiam per corpora assumpta negatur, t. 4. r. 16. §. 1. p. 233

Aggravantes Circumstantiae.

Aggravantes circumstantiae notabiliter peccatum, an sint explicandae in confessione? tractatu 7. resolut. 1. §. 1. pag. 343

Hoc verbum *aggravantes* implicitè, vel explicitè continetur in omnibus 165. ref. tract. 7. de circumstantiis *aggravantibus* in indice primo posito in principio hujus tom. in supradicto tract. Ideo require ibi, quidquid occurrerit pro hoc verbo *aggravantes*, ubi quamplurimas quaestiones invenies.

Alapa.

Si alapam infringere omittit Episcopus in Confirmatione, an peccet mortaliter? t. 2. r. 9. §. 2. p. 75

Alienantes.

Alienantes Rectores bona Ecclesiastica sine solemnitatibus necessariis non tenentur abdicare à se beneficia per extravag. *Ambitiose* ante judicis sententiam, quia dicta Bulla ita fuit usu recepta, t. 5. r. 63. §. ult. ante medium, vers. quarto, p. 303

Alumnus.

Alumni, qui vivunt in Collegiis Societatis Iesu, vel aliorum Regularium exemptorum, an subdantur casibus Episcopalis? t. 5. r. 54. §. 1. p. 299

Idem est quoad confessiones & censuras, ibid. §. 2.

Aments, Amentia.

Si in amentiam moribundus, qui postulavit Baptismum, postea incidit, an sit adhuc baptizandus, licet in furia resistat? t. 1. r. 36. §. 1. p. 25

Et an possit ligari, ut sic baptizetur? ibid.

Perpetuo amentes an sint confirmandi? tract. 2. r. 16. §. 1. pag. 78

Ubi, quod licitum est confirmare amentem, qui aliquando usum rationis habuerit, si aliquin non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis, ibid. §. 5.

Amentibus à nativitate non est danda Eucharistia, nec quidem in articulo mortis, nisi quando erant suae mentis compotes, devotionem ostenderunt in hujusmodi sacramento, t. 3. r. 71. §. 1. p. 135

Annus.

An quocumque anni tempore confitendo fideles satisficiant praecipuo confessionis, vel teneantur confiteri tempore Quadragesimae? t. 3. r. 51. §. 1. p. 122

Annus pro impletione dicti praecipii an computandus sit de Ianuario in Ianuarium; vel à Quadragesima in Quadragesimam, aut à Paschate in Pascha? tract. 3. resolut. 53. §. 4. p. 124

Qui in principio anni confessus est venialia, & postea commisit mortalia, an teneatur ex praecipuo annuae confessionis

confessionis confiteri intra illum annum dicta peccata mortalia: *ibid.*

Qui anno præterito omisit confessionem peccatorum mortalium, an teneatur magis probabiliter in principio anni sequentis ad confessionem illorum? *ibid.* §. 3

Et si anno elapso postea confitetur, an satisfaciatur illa unica confessione, & anni præteriti, & anni currentis: t. 3. r. 54 §. 1. & seqq. p. 124. & seq.

Anticipare.

Anticipari an possit confessio sacramentalis in iuncta singulis mensibus, t. 6. r. 42. §. 1. p. 335

Idem est, si votum sit emissum de confessione facienda singulis mensibus, *ibid.*

Aperire.

* Super hoc verb. *Aperire*, in primo indice posito in principio huius tom. lege ferè omnes 165. rel. 7. de circumstantiis, ubi hoc verbum implicitum est etiam sub verbo *Explicare*. In quibus resolutionibus reperies quidquid super hoc verbo *Aperire* occurrit potest.

Apostasia.

Apostasia circumstantia an sit in confessione aperienda, vel sufficiat dicere, in hæresim lapsus sum, tr. 7. rel. 33. §. 1. pag. 364

An Apostasia differat specie ab hæresi? *ibid.* §. 2

Apostata.

Apostatarum infantes an validè baptizari possint, in vitis eorum parentibus, t. 1. r. 88. §. 5. p. 57

Apostata an debeat explicare in confessione, ad quam sectam transierit? t. 7. r. 33. §. 1. p. 364

Apoplexia.

Qui Apoplexia subito tangitur accedens ad genua Sacerdotis, ut confiteatur antequam aliud verbum proferat, an possit absolvi? t. 4. r. 56. §. 5. p. 255

Approbare, Approbatio.

In approbatione Confessariorum an requiratur iudicium interius Episcopi, vel examinatoris de eorum sufficientia, t. 3. r. 7. §. 1. & seqq. p. 87

Si approbat Episcopus aliquos Sacerdotes in Confessarios insufficientis doctrinæ, non peccat, quando caret Sacerdotibus sufficientis doctrinæ, *ibid.* §. 13. p. 88

* Vide infra verb. *Confessariorum, Confessio, Episcopus, Parochus.*

Aqua.

Aqua gutta an sufficiat ad baptizandum moribundum, t. 1. r. 51. §. 1. p. 33

In dubio si aqua est naturalis puta in iure carni, lixivio, &c. an debeat adhiberi Baptismus in dubio? t. 1. r. 52. §. 1. pag. 34

Aqua naturali deficiente, an sit adhibendus Baptismus moribundo cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, & herbis expressa sub conditione tamen, t. 1. r. 53. §. 1. p. 34

Et quid, si aqua certa non invenitur, sed aliquis liquor, de quo dubium esset, an esset aqua, nec possit id examinari? *ibid.* §. 4. p. 35

Aqua verò elementari veniente in dictis casibus, vel sublato periculo baptizandus est sub conditione, *ibid.* §. 3

Aqua deficiente naturali in extrema necessitate an sit adhibendus Baptismus sub conditione cum glacie, pruina, rore, nive, vel fale quandiu resoluta non sunt? tr. 1. r. 54. §. 1. p. 35

Quod aqua attingat baptizatum, etiam si non abluat, sufficit ad validitatem Baptismi, *ibid.* §. 2

Ubi, quod si in ipsa applicatione, nix, glacies, &c. resolvantur, an sit sufficiens materia Baptismi, *ibid.* §. 3. p. 36

Cum aqua non benedicta Sacerdos baptizans an peccet mortaliter? t. 1. r. 55. §. 1. & seqq. p. 36

Si aqua Baptismi solum tetigit unguem, comam, manum, pedem, brachium, capillos, secundinam, umbilicum, per quem à matre infans fugit, vel aliquam aliam minimam partem corporis infantis moribundi, si supervixerit, iterum debet Baptismus iterari saltem sub conditione, tr. 1. rel. 78. §. 2. p. 51

Aqua benedicta an debeat peccata venialia et operata, rato, t. 3. r. 1. §. 1. & seqq. p. 84

Aqua postquam semel abluit in Baptismo, potest iterum assumi pro novo Baptismo, & Sacramento, tr. 3. rel. 1. §. 2. p. 189

* Vide verb. *Baptismus, Materiam.*

Articulus mortis.

Qui in articulo mortis tenet non habere sufficientem contritionem, & ideo petit Confessarium ad obtinendam absolutionem sacramentalem, an teneatur Sacramentum audire, & absolvere cum discrimine vite, tr. 1. r. 1. §. 1. p. 6

Et quid in tali casu, si existens in peccato mortali contritionem sibi esse necessariam contritionem extra confessionem Sacramenti, aut ignorat, quid sit contritio, modo possit eam in se excitare, *ibid.* §. 2

* Pro diversis casibus contingentibus in articulo mortis circa Sacramentum Baptismi in indice primo posito in principio huius tom. lege in tract. 1. de Baptismo.

* Pro contingentibus in articulo mortis circa Sacramentum Confirmationis in supradicto indice in tractatu de Confirmatione.

* Pro contingentibus circa Sacramentum Pœnitentiæ in supradicto indice lege in tract. 3.

* Pro contingentibus in articulo mortis circa absolutionem sacramentalem in prædicto indice in tractatu 4. de Absolutione sacramentali.

* Pro contingentibus circa absolutionem sacramentalem reservatis in dicto indice ex tract. 5. de Absolutione sacramentali a reservatis.

* Vide infra verb. *Periculum mortis.*

Extra articulum, & periculum mortis an vigeat præceptum divinum confitendi peccata? tr. 3. rel. 66. §. 1. & seqq. pag. 131

Attritio.

Attritio sola sine Sacramento Pœnitentiæ an sit sufficiens ad removendam fictionem? tractatu 1. resol. 26. §. 1. pag. 20

Attritio cognita an sufficiat ad suscipiendum Sacramentum Baptismi? t. 1. r. 36. §. 3. p. 22

Idem est quoad Sacramentum Pœnitentiæ, *ibid.*

Attritio sufficiens ad Baptismus, non est necessarium, nisi sit supernaturalis objectivè, sed sufficit qualicumque pœnitentia imperfecta, *ibid.* §. 4

Sat est, ut attritione detestetur peccata, que ex rationali causa tacemus in confessione, sicut alia, que in ipsa confessione explicantur, t. 3. r. 58. §. 4. p. 126

Attritio ob metum Purgatorij sufficit ad valorem Pœnitentiæ, t. 3. r. 95. §. 5. p. 152

Attritio ob infamiam, aut mortem, quam Index infligit per testem, aut ob aliud malum temporale, an sit sufficiens ad effectum Pœnitentiæ suscipiendum? *ibid.*

Virtute sacramenti Pœnitentiæ an tibi remittantur non solum ea peccata, quorum attritionem habes, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habes? tr. 3. rel. 28. §. 8. p. 156

Attritio sola in homine iusto an sit sufficiens ad remissionem peccatorum venialium extra Sacramentum Pœnitentiæ, t. 3. r. 105. §. 1. p. 161

Ubi, quod non sufficit quæcumque attritio, sed illa, que oritur ex imperio charitatis, aut illa quæ talis est, ut favore suo adæquet gravitatem talis peccati venialis in resolutione, t. 106. §. 6. p. 162

Et an alia opera bona iusti distincta ab attritione sufficiant ad remissionem venialium, *ibid.* §. 7

Attritio an sufficiat ad justificationem in Sacramento ex solo motivo timoris, & non amoris? tr. 3. rel. 107. §. 1. pag. 162

Ubi, quod qui detestatur peccata ob aegritudinem, infirmitatem, nimiam paupertatem, prout à Deo infligi solent propter peccata, an veram attritionem habere consideretur? *ibid.* §. 8. p. 163

Rerum Notabilium.

Ad attritionis novum actum an sit obligatus, qui iterum confitetur peccata jam confessi, ibid. p. 164

Et quid de illo, qui addit aliquod peccatum reservatum post absolutionem? ibid. §. 9.

Attritio de peccatis ob malum temporale an sufficiat ad sacramentum Penitentiae: Ubi plura de attritione, tr. 3. r. 108. §. 2. p. 164

Attritio ad sacramentum Penitentiae sufficiens non debet esse existimata contritio, ibid. §. 3.

Attritio ad sacramentum Penitentiae requisita non est necessarium, quod antecedit confessionem, sed sufficit quod antecedit absolutionem, ibid. §. 4.

Attritio omnium venialium an sit necessaria ad effectum sacramenti penitentiae, ibid. §. 5

Attritio an sit habenda de peccatis oblationi traditis, vel sit necessaria contritio; ibid. §. 6.

Si attritus qui sufficienter accedit ad confessionem absque alio formali proposito non peccandi de cetero, an recipiat gratiam, & confessio sit valida? t. 3. r. 109. §. 1. p. 165

Ubi qualis debeat esse talis propositus, ibid. §. 2

Attritio cum Sacramento Penitentiae an sufficiat in articulo mortis, vel sit necessarius actus contritionis? tr. 4. r. 7. §. 3. p. 228

Qui cum attritione cognita bona fide confitetur simplici Sacerdoti peccata venialia, & mortalia, si ante aliam confessionem moriatur, an salvus fiat? tract. 4. ref. 9. §. 3. p. 229

Audire.

Audire, & absolvere cum discrimine vitae an teneatur Sacerdos illum, qui in articulo mortis timet non habere sufficientem contritionem, & ideo petit Confessarium ad obtinendam sacramentalem absolutionem? tract. 1. r. 8. §. 1. pag. 6

Et quid, si in tali casu existens in peccato mortali omnino ignorat sibi necessariam esse contritionem extra susceptionem Sacramenti, aut ignorat, quid sit contritio, & quo modo possit eam in se excitare? ibid. §. 2

Authoritas.

Authoritate propria an possit penitens commutare penitentiam sibi impostam in opus aequale, t. 6. r. 26. §. 2. p. 325

Et an saltem in opus evidenter melius, t. 6. r. 28. §. 1. & seq. pag. 326

Auxilium.

Qui auxilio suo habens votum castitatis causa fuit, ut alij tale votum non habentes peccarent, an teneatur votum suum explicare? t. 7. r. 101. §. 4. in fine. p. 394

B

Balsamum.

In indice primo posito in principio hujus tom. ex tractatu 2. de Confirmatione, lege omnes quaestiones, r. 1. & 2. p. 69. pro hoc verb. Balsamum.

Bannitus.

Bannitus, qui impugne potest occidi, an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus, & censuris, tanquam constitutus in periculo mortis, t. 5. r. 10. §. 1. p. 269

Baptismus, Baptizare.

In indice posito in principio hujus tom. 1. tr. 1. de Baptismo, ipse titulus demonstrat, quod omnes quaestiones dicti tract. pertinent ad haec verba, Baptismus, Baptizare, ubi quampures difficultates invenies etiam pro Patris in Baptismo.

Baptismus Solemniter Sacerdos ministrans sine vestibus sacris an peccet mortaliter? t. 2. r. 9. §. 7. p. 75

Baptismi sacramentum an liceat ministrare personaliter interdico, qui causam dederit? t. 2. r. 20. §. 1. p. 80

Ubi, qui ministrat hoc sacramentum in dicto casu non peccat per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, &c. ibid.

An in Baptismo omnes Religiosi tam Mendicantes quam non Mendicantes, Sanctimonialia, Abbates, & Monachos.

Tom. 1.

chi, Canonicus Regularis, Episcopi, & Cardinales, Religiosi possint esse Patris? t. 2. r. 23. per totam, p. 81

Ad Baptismum suscipiendum an adhuc teneatur, qui certo novit se in ventre matris fuisse sanctificatum, t. 3. r. 142. §. 1. p. 185

Baptizari possunt plures unica absolutione, tr. 4. ref. 3. §. 2. pag. 224

Qui formam Baptismi profert sine vera aqua, an peccet mortaliter? t. 7. r. 74. §. 6. p. 380

* Vide verb. Aqua.

Bellum.

Qui bellum coactus aggreditur, an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus, & secus, si ex voluntate propria id efficiat? t. 4. r. 39. §. 2. p. 247. & in tractatu §. 7. ref. 7. §. 1. p. 267

In bello cum periculum vitae imminet, an tunc possint simul omnes dicere aliqua peccata, & sic simul omnes absolvi, t. 4. r. 47. §. 3. p. 251

Et an in tali casu teneantur publice, vel per interpretem confiteri, cum remedium habeant contritionis, ibid. §. 3. p. 250

Et in dicto casu an sufficiat, ut omnes simul signo aliquo, v. g. genuflexione significant se peccasse, & ita possint à Confessario simul? ibid. p. 251

Qui in bello se exponit manifesto periculo mortis absque causa, an teneatur aperire in Confessione hanc circumstantiam? t. 7. r. 155. §. 1. p. 418

Benedictio.

Pro benedictione nuptiarum danda sponsis an possit Sacerdos, si deest copia Confessarij, contritus Missam celebrare, tr. 3. r. 157. §. ult. paulo post initium, & post medium, pag. 195

* Vide verb. Vestes.

Beneficiarius.

Beneficiarius potest beneficium retinere, donec declaretur delictum, propter quod privatus est ipso facto, nisi forte lex dicat poenam in foro conscientiae subeundam statim esse, t. 5. r. 63. §. ult. vers. item, p. 303

Beneficium.

Beneficia abdicare à se per extravag. Ambrosio non tenentur Rectores Ecclesiae alienantes bona Ecclesiastica sine solemnitatibus necessariis ante iudicis latam sententiam, quia dicta Bulla ita fuerit usu recepta, t. 5. r. 63. §. ult. ante medium, vers. Quarto, p. 303

Beneficium non conferre an possit Episcopus, quem novit ex confessione indignum? t. 8. r. 16. §. 1. paulo ante finem, vers. Quarto, p. 431

Beneficium Remissionis.

Quodnam sit majus peccatum, an quod contra beneficium remissionis peccatorum quis commisit, an verò quod contra innocentiam? t. 7. r. 3. §. 2. p. 344

Bestia, Bestialitas.

Si Bestialitatis vitium Clericus commisit, an incurrat poenam Bullae Pij V. contra Clericos sodomitas, t. 5. r. 62. §. 2. p. 302

Qui cum bestia circa concubitum habet pollutionem, an teneatur in confessione praeter pollutionem hanc circumstantiam explicare, t. 7. r. 142. §. 3. p. 413

Blasphemia, Blasphemus.

Blasphemus consuetudinarius, & admonitus saepe in aliis confessionibus an sit statim absolvendus, t. 4. r. 26. §. 2. p. 239

Et an teneatur acceptare aliquam penitentiam, si forte postea blasphemet? ibid. §. 3

Si quis blasphemiam in ebrietate proferat, quam ante ebrietatem praevidet, an incidat in casum reservatum blasphemiae? t. 5. r. 52. §. 2. p. 297

Et an iste in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemantes, ibid. §. 1

Et quid, si iste vinum usque ad ebrietatem fumeret ad finem ex eo animo jactandi blasphemias, an incidat in casum reservatum blasphemiae, si illas in ebrietate proferat, ibidem. §. 2

Et an iste in isto casu teneatur confiteri se illas jactasse, vel satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas jactandi, ibid.

Index

Ubi advertitur casum blasphemiae esse de blasphemia publica, & consuetudinaria, ibid. §. 3.
Sed quamam dicenda est blasphemia publica & consuetudinaria? ibid.

Et an blasphemii sint, vel sacrilegi conculcantes, & percutientes imaginis sacras? ibid.

Et an hoc delictum pertineat ad sanctum officium Inquisitionis? ibid. .4. p. 298

Blasphemus consuetudinarius an sit, qui post retractatam per actum oppositum pravam voluntatem iterum deliberatè per tres vices blasphemat? t. 5. r. 53. §. 1. ibid.

Et an iste nunquam incidat, blasphemando reali modo, in casum reservatum blasphemiae publicae, & ex consuetudine; & hoc toties quoties post retractationem, & post actum contritionis extra Sacramentum detestetur consuetudinem advertere blasphemandi, si iterum semel, bis, aut ter blasphemet post ultimam tractationem, confessionem, vel contritionem? ibid. §. 2.

Ubi, quod hoc non intelligitur de blasphemis eodem tempore, & eodem impetu irae prolatis, sed de diversis, & interpolatis temporibus, ibid. §. 3.

Et quid de eo, qui in ludo eodem, & coram eisdem personis ex intervallo, & interpolatis diversis verbis, pluries blasphemaverit Deum, & Beatam Virginem, an incidat in casum reservatum, ut blasphemus ex prava consuetudine? ibid. §. 4. p. 299.

Qui blasphemiae multa verba in Deum profert, an solum unum delictum blasphemiae committat? tr. 7. r. 29. §. 2. pag. 363.

Blasphemiarum circumstantiam, seu diversitatem blasphemiarum, an teneatur quis confiteri, t. 7. r. 31. §. 1. p. 364.

Blasphemiae in Deum, & Sanctos an differant specie? ibidem, §. 2.

Et quid, si tales blasphemiae procedant ex odio Dei formaliter, vel contineant heresim, an tunc teneatur poenitens explicare in confessione qualitatem blasphemiae, ibid.

Blasphemiae omnes an sint ejusdem speciei? tr. 7. r. 32. §. 1. pag. 364.

Bulla Coenae.

Qui a casibus reservatis in Bulla Coenae fuit absolutus in articulo mortis virtute Cruciatæ, non tenetur ad comparandum, ne possit illi hoc onus imponi, t. 4. r. 44. §. 3. pag. 249.

Si in Bulla Coenae casus dubius contineatur, an possit absolvi à quocumque Confessario approbato, quia casus dubius non est reservatus, t. 5. r. 43. §. 1. p. 293.

Bulla Cruciatæ.

Si per Bullam Cruciatæ datur facultas eligendi Confessarium, an spirat morte concedentis reintegra? tr. 3. r. 8. §. 4. p. 89.

Per Bullam Cruciatæ an sit eligibilis in Confessarium approbatum à quocumque Episcopo? tract. 3. ref. 12. §. 2. pag. 91.

Per Bullam Cruciatæ an Parochi sint eligibiles ubique ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi? t. 3. r. 13. §. 3. p. 92.

Qui ex confidentia obtinendi Bullam Cruciatæ peccat, alias non peccaturus, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire, t. 7. r. 162. §. 1. p. 420.

Bulla Pij V. &c.

Bulla Pij V. contra clericos Sodomitas an obliget in conscientia, & sit usi recepta, t. 5. r. 57. §. 1. & seq. p. 300.

Et ibi in sex resolutionibus sequentibus reperies, quando Clerici Sodomitici dicantur, & incurrant, vel non incurrant poenas dictæ Bullæ. Ubi varij casus in praxi.

Ceremonia.

Ceremoniae omisæ baptizati in periculo mortis, an postea suppleri debeant in Ecclesiis, t. 1. r. 83. §. 1. p. 55.

Ubi, quod si quis omitteret suppleri dictas ceremonias & solemnitates in privato Baptismo omisæ secluso scandalo non peccat, nisi venialiter, ibid. §. 2.

* Vide infra verb. *Ritus*.

Canonicus.

Canonicus regularis an possit esse patrinus in Baptismo, & Confirmatione? t. 2. r. 23. §. 2. p. 81.

Cardinalis.

Cardinalis Religiosus an possit esse Patrinus in Baptismo, & Confirmatione? t. 2. r. 23. §. 6. p. 82.

Cardinalis an possit virtute *cap. fin.* eligere Confessarium, & quid de eorum familiaribus? t. 3. r. 23. §. 4. & seq. p. 98. & sequent.

Cardinali testanti de aliqua re, si vergat in præjudicium tertij, an sit credendum simpliciter? t. 5. r. 20. §. 3. p. 277.

Caro.

Carnes non comedere in diebus jejuniij an teneantur præstatim post usum rationis? t. 3. r. 45. §. 1. & seq. p. 119.

Et quid, si post septennium dubium sit, an pueri habent usum rationis, an præsumendum sit habere, & à carnibus teneantur abstinere in diebus jejuniij, t. 3. r. 46. §. 1. p. 120. Sed ante septennium in dubium præsumendum est non habere usum rationis, nec obligatos esse, ibid.

Et quid si ante septennium pueri habeant usum rationis, teneantur abstinere à carnibus in diebus jejuniij, t. 3. r. 47. §. 1. & seq. p. 120.

Carnes possunt ministrari fatuis, & infidelibus tempore jejuniij, quia non subduntur legibus Ecclesiæ, ibid.

Qui carnes comedit putans falso hodie esse Vigiliam, sufficit dicere in confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei committit, ac esset vigilia? t. 7. r. 5. §. 3. p. 345.

Qui carnes sapius comedit, & lacticia in die jejuniij distincta peccata committat in confessione aperientia? t. 7. r. 67. §. 1. p. 377.

Ubi, qui vovit jejunare aliquo die, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit, ibid. §. 2.

Castitas.

Castitatem servare an teneatur infans promotus ad divinos Ordines? t. 7. r. 74. §. 7. p. 380.

Et quid, si ordinatur aliquis ante annos pubertatis, ibidem, §. 8.

Et quid, si quis ordinetur ante decimum sextum annum, ubi Concilium Tridentinum est usu receptum, ibid.

Castitatem servare an teneatur ignorans invincibiliter votum castitatis implicitum contineri in receptione ordinis sacri, ibid. §. 9. p. 381.

Et quid, si cum metu cadenti in constantem votum suscipiat ordinem sacrum? ibid. §. 10. ubi aliqua alia intelligentia dictarum questionum.

Castrare.

Castrare filium an licitum sit Patri, vel alicui Principi, si cantu possit Ecclesiæ melius deservire? tr. 7. r. 130. §. 1. pag. 408.

Casus.

A casibus omnibus an possint absolvi à quocumque Sacerdote non solum existente in articulo mortis, sed etiam in periculo, t. 4. r. 39. §. 1. p. 246.

In casum aliquem absolutionis, vel privationis ipsius, Prioratus superior alicujus Religionis incidens, etiam palam confet de crimine, non incurrit dictam poenam, donec per superiorem declaretur, & consequenter in conscientia in eo manere potest, nec licet subditis illius expellere à gubernatione, t. 5. r. 63. §. ult. post modum, vers. Item textò, p. 303.

In casu reservato incestus non comprehenduntur committentes se impuberes, & alij cum consanguineis, vel affinis in primo, secundo, tertio, & quarto gradu, tract. 1. r. 137. §. 3. p. 411.

In quibus casibus quis committat novum peccatum in confessione explicandum in omissione restitutionis tractat. 7. resol. 158. per totam. Ubi multa notabilia pag. 419.

Quando casus est talis, quod poenitens tenetur confessari in revelatione sigilli confessionis, & non contentari quod facere debeat Confessarius? ut si v. g. poenitens confitetur

Rerum Notabilium.

in quadam domo adesse conventicula hæreticorum, &c.
t. 8. r. 26. §. 1. p. 437
* Vide infra verb. *Reservatus casus, & peccata.*
* Pro casibus plurimis reservatis, & eorum absolutione in indice primo posito in principio hujus tom. 1. lege omnes 69. Ref. tract. 5. de *Reservatis*, quæ plenæ sunt questionibus pro supradictis.
Catechumenus.
Si Catechumenus baptizet, aut teneat aliquem in Baptismo, vel Confirmatione, an contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spirituales? t. 1. refol. 95. §. 4. p. 61.
Causa.
Sine causa confirmare infantes ante septennium & ulum rationis an sit prohibitum? t. 2. r. 13. §. 1. & seq. p. 77. & sequent.
Sine causa aliqua justa an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & ulum rationis? t. 2. r. 14. §. 2. p. 78
Et quid de filiis Principum, vel si periculum mortis infantibus imminet, t. 2. r. 15. §. 1. ibid.
Sine causa an revocari possit ad libitum licentia data ab Episcopo sine examine ad audiendas confessiones, t. 3. r. 3. §. 2. p. 86.
Sine causa iusta revocatio facta Sacerdotibus secularibus non audiendi amplius confessiones an sit nulla? t. 3. r. 6. §. 1. p. 87
Et quid de Regularibus in dicto casu? ibid.
Sine causa an Sacerdotes seculares approbati ab eodem Episcopo possint iterum ad examen vocari, sed non reprobari? ibid.
Et quid de regularibus circa hoc, ibid.
Ex causa confessionem, & communionem quis ferre potest usque ad Pentecostem? t. 3. r. 52. §. 3. p. 123
Qui ex causa iusta aliqua in confessione tacet aliquod peccatum, an teneatur statim alteri confiteri, vel possit illud dimittere usque ad confessionem anni sequentis, t. 3. r. 58. §. 1. & seq. p. 126
Ubi, quod peccata, quæ ex causa rationabili taceamus in confessione, sat est, ut detestemur attritione sicut ea, quæ in confessione explicantur, ibid. §. 4.
Si causam justam quis habet tacendi in confessione aliquod peccatum, non potest plura reticere. Et in dicto casu an debeat confiteri se habuisse voluntatem, v.g. furandi, & actum internum in peccato reservato, tacendo actum externum? ibid. §. 5.
Qui ex causa iusta non debet aperire in confessione peccata mortalia, quæ habet, an teneatur confiteri venialia, ut impleat præceptum annuæ confessionis, t. 3. r. 61. §. 1. & seq. p. 128
Qui ex causa iusta tacet peccatum in confessione an teneatur ad perfectam illius contritionem, tract. 3. ref. 63. §. 4. pag. 129
Causa sufficiens ad celebrandum sine confessione an sit jus stipis ad sustentationem præcisè sumptum, t. 3. r. 157. §. 5. p. 195. Aliquid in principio, & ante medium.
Causa legis cessante, & causa finali, an cesset etiam lex, & an hoc etiam habeat locum in legibus, & statutis? t. 5. r. 45. §. 1. p. 293
Ex causa iusta, & ex voluntate Confessarij an poenitentia possit per alium impleri, & suum effectum ex opere operato in eo pro quo impletur sortiri, tract. 6. ref. 11. §. 3. pag. 314
Sine causa an Confessarius possit commutare poenitentiam à se impostam, t. 6. r. 25. §. 5. p. 325
Et an etiam alius Confessarius, qui non audivit priorem confessionem, ibid. §. 2. p. 324
Ex causa iusta an possit simplex Sacerdos mutare poenitentiam peccatorum mortalium, quæ jam fuerunt legitimo Confessario confessa, t. 6. r. 28. §. 4. p. 326
Et quid, si poenitentia fuerit data super peccata reservata? ibid. §. 5

Ex iusta causa an possit Episcopus commutare poenitentiam à Pontifice impostam, t. 7. r. 59. §. 1. p. 342
Si est causa omissionis culpabilis actus, an sit peccatum distinctum ab ipsa omissione, t. 7. r. 60. §. 1. p. 374
De causa omissionis data, an sufficiat quis acculare se, vel sit necessarium in confessione ipsam omissionem explicare, t. 7. r. 61. §. 1. & seq. p. 375
Inter causas alias pollutionis advertitur nullam dari causam intra genus luxuria, quæ efficax sit ad pollutionem in somnis sequutam. Quapropter opus non erit fateri pollutionem prævitam in omni causa, quæ sit peccatum intra genus luxuria, nisi quando causa fuisset opposita ea intentione, quod videlicet sequeretur pollutio in somnis, t. 7. r. 146. §. 1. p. 415
Si absque causa legitima medicus dat licentiam edendi carnes diebus jejuniij, an satisfaciatur in confessione dicendo se concessisse licentiam edendi carnes absque legitima causa diebus prohibitis, non addendo illos esse jejunio consecratos, t. 7. r. 161. §. 1. & seq. p. 420
Absque causa ulla potest poenitens revocare licentiam datam Confessario revelanti confessionem, quoties voluerit, t. 8. r. 30. §. 3. p. 438
Celebrare.
* Vide verb. *Communio.*
Celebrare an possit Sacerdos excommunicatus, si non possit à Sacro faciendo abstinere absque infamia? t. 1. r. 15. §. 1. pag. 12
Et an ut detur Communio moribundo, cui aliter non possit succurri, ibid. p. 13
Et si ipse Sacerdos excommunicatus sit morti vicinus, nec habeat alium, cui possit confiteri, an possit celebrare, ut se communitet, ibid.
Ad celebrandum sine confessione, an sit causa iusta jus stipis ad sustentationem præcisè sumptam, t. 3. r. 157. §. 5. p. 195
Et quid, si Sacerdos teneatur celebrare ex obligatione Cappellaniæ, vel ex alia obligatione, ibid.
Celebrare Missam an possit Sacerdos constitutus, si desit copia Confessarij, pro benedictione nuptiali danda sponis? vide paulo post initium, & post medium.
Censura.
Censuram nullam incurrit Episcopus confirmans in sua Diocesi subditos alterius Episcopi, t. 2. r. 12. §. 2. p. 77
In censuram aliquam an incurrat Sacerdos simplex absolvens sacramentaliter sine approbatione? t. 3. r. 27. §. 19. p. 107
In censuram synodalem, si existat, an incurrant meretrices, si non sint confessæ in Paschate? t. 3. r. 83. §. 1. p. 142
Ubi, quod pueri, qui decimum quartum, vel ad minimum duodecimum annum nacti non sunt, nullo modo incurunt censuram, si in Paschate confessi non sunt, ibid. §. 3
Si censuram annexam casus reservati habeant, à quibus aliquis fuit absolutus in articulo, vel periculo mortis, si forte evadat periculum, an teneatur recurrere ad superiores? t. 4. r. 44. §. 3. p. 249
Et quid, si virtute Cruciate absolutus fuit in articulo mortis à casibus, & censuris reservatis in Bulla cene Domini? ibid.
* A censuris reservatis an possit absolvi constitutus in articulo mortis, vel ejus periculo? & an quilibet Sacerdos tales censuras possit absolvere in dicto articulo, vel periculo mortis, etiam præsentè Parocho? Et quas personas, & in quibus casibus? In indice primo posito in principio hujus tom. require has, & similes questiones in tractatu 5. de *reservatis & eorum absolutione à reservatis*, à ref. 1. usque ad ref. 12. inclusivè, ubi multa pro praxi.
Ad censuras omnes Sedi Apostolicæ reservatas an extendatur facultas Episcopis à jure permiffa absolvendi subditos legitime impeditos adire Romam pro absolutione? t. 5. r. 16. §. 6. p. 274
Et quid de censura pro hæresi incurfa? ibid.
Si à censura una solum Superior habens potestatem delegatam absolvit, tunc poenitens non remanet absolutus

ab aliis censuris, quas fortè incurerat, nec ablata est reservatio pro illis. t. 5. r. 26. §. 5. p. 283

Si ab omni censura superior absolvit inquantum potest. An tunc verba dirigantur ad omnes censuras etiam oblitatas? *Ibidem.*

Si ob censuram annexam peccatum est reservatum, & de illo Pœnitens facit confessionem invalidam cum confessario habente tantum facultatem delegatam, an talis confessio tollat reservationem dictæ censuræ? t. 5. r. 30. §. 2. p. 284

Si censura reservata imponatur super peccatum, an censura comprehendat peccatum commissum ante ejus reservationem? t. 5. r. 44. §. 1. p. 293

Pro quo aliqua advertuntur contingentia in dicto casu. *Ibidem.*

Si censura est lata contra blasphemantes, an illam incurrat, qui in ebrietatem blasphemiam profert, quam ante ebrietatem prævidit? t. 5. r. 52. §. 1. p. 297

Ubi latè aliqua alia, quæ contingere possunt in dicto casu, & similibus, à §. 2. & seqq.

* Vide verb. *Absolutio*, & ejus notationes.

Cessatio à Divinis.

Si cessatio à divinis est in aliqua civitate, & conceditur facultas alicui Ecclesiæ, ut in illa agatur res sacra, tunc probabile est, quod non tenetur populus audire Missam, nec hoc privilegio uti. t. 3. r. 157. §. 3. p. 195

Character.

Quoad characterem an perversa intentio Ministri in conferendo Baptismo, & aliis sacramentis suppleatur à Deo? t. 1. r. 3. §. 3. p. 5

Charta.

Qui chartam invenit, in qua scripta erant alicujus peccata, an teneatur illam abscondere sub sigillo confessionis, sive jam confessio facta sit, sive adhuc facienda sit? t. 8. r. 42. §. 1. p. 444

Et quid, si dicta peccata vergant in damnum commune, vel alicujus tertij innocentis, an teneatur repertor chartæ illa peccata revelare ad evitandum tale damnum. *Ibidem.* §. 1.

Et quid, si in dicta charta scripta sunt tantum peccata venialia? *Ibidem.* §. 3.

Et quid, si charta est ad virum doctum ad petendum consilium pro confessione? t. 8. r. 43. §. 3. p. 445

Et quid, si supradictam chartam iudex, vel superior inveniat, quid facere possit, debeat, & teneatur? *Ibidem.* p. 444

Chrisma.

Ut Chrisma pro sacramento Confirmationis sit ab Episcopo consecratum, an sit de necessitate sacramenti? t. 2. r. 1. §. 4. p. 69

Et an talem consecrationem possit Pontifex simplici sacerdoti committere? *Ibidem.*

Circumstantia.

Circumstantia incestus est diversa specie à simplici fornicatione, ideo in confessione explicanda. t. 7. r. 98. §. ult. in principio. p. 391

Et quid, si quis haberet rem cum cognata spiritali in secundo gradu, in quo hæc cognatio matrimonium dirimit, quia speciem hanc aliqui vocant incestum spiritualem? *Ibidem.* paulo post initium §. ult. vers. secundo.

Et quid, si quis haberet concubitum cum cognatis legalibus? *Ibidem.* §. ult. post medium vers. Tertio.

Et quid, si quis habens accessum cum consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro contra publicæ honestatis impedimentum? *Ibidem.* propè finem Quarto, p. 392

* In indice primo posito in principio hujus tom. in tract. 7. de *Circumstantiis* omnes ejus 165. Ref. plenè sunt questionibus pro hoc verb. *Circumstantia* idèd require ibi pro illo quod quid occurrerit, ubi quamplurima invenies.

Si quis circumstantias aliquas omisit in peccato confesso, an teneatur repetere confessiones, vel tantum dictas circumstantias? t. 3. r. 119. §. 1. p. 169

Circumstantiæ peccati dubij confessæ an sint repetendæ, si certæ sunt? t. 3. r. 138. §. 2. p. 183

Qui circumstantiam adimplendi pœnitentiæ flexis geni-

bus coram tali imagine habuit, non peccat mortaliter aliter faciendo. t. 6. r. 21. §. 3. p. 321. & late in Ref. 54

Circumstantiam duplicem tenetur confiteri violator legis confessionis ex eo, quod duplicem culpam mortalem specie distinctam committat; sicuti duplicem committit culpam lethalem etiam diversam specie, qui frangit illud tèt secretum naturale, quod sub juramento servare promittit. t. 8. r. 2. §. 1. p. 424

Clementina.

Clementina unica de *statu Monach.* ubi præcipitur Religiosis sancti Benedicti, ut semel in mense confiteantur, non obligat sub mortali, si habeant tantum venialia. t. 7. r. 61. §. 4. p. 128

Et quid, si dicti Monachi etiam peccata mortalia habeant? *Ibidem.*

Clericus.

Contra Clericos sodomitas an Bulla Pij V. obliget in conscientia & sit usu recepta? t. 5. r. 57. §. 1. p. 300

Clericus non incurrit pœnas dictæ Bullæ, si habeatur cum aliqua muliere in vase præpositero. t. 5. r. 58. §. 3. p. 300

Et quid, si non emisit semen intra vas? t. 5. r. 59. §. 1. p. 301

Clerici tam agentes, quam patientes vitium sodomitæ, an incidant in pœnas dictæ Bullæ? t. 5. r. 60. §. 1. *Ibidem.*

Clericus sodomiticum crimen admittens semel, vel iterum aut ter an incurrat pœnas dictæ Bullæ? t. 5. r. 61. §. 1. *Ibidem.*

Et quid, si Clericus vitium bestialitatis committit t. 5. r. 62. §. 2. p. 302

Ut Clericus incurrat pœnas dictæ Bullæ an exigatur sententia judicis, ita ut ante illam Clericus pœnas dictæ Bullæ non incurrat in conscientia? t. 5. r. 63. §. 3. p. 303

Ex qua questione alij similes casus deducuntur, in quibus Clerici non incurunt pœnas impositas in aliquibus articulis ante judicis sententiam, & declarationem condempnatoriam, etiam si palam constet de crimine, nisi forte dicat pœnam in foro conscientiæ statim subveniens esse; lege omnes illos ibi & non pigebit, à §. 1. seqq. p. 302. & seqq.

Praxis pro confessariis circa absolutionem Clericis sodomiticis impediendam. t. 5. r. 64. §. 1. p. 303

Qui Clericos tres unico ictu occideret, an in tres excommunicationes incurrat? t. 7. r. 21. §. 1. p. 357

Idem est de irregularitate, *Ibidem.*

Et quid, si ter percuteret Clericum, an tunc unam tantum excommunicationem incurrat? *Ibidem.*

Si cum Clerico minorum ordinum mulier rem habet, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 79. §. 1. p. 382

Clericus, qui in ludo taxillorum, vel alearum fraudem aliquem in magna quantitate, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam instrumenti, & modi, & satisfaciatur dicendo se fraudasse proximum in quantitate notabili? t. 7. r. 151. §. 1. & seq. p. 416

Clericus, secluso scandalo, si frequenter ludat, non peccat mortaliter. *Ibidem.* §. 2

Qui Clerico furatur aliquid jure Ecclesiastico possessum, non committit sacrilegium. t. 7. r. 154. §. 3. p. 418

Cogitans.

Qui cogitans multas uxoratas, vel moniales secum pollutionem habuit, an unum vel plura peccata committit in confessione explicanda? t. 7. r. 18. §. 8. p. 355

Cognata.

Cum cognatis legalibus concubitus addit malitiam speciem necessario fatendam, & reducit ad incestum. t. 7. r. 98. §. ult. post medium, vers. Tertio. p. 391

Cum cognata spiritali si quis haberet rem in secundo gradu, in quo hæc cognatio Matrimonium dirimit, hæc circumstantia explicanda est in confessione, & impletur hanc aliqui vocant incestum spiritualem. *Ibidem.* §. ult. paulo post initium, vers. secundo. *Ibidem.*

Rerum Notabilium.

Cognatio.

Cognatio spiritualis an contrahatur à Patrinis, si non sint designati etiam à Parocho, sed tantum à parentibus vel tutoribus baptizandi? t. 1. r. 93. §. 1. & seqq. p. 59. Ubi aliqua alia circa dictum casum.

Cognitionem spirituales cum parentibus infidelibus baptizati an contrahant Minister, & tenens in Baptismo filium illorum? t. 1. r. 94. §. 4. p. 60

Cognitionem an contrahat non baptizatus, si Patrinus in baptismo sit? t. 1. r. 95. §. 1. & seqq. p. 60. & seq.

Ubi an talis postea recipiens fidem possit conjugari cum persona baptizata, aut parentibus ejus. ibid. §. 1.

Item est, si persona infidelis baptizet infantem. ibid.

Et quid de Cathecumeno, Hæretico, &c. ibid.

Cognitionem spirituales an contrahat Nuntius vel procurator nisi ab aliquo, ut in nomine suo baptizent, vel teneant infantem in Baptismo, vel ille, qui eos misit? t. 1. r. 96. §. 4. p. 62

Cognitionem spirituales an contrahat cum baptizato ejusque parentibus, qui in necessitate baptizati? §. 8. p. 63

Item de Patrinis baptizati in necessitate. t. 1. r. 97. §. 2. ibid.

Ubi cognitionem contrahat Patrinus, Baptismus debet esse solemnus. t. 1. r. 98. §. 2. p. 64

Cognitionem spirituales an contrahant omnes, qui prolem offerunt ad Baptismum tanquam Patrinus? t. 1. r. 99. §. 5. ibid.

Et quid, si non tetigissent infantem in Baptismo, quamvis in patris assumantur, quod idem est dicendum de confirmatione? ibid. §. 4.

Et quid de illo, qui adhiberetur ut patrinus, dum quis scienter, vel ignoranter rebaptizaretur? ibid. §. 5

Cognitionem spirituales an contrahat, & impedimentum Catholici non dirimens, sed impediens, qui adhiberetur ut patrinus, quando post Baptismum domi collatum propter necessitatem tunc in Ecclesia suppletur solemnem ceremoniam? t. 1. r. 100. §. 1. p. 65

Et an etiam hodie contrahatur hoc impedimentum, vel sit subditum per Concilium Tridentinum sess. 22. c. 2. de reformat. matrimonij? ibid. §. 2

Cognitionem spirituales an contrahat patrinus, dum rebaptizatur sub conditione in Ecclesia puer, qui fuit baptizatus propter necessitatem v. g. in capillis, manu, pede, &c. t. 1. r. 101. §. 1. p. 65

Et hoc procedit in omnibus casibus, in quibus necesse est rebaptizare puerum sub conditione. ibid. §. 2

Et idem est in prædictis casibus etiam in rebaptizante, ibidem. & seq.

Cognitionem spirituales an contrahat, qui tenet in Baptismo filium Petri & existimans se filium Pauli tenere? t. 1. r. 102. §. 1. & seq. p. 66

Et quid de uxore, quæ per ignorantiam filium mariti in Baptismo levavit, an teneatur à petitione debiti arceri? ibid.

Cognitionem spirituales an contrahant Regulares omnes, tam mendicantes, quam non mendicantes, Abbates, & Monachi, Canonicus Regularis, Sanctimonialia, Episcopi, & Cardinales Religiosi, si munus patris exercent in Baptismo, & Confirmatione? t. 2. r. 13. §. 1. & seq. p. 81

Cognitionem contrahunt omnes qui de facto tenent confirmatum, quamvis non plures, quam una via, vel foemina accedere debeant? t. 2. r. 24. §. 1. & seq. p. 82. & seq.

Coire.

Coire in ore an sit peccatum contra naturam, ideo debeat hanc circumstantiam in confessione aperiri? t. 7. r. 82. §. 2. p. 383

Ubi coire possit vir cum propria uxore, si cogitat alienam, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 102. §. 2. p. 394

Coitus sodomiticus inter masculos in primo, secundo, tertio, vel quarto gradu an habeat malitiam etiam incestus, & sit in confessione aperiendus? t. 7. r. 137. §. 1. p. 411

Ubi impuberes committentes se cum consanguineis, vel

affinibus non sunt inclusi in casu reservato incestus, ib. §. 3

Qui coiens cum homine, & supercubans, sicuti super mulierem an teneatur aperire hanc circumstantiam in confessione, si tantum se polluat, vel satis sit dicere, tactu alterius mollicitum commisi: vel pollutus sum tangendo alterum impudicè? t. 7. r. 140. §. 1. p. 412

* Vide verb. *Copula, Sodomia, Collatio.*

* Vide verb. *Ordo, Comedere.*

Qui comedit carnes falsò putans hodie esse vigiliam, an sufficiat dicere in confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei commisit, ac si vere fuisset vigilia? t. 7. r. 5. §. 3. p. 345

Qui sæpius comedit carnes, & lactinia in die jejuni, an distincta peccata committat in confessione aperienda? t. 7. r. 67. §. 1. p. 377

Ubi, qui vomit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. ibid. §. 2

Commiscentes.

Commiscentes se cum sponso, vel sponsa de futuro an teneantur hanc circumstantiam explicare in confessione? t. 7. r. 96. §. 1. & seqq. p. 390

Commiscentes se impuberes cum consanguineis, vel affinibus non sunt inclusi in casu reservato incestus. t. 7. r. 137. §. 3. p. 411

* Vide verb. *Copula, Fornicatio, Sodomia, Commissarius Cruciatæ.*

Commissarius Cruciatæ potest dispensare ad petendum debitum cum conjugatis, qui culpabiliter alteruter, vel uterque baptizavit, vel tenuit filium in Baptismo extra necessitatem. t. 1. r. 103. §. 3. p. 67

Committente.

* Vide infra verb. *Fornicatio, Furtum, Incestus, Sacrilegium, Sodomia.*

Qui committit aliquod peccatum cujus periculo se antea exposuit, an teneatur explicare hanc circumstantiam? t. 7. r. 147. §. 1. p. 415

Quando committit quis novum peccatum in confessione explicandum in omissione restitutionis? t. 7. r. 158. §. 4. p. 419

Ubi multi casus assignantur pro praxi hujus difficultatis, sed concluditur, quod in duobus tantum casibus committitur novum peccatum in omissione dictæ restitutionis, non verò in aliis. Sed lege eos omnes in textu hujus rel. precedentis. *Communio sacra. Communicare.*

* Vide verb. *Eucharistia, Viaticum.*

Ut Communio detur moribundo, aut alter non possit succurri, an Sacerdos excommunicatus possit celebrare, vel dictam Communionem ministrare excommunicatus? t. 1. r. 15. §. 1. p. 12

Communione prevenire an teneatur, qui timet, quod quando obligavit præceptum non erit opportunitas communicandi? t. 3. r. 65. §. 2. p. 130

Ut Communione præceptum Paschale Sacerdos ipse, & alij implent, an possit absque prævia confessione dictus Sacerdos celebrare, deficiente copia Confessarij? t. 3. r. 152. §. 2. p. 192

Et an aliter dicendum sit de communione debita ex voto, vel alio præcepto particulari? ibid.

Communicare an possit quis absque prævia confessione pro adimplendo præcepto annuæ communionis, si deficiat copia Confessarij? t. 3. r. 153. §. 3. p. 193

Et an etiam quando cum peccatis non reservatis habet peccatum reservatum, & non adest Confessarius potestatem habens super reservata? ibid.

Communicare sine confessione, vel celebrare an possit Religiosus, qui habet aliqua peccata gravia cum aliqua infamia, si habet præsentem solum Sacerdotem laicum ad evitandam infamiam suæ Religionis? t. 3. r. 157. §. 1. p. 195

Communicare sine confessione an possit qui habet præsentem Sacerdotem, cui potest confiteri ex privilegio, quia non vult confiteri, nisi proprio Sacerdoti? ibid. §. 2

Communi

Communicare an possit sine confessione, qui peccata refer-
vata habet cum annexa excommunicatione, & non adest
Confessarius potestatem habens super illa, vel an in di-
cto casu teneatur confiteri Sacerdoti inferiori? t. 5. r. 32.
§. 4. p. 285

Communiones quae ex consuetudine praefinitae sunt fieri,
potest Praelatus imperare, quae verò praefinitae non sunt,
non potest jubere, quia ad id, quod est super regulam,
non potest obligare. t. 6. r. 13. §. 2. p. 315

Ut communicet penitens tali die, si committat tale pec-
catum, an Confessarius pro penitentia hoc onus impo-
nere possit? t. 6. r. 19. §. 1. & seqq. p. 319. & seq.

Qui communicare tenetur singulis mensibus, non peccat
mortaliter, si sex vel octo dies communionem distulerit.
t. 6. r. 24. §. 8. p. 323

Communicare quo intervallo dierum potest infirmus post
Viaticum? t. 7. r. 57. p. 2. p. 374

Si communionem à Confessario petant publicus usurarius
& publicus concubinarium, qui à dicto Confessario non
fuerunt absoluti, an possit Confessarius dictam commu-
nionem illis negare, dicendo eos esse in publico pecca-
to? t. 8. r. 22. §. 1. p. 434

Commutare. Commutatio.

Commutare sacramentalem penitentiam an possint Ponti-
fex & Episcopus extra iudicium sacramentale per ap-
plicationem Indulgentiae? t. 6. r. 9. §. 5. p. 311

Commutare penitentiam à se impositam an idem Confessarius
extra confessionem possit? t. 6. r. 23. §. 1. & seq. p. 322

Et an post unam hebdomadam. t. 6. r. 24. §. 1. ibid.

Et quid, si intra unum, vel alterum diem, aut triduum peni-
tens, ad eundem Confessarium redeat pro commuta-
tione penitentiae? t. 6. r. 25. §. 5. p. 324

Commutatio penitentiae an possit fieri ab eodem Confes-
sario sine causa? ibid. p. 325

Et quid, si ab alio Sacerdote penitentia commutetur sine
causa? ibid.

Commutare an possit Confessarius penitentiam ab alio
impositam? ibid. in principio.

Et quid, si penitentia est medicinalis, & praeservativa? ibid.

Et in utroque casu an secundus Confessarius possit commu-
tare tales penitentias extra confessionem sacramenta-
lem? t. 6. r. 26. §. 1. p. 325

Commutare an possit penitentiam secundus Confessarius,
qui non habet potestatem absolventi à peccatis reserva-
tis, super quibus penitentia imposita est? ibid. & seq.

Commutari potest votum extra Sacramentalem confes-
sionem. ibid.

Commutare penitentiam an penitens possit propria au-
thoritate in opus quale? ibid. §. 2

Et an saltem invidenter melius? t. 6. r. 28. §. 1. & seq. p. 326

Idem est de voto. ibid. §. 3

Commutatione penitentiae facta an possit penitens elige-
re, quam maluerit? t. 6. r. 32. §. 2. p. 329

* Vide verb. *Causa, Sacerdos, Periculum.*

Comparare.

Vide verb. *Praeceptum, Praesentare, Recurre, Subditus.*

Complacentia.

Qui complacentiam simpliciter habet, quando unico actu,
vel una explosione tormenti bellici occiderit infinitos
homines, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc
in confessione aperire? t. 7. r. 28. §. 6. p. 363

* Vide verb. *Homicidium.*

Complex.

Complicem explicare an quis possit, ut integrè confiteatur
peccatum veniale? t. 3. r. 104. §. 1. & seq. p. 160. & seq.

Complicis circumstantia an sit aperienda in confessione, si
ex hoc nullum damnum sequeretur complici, praeter in-
famiam apud Confessarium? t. 7. r. 50. §. 2. p. 370

Et an hoc procedat etiam in articulo mortis? Ibidem. §. 3

Si Complicem agnoscit Confessarius, an peccatum expli-
candum sit in Confessione? t. 7. r. 51. §. 1. p. 371

Ne complicis crimen manifestetur in confessione, an obli-

getur penitens adire alium Confessarium, cui confiteatur
in cognitione complices venire non possit? t. 7. r. 53. §. 1. & seq.

Et aliter faciendo audita confessio sit sacrilega, & inter-
dicta, & an etiam teneatur ad restitutionem famae peccati
ibid. §. 3. p. 372

Et in dicto casu an sit aptior modus restituendi famam
penitens extra confessionem dicat Confessario sub
dem sigillo erravi, dum tibi unum pro alio compli-
xi? ibid. §. 3

Ad complicem declarandum an aliquando Confessarius
possit obligare penitentem? t. 8. r. 46. §. 1. p. 445

Ubi, quod attingere potest, ut licet penitens dicat se
per seipsum immediate, vel per alium dare notitiam com-
plices ad impedienda mala juxta suam obligationem
potest Confessarius illi differre absolutionem. ibid.

De complice an liceat Confessario interrogare in confi-
sione in ordine ad ipsius correctionem, & illam fieri
ex licentia penitentis, vel an hoc sit absolute con-
fessionis? t. 8. r. 47. §. 3. p. 446

Complicem, aut alterius peccatum manifestare in confi-
sione an liceat penitenti in ordine, ut Confessarius
illum corrigat? t. 8. r. 49. §. 1. & seq. p. 447

Complicis revelare peccata absque complices licentia
sit contra sigillum confessionis etiam cum licentia peni-
tentis? t. 8. r. 51. §. 2. p. 448

Si unius complices Confessarius scit peccata alterius, &
ter in confessione tacet, quid facere debeat Confes-
sarius? t. 8. r. 52. §. 1. & seq. ibid.

* Vide verb. *Restitutio.*

Concubina, Concubinarium.

Concubinarium, qui domi concubinam habet cum
ma, & morali occasione extriseca peccandi, an sit
fit emendationem, & non est emendatus, sit illi
tio impertienda? t. 4. r. 27. §. 2. p. 240

Concubinarium an teneatur occasione proximam
cum magno suo detrimento? & an Confessarius
illum absolvere? t. 4. r. 28. §. 1. & seq. p. 241

Difficultas vero est, quando nullus apparet profectus,
sit illi impertienda absolutio toties, quoties? ibid. §. 2

Concubinarium an sit prima vice absolvendus, etiam in
cubinam non ejiciat? t. 4. r. 31. §. 1. p. 243

Et an hoc etiam procedat quoad eos, qui est concubinarium
non sint, populus tamen credit tales esse. ibid. §. 2

Concubinarium an in aliquibus casibus non teneatur
mo expellere concubinam, ita ut Confessarius possit
licite absolutionem impendere? t. 4. r. 32. §. 1. & seq.
p. 243. & seq.

Concubinarium an possit Confessarius absolvere
cum concubina non peccantem; permittens illam
re sine alendi filios, & ne cum aliis ipsa se committat
sit dictis filiis dedecori? t. 4. r. 33. §. 1. & seq. p. 244

Concubina an possit confiteri cum Confessario
nario? t. 7. r. 49. §. 1. p. 370

Qui cum concubina rem habuit tota nocte, an teneatur
plicare hanc gravitatem totius noctis, vel sufficiat de
semel, vel bis fornicatus sum? t. 7. r. 118. §. 1. & seq. p. 407

Concubinarium publicum, qui non fuit absolutus à Confes-
sario, si ab eo petat communionem an possit Confes-
sarius eam illi denegare, dicendo eum esse in publico pec-
cato? t. 8. r. 22. §. 1. p. 434

Concubitus.

Si concubitus cum vestibus sacris quis haberet, an
polluantur, & ille debeat hanc circumstantiam in con-
fessione explicare? t. 7. r. 82. §. 1. p. 383

Concubitus viri Christiani cum muliere Turca, Iudea,
Hebraea, &c. an sit circumstantia in confessione aperi-
da? t. 7. r. 126. §. 1. & seq. p. 406. & seq.

Et quid, si hic casus fuisset ab Episcopo relevatus, ibid.
§. 3. p. 407

Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis con-
fessio prohibita est ab Ecclesia in honorem Christi-
anissimi? ibid. §. 1

Rerum Notabilium.

* Vide verb. *Copula, Fornicatio, Sodomia.*
Conculcantes.
Conculcantes imagines sacras an sint blasphemi, vel sacrilegi? & an hoc delictum pertineat ad sanctum Officium Inquisitionis; t. 5. r. 52. §. 4. p. 298

Concupiscere.
Qui concupiscit mulierem recitando Officium divinum, an teneatur non solum illam pravam concupiscentiam confiteri, sed etiam dicere, quod tale peccatum admisit pfallendo, orando, &c. t. 7. r. 66. §. 1. p. 376

Qui concupierat sepius habere copulam cum matre, & filia, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire; t. 7. r. 111. §. 1. p. 399

Conditio.
Quando iterandus est Baptismus sub conditione in indice primo posito in principio hujus tomi, lege ex eius tractatu 1. de Baptismo. ref. §. 3. §. 4. & 78

An saltem sub conditione absolvendus sit adultus, qui confitetur aliquid, quod dubitatur, an sit veniale; t. 4. r. 11. §. 1. p. 237

Abque conditione an sit absolvendus puer septennis in dubio, si habeat usum rationis; t. 4. r. 22. §. 1. & seq. p. 237

In casu, quo sub conditione Confessarius debeat præbere absolutionem, an sufficiat, si conditio sola mente sitat; t. 4. r. 23. §. 1. & seq. p. 238

Sub conditione non potest absolvi moribundus, si nullus testatur dedisse signa contritionis t. 4. r. 53. §. 3. p. 253. sed contrarium. ibid. in ref. 63. 64. 65. &c.

Et in dicto casu an Confessarius teneatur præbere dictam absolutionem sub conditione? tract. 4. resol. 61. §. 2. p. 258

Sub conditione an absolvendus sit, qui inchoata Missa post introitum, & si prius corpore sanus voce amissa cadens ad interitum rueret; t. 4. r. 64. §. 3. 261

Abque conditione an possit Confessarius absolvere moribundum, quando illum absolvit ex opinione probabili; t. 4. r. 67. §. 1. p. 264

Conditionem personarum adstantium an fuerint conjugatae solute, &c. an teneatur exprimerè in confessione, qui se accusat de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, & teneatur etiam explicare qualitatem sermonum, si videlicet fuerit circa conjugatos, circa nefandum vitium, &c. nec satis sit dicere; in alio casu sui injustus in materia gravi, sed opus sit dicere an in fortunis, an in fama, an in vita, &c.; t. 7. r. 13. §. 3. p. 350

Conferrè.
Non conferrè beneficium an Episcopus possit ei, qui novit ex confessione indignum; t. 8. r. 16. §. 2. paulo ante finem vers. Quarto. p. 431

Confessarius, Confessio, Confiteri.
* Super his verbis in indice primo posito in principio hujus tomi ex tractatu 1. de Baptismo lege r. 8. 9. & 27. & ex tractatu 2. de Confirmatione, r. 5. & in tractatu 3. de Sacramento penitentia, & in tractatu 4. de Absolutione sacramentali, & in tractatu 5. de Reservatis, & eorum absolutione, & in tractatu 6. de Satisfactione sacramentali perlege omnes eorum difficultates, & resolutiones pro prædictis verbis, & tractatibus.

Quando in confessione sunt explicanda, vel non explicanda circumstantia notabiliter aggravantes, vel minuentes peccatum in primo indice posito in principio hujus tomi lege omnes 165. resolut. tractatu 7. de Circumstantiis. Ubi reperies alias quamplurimas quaestiones, & quidquid excogitare velis pro prædictis verbis.

Pro confessionis sigillo, & eius fractione in prædicto indice vide difficultates in tractatu 8. de Sigillo confessionis pro prædictis verbis Confessarius, Confessio, & Confiteri.

Confirmationis Sacramentum.
* Super his verbis Confirmatio, Confirmare, Confirmans, Confirmatus, & munus Patris in Confirmatione in primo indice posito in principio hujus tomi lege om-

nes 24. ref. tractatu 2. de Confirmatione, ubi multa circa prædicta.

In confirmatione an exprimenda sit persona suscipientis istud Sacramentum? t. 1. r. 60. §. 1. p. 39

Et quid de pronome illo ego, & dictione illa Amen? ibid. §. 5. p. 40

Si confirmationis finita forma, antequam finiatur unctio, infans moriatur, an sit confirmatus? t. 1. r. 63. §. 2. pag. 43

Si in Confirmatione infidelis, Cathecumenus, vel Hæreticus teneat filium Catholici, an contrahat cum illo, & parentibus ejus spirituales cognationem. t. 1. r. 95. §. 4. pag. 61

Si confirmet aliquem Nuntius vel Procurator vel teneat illum in Confirmatione in nomine mittentis illos an contrahant cognationem procurator, aut nuntius, vel ille, qui eos milit; t. 1. r. 96. §. 4. p. 62

In Confirmatione Patrinus, qui non tetigit confirmandum non contrahit cognationem spirituales, quamvis in patrinum assumatur. t. 1. r. 99. §. 4. p. 64

Conflictus, non minus legitime.
Qui conflictu unico cum pluribus pugnat, & successivè, v. g. occidit tres homines, an unum tantum peccatum committat. t. 7. r. 27. §. 1. & seqq. p. 361

Conjugatus, Conjuges.
* Vide infra verb. *Maritus, Vir, Uxor.*

Conjuges baptizantes, aut tenentes filium in Baptismo in periculo mortis an impediatur postea à petitione debiti? t. 1. r. 104. §. 1. p. 67

Et quid, si alter ex conjugibus ex malitia vel ignorantia baptizat, aut tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis? t. 1. r. 105. §. 2. p. 67

Et quid, si conjux baptizat filium solius alterius conjugis in necessitate? ibid. §. 4. p. 68

Idem est, si conjux jam ad fidem conversus uxorem, quam in infidelitate duxerat, baptizat in necessitate. ibid. §. 1.

Inter conjuges copula habita in loco sacro an sit circumstantia aperienda in confessione? t. 7. r. 85. §. 1. p. 384

Et quid, si per longum tempus aliquis ex conjugibus in illo loco detentus sit? ibid. §. 2

Et quid, si conjuges ibi nullo modo conclusi sunt? ibidem. §. 4

Et quid vero si longum tempus sit, & intelligatur in prædicto casu? ibid. §. 1

Si cum conjugata uxoris peccat, & è contra, an teneatur hoc aperire in confessione, vel sufficiat dicere se commississe adulterium? t. 7. r. 97. §. 1. & seq. p. 391

Conjugatus, qui habet plures delectationes morosas de aliquo objecto libidinosis, an teneatur aperire in confessione esse conjugatum? t. 7. r. 100. §. 4. p. 392

Conjunctio.
In conjunctioe materiae, & formæ Sacramentorum an detur parvitas materiae? t. 1. r. 5. §. 1. & seq. p. 5

Consanguinea.
Consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro, si quis accessum habet, an sit impedimentum contra publicam honestatem, & reductur hæc copula ad incestum. t. 7. r. 98. §. 3. p. 391

Consanguineus.
Cum consanguineis actus sodomiticus in primo, secundo, tertio, & quarto gradu, an habeat etiam malitiam incestus, & sit in confessione aperiendus? t. 7. r. 137. §. 1. p. 410

Cum consanguineis impuberes, & alij commiscentes se non sunt inclusi in casu reservato incestus. ibid. §. 3. p. 411

Consanguinitas.
Consanguinitatis gradus cujlibet inter se an sint in confessione distinguendi? t. 7. r. 110. §. 1. p. 399

Consanguinitas an distinguenda sit in confessione ab affinitate? ibid.

Conscientia.

Confscientia.
 Si contra conscientiam quis aliquid facit dicantem illud confusè ut peccatum non determinata materia particulari, nec unde possit deduci, an sit mortale vel veniale, an sit peccatum necessario explicandum in confessione? t. 7. r. 5. §. 2. p. 345
 Contra conscientiam agere non est speciale peccatum contra speciale præceptum, vel virtutem. *ibid.* §. 3
 Qui cum conscientia erronea facit aliquid, nec tamen in cogitatione distinguit, an illam actionem facere esset peccatum mortale, vel veniale, an debeat in confessione talem circumstantiam conscientiae erroneae aperire, si postea evenit non esse mortale illud, quod fecit? t. 7. r. 6. §. 1. & seq. p. 345
Consensus.
 Consensus positivus, an requiratur ad volorem Sacramenti illud suscipiendi, maxime in adultis quoad Baptismum, & alia Sacramenta, vel sufficiat, quod non resistant? t. 1. r. 22. §. 1. & seq. p. 18
Consiliarius, Consiliarius, Consulare.
 Consilium bonum non est, ut Confessarius jurare, vel promittere faciat penitentes aliquam penam subire, si reincidant in aliquod peccatum? t. 4. r. 26. §. 5. p. 240
 Per modum consilij an Confessarius possit imponere penitentiam dicendo, si hoc vel illud feceris, serviat tibi in satisfactionem? t. 6. r. 37. §. 4. p. 333
 Qui consilio suo habens votum castitatis causa fuit, ut alij tale votum non habentes peccarent, an debeat votum explicare in confessione? t. 7. r. 101. §. 4. p. 394
 Qui consilio suo directè induxerat aliquem ad fornicandum, an satisfaciat, si in confessione dicat, induxi meo consilio aliquem ad grave peccatum contra castitatem cum soluta &c? t. 7. r. 113. §. 1. & seq. p. 400
 In ordine ad consilium petendum Confessarius cum licentia penitentiis manifestavit cuidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus est; Queritur, an dictus Consiliarius fregit sigillum confessionis? t. 8. r. 32. §. 1. & seq. p. 439
 Si consulat aliquis virum doctum in ordine ad confessionem faciendam non cum illo, sed cum alio, an teneatur dictus Consiliarius ad sigillum? t. 8. r. 40. §. 1. p. 443
 Et in dicto casu prædictus Consiliarius non tenetur manifestare Prælati, etiam si sub excommunicatione præcipiat, quid consuluit, ne quid consultus fuit. *ibid.* §. 3
 Ubi quod quando obligatio tegendi est tantum secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebitur Consiliarius manifestare rem sibi revelatam, & consultam, si Prælati sub excommunicatione manifestare præcipiat. *ibid.*
 Si ad consilium petendum pro confessione quis in charta scriberet sua peccata, an repertor talis chartæ teneatur eam celare sub sigillo confessionis? t. 8. r. 43. §. 3. p. 445
Constantinus.
 Constantinum ante finem vitæ fuisse baptizatum non ponitur in dubium contra Caetanum. t. 1. r. 32. §. 6. & seq. p. 23
Constare.
 Constare quomodo potest, vel possit de delicto factionis sigilli confessionis à Confessario commissa? t. 8. r. 60. §. 1. p. 452
Consuetudo, Consuetudinarius, Consuetudinaria.
 Consuetudo Ecclesie obligans sub mortali parentes ad baptizandum infantes, an sit ubique? t. 1. r. 29. §. 6. p. 21
 Consuetudo Ecclesiarum baptizandi per immersionem an servanda sit? t. 1. r. 67. §. 3. p. 45
 Et si consuetudo trinae immersionis usitata sit in aliqua Ecclesia, an una tantum adhiberi possit cum integra prolatione formæ? *ibid.*
 Consuetudo improbanda est, secundum quam quibusdam in locis Catholici Patrum existunt filii hæreticorum, baptizante illos ministro hæretico in forma SS. Trinitatis? t. 1. r. 97. §. 4. p. 63

Consuetudo an possit tollere præceptum de confessione præmittenda ante Eucharistiam, si tale præceptum fuerit de jure Ecclesiastico, & non divino? t. 3. r. 141. §. 6. p. 185
 Consuetudinarius blasphemus, & admonitus scriptis in aliis confessionibus an sit statim absolvendus? t. 4. r. 26. §. 2. & seq. p. 239
 Et an teneatur acceptare aliquam penam, si forte postea blasphemet? *ibid.* §. 3
 Idem est de jurante falsum ex consuetudine. *ibid.* §. 4. p. 240
 Consuetudo legitime, plenè, & perfectè, atque conclusivè probanda est. t. 5. r. 20. §. 2. p. 277
 Consuetudo non solum debet esse rationalis, sed etiam legitime præscripta, ita ut per unum actum intermittatur. *ibid.* §. 6
 De consuetudine testantibus DD. non est credendum. t. 5. r. 21. §. 4. p. 278
 De consuetudine, & publica blasphemia intelligitur causa reservatus blasphemus. t. 5. r. 52. §. 3. p. 297
 Sed quænam dicatur blasphemia probata ex consuetudine. *ibid.*
 Consuetudinarius blasphemus non est, qui post retractationem pravam voluntatem per actum oppositum retractationis, confessionis, vel contritionis, iterum & liberè tres vices blasphematur. t. 5. r. 53. §. 1. & seq. p. 298
 Et hoc toties quoties post retractationem, contritionem, vel confessionem detestatur consuetudinem blasphemandi. *ibid.* §. 2
 Et quid est sentiendum de blasphemis eodem tempore eodemque impetu iræ prolatis? *Ibidem.* §. 3
 Ubi etiam, qui in eodem ludo, & coram eisdem personis, ex intervallo, & interpolatis diversis verbis blasphemaverit Deum, & Beatam Virginem, an teneatur in casum reservatum, ut blasphemus ex prava consuetudine? *ibid.* §. 4. p. 299
 Consuetudo, ut prius imponatur penitentia, quam penitens absolvatur, an nullam inducat obligationem? t. 1. r. 1. §. 2. p. 306
 Quando in consuetudine iterationis alicujus peccati penitens per longum tempus fuit, ita ut non possit designare numerum quantum humanitus fieri potest, an satisfactio declarando tempus, quo fuit in tali statu, & consuetudine? t. 7. r. 122. §. 3. p. 404
 Consuetudinem peccandi an teneatur penitens confiteri, si de hoc interrogatus sit à Confessario? t. 7. r. 123. §. 1. *ibid.*
 Et an in tali casu possit uti æquivocatione Confessionis illudendo? *ibid.* §. 6
 Consuetudo peccandi an sit circumstantia aperienda in confessione? t. 7. r. 124. §. 1. p. 405
 Et quid, quando consuetudo illa peccandi fuisse ex confessione proxima? *ibid.* §. 2
 Consuetudinis, & recidivæ circumstantia an sit aliquando confitenda? t. 7. r. 125. §. 1. p. 406
 Propter consuetudinem peccandi an Confessarius possit deferre absolutionem? *ibid.*
 De consuetudine peccandi an jus interrogandi habeat Confessarius, quia nullo præcepto humano induci potest, quod penitens obligetur peccata legitime confessi, expectare, quando non intervenit reservatio; imò licet reservatio interveniat? *ibid.* §. 2
 Ubi si penitens probabiliter credat Confessarium non interpretari illi absolutionem, si fatetur consuetudinem peccandi, potest æquivocatione utendo negare consuetudinem, & etiam si credat absolutionem se nactus esse. §. 4
 Idem est de occasione proxima inevitabili tamen sine magno incommodo, & scandalo, nam in tali casu possit etiam penitens æquivocatione uti licet à Confessario in tali occasione interrogetur. *ibid.*

Rerum Notabilium.

Continencia.

* Vide verb. *Castras*.

Continuatum.

* Vide verb. *Actus, Imperius, Successive unicuique*.

Qui continuato uno sermone in eadem re ter perjurat, an sufficiat in confessione dicere se falsum iurasse? tract. 7. r. 29. §. 1. p. 363

Contrahere cognitionem.

Contrahere cognitionem spirituales, quando dicitur?

* Vide verb. *Cognatio*.

Contritio, Conterere.

Si contritionis actum ex temporis angustia aliquando quis elicere non potest, an licite possit ministrare, & consecrare Sacramentum? t. 3. r. 12. §. 1. p. 10

Ad contritionem perfectam peccati an teneatur, qui illud ex iusta causa tacet in confessione? tract. 3. ref. 63. §. 4. pag. 129

Contritionis actum elicere sapius intra annum an sit obligatio propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia? tr. 3. r. 69. §. 5. p. 134

Qui contritionem existimat habere de peccatis, an in articulo mortis teneatur confiteri per interpretem, si aliter confiteri non possit? t. 3. r. 79. §. 1. & seq. p. 139. & seq.

Et quid, si in dicto casu quis dubitat de sua contritione? ibid. §. 3. p. 140

Et quid tunc facere debet, ibid.

Contritionis actum elicere de peccatis mortalibus perpetratis, an teneatur servi Christiani infidelium tempore Paschatis, qui non habent copiam Confessarij? tr. 3. r. 82. §. 1. p. 142

Contritionis preceptum quando obliget? tr. 3. r. 85. §. 2. pag. 143

Ubi, an qui peccavit, teneatur precepto affirmativo habendi contritionem de peccatis iam remissis, quoties memoria occurrunt? ibid. §. 8. p. 144

Si Sacerdos administraturus sit Sacramentum, & non sit Sacerdos Confessarius, an tunc teneatur conteri de peccato, quod habet? ibid. §. 7

Ad contritionem perfectam non tenetur quis statim post peccatum, sed tantum ad aliquam poenitentiam imperfectam, tr. 3. r. 85. §. 2. p. 144

Et an etiam hoc procedat quoad Religiosos? ibidem, §. 5. pag. 145

Quando contritionis actum elicit existens in peccato mortali propter administrationem alicujus Sacramenti, an teneatur ad examen conscientiae, & commemorationem omnium peccatorum? t. 3. r. 87. §. 1. & seq. 146

Idem est quando ex defectu Confessarij ad vitandum scandalum quis celebrat absque confessione, ibid. §. 9. p. 148

Si contritionem sufficientem non habere in articulo mortis quis timet, & ideo petit Confessarium ad obtinendam sacramentalem absolutionem, an Sacerdos teneatur eum adire, & absolvere cum discrimine vitae? t. 1. r. 8. §. 1. p. 6

Et quid si in tali casu existens in articulo mortis, & in peccato mortali omnino ignorat sibi esse necessariam contritionem extra susceptionem Sacramenti, aut ignorat, quid sit contritio, & quomodo eam possit in se excitare? ibidem.

Contritiones distinctae non requiruntur pro singulis distinctis peccatis, sed sufficit una pro omnibus? t. 3. r. 87. §. 3. pag. 147

Contritionis actum omnium mortalium, quae in vita commisitimus, an teneatur elicere in articulo mortis, etiam post confessionem factam tamen cum attritione cognita? t. 3. r. 91. §. 1. & seq. p. 150

Contritionis actum an quis teneatur elicere in articulo mortis, ita ut non sufficiat attritio cognita cum Sacramento? t. 3. r. 92. §. 1. p. 151

Qui contritionis actum sero in examine elicit proponens sequenti die confiteri, sed postea in confessione nullum actum doloris exprompsit, an confiteatur valide? tract. 3. r. 94. §. 2. p. 252

Tom. I.

Contritio an habenda sit de peccatis oblivioni traditis, vel sufficiat sola attritio? t. 3. r. 108. §. 6. p. 164

Contritionis novum actum elicere an teneatur, qui confiteatur peccatum oblitum in prima confessione? tr. 3. r. 145. §. 1. p. 189

Et quid, si habuit contritionem generalem de peccatis suis in prima confessione? ibid. §. 2

Cum contritione potest laicus ad linteum Communionis, & Sacerdos post inchoatam Missam Eucharistiam sumere, & Missam proficere, quia tunc censendi sunt non habere copiam Confessarij, tr. 3. r. 147. §. 1. p. 190

Et pro praxi etiam alios casus lege ibi a ref. 148. usque ad ref. 158. exclusivè.

Si contritionem vix Sacerdos possit elicere, an possit excusari a Sacrificio alterius perficiendo? t. 3. r. 156. §. 2. p. 194

Contritionis actum elicere an opus sit in casibus, quibus licitum est sumere Eucharistiam ante confessionem? tr. 3. r. 158. §. 1. & seq. p. 196

Ubi, quod si talis bona fide putet se contritum esse, potest Eucharistiam sumere, neque peccat, si sibi dubitet, num forte sufficientem habeat contritionem? ibid. §. 3

Et quando contritionis actus elici debet a Sacerdote, cum deest copia Confessarij, & adest urgens necessitas celebrandi, an ante inchoationem Missae, vel ante consecrationem? ibid. §. 6

Et quid, si Sacerdos recordetur de peccato mortali post consecrationem? ibid. §. 7

Si conterat Sacerdos ante absolutionem, quamvis incipiat in peccato audire confessionem, non peccat mortaliter, ibid. §. 6

Contritionis actum elicere an teneatur Sacerdos ante consecrationem, & sumptionem Eucharistiae, si ante Missam confessus est, & postea celebrando peccatum mortale in confessione oblitum in mentem venit? t. 3. r. 164. §. 3. & seq. p. 201

Et quid in tali casu confessionis, & peccati obliti, si contritio, & dolor non fuit universalis, an absque dubio teneatur de illo conteri? t. 3. r. 166. §. 3. p. 202

Conteri non tenetur, qui non habet copiam Confessarij in Paschate, quamvis tunc confiteri teneatur, tr. 3. ref. 164. §. 4. p. 201

Si ad contritionem eliciendam Sacerdos in altari non possit excitari alicujus peccati mortalis, quod in mentem tunc venit, quid facere debeat? t. 3. r. 167. §. 1. p. 203

Idem est de laico jam jam recepturo Eucharistiam, ibidem, §. 2

Qui sine contritione ministrat sacramentum, transacto ministerio non tenetur conteri, t. 3. r. 168. §. 2. ibid.

Absque contritione & confessione, an aliquando quis excommunicatus, urgente necessitate, possit celebrare, vel Eucharistiam sumere? t. 3. r. 176. §. 5. p. 209

Conterere de peccato tenetur, qui ad linteum altaris recordatur illius, si antea non praemisit confessionem; si autem confessus est, & oblitus est alicujus peccati, tunc non tenetur conteri de illo, sed proponere confiteri illud suo tempore, t. 3. r. 185. §. 3. & seq. p. 213

Qui contritionem non praemisit casu, quo praemittere tenebatur ante celebrationem, vel sumptionem Eucharistiae, &c. an committat duplex peccatum? tract. 3. ref. 186. §. 1. pag. 214

Contritionis actum elicere in articulo mortis an teneatur poenitens dum constituitur, & non sufficiat attritio? t. 4. r. 7. §. 3. p. 228

Contritus sine praevia confessione an possit Sacrum conficere Sacerdos, qui habet casus reservatos, a quibus praesens Confessarius illum non potest absolvere, t. 5. r. 35. §. 1. & seq. p. 285

Idem est pro sumenda Eucharistia, tract. 5. refol. 33. §. 2. pag. 286

Quando per contritionem subsequenter homo resurgit, an satisfactio sacramentalis facta in peccato reviviscat? t. 6. r. 36. §. 1. & seq. p. 332

Index

Si contritionis actum elicit Confessarius ante absolutionem, qui incipit audire confessionem in peccato mortali, an postea quando ille confitetur, teneatur explicare se incepisse illam confessionem in statu peccati? tract. 7. ref. 43. §. 1. pag. 368
* Vide infra verb. *Dolor.*

Contumelia.
Quis contumeliis afficiebat sororem, & mala notabilia optabat ei, an hæc circumstantia sit explicanda in confessione: vel an sufficiat dicere, Ego mihi conjunctam contumeliis affeci? t. 7. r. 17. §. 1. & seq. p. 353
Idem est de patre, matre, filio, uxore, fratre, &c. ibid.
Et quid, si contumelia sit in Principem, vel Sacerdotem, an hæc circumstantia mutet speciem? ibid.
Contumeliæ species, quæ quis aliquem afficiat, an sit explicanda in confessione? t. 7. r. 18. §. 1. p. 354
Idem est in detractio, & judicio temerario, ibid. §. 2
Contumeliæ omnes an sint ejusdem speciei? t. 7. r. 19. §. 2. pag. 355
Quæ verba contumeliæ fuerint in Deum, vel Sanctos prolata, non sunt in confessione explicanda ex eo, quod omnes contumeliæ sint ejusdem speciei, tract. 7. ref. 30. §. 3. p. 364
Licet contumeliosa verba sint diversæ speciei, eo quod per illa objiciantur proximo defectus speciei diversæ, non tamen sunt peccata mortalia contumeliæ specie distincta, t. 7. r. 37. §. 2. p. 366

Convitia.
Quando convitia in Deum quis profert unico actu asserendo sapius *Dio ingiusto*, *Dio ingiusto*, &c. an teneatur hoc in confessione aperire? tractatu 7. resol. 30. §. 1. pag. 363

Copula.
* Vide verb. *Circumstantia*, *Concubitus*, *Fornicatio*, *Sodomia.*
Si copulam Religiosus cum Moniali habeat, an contrahat duplicem, & inter se diversam speciem malitiæ? tract. 7. r. 26. §. 4. pag. 361
Qui copulam in Oratorio alicujus domus haberet, in quo de licentia Episcopi Missæ celebrantur, an sit circumstantia aperienda in confessione? tract. 7. resol. 83. §. 1. pag. 384
Idem est, si copula haberetur in Sacristia Ecclesiæ, vel in porta Ecclesiæ à parte externa, vel in Monasteriis, in Cellis Religiosorum, & Dormitoriis, si ibi sit altare ad celebrandum, ibid.
Copula habita inter conjugatos in loco sacro, an sit circumstantia aperienda in confessione? tract. 7. ref. 85. §. 1. ibidem.
Et quid, si per longum tempus in illo loco aliquis ex conjugibus detentus sit? ibid. §. 1
Et quid, si ibi nullo modo conjuges conclusi sunt? ibidem, §. 4
Et quod verò longum tempus sit, & intelligatur in dicto casu, ibid. §. 2
Si pro copula prima mulier habeat votum virginittatis, an qui cum ea peccat, teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta? tract. 7. ref. 91. §. 1. & seq. pag. 387
Ubi, an oscula, & tactus, quæ copulam subsequuntur novam malitiam contineant, & in confessione ob hanc rationem explicare debeant? ibid. §. 5
De copula habita delectatio, aut gaudium immediatè post illam, an novam malitiam addant in confessione necessario explicandam, ibid.
Copula uxoricida, vel adulterij cum promissione matrimonij, an sit circumstantia in confessione aperienda? tr. 7. r. 98. §. 1. & seq. p. 391
In copula conjugali circumstantia modi, an sit in confessione aperienda? tr. 7. ref. 99. §. 1. p. 392. Ubi aliqua alia pro praxi dictæ quæstionis, & obligatione uxoris in reddendo debitum in hoc casu.

Qui copulam habere sapius concupierat cum matre, & filio, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 111. §. 1. pag. 399
Copulam fuisse consummatam an sit explicandum in confessione? t. 7. r. 115. §. 1. p. 400
Id est, an sufficiat in confessione explicare peccatum contra castitatem habitum cum soluta, &c. non explicata copula consummata. ibid. §. 2
Qui copulam sodomiticam habet cum infideli, vel copulam cum muliere Hebræa infideli, Turca, vel Hæretica an debeat explicare circumstantias personarum? tract. 7. r. 128. §. 1. & seq. pag. 407
Si copulam cum muliere Eunuchus vel frigidus habet, an debeat aperire hanc circumstantiam in confessione? t. 7. r. 129. §. 1. & seq. p. 408
Et an hujusmodi personæ etiam in confessione peccatorum interiorum debeant explicare talem circumstantiam, si forte fuerint desiderio, quæ talem malitiam præferrent? t. 7. r. 130. §. 2. ibid.
Qui copulam sodomiticam habuerit cum virgine, an teneatur explicare circumstantiam virginittatis? t. 7. r. 144. pag. 414

Correctio.
Si correctionem subditi Prælati omittat, an satisfaciendo in confessione, omisi correctionem proximis? t. 7. r. 1. §. 1. p. 378
Idem est de patre, tutore, & Domino respectu mancipij, autem respectu famuli ob salarium servientis, ibid. §. 2
Propter correctionem fraternam an Confessarius debeat possit extorquere complicit, & illam facere de hanc Penitentis, t. 8. r. 47. §. 1. p. 446

Corruptio.
Qui corruptè profert verba Sacramentorum, an peccato taliter? t. 5. r. 4. §. 3. p. 5

Corruptor.
Corruptor virginis consentientis non tenetur ad restitutionem faciendam virginis, neque parentibus, quia volenti, & consentienti non fit iniuria, & virgo sunt dominæ sui corporis, non autem parentes vel res, t. 7. r. 94. §. 1. & seq. p. 389

Crederet.
Crederet explicite in Trinitatis mysterium, & Incarnationis an sit necessarium, ut adultus baptizetur? t. 7. r. 100. §. 2. p. 25

Creditor.
Quando creditor petit debitum, & debitor non solvit, committit novum peccatum in omissionem solutionis illi debiti? t. 7. r. 158. §. 2. vers. quinto, p. 419
Et quid, si creditorem egere vidit debitor, & non solvit ibid. vers. Sexto.

Crimen.
Si de crimine etiam constet posito in aliquibus Bullis Pontificis ipso facto pœnam imponentibus, non incurrit dicta pœna, donec per sententiam declaretur, nisi lex dicat in foro conscientie statim pœnam subeundam esse, et hæc resolutio est universalis pro multis casibus, & ibi etiam in exemplum positus, t. 5. r. 63. §. 4. pag. 303
Ne crimen socij manifestetur in confessione an obsequium penitens adire alium Confessarium, cui confessio cognitionem complicitis venire non possit? t. 7. r. 53. §. 1. & seq. pag. 371
Et aliter faciendo an confessio sit sacrilega, & iteranda, teneatur ad restitutionem famæ, ibidem. Ubi modum praxi talis restitutionis famæ. Crimen occultum revelare uno, vel duobus viris prudentibus, qui secreto nequebunt, an sit peccatum mortale? tract. 7. ref. 12. §. 1. pag. 371
* Vide verb. *Delictum.*

Crux.
Sub Crucis signo in fronte, ut Confirmatio adhibeatur Episcopo, an sit de necessitate Sacramenti, & præcepti? t. 2. r. 6. §. 1. & seq. p. 73

Rerum Notabilium.

Custodia.

Ad custodiam diligentem Civitatis monere an Confessarius possit, qui in Confessione novit proditorem, vel parare malum alicui innocenti, t. 8. r. 16. §. 1. pag. 431.

D.

Damnatum.

Damnati ad mortem an possint absolvi à quocunque Sacerdote ab omnibus casibus, & censuris reservatis tanquam constituti in periculo mortis, t. 5. r. 11. §. 1. pag. 269
Si damnati ad mortem habent peccata reservata, non tenentur mittere Confessarium, nec Confessarius tenetur adire Superiorem pro facultate, etiam si possit, & etiam si sint in eadem domo Prælati, & subditus, ibid.

Debitor, Debitum.

Debitor est in mora solvendi debitum unciarum ducentarum ex contractu, sæpius confitetur, & non solvit, an sit illi absolutio deneganda, maxime cum creditor multo- ties ab illo petierit solutionem, t. 3. r. 36. §. 1. & seq. p. 245
Dubium restituens non satisfacit voto de danda elemosyna, t. 6. r. 60. §. 4. p. 339

Quando debitum creditor petit, & debitor non solvit, an committat novum peccatum in omissione solutionis talis debiti? Et quid, si debitor vidit creditorem egere, & debitum non solvit? t. 7. r. 158. §. 2. vers. Quinto, & vers. Sexto, p. 419

Debitum Conjugale.

Debitum petendi jus an amittant conjuges quando uterque, vel alteruter culpabiliter baptizatus, vel tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis? t. 1. r. 105. Ubi alij casus circa hoc §. 1. & seq. p. 67

Et an circa supradictum impedimentum petendi debitum dispensare possint Episcopus, Commissarius Cruciatæ, & Confessores regulares virtute suorum privilegiorum? t. 1. r. 103. §. 1. & seq. ibid.

Decalogus.

Decalogi præceptum ignorantia an sit speciale peccatum in confessione explicandum, t. 7. r. 9. §. 3. & seq. p. 347

Ubi in ordine ad confessionem an sit necessarium explicare, cujus præcepti Decalogi fuerit ignorantia? ibid. §. 3.

Qui Decalogi plura præcepta ignorat, committit plura peccata specie distincta, ibid. §. 4

Sed qui ex ignorantia culpabili Decalogi negligit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata, unum negligentia sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, & ideo sufficit, ut in confessione dicat, fornicatus sum, &c. ibid. §. 5

Idem est de aliis Decalogi præceptis.

Decretum.

Decretum Clementis VIII. editum die 20. Junij 1602. in quo damnatur tanquam falsa, temeraria, & scandalosa ista propositio, scilicet, licere per litteras, seu internuntium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere, t. 4. r. 62. §. 3. p. 259

Ubi in dicto decreto supradictus Clemens VIII. declarat prædictam absolutionem non solum illatam, sed invalidam, & nullam esse, ibid. §. 9

In Decreti Clementis VIII. pœnas, & excommunicationem an incidat Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine prætextu alicujus privilegij, tract. 5. r. 23. p. 280

Et quid, si absolvit sub spe rati habitationis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia non tamen crassa, aut affectata? ibid. §. 4

In pœnas dicti decreti non incidit Religiosus, qui absque facultate absolvetur ab aliquo casu in religione reservato juxta Decretum Clementis VIII. §. 3. ibid.

Decretum edidit Clem. VIII. anno 1592. qui præcipit Superioribus Regularium, ut diligentissimè caveant, ne ca-

notitia, quam in confessione de aliorum peccatis habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur, t. 8. ref. 9.

§. 2. pag. 427

Sed decretum supradictum non ad omnes Confessarios, sed ad eos, qui superiores sunt, vel deinceps erunt tantum dirigitur, ibid.

Sed an, Decreto supradicto non obstante, an possit probabiliter sustineri licere Superiori ob peccatum in confessione cognitum private subditos officiis ad nutum amobilibus, negare suffragium penitenti, & negare subditis licentiam, exeundi foras, alloquendi externos, claudere fenestras, & alia hujusmodi facere, ibidem, & §. seq.

Et an supradictum Decretum non contineat solam directionem, sed præceptum, & ideo obliget sub mortali? t. 8. r. 16. §. 3. & seq. p. 432

Decernere.

Qui decrevit sæpius cum eadem muliere fornicari, & ita deinde pluries cum illa fornicatur absque interruptione sufficienti ad multiplicandum peccatum, an unum tantum numero peccatum censetur admisisse, an plura? t. 7. r. 15. §. 13. p. 352

Deducere.

Si deducere quis non potest, an sit mortale, vel veniale, id quod fecerit contra conscientiam dicentem illud confusè, ut peccatum, non determinata materia particulari, an sit necessarium in confessione explicare peccatum? t. 7. r. 5. §. 1. & seq. pag. 345

Defectus.

De defectu commisso in confessione, an teneatur Confessarius monere penitentem, v. g. si Confessarius ex negligentia culpabili non interrogavit penitentem de circumstantia necessaria ad integritatem confessionis? t. 7. r. 44. §. 1. p. 368

Et quid, si defectus hujusmodi esset conjunctus cum damno tertij, vel ipsius penitentis, ibid. §. 2

Defectus naturalis penitentis revelare, an sit contra sigillum confessionis, v. g. si penitens dicat in confessione se natum esse ex parentibus sordidis, infamibus, aut non conjunctis ex legitimo matrimonio, tract. 8. ref. 18. §. 2. pag. 433

Si defectum aliquem, vel errorem Confessarius commisit, an statim post finitam confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum penitente illo absque ejus licentia? tract. 8. ref. 53. §. 1. & seq. p. 448. & seq.

Ut defectum commissum in Confessione Confessarius penitenti aperiat, si ipse penitens non vult concedere Confessario licentiam, ut illum ei aperiat, an possit adhuc illum aperire? t. 8. r. 55. §. 1. pag. 449

Defectum prædictum an possit Confessarius in secunda confessione penitenti aperire absque ejus licentia? t. 8. r. 57. §. 3. p. 451

Delectatio.

Quando de delectatione rerum turpium quis se accusat ex colloquio cum aliis, an in tali casu teneatur exprimere conditionem personarum adstantium, an fuerint conjugata, soluta, &c. & etiam teneatur explicare qualitatem sermonis, si videlicet fuerat circa conjugatos, circa solutos, circa nefandum crimen, nec satis sit dicere in alio casu sui injustus in materia gravi, sed opus est dicere an in fortunis, an in fama, an in vita, &c. t. 7. r. 13. §. 3. p. 350

Delectationes diversæ nunc de una soluta, deinde de alia soluta, item nunc de una conjugata, & deinde etiam de alia conjugata, &c. si successivè habeantur eodem tempore morali, an possint constituere unum peccatum moraliter in ordine ad confessionem, sicuti possunt, si illi actus ita simul successivè circa eandem, sive solutam, sive conjugatam fuissent? t. 7. r. 15. §. 7. p. 352

Qui delectaret se unico voluntatis actu de tribus sceminis, quarum una esset Monialis, altera conjugata, altera soluta, an tria peccata committat, & teneatur hanc circumstantiam confiteri? t. 7. r. 23. §. 3. pag. 359

Et quid, si omnes tres essent solute, aut conjugata, vel Moniales, ibid.

Delectatio de copula habita immediatè post illam an novam malitiam addat in confessione explicandam, t. 7. r. 91. §. 5. p. 388

Si delectatur virgo morosè circa juvenem non tenetur in confessione aperire hanc circumstantiam virginitatis, etiam si virgo se polluat cogitando super illum, t. 7. r. 93. §. 3. p. 389

Idem est, si delectatur juvenis de virgine sine tamen voluntate inferendi ei violentiam, ibid. §. 4

Delectatio de aliquo opere, an in eo sensu sumat malitiam ab illo, quod respiciat opus, seu objectum hoc, aut illo modo, sub quo opponitur virtuti; ac proinde, quamvis delectatio sit de opere malo, si tamen illud non respicit ut malum, ut sic se confirmando; aut sub motivo, sub quo elicit non opponitur virtuti, non erit mala saltem mortaliter; tract. 7. ref. 100. §. 4. p. 392. Ubi aliqui casus pro praxi, & intelligentia dictæ difficultatis.

Delectatio de feminis effusione ob sanitatem, vel alium honestum finem non est mortale, ibid. §. 5. p. 393

Ubi etiam votum castitatem in solo opere externo an peccet contra votum in delectatione de aliquo opere venereo, §. ibid. 6

Delectatio venerea ab habente votum absolutæ castitatis capta præter malitiam luxuriæ, etiam habet malitiam contra votum, ibid.

Delectatio morosa an sumat malitiam de opere externo, ita ut necessarium sit aperire circumstantiam operis, & exprimere objectum v. g. si mulier, de qua sumpta est delectatio fuerit conjugata, monialis, libera, &c. t. 7. r. 103. §. 1. p. 394

In delectatione morosa an circumstantia de copula Sodomitica sit in confessione aperienda, tract. 7. ref. 105. §. 1. & seqq. p. 395. Ubi pro solvenda hac quaestione alia consimiles proponuntur in textu hujus resolutionis, & tota ejus doctrina subtilis est, & valde notanda, & à Confessariis necessario menti tenenda, quia sæpe contingit in praxi.

Qui delectatur de peccatis confessis, an teneatur explicare illa? t. 7. r. 106. §. 1. p. 396

Quando delectatur Religiosus de adulterio aliàs commissio, si de eo delectatur non quatenus fuit injuriosum marito adulteræ, sed quatenus fuit fornicatio, an teneatur hoc explicare in confessione? ibid.

Si daretur casus, quod delectationes omnes morosas, quas per annum quis habuit, in memoria haberet, an teneatur in confessione aperire talem durationem temporis, vel sufficiat dicere toties morosè delectatus sum? t. 7. r. 117. §. 2. p. 402

Delictum.

De delicto fractionis sigilli confessionis à Confessario quomodo constare possit? t. 8. r. 60. §. 1. p. 452

Denunciatio.

An denunciandus sit S. Officio Confessarius, qui in forma absolutionis sacramentalis solum diceret *Absolvo*? tr. 4. r. 5. §. 5. p. 227

Denuntianda an sit mulier, quæ semel maleficium, aut superfectionem fecit, nisi saperet hæresim? t. 5. r. 61. §. 3. pag. 302

Deputare.

* Vide verbum, *Exponere*.

Describere.

Qui describit alicujus rudis confessionem, & peccata ut ita melius possit ea in confessione recensere, an teneatur ad sigillum? tract. 8. ref. 33. §. 3. post medium, vers. sexto, pag. 440

Desiderans.

Desiderans ex odio malo an teneatur explicare in confessione speciem mali, t. 7. r. 18. §. 5. p. 354

* Vide supra verbum, *Delectatio*.

Detractio.

In detractio an sit explicanda species detractiois à contumelia? tract. 7. ref. 18. §. 2. pag. 354. Ubi aliqua contingit in detractio circa contumelias, &c. ibi.

Diaconus.

Diaconus, si baptizat aliquem in articulo mortis, an sit aliquando solemner illum baptizare? tr. 1. r. 47. pag. 31

Si Diaconus sine commissione solemner baptizat, an incurrat irregularitatem? ibid. §. 2. p. 32

Diaconus canens Evangelium ex consuetudine in peccato mortali, an peccet mortaliter, vel venialiter tantum? t. 5. §. 7. p. 73

Dies.

Qui in die Iovis Sancti, vel eodem die, quoad confessionem accedit, vel sacram Eucharistiam sumpsit, vel alii cuius magnæ festivitatis fornicationem commisit, teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam? t. 7. r. 54. §. 2. pag. 372

Diei festi circumstantia an sit in confessione aperienda à blasphemare, pejerare, furari, &c. ibid. §. 1

Qui in die Dominico, in quem incidit festum alicujus sancti, non audivit Missam, an satisfaciat in confessione dicendo se in die festo semel Missam prætermisisse, t. 5. §. 1. p. 374

Idem est, si eodem die duplici titulo jejunandum sit, ibid. §. 2

Et idem est etiam, si quis diem festum violasset opere, vel ratione duplicis festi occurrentis, ibid.

Differre.

Differri an possit ultra confessio sacramentalis in pugulis mensibus? t. 6. r. 42. §. 1. p. 335

Idem est, si votum esset emissum de confessione a pugulis mensibus, ibid.

Differri an possit ad unum annum penitentia à Confessione imposta? t. 6. r. 44. §. 1. ibid.

Et quid, si intra prædictum annum iterum penitentiam confiteri, & non adimplevit penitentiam primam confessionis præteritæ, ibid. §. 2. & seq.

Et alia dubia proponuntur circa hoc, t. 6. r. 45. §. 1. & seq. pag. 336

* Vide verbum, *Dilatio*.

Dilatio.

Dilatio penitentia gravis est nimia, quando differatur tertium diem, t. 6. r. 18. §. 6. p. 319

Sed si tempus à Confessario non sit præfixum, potest penitentia ad annum differri, ibid.

In dilatione penitentia injunctæ an detur parvitas penitentia? t. 6. r. 46. §. 1. p. 337

* Vide paulò superius verbum, *Differre*.

Dimissoria.

* Vide verbum, *Negare*.

Dimittere.

Dimittere an possit Confessarius famulum, quem fecerat Confessione esse furem? t. 8. r. 21. §. 1. pag. 434

Distinctio, Distinguere.

An ratione distinctionis numericae objectorum peccatorum mere distinguantur, t. 7. r. 22. §. 1. pag. 357. Ubi pro praxi aliqui casus.

Distinguendi an sint in confessione gradus cuiuslibet inter se affinitatis, vel consanguinitatis? tract. 7. ref. 110. §. 1. pag. 399

Distinguenda an sit in confessione consanguinitas ab affinitate? ibid.

Divinatio.

Divinationes an differant specie, & sint in confessione aperienda? t. 7. r. 35. §. 1. & seq. p. 365

Et quid, si per expressum pactum cum demone qui divinaret, an id esset exprimendum in confessione? ibid. §. 2

Rerum Notabilium.

Dignitas.

Dignitas voluntariae retentionis de re aliqua furto sublata, an sit circumstantia necessaria in confessione aperienda? t. 7. r. 1. § 7. §. 2. p. 418

Et supponitur plura non comitti peccata, sed tantum continere antiquum, quamvis uno anno, vel plus injustè retineatur res aliqua aliena, ibid. §. 1

Dolores.

Doctorum opinio probabilis an sufficiat, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiam si forte opinio illa sit falsa; ut si probabile sit talem posse absolvere à reservatis censuris, & similibus? t. 5. r. 56. §. 2. p. 299

Doctor, cui ex licentia penitentis peccatum, & persona eiusdem penitentis manifestatur, obligatur sacro sacramento confessionis, t. 8. r. 33. §. 2. p. 440

* Vide verb. *Conjunctio.*

Dolor.

* Vide verb. *Contritio.*

Dolorem de peccatis penitens non tenetur habere nisi pro puncto absolutionis, t. 1. r. 11. §. 2. p. 10

Dolorem novum an necessarium debeat elicere, qui confitetur peccatum oblitum, vel peccata alias confessus iterum confitetur? t. 3. r. 88. §. 1. & seqq. p. 148

Dolor de peccatis an semper exigatur tempore absolutionis, t. 3. r. 90. §. 1. p. 150

Doloris actus, si per multum tempus precedat confessionem, an sufficiat ad eius validitatem? & quantum sit illud tempus in re nostra? t. 3. r. 95. §. 1. p. 152

Ubi, quod quando quis unius, aut alterius peccati statim post absolutionem recordatur, & addit illud, in tali casu non indiget novo actu doloris, ibid. §. 3

Dolor an debeat precedere confessionem, & sit referendus à penitente ad Sacramentum Pœnitentiæ, ut sit postea dolor sufficiens, quando penitens confitetur? t. 3. r. 96. §. 1. pag. 153

Qui sine dolenti proposito saltem post confessionem peccatorum confitetur, an tunc sufficiat elicere dolorem de peccatis confessis sine proposito dolendi saltem post confessionem, an potius debeat iterare confessionem tanquam substantialiter invalidam, ibid. §. 10. p. 154

Si post dolorem penitens novum peccatum committat, an novum dolorem debeat elicere cadentem super omnia? vel an sufficiat de novo tantum peccato commisso dolore? ibid. §. 11

Si doloris actus penitens eliceat post narrata peccata ante absolutionem, an recipiat Sacramentum Pœnitentiæ? t. 3. r. 97. §. 1. & seqq. p. 154 & seq.

Dolor virtualis an sufficiat in confessione venialium? t. 3. r. 98. §. 1. p. 155

Abique dolore supernaturali an sit mortale confiteri tantum venialia? ibid. §. 4

Dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo universali, an censetur retractatus per unum tantum novum peccatum veniale? t. 3. r. 99. §. 1. & seqq. pag. 156

Sive dolore confiteri aliquid veniale, an sit mortale? t. 3. r. 100. §. 1. & seqq. p. 157

Si quis dolorem non habet venialium, neque propositum cavendi de omnibus, an sit valida confessio talium venialium? t. 3. r. 102. §. 1. & seqq. pag. 159

Ubi, an liceat confiteri illa, de quibus neque dolorem, neque propositum cavendi quis habet? ibid. §. 5

Dolor de mortalibus omnibus jam confessis an sit necessarius ad effectum sacramenti Pœnitentiæ? t. 3. r. 107. §. 8. post medium, pag. 164

Qui dolorem habuit generalem in confessione, si oblitus sit alicujus peccati, an quando illud confitetur, teneatur elicere novum dolorem? tract. 3. ref. 145. §. 3. pag. 189

Doloris actum an teneatur elicere sub pena peccati mortalis, qui tantum confitetur venialia? ibid. §. 1

Qui cum dolore universali se accusat in confessione de venialibus non determinando peccata in particulari, an

remaneat absolutus ab omnibus? tract. 4. ref. 19. §. 1. & seqq. p. 236

Dominus.

Dominus quando possit baptizare servos, & mancipia filios infidelium, invitis parentibus, & quando ad id teneatur sub peccato mortali? t. 1. r. 86. usque ad r. 92. p. 56. & seqq.

Si Dominus omittat correptionem mancipij, non autem famuli ob salarium servientis, an satisfaciat, si in confessione dicat, omisi correptionem proximi? tract. 7. resol. 71. §. 2. p. 378

Dominus peccans cum servo, vel serva infideli, an debeat in confessione hanc circumstantiam explicare? tract. 7. r. 127. §. 1. p. 407

Dormiens.

Dormienti Baptismus collatus an sit validus, si illum petierat ante somnum? t. 1. r. 37. §. 1. p. 26

Ubi Minister, qui ante somnum habuit voluntatem baptizandi aliquem, si illum dormiens baptizet, an conficiat Sacramentum? ibid.

Dubium.

Si dubitat testis, an adultus moribundus petierat baptismum, an sit adhuc baptizandus saltem sub conditione, tract. 1. r. 35. §. 1. p. 25

Et quid, si dubitatur de veritate testis, ibid. §. 1. Ubi etiam si post petitionem Baptismi ab adulto se jam nolle illum dicat, & dubitatur à Medicis, an ex phrænesi læsione renuat baptizari, an sit baptizandus sub conditione? ibid.

Si in dubio est conjectura, an moribundus petierit Baptismus baptizandus est sub conditione, ibid. §. 2

Et quid, si dubitatur, sit ne mortuus adultus, vel non an baptizandus erit, si antea petierit Baptismus, ibidem, §. 1.

In dubio, si aqua est naturalis, an moribundo sit adhibendus Baptismus? t. 1. r. 52. §. 1. p. 34. Ubi aliqua pro praxi, ibid. in r. 53. §. 1. & seqq. ibid.

Cum dubia forma an possit baptizari puer in articulo mortis, si nemo adest, qui sciat certam formam? t. 1. ref. 75. §. 3. p. 50

Si cum dubia materia, v. g. cum gutta aquæ, lixivio, nive, pruina, rore, nondum resolutis, vel cum aqua rosacea, &c. aliquis in articulo mortis susceperit Baptismus, si evaserit periculum, an teneatur iterum baptizari saltem sub conditione? t. 1. r. 78. §. 1. & seqq. p. 51

Dubius Episcopus, Sacerdotibus, & Confessariis de suis Baptismis, an Baptismus iterari sub conditione necessarium sit? tract. 1. ref. 79. §. 3. p. 52

Ubi, quid præstare tenentur, qui ordines susceperunt ab Episcopo, & absolutionem sacramentalem à Confessario dubiis de suo Baptismo? ibid.

Si dubium sit an filij infidelium post septennium sint necne rationis compotes, an sint, invitis parentibus baptizandi? t. 1. r. 92. §. 1. & seqq. p. 58

Dubius Confessarius de sua jurisdictione an possit confessiones excipere? t. 3. r. 16. §. 1. p. 94

Et in tali casu confessus an teneatur iterum sua peccata confiteri Sacerdoti habenti certam jurisdictionem, ibidem, §. 2

Qui dubitat, an Confessarius habeat jurisdictionem, an aliquando teneatur cum illo confiteri peccata, v. g. si non adsit alius, nisi Confessarius approbatus in alia Diocesi? tract. 3. ref. 17. §. 1. & seqq. pag. 95

In dubio, an lex sit usu recepta, non obligat? t. 3. ref. 20. §. 12. p. 96

Qui dubitat, an peccatum, quod factus est, sit mortale vel veniale, si integrè illud confessus est, non est iteranda confessio, quamvis postea noscat id peccatum esse mortale, t. 3. r. 28. §. 2. p. 107

Si dubium est puerum habere usum rationis post septennium, præsumendum est habere, & esse obligatum præceptis Ecclesiæ; sed ante septennium in dicto dubio

R r 3 præsumen

presumendum est non habere, nec esse obligatum, tr. 3. r. 46. §. 1. p. 120

Qui dubitat de sua contritione in articulo mortis, an teneatur confiteri per interpretem? tract. 3. ref. 78. §. 3. pag. 139

Qui dubitat se ex verecundia reliquisse in confessione aliquod peccatum, an teneatur repetere confessionem illam, vel solum peccatum omisissum? tract. 3. ref. 128. §. 1. pag. 173

Et quid, si penitens magis inclinet, quod ex malitia taceat peccatum? ibid. §. 1

Ubi etiam, qui dubitat, & magis in eam partem inclinat, ut votum emiserit, & sic suspicionem voti habet, non tenetur ad votum, neque ad partem ratione hujus majoris probationis, ibid. & seq.

Confitens fornicationem, de qua dubitat, an illam alias confessus sit, si hoc dubium in confessione non explicet, an confessio sit valida, tr. 3. ref. 129. §. 1. pag. 174

Peccata dubia an sint materia necessaria confessionis? tr. 3. r. 131. §. 2. & seqq. p. 176

Ubi, qui confessus peccatum ut certum, quia sic putabat, si postea habet dubium, non tenetur illud, ut dubium confiteri, nisi forte ex alio capite, ibid. §. 20. p. 178

Ubi etiam, quod explicanda sunt circumstantia peccati tanquam conditionaliter dubia, vel sive tanquam conditionaliter certa, si mutant speciem, ibid. §. 21

Sed qui de peccato dubio confitetur, debet adungere aliquod aliud certum, ibid. §. 22

Quod dictum est supra de peccato dubio, an sit materia necessaria confessionis, procedit, quando penitens est in dubio puro, secus autem, si habeat assensum probabilem circa factum, quod judicet, vel nullum commississe peccatum, vel tale peccatum saltem non esse mortale, excepto in articulo mortis propter irreparabile periculum damnationis, t. 3. r. 134. §. 7. p. 180

Qui de dubio peccato confessus est, si postea scit certo, vel probabiliter illud peccatum commississe, vel fuisse mortiferum, an teneatur illud iterum confiteri, t. 3. r. 137. §. 1. p. 182

Ubi, quod hoc non procedit, quando penitens integrè factus est peccatum, quod fecit, dubitat tamen, an esset mortale, quamvis etiam Confessor simili dubio teneatur; nam tunc non est repetenda confessio illius peccati, ibid.

Dubij peccati circumstantia confessæ an exprimendæ sunt ut certæ in dicto casu, t. 3. r. 138. §. 2. p. 182

In dubio an puer habeat usum rationis, an sit absolvendus? t. 4. r. 21. §. 1. p. 237

Et quid maxime in articulo mortis? ibid.

Ubi, si quis adultus confitetur aliquod, quod dubitatur an sit veniale, an sit absolvendus saltem sub conditione? ibidem

In dubio, si puer septennis usum rationis habeat, an possit Confessarius absolvere absque conditione? t. 4. r. 22. §. 1. & seq. p. 237

Si æquè dubitatur puerum habere usum rationis, & non habere, quid est faciendum in articulo mortis circa ejus absolutionem, t. 4. r. 45. §. 1. pag. 250

Qui dubitat se habere veram contritionem cum periculum vite imminet in naufragio, peste, bello, an teneatur confiteri publicè, vel per interpretem, ut ita omnes possint absolvi? t. 4. r. 47. §. 3. p. 250

Si dubitatur, an signa, quæ moribundus non audit, neque loqui potest, exhibet, an sint orta ex contritione, vel ex angustia mortis, an sit absolvendus? t. 4. r. 57. §. 1. pag. 255

Si propter dubium Sacerdos inferior absolvit ab hæresi, vel alio peccato reservato, & postea penitens remelius examinata deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat reservatum, an censetur jam legitime absolutus, vel an debeat recurrere ad Superiorem? t. 5. r. 40. §. 3. p. 291

Et an saltem supradictum peccatum reservatum teneatur postea tanquam certum confiteri apud quemcumque Confessarium, t. 5. r. 41. §. 1. p. 292

In dubio an possit reservari peccatum, an sit mortifera materia aliqua determinata? t. 5. r. 42. §. 5. p. 292

Dubius casus, si contineatur in Bulla Cæneæ, an possit solvi à quocumque Confessario ab Ordinario approbato, t. 5. r. 43. §. 1. p. 292. & seq.

Ex quo, quod casus dubius non censetur reservari ibidem.

Qui dubitat se penitentiam post aliquod tempus implere non posse, tenetur cum primum possit illam adimplere, t. 6. r. 24. §. 9. p. 323

Si dubitatur, an revelatio confessionis fiat vel non fiat licentia penitentis, an credendum sit testimonio Secretæ dotis? t. 8. r. 31. §. 2. p. 439

Duplex.

Duplicem culpam mortalem specie distinctam committit violator sigilli confessionis, sicuti duplicem committit culpam lethalem etiam diversam specie, qui frangit secretum naturale, quod sub juramento servatum fuit, t. 8. r. 2. §. 1. p. 424

Duratio temporis.

Durationis temporis circumstantia an sit in confessione aperienda? Et quid si fuerit nimia? tractatu sequenti solut. 117. §. 1. pag. 402. Ubi duo casus proponuntur pro praxi.

Dux.

Duces tenentur specialiter ad præliandum, quando occisives tenentur, & si dicti Duces non præliantur, teneantur hanc circumstantiam explicare, nempe occisives? t. 7. r. 72. §. 3. p. 378

E.

Ebrietas.

Qui in ebrietate profert blasphemiam, quam antea tatem prævidit, an incidat in calum reservatum blasphemie? t. 5. r. 52. §. 1. & seqq. p. 297

Et an iste in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemantes, ibid.

Et quid, si iste vinum biberet usque ad ebrietatem ad finem, & animum jactandi blasphemias, si illas in ebrietate profert, ibid. §. 2

Et an iste in isto casu teneatur confiteri se illas jactasset, satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas jactandi ibidem.

Ecclesia.

Si ad Ecclesiam valvas infans expositus sit, an sit baptizandus sub conditione? t. 1. r. 80. §. 1. p. 53

Et quid, si scriptum habeat collo appensum baptismi ibidem.

Et quid, si infans ita expositus repertus fuerit in terris infidelium? ibid. §. 2

In Ecclesia an possit iterum baptizari infans saltem sub conditione, si domi jam ab obstetrice baptizatus est? t. 1. r. 82. §. 1. p. 54

In Ecclesia an debeant baptizari in periculo mortis postea caeremonias omittas supplere? tract. 1. refol. 83. §. 1. pag. 55

Ubi, quod si quis omitteret supplere in Ecclesia solemnitates omittas in privato Baptismo, secluso scandalo, peccat, nisi venialiter, ibid. §. 2

Ut extra Ecclesiam filij Principum in domo baptizari possint, qui sub nomine Principum in rituali Romano Pauli Quinti, & Clementina unica de Baptismo intelliguntur, t. 1. r. 84. §. 2. p. 55

Si extra Ecclesiam Episcopus confirmet subditos, an peccet mortaliter? t. 2. r. 10. §. 2. p. 76

Extra Ecclesiam baptizare aliquem sine necessitate est peccatum mortale, t. 2. r. 11. §. 3. p. 77

Rerum Notabilium.

Ecclesia an tribuat jurisdictionem, quando adest communis error sine titulo collata? t. 3. r. 19. §. 1. & seq. pag. 95

* Ecclesie præceptum confessionis, vide verb. *Præceptum*. Ecclesia confessionem sacramentalem de peccatis venialibus præcipere minime potest. t. 3. r. 61. §. 3. p. 128

Qui Ecclesie plura præcepta ignorat vincibiliter, an committat plura peccata specie distincta? t. 7. r. 9. §. 3. p. 347

Sed ignorantia vincibilis præcepti Ecclesie non est speciale peccatum. ibid. §. 5

Unde, qui ex ignorantia culpabili neglexit scire præceptum jejunandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto non jejunet, &c. unum negligentiam sciendi hujusmodi præceptum Ecclesie, alterum jejunii, idem sufficit, ut in confessione dicat, non jejunavi. ibid.

In Ecclesia peccans quocumque peccato an debeat hanc circumstantiam explicare in confessione, seclusa ignorantia, vel inadvertentia? t. 7. r. 18. §. 6. p. 354

Qui in Ecclesia Sacristia, vel in porta Ecclesie aperit externam habet copulam, an teneatur hanc circumstantiam aperire in confessione? t. 7. r. 83. §. 1. p. 384

Idem est de Cameris, & campanilibus Ecclesie adherentibus. t. 7. r. 85. §. 1. ibid.

In Ecclesia facti tactus impudici an habeant specialem malitiam sacrilegij mortalis necessariò in confessione explicandam? t. 7. r. 86. §. 1. ibid.

In Ecclesia pollutio, vel fornicatio occulta an habeat malitiam sacrilegij in confessione explicandam? t. 7. r. 87. §. 1. p. 385

Et quid de turpi aspectu, aut nutu, aut levi verbo, maxime quando transitu, & sine notabili mora, & scandalo fuerit in Ecclesia? t. 7. r. 86. §. 1. p. 384

In Ecclesia blasphemare, loqui turpia, oscula & tactus an habeant malitiam sacrilegij? t. 7. r. 89. §. 1. & seq. pag. 386

Si in Ecclesia quis percutit baculo, ense, &c. aliquem, an debeat hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 90. §. 1. & 3. p. 387

Et quid, si percussio, vel occisio hominis in Ecclesia fiat cum effusione sanguinis? ibid. Ubi explanatur Ecclesiam multis pollui, & pro praxi aliqui casus proponuntur.

Si in Ecclesia furatur crumenam divitis, an hoc peccatum præter malitiam furti contineat etiam malitiam sacrilegij necessario in confessione aperiendam? t. 7. r. 154. §. 1. & 3. p. 417

Et Ecclesia furari ea, quæ sub jure, & quasi sub potestate Ecclesie sint, verbi gratia, quia illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, an sit sacrilegium? ibid.

Si ad Ecclesiam aliquis confugiat, & intra illam postea iudex auferat arma, an debeat iudex hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 159. §. 1. pag. 419

Quamvis Ecclesia universalis per impossibile pereat, nisi reveletur sigillum confessionis, tale sigillum revelari non poterit. t. 8. r. 1. §. 1. p. 424

Effectus.

Ad effectum sacramenti Pœnitentiæ an sufficiat implicitum propositum de cætero non peccandi, quod in ipsa detestatione peccati virtualiter continetur? t. 3. r. 110. & seq. p. 165

Effectum suum an habeat satisfactio sacramentalis in peccato mortali facta? tract. 6. resol. 35. §. 1. & seq. p. 332.

Effusio.

* Vide verb. *Sanguis*.

Eleemosyna.

Qui eleemosynam vult præbere pro sepultura in loco magis honorifico, an sit absolvendus? t. 4. r. 49. §. 1. pag. 252

Qui eleemosynam tenetur dare pro sacramentali pœnitentia, satisfacit dando illam patribus, fratribus, aut aliis indigentibus, & si teneatur aliter eis subvenire. t. 6. r. 9. §. 6. pag. 311

Si eleemosynam Confessarius præcipiat pro pœnitentia, an intelligatur eleemosyna quomodocumque facta? t. 6. r. 12. §. 3. p. 314

Ut statim eleemosynam pœnitens det pauperibus, si committat tale peccatum, an Confessarius hoc onus pro pœnitentia imponere possit? t. 6. r. 19. §. 1. & seq. p. 319

Si eleemosynam, vel jejunium disjunctim imposuit Confessarius alicui, & ipse dederit eleemosynam cum intentione non adimplendi pœnitentiam per illam partem, sed jejunando postea, an adhuc possit postea pœnitens non jejunare? t. 6. r. 55. §. 3. p. 341

Eleemosynam vovens dare non satisfacit restituens debitum. t. 6. r. 50. §. 4. p. 339

De danda eleemosyna non satisfacit voto, si det fratribus, avis, & parentibus indigentibus, secus aliis consanguineis indigentibus. ibid. §. 5

Et quid, si eleemosynam dat extremè indigenti? ibidem. §. 6

Eligere, Eligibilis.

Eligibiles sunt Parochi per totum mundum in Confessarios per Bullam Cruciate, Jubilæum, &c. ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi. t. 3. r. 13. §. 3. pag. 92

Eligere sibi Confessarium non potest Parochus nisi ab Episcopo approbatum. t. 3. r. 14. §. 2. p. 92

Eligere an quis possit alienum Confessarium propter ignorantiam proprii Parochi? tract. 3. r. 31. §. 1. p. 109

Et quid, quando Parochus, vel proprius Confessarius nequam est adeo. ibid. §. 4

Qui eligendi sibi Confessarium habet facultatem an possit eligere simplicem Sacerdotem non approbatum? ibid. §. 6

Qui eligit Confessarium ineptum, ignarum, indoctum, & non idoneum, peccat. tract. 3. r. 32. §. 4. p. 110

Qui eligendi Confessarium pro una vice facultatem habuit, an possit pro oblitis uti illa facultate? t. 3. r. 49. §. 1. & seq. p. 121

Eligere Confessarium non approbatum pro omnibus peccatis, & censuris reservatis an possit, qui est non solus in articulo mortis, sed etiam in periculo? t. 5. r. 1. §. 1. & seq. p. 264

Emendatum.

Ut emendatus probetur pœnitens in foro externo, an prosit testimonium Confessarii de licentia pœnitentis? t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

Episcopus.

Episcopalis ordo. Vide verb. *Ordo*. Si Episcopus unus tantum esset, & ille esset excommunicatus denunciatus, aut publicus Clerici percussor, an possit ordines conferre in casu, quo in aliqua Provincia remota penuria esset Sacerdotum? t. 1. r. 15. §. 5. p. 14

Episcopo exercenti ordines in peccato mortali ministrare an sit peccatum mortale? tract. 1. r. 18. §. 4. pag. 15

Episcopus dubius de suo Baptismo an debeat iterare Baptismum sub conditione. t. 1. r. 79. §. 3. p. 52

Episcopus an possit dispensare super numero Patrini designato ex Concilio Tridentino in Baptismo? t. 1. r. 96. §. 2. p. 62

Episcopus potest dispensare ad petendum debitum cum conjugibus, qui culpabiliter alteruter, vel uterque in Baptismo extra necessitatem filium baptizat, aut tenet. t. 1. r. 103. §. 3. p. 67

Ut per Episcopum sit consecratum chrisma pro Sacramento Confirmationis, an sit de necessitate Sacramenti? t. 2. r. 1. §. 4. pag. 69

Episcopus non confirmatus ministrans Sacramentum Confirmationis, an peccet mortaliter? tr. 2. ref. 4. §. 1. p. 70

Idem est, si Episcopus conferat ordines, ante quam ipse sit confirmatus. ibid.

Episcopus existens in peccato mortali; si Sacramentum Confirmationis eodem tempore, verbi gratia, centum personis conferat, an committat centum peccata mortalia? t. 2. r. 5. §. 1. pag. 71

Ut ab Episcopo unctio in Confirmatione adhibeatur in fronte, & sub signo Crucis, an sit de necessitate Sacramenti? t. 2. r. 6. §. 1. & 4. pag. 73

Episcopus an peccet mortaliter, si talem unctionem non faciat in fronte, & sub signo Crucis, & faciat Sacramentum nullum? ibid. §. 2

Ubi, an sit de necessitate sacramentali, & præcepti, quod unctio Confirmationis fiat immediata manu confirmantis in fronte sub signo Crucis, ita ut nullum sit hoc Sacramentum, si conferatur pollice sinistro; & non dextero, vel alio digito, vel quovis alio instrumento, sive conjuncto, sive separato? ibid. §. 4. Et latè in ref. 7. §. 1. & seq. p. 74. & in r. 8. per totam.

Episcopus, qui in Confirmatione ungeret alio digito quam dextero pollice, an peccet mortaliter? & an talis variatio sit materia gravis, aut levis? tract. 2. ref. 7. §. 1. pag. 74

Episcopus ministrans publicè in Ecclesia Sacramentum Confirmationis sine Pluviali, Mithra, & Baculo Pastoralis, an peccet mortaliter? tract. 2. ref. 9. §. 1. & seq. p. 75

Et quid, si omitteret tantum unum ex indumentis sacris. ibid. §. 11

Et quid, si omitteret insignere alamp? ibid. §. 2

Episcopus ministrans ordines sacros statim post Missam sine aliis indumentis Pontificalibus an peccet mortaliter? ibid. §. 15. p. 76

Episcopus in sua Diocesi an peccet, si confirmat subditos alterius Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post meridiem? t. 2. r. 10. §. 1. & seq. p. 76

Et an incurrat in aliquam censuram? tract. 2. ref. 12. §. 2. pag. 77

Episcopus an possit confirmare aliquem afferentem dimissorias sui Episcopi, ut ordinetur? ibid. §. 1

Si Episcopus ordinet aliquem non confirmatum, an peccet mortaliter? ibid. §. 3

Ab Episcopo an possint confirmari infantes Filij Principum, vel si periculum mortis imminet, vel ob alias honestas causas ante septennium, & usum rationis? t. 2. r. 15. §. 1. p. 78

Ubi, an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & usum rationis? ibid. §. 2

Episcopus an sit damnandus de peccato, si confirmet perpetuo amentes? ibid. §. 3

Episcopus Religiosus an possit esse Patrinus in Confirmatione, & Baptismo? tractat. 2. resolut. 23. §. 6. pag. 82

An ab Episcopo possit admitti sine examine ad confessiones audiendas notoriè sufficiens. tr. 3. ref. 3. §. 1. & seq. pag. 86

Et an talis licentia possit revocari ad libitum sine causa? ibid.

Ab Episcopo eodem an possint Sacerdotes sæculares approbati vocari sine causa ad examen, sed non reprobari? t. 3. r. 6. §. 1. p. 87

Et quid de Regularibus circa hoc? ibid.

Episcopi judicium interius in approbatione confessionum, an requiratur de eorum sufficientia? tr. 3. Ref. §. 1. & seq. p. 87

Episcopus non peccat, quando carens sacerdotibus sufficientis doctrinæ, etiam pro rusticis approbat aliquos Sacerdotes in Confessarios pro excipiendis eorum, & alicujus generis hominum confessionibus, & ut illas sacramentaliter absolvant. ibid. §. 13. p. 88

Ab Episcopo Neapolitano Confessarius etiam regularis approbatus; an possit excipere confessiones Neapolitanorum in aliena Diocesi? t. 3. r. 10. §. 1. & seq. p. 90

Ab Episcopo quocumque approbatum, an possit Parochus exponere ad confessiones audiendas suorum subditorum? t. 3. r. 12. §. 1. & seq. p. 91

Et quid si Episcopus hoc prohibeat parochis, & Superioribus regularibus? ibid. §. 2

Etiam Episcopus, an possit punire contrarium facientem? ibid. §. 4

Et quid, si virtute Cruciatæ hoc faciunt absque nova approbatione dicti Episcopi? ibid.

Si ab Episcopo Sacerdos simplex non est approbatus, an eum possit Parochus exponere ad audiendas confessiones suorum subditorum? t. 3. r. 13. §. 1. p. 91

Et an saltem in aliquo casu? Pro quo duo casus proponuntur in praxi. t. 3. r. 14. §. 3. p. 92

Et an talis opinio sit probabilis? ibid. in initio.

Absque Episcopi Diocesani licentia Regulares etiam licentia Jesu non possunt audire confessiones, etiam in alia Diocesi approbati sint. ibid. §. 6. p. 93

Episcopus an jam Parochus possit aliquoties examinare? t. 3. r. 15. §. 1. ibid.

Absque Episcopi approbatione an possit Superior regularis designare Vicarium, quando habet parochiam annexam? t. 3. r. 20. §. 16. p. 97

Episcopus an possint eligere Confessarium virtute extra, & extra diocesim; t. 3. r. 23. §. 13. & seq. p. 99

Et quid de Episcopis Regularibus? ibid.

Episcopus an possit dare subdito potestatem eligendi Confessarium per eandem potestatem approbando talis, etiam si antea approbatus non fuisset? t. 3. r. 25. §. 1. & seq. p. 104

Quando Episcopus Regularibus legitime, & dignè presentatis licentiam confitendi denegat, ipso jure concessa, t. 3. r. 39. §. 2. p. 116

Episcopi in tempore pestis, & simili, an debeant committere omnem suam auctoritatem omnibus Confessariis approbatis, & etiam pro se, & omnibus aliis Confessariis obtinere à Papa facultatem absolventi à casibus, & censuris Papalibus pro presenti casu, & similibus? t. 3. r. 4. §. 4. p. 270

Episcopi facultas à jure permessa absolventi subditos legitime impeditos adire Romam pro absolutione, an in tali casu se extendat ad culpas, & censuras sedi Apostolicæ reservatas? t. 3. r. 16. §. 6. p. 274

Et quid in casu hæresis? ibid.

Et in tali casu an Episcopus possit absolvere subditos sacramentalem absolutionem, sive excommunicationem occultam, sive publicam; & sive Episcopus, sive subditus sit extra Diocesim? ibid. §. 9

Episcopus est concessa potestas reservandi peccata à Summo Pontifice, & non à jure divino. tr. 5. r. 22. §. 1. & seq. p. 279

Unde, & si ab Episcopali ordine Pontifex non possit potestatem reservandi peccata tollere, potest tamen illam restringere, & limitare tanquam supremus jurisdictionis collator. ibid. §. 5. p. 280

Et supponitur posse Episcopum reservare aliqua peccata pro suo Episcopatu. ibid. §. 4

Episcopus an possit absolvere à casibus reservatis etiam per legem post Concilium Tridentinum, & quid circa hoc sacra Congregatio declaravit? tr. 5. ref. 3. p. 281

ibid.

Rerum Notabilium.

Episcopus potest dispensare votum dubium castitatis eo, quod dictum votum non est reservatum. t. 5. r. 40. §. 4. p. 291
Ab Episcopo casus reservati, si committantur in Monasteriis Regularium exemptis an possint absolvi à quocumque Confessario? t. 5. r. 51. §. 1. p. 296
Unde puellæ manentes in educatione apud Moniales exemptas, an subjaceant supradictis casibus ab Episcopo reservatis? ibid. §. 2
Episcopi statutum vel sententiam violantes in Monasterio exempto an incurrant excommunicationem ab eo latam? ibid. §. 3
Episcopalis casibus an subdantur alumni, qui vivunt in Collegiis Societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum? t. 5. r. 54. §. 1. & seq. p. 299
Idem est quoad confessiones, & censuras. ibid.
Episcopus si in casum reservatum summo Pontifici incidit, à quo ipse alios absolvere potest, an possit à confessario à se subdelegato de illo absolutionem obtinere? t. 5. r. 67. §. 2. p. 305
Idem est de dispensatione. ibid. §. 2
Episcopo mortuo an casus reservati expirent, ita ut possint absolvi à quocumque Confessario? t. 5. r. 68. §. 1. p. 305
Et quid, si casus reservati sint per statum vel legem synodalem Diocesanam, aut qui jure vel consuetudine ipsi Episcopo reservantur? ibid. §. 2
Et quid, si in mandatis Visitationum Episcopi reservent aliqua peccata, sive cum excommunicatione, sive sine illa, an expiret reservatio, mortuo Episcopo? t. 5. r. 69. §. 3. p. 306
Ubi, quod supra dicta intelliguntur quoad eos, qui in vita condentis Episcopi prædictam censuram, aut reservationem non incurunt; nam si adhuc vivente Episcopo incurrit sunt; tunc quidem reservatio, & excommunicatio adhuc durat, mortuo Episcopo. ibid. §. 3. p. 306
Episcopus potest commutare poenitentiam sacramentalem extra judicium sacramentale per applicationem Indulgentiarum. t. 6. r. 9. §. 5. p. 311
Episcopus ex justa causa an possit commutare poenitentiam à Pontifice, vel Dataria super aliquo impedimento matrimonij impostam? t. 6. r. 58. §. 1. p. 342
Episcopus, si peccat mortaliter, an teneatur explicare hanc circumstantiam in confessione? t. 7. r. 72. §. 1. & seq. p. 378
Episcopus fornicans non tenetur Episcopatus circumstantiam fateri, nisi fornicatio illa ab Episcopo admissa, ita publica esset, ut scandalum pareret. ibid. §. 2
Idem Episcopus non tenetur in dicto casu fateri se esse Episcopum, aut Sacerdotem, sed satis est dicere, quod habet votum castitatis. t. 7. r. 74. §. 6. p. 380
Episcopus an possit dimissorias negare, vel beneficium non conferre ei, quem novit ex confessione indignum? t. 8. r. 16. §. 1. paulo ante finem versicul. Quarto, §. 1. p. 431

Epistola.

Epistolam canens Subdiaconus ex consuetudine in peccato mortali an peccet mortaliter, vel venialiter tantum? t. 2. r. 5. §. 6. & 7. p. 73

Equites.

Equites D. Joannis, D. Jacobi Alcantara, Calatrava, &c. an possint confiteri cum Confessario non approbato ab Ordinario? t. 3. r. 22. §. 3. p. 98

Erroneum.

Qui cum erronea conscientia fecit aliquid, nec tamen in cogitatione distinxit, an illam actionem facere, esset peccatum mortale, vel veniale, an debeat in confessione talem circumstantiam conscientia erroneæ aperire, si postea invenit non esse peccatum mortale illud, quod fecit? tract. 7. resol. 6. §. 1. & seq. p. 345

Error.

Error communis quando adest sine titulo collato, an Ecclesia tribuat jurisdictionem? t. 3. r. 19. §. 1. & seq. p. 95
* Vide verb. Defectus.

Essentia.

De essentia sacramenti poenitentia non est, ut Sacerdos & poenitens agnoscant totam gravitatem culpæ, t. 3. r. 30. §. 4. p. 108
De essentia sacramenti poenitentia est pronomen Te in forma absolutionis. t. 4. r. 3. §. 3. p. 224
De essentia absolutionis sacramentalis est ut proferatur voce humana; unde negatur Angelos posse ministrare Sacramenta etiam per corpora assumpta. t. 4. r. 16. §. 1. p. 233

Evangelium.

Evangelium canens Diaconus ex consuetudine in peccato mortali an peccet mortaliter, vel venialiter tantum? t. 1. r. 5. §. 6. & 7. p. 73

Eucharistia.

* Vide verb. Communio.

Eucharistia sumptio an in aliquo casu possit esse licita in peccato mortali? t. 1. r. 12. §. 3. p. 11
Eucharistiam moribundo ministrare non posse excommunicatum non toleratum aliqui negant, si sacramentum Poenitentia receperit. t. 1. r. 15. §. 1. p. 13
Si Eucharistiam sumit, qui non potest confiteri putando se habere contritionem, si habeat tantum attritionem, an adhuc ex sumptione Eucharistia obtineat primam gratiam? t. 1. r. 23. §. 2. p. 19
Eucharistia an sit ministranda moribundo, si unus testis etiam paganus dicat moribundum illum petiisse? t. 1. r. 34. §. 1. p. 25
Eucharistiam ministrans Sacerdos in peccato mortali pluribus an committat tot peccata vel unum tantum? t. 2. r. 5. §. 2. & seq. p. 71
Eucharistiam in necessitate ministrans laicus in peccato an peccet mortaliter? ibid. §. 4. p. 72
Eucharistiam potest sumere eliciendo actum contritionis in Paschate, qui non potest confiteri cum proprio Parrocho, vel alio sine periculo salutis, & infamia. t. 3. r. 39. §. 3. p. 116
Eucharistia præcepto an teneatur pueri statim post usum rationis? t. 3. r. 45. §. 1. p. 119
Sed in dubio post septennium an qui habeant usum rationis, præsumendum est habere, & esse obligatum, & in dubio ante septennium præsumendum est non habere. t. 3. r. 46. §. 1. p. 120
Et quid, si ante septennium puer habeat usum rationis, an teneatur obligatus ad Eucharistia præceptum? t. 3. r. 47. §. 1. & seq. ibid.
Qui Eucharistiam susceptorus est in Paschate, aut si mortis articulus superveniat, an teneatur confiteri, qui mortalia habet, quantumvis intra annum confessus fuerit pro præcepto annua confessionis? t. 3. r. 51. §. 4. p. 123
Eucharistia susceptionem pro adimplendo præcepto communionis ex justa causa usque ad Pentecosten quis differre potest. t. 3. r. 52. §. 1. & seq. ibid.
Eucharistia non est danda amentibus à nativitate, nec quidem in articulo mortis, nisi quando dum erant suæ mentis compotes, devotionem ostenderent in hujusmodi Sacramento. t. 3. r. 71. §. 1. p. 135
In quibus casibus laicus, & Sacerdos possint sumere Eucharistiam absque prævia confessione, & quando post sumptam Eucharistiam absque prævia confessione teneantur, vel non teneantur quamprimum confiteri lege supra verb. Confessio.
Eucharistiam an possit sumere Regularis sine prævia confessione, qui per pium Confessarium non potuit obtinere licentiam à Superiore, ut absolvetur à reservatis? t. 3. r. 160. §. 1. p. 197
Ubi, an in dicto casu supradictus Confessarius possit eum absolvere pro illa vice, & quo modo hoc verbum pro illa vice intelligatur, ibid. §. 3

Eucha

Eucharistiam sumere, & urgente necessitate, an aliquando excommunicatus possit sine prævia confessione, vel contritione? t. 3. r. 176. §. 5. p. 209

Qui ante Eucharistiæ sumptionem non præmit contritionem casu, quo eam præmittere tenebatur, an peccet dupliciter? t. 3. r. 186. §. 1. p. 214

Idem est, si cum excommunicatione, vel non jejunos quis sumit Eucharistiam. ibid. §. 2

In ordine ad Eucharistiæ sumptionem ad hoc ut jejunium naturale frangatur, requiritur nutritivum, esse, id quod editur. t. 3. r. 193. §. 4. p. 218

Eucharistiam sumere cum contritione tantum sine prævia confessione an possit, qui habet peccata reservata, à quibus præsens Confessarius non possit illum absolvere? t. 5. r. 33. §. 1. & seqq. p. 285

Qui Eucharistiam sumere tenetur ratione scandali, & tamen est innodatus aliqua excommunicatione propter hæresim, quid facere debeat? t. 5. r. 35. §. 3. p. 287

Quod Eucharistia sacra non suscipiatur, an Confessarius sub pœnitentia imponere possit? t. 6. r. 13. §. 1. p. 314

Et quid causa mortificandi pœnitentes? ibid. §. 2. p. 315

Eucharistiæ sumptio potest imponi sub pœnitentia. ibid.

Et in utroque casu an pœnitens tales pœnitentias acceptare teneatur? Et si illas acceptet, an teneatur postea illas implere? t. 6. r. 14. §. 1. p. 315

Qui Eucharistiam in Missam ab aliis consecratam in peccato mortali multis ministrat; an debeat hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 40. §. 1. & seqq. p. 367

Ubi stando in opinione affirmativa sufficit si se accuset Eucharistiam ministrasse in peccato mortali sine expressione, & numero personarum. ibid. §. 3

Et quid, quando minister esset in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, aut si sit multis, & gravibus peccatis irretitus? t. 7. r. 41. §. 2. ibid.

Qui in die, qua Eucharistiam sacram sumpsit, fornicatur, an teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam? t. 7. r. 54. §. 2. p. 372

Et quid, si statim post sumptionem Eucharistiæ, vel celebrationem Missæ fornicatur. t. 7. r. 55. §. 5. p. 373

Eucharistiam suscipiens in peccato mortali an committat duplex peccatum in confessione explicandum? t. 7. r. 56. §. 1. & seq. ibid.

Et quid, si Eucharistiam aliquis suscipiat non jejunos? t. 7. r. 57. §. 1. & seq. p. 374

Ut Eucharistiam det Parochus publico usurario, & meretrici, &c. an profit testimonium Confessarij de licentia pœnitentis, ut supradicti probentur emendati in foro externo? t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

Eunuchus.

Eunuchus, vel frigidus, si copulam cum muliere habeat, an debeat aperire hanc circumstantiam in confessione? t. 7. r. 130. §. 2. p. 408

Et quid, in peccatis internis, nisi forte fuissent desideria, quæ talem malitiam præscinderent? ibid.

Examinator.

Examinatoris judicium interius in approbatione Confessoriorum an requiratur de ejus sufficientia? t. 3. r. 7. §. 12. p. 88

Excessus.

Excessum pretij venditores restituere tenentur, quando leges ponunt taxam tritico, quamvis pœna contravenientibus non obliget ante judicis sententiam condemnatoriam. t. 5. r. 63. §. 4. p. 303

Excipere.

Excipiens Confessarius confessiones multorum in peccato mortali non solum peccat mortaliter, sed tenetur hanc circumstantiam aperire in confessione. t. 7. r. 42. §. 1. p. 367

Et an etiam teneatur aperire in confessione numerum personarum, etiam si successivè eos absolvat? ibid.

Excommunicatio. Excommunicatus.

Excommunicatus excommunicatione minori ministrans Sa-

cramenta an peccet mortaliter, vel saltem venialiter. t. 1. r. 13. §. 1. p. 11

Excommunicato excommunicationi minori confessus non tenetur iterare confessionem. ibid. §. 3. p. 12

Excommunicatus vitandus Sacerdos an excusetur in administratione, vel receptione sacramentorum in multis casibus? t. 1. r. 15. §. 1. p. 12

Primo, per ignorantiam invincibilem, & naturalem ignorantiam; ibid.

Secundo, per necessitatem proveniente ex vi, aut morbo gravi, vel periculo mortis, in qua potest esse parvus non baptizatus; ibid.

Et an hoc intelligatur de aliis Sacramentis, vel tantum de pœnitentia, & Eucharistia propter eorum summam utilitatem; ibid.

Et quid, si talis excommunicatus non possit abstinere a peccato faciendo absque infamia, vel scandalo; ibid. p. 13

Tertio, ut detur communio moribundo, cui aliter non possit succurri; ibid.

Et quid, si ipse Sacerdos excommunicatus sit mortis vicinis, nec habeat alium, cui possit confiteri, an possit celebrare, ut seipsum communique? ibid.

Excommunicatum non toleratum aliqui negant ministrare Eucharistiam moribundo, si sacramentum pœnitentiæ susceperit. ibid.

De excommunicatis toleratis non est dubitandum in lapidatis casibus. ibid.

Ab excommunicato non tolerato Sacramentum Extreme Unctionis potest ministrari moribundo, qui non potest Sacramentum pœnitentiæ, vel Eucharistiam recipere. ibid. §. 5. p. 14

Idem est de Sacramento Ordinis in casu, quo in aliquo provincia remota penuria esset Sacerdotum, & non esset nisi unus Episcopus, & ille esset excommunicatus denunciatus, aut publicus Clerici percussor. ibid.

Idem est, quando Parochus excommunicatus demeritis afflitis matrimonio ejus, qui in articulo mortis uxorem, quam antea habebat concubinam. ibid.

Excommunicatus etiam non toleratus valide offert sacrificium Missæ, si Sacerdos est, ejusque factum, qui ex opere operato habetur validè, cui voluerit, applicet, nisi hic ejus sit capax. ibid. §. 2

Excommunicatus vitandus ex metu mortis potest ministrare Sacramenta. t. 1. r. 16. §. 2. p. 14

Excommunicatus absolvendo penitentem administrationem Sacramenti an incurrat irregularitatem? t. 1. r. 18. §. 1. pag. 15

Ab excommunicato Ministro non solum tolerato, sed etiam non tolerato ab Ecclesia, id est, nominato denunciato, vel manifesto percussore Clerici, an licet sit petere Sacramenta? t. 1. r. 19. §. 1. p. 16

Ubi an talis Minister, si in extrema necessitate ministrare sacramenta Baptismi, & pœnitentiæ, incurrat irregularitatem? ibid.

Ubi etiam, quod licitum est sine ulla necessitate ministrare sacramentum à quovis excommunicato tolerato, modo non sit aliud impedimentum præter excommunicationem; nec peccat talis Minister, dum ad personam alterius ministrat, secus si ipse se invitare ad ministrandum. §. 6

Si excommunicatus est Sacerdos, & adfuit alij, an sit ab ipso petenda ministratio Baptismi in necessitate? t. 1. r. 44. §. 1. p. 30

Ab excommunicatione in constitutionibus Episcopalis imposita pro præcepto confessionis annuæ, an liberentur qui voluntariè confessionem nullam fecerit, quia sine dolore proposito, &c. t. 3. r. 50. §. 4. p. 122

Excommunicationem dictam an incurrant pueri statim post usum rationis, vel necesse sit, ut 14. annos habeant, ideo excusentur ab excommunicatione ferenda à iudice, non autem ab excommunicatione Canonica. ibid. §. 5

Rerum Notabilium.

Si se esse excommunicatum, antequam Sacerdos inchoet Missam, sed jam accedit ad altare, in mentem veniat, quid debet facere? t. 3. r. 162. §. 1. p. 199

Excommunicatus an aliquando urgente necessitate possit celebrare, vel Eucharistiam sumere sine prævia confessione, vel contritione? t. 3. r. 176. §. 5. p. 209

Qui cum excomm. celebrat, vel communicat, an peccet dupliciter. t. 3. r. 186. §. 1. p. 214

Excommunicatus nominatim, an possit validè absolvi à venialibus? t. 4. r. 11. §. 1. p. 231

Et an etiam à mortalibus? tract. 4. resol. 12. §. 1. & seqq. ibid.

Ubi an Sacerdos, qui in Hispania est nominatim excommunicatus, vel notorius Clerici percussor, si in Siciliam venit, ubi hoc ignoratur, & confertur ipsi beneficium Parochiale, an confessiones, quas audit, validè sint? ibid. §. 7. p. 232

Excommunicatus, si Sacramentum Pœnitentiæ recipiat, an validè absolvatur? t. 4. r. 25. §. 1. p. 239

Si aliqua excommunicatione etiam reservata Pœnitens est innodatus, & bona fide absolvitur à peccatis, & non à censura, an sit valida absolutio, ita ut non teneatur iterare confessionem, sed extra eam tantum petere absolutionem ab excommunicatione? t. 4. r. 38. §. 2. p. 246

Et quid, si Confessarius sciat peccata habere excommunicationem annexam, & cum ex malitia absolvit, licet non habeat potestatem absolvendi à tali censura? ibidem §. 3

Ab excommunicato Sacerdote an possit moribundus petere absolutionem, quando alius non adest? t. 4. r. 40. §. 1. p. 247

Et an moribundus ad id teneatur? ibid.

Excommunicatus an potestatem habeat absolvendi in articulo mortis? ibid. in principio.

Ab excommunicatione Papali potest Episcopus absolvi subditum legitime impeditum adire Romam, non audita confessione sacramentali, & sine excommunicatione sit publica, sive sit occulta, & sive Episcopus, sive subditus sint extra Diocesim. t. 5. r. 16. §. 9. p. 274

In excommunicationem Decreti Clementis VIII. an incidat Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine pretextu alicujus privilegij? t. 5. r. 23. §. 2. & seqq. p. 280

Et quid, si absolvit à reservatis sub spe ratihabitionis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia non tamen crassa, aut affectata? ibid. §. 4

Excommunicatio annexa est peccatis reservatis, an quis possit licitè absolvi pœnitentem cum onere, ut ea sola postea Superiori confiteatur? t. 5. r. 27. §. 3. p. 283

Cum excommunicatione annexa quidam habebat peccatum reservatum, & urgente necessitate celebravit, an in tali casu teneatur confiteri Sacerdoti inferiori? t. 5. r. 32. §. 4. p. 285

Idem est de laico urgente necessitate communicandi. ibid.

Et in dicto casu si Pœnitens habeat aliqua peccata non reservata, non tenetur illa confiteri Sacerdoti inferiori. ibid.

Si excommunicationem annexam peccata reservata habent, an possit quis in casu necessitatis illa confiteri Sacerdoti inferiori. t. 5. r. 34. §. 3. p. 287

Qui excommunicatione aliqua est innodatus propter hæresim, & ratione scandali debet tempore Paschatis confiteri, vel facere sacrum, aut Eucharistiam sumere, quid facere possit, vel teneatur? t. 5. r. 35. §. 3. ibid.

Excommunicatus excommunicatione reservata, sed non denunciatus absolutus à Confessario inferiori ratione periculi, vel articulo mortis, si à periculo, vel articulo mortis exeat, an teneatur se præsentari Superiori, si non habeat, cui satisfaciatur? t. 5. r. 39. §. 4. p. 290

Ubi quod, si Pœnitens in casum reservatum cum excom-

municato incidat, si bona fide accedit ad inferiorem Confessarium, qui scit se non habere potestatem absolvendi, non tenetur, quando venit in malam fidem, confessionem iterare, sed solum casum cum censura reservatum Superiori manifestare. ibid. §. 3. vers. Nota tertio. p. 290

In excommunicationibus an detur parvitas materiæ. tr. 5. r. 46. §. 2. p. 294

Excommunicationem ab Episcopo per statutum, vel sententiam violantes in Monasterio exempto, an illam incurrant? t. 5. r. 51. §. 3. p. 296

Excommunicationes tres an incurrat, qui uno ictu tres Clericos occiderit? t. 7. r. 21. §. 11. p. 357

Secus si ter percuteret Clericum, qui tunc unam tantum excommunicationem incurret. ibid.

Si sub excommunicatione Prælatus præcipiat viro docto, quem pœnitens consuluit ut sciat, quomodo se preparare debeat ad confessionem, ut sibi manifestet, quid consuluit, vel quid à dicto Pœnitente consultus fuit, non tenetur dictus consiliarius ad manifestationem. t. 8. r. 40. §. 1. & seqq. p. 443

Ubi, quod quando obligatio regendi est tantum secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebitur consiliarius manifestare rem sibi revelatam, si sub excommunicatione Prælatus manifestare præcipiat. ibidem §. 3

Excommunicationis absolutio.

Excommunicationis absolutio potest fieri extra sacramentalem confessionem. t. 5. r. 16. §. 9. p. 274

Excusare.

Excusatur Sacerdos excommunicatus vitandus in administratione, vel receptione Sacramentorum in multis casibus. Et hic aliqui proponuntur pro praxi, lege eos in textu hujus ref. & non pigebit. t. 1. r. 15. §. 1. p. 12

De Sacerdotibus excommunicatis non vitandis non dubitandum in prædictis casibus. ibid.

Existens.

Si existens in peccato mortali, & in articulo mortis omnino ignorat sibi esse necessariam contritionem extra susceptionem Sacramenti, aut ignorat, quid sit contritio, & quomodo eam possit in se excitare, an Sacerdos teneatur audire, & absolvi illum cum discrimine vitæ? t. 1. r. 8. §. 2. p. 6

Expellere.

Expellere à gubernatione non licet subditis Prælatum alicujus Religionis, qui incidit in aliquem casum absolutio- nis, seu privationis ipso facto Prioratus, etiam si palam constet de crimine, nec incurrit dictam poenam, donec per sententiam declaretur, & an consequenter, tuta conscientia in eo manere possit? t. 5. r. 63. §. ult. post medium. vers. Item sexto. p. 303

Exspirare.

An expiret licentia morte concedentis re integra, quæ datur ad audiendas confessiones alicujus specialis? tr. 3. r. 8. §. 1. & seq. p. 88

An expiret casus reservati, vel excommunicatio reservata, mortuo Episcopo, vel Prælo, aut Provinciali Regularium, qui reservationes condiderunt, ita ut possint absolvi à quocumque Confessario? t. 5. r. 68. §. 1. & seq. pag. 305

Ubi aliquæ limitationes apponuntur pro intelligentia prædictarum difficultatum. Ibid.

Explicare.

In primo indice posito in principio hujus tomi in tractatu 7. de circumstantiis lege omnes ejus 165. ref. in quibus reperies, quidquid desiderare potes, quando Pœnitens tenetur explicare circumstantias peccati in confessione.

Explosio.

Qui explosione una tormenti bellici occideret decem homines, an committeret decem peccata in confessione explicanda? t. 7. r. 26. §. 1. pag. 360

Expone

Index

Exponere.

- Exponere propriam vitam an quis teneatur propter extremam necessitatem spiritualem proximi? t. 1. r. 8. §. 1. p. 6
Exponere an possit Parochus alium Parochum ad confessiones audiendas suorum subditorum in sua Parochia? t. 3. r. 13. §. 3. p. 92
Et an Sacerdotem approbatum ad confessiones audiendas à quocumque Episcopo? t. 3. r. 12. §. 2. p. 91
Et quid, si Episcopus prohibeat hoc facere? ibid. §. 3
Exponere an possit Parochus ad confessiones audiendas suorum subditorum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum? t. 3. r. 13. §. 1. p. 91. & in Ref. 14. p. 92
Et an saltem in aliquo casu? Pro quo duo casus proponuntur pro praxi. ibid. in ref. 14. §. 3

Expositus.

- Expositus infans ad Ecclesiam, vel alicujus domus valvas an sit baptizandus sub conditione? t. 1. r. 80. §. 1. p. 53
Et quid, si scriptum habeat collo appensum esse baptizatum? ibid. §. 2
Et quid, si expositus sit in terris infidelium? ibid.

Externus.

- Externus, qui in hoc loco peccata hic reservata commisit, nequit absolvi, nisi ab habente potestatem circa reservata. t. 5. r. 49. §. 2. p. 295

Extinguere.

- An extinguat debitum totius poenae temporalis testantis poenitentia à Confessore taxata juxta gravitatem peccatorum, & non minorata ob fragilitatem poenitentis? t. 6. r. 35. §. 4. p. 332

Extrema necessitas.

- * Vide verb. *Necessitas.*

Extrema-Unctio.

- In Extrema-Unctione an sit exprimenda Persona suscipiens illam? t. 1. r. 60. §. 1. p. 39
Si post unctionem in hoc Sacramento statim Parochus pronuntiat formam, an validè conferatur Sacramentum? t. 1. r. 62. §. 1. p. 43
Si finita forma Sacramenti Extrema-Unctionis, antequam finiatur unctio infirmus moriatur, an recipiat hoc Sacramentum? t. 1. r. 63. §. 2. p. 43
Extremam-Unctionem Sacerdos administrans sine vestibus sacris, an peccet mortaliter? t. 2. r. 9. §. 12. p. 75
Postquam in Extrema-Unctione oleum infirmum unxit, an possit oleum afferri pro alia nova unctione, & Sacramento? t. 3. r. 145. §. 2. p. 189
Extrema-unctio an possit moribundo ministrari à Sacerdote, qui in ejus absentia illam moribundus petiit, si post petitionem amisit loquelam? t. 4. r. 58. §. 6. & seq. p. 256. & seq.
Si ad Extremam-Unctionem ministrandam Parochus, vel alius Sacerdos cum oleo sancto iret, & in itinere cum illo rem habeat cum muliere, an necessario debeat hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 80. §. 5. p. 383

F

Facultas.

- Facultas data ad dispensandum cum aliquo speciali an expiret morte concedentis re integra? tr. 3. ref. 8. §. 1. pag. 88
Idem est de facultate eligendi Confessarium data per Jubilaeum vel Bullam Cruciatæ. ibid. §. 4. p. 89
Idem de potestate excipiendi Ordines extra tempora, vel non servatis interstitiis, vel celebrandi in privato Oratorio, & similibus aliis. ibid.
Qui facultatem habet eligendi sibi Confessarium, an possit eligere simplicem Sacerdotem, non approbatum? t. 3. r. 31. §. 6. p. 109
Qui facultatem habuit eligendi Confessarium pro una vice, an possit uti pro obliis illa facultate? t. 3. r. 49. §. 1. p. 121

Facultas absolvendi aliquando in sacra Poenitentia conceditur pro hac vice, quomodo intelligenda est ista particula pro hac vice? t. 5. r. 15. §. 2. & seq. p. 272

Quando facultas petitur in sacra Poenitentia pro uno indigente licentia, ut possit absolvi pro una vice, non cesset exclusus ipse petens. ibid. §. 6. p. 273

Et quid, si facultatem quis petat à Superiore pro una vice pro casibus sibi reservatis? ibid.

Facultas à jure Episcopis concessa absolvendi legitime impedit adire Romam pro absolutione an in tali casu extendat ad omnes culpas, & censuras Sedi Apostolicae reservatas? t. 5. r. 16. §. 7. p. 274

Facultatem absolvendi poenitentem non tribuit ignorantiam casuum reservatorum, maxime ex praxi omnium theologorum. t. 5. r. 38. §. 2. p. 289

Et quid extra casus reservatos in Religione, an possit absolvi à quocumque Confessario, etiam si Confessarius facultatem illos absolvendi non habeat, si poenitentia ignorantia incidit in eos? t. 5. r. 39. §. 1. ibid.

Vide verb. *Licentia. Potestas.*

Factum.

Factum praedecessoris non officit successoribus. t. 4. r. 4. p. 277

Femina.

Femina masculis in Confirmatione Patrina esse non potest. t. 2. r. 24. §. 3. p. 83

Qui ad feminam pluries unico voluntatis actu voluit accedere, an committat plura peccata, & teneatur ad circumstantiam confiteri? t. 7. r. 23. §. 3. p. 359

Et quid, si de tribus feminis unico voluntatis actu quilibet leccaret se, vel illas desideraret, quarum una esset carnalis, alia conjugata, & altera soluta? ibid. §. 3

Et quid, si omnes tres essent conjugata, soluta, & carnalis? ibid.

Si feminam statim post confessionem Confessarius licetavit, & rem habuit cum illa, an teneatur hanc circumstantiam Confessarius explicare, quando postea ipse confiteatur? t. 7. r. 45. §. 1. p. 368

Et quid, si tale peccatum committatur unico die post confessionem, vel proximè ante illam? ibid.

Et quid, si cum femina Confessarius habuit tactus pollutiones inter feminae femora? tr. 7. ref. 4. §. 3. p. 369

Et quid, si Confessarius talem feminam audivit in confessione, sed eam non absolvit, an si postea cum ipsa cubaret, contrahat circumstantiam aggravantem vel tantam speciem? t. 7. r. 49. §. 3. p. 370

Femina se carnaliter commiscens cum Sacerdote, vel clericis Ordinis initiato, professio, vel Religioso, Sacerdote, aut Episcopo, aut satisfaciat, si in confessione dicat se peccatum carnis commisisse cum habente votum castitatis, & non est necessarium explicare, an Sacerdos, Religiosus, Episcopus, &c. t. 7. r. 71. §. 3. p. 379

Qui cum tribus feminis fornicatus est, an teneatur se cum tribus feminis fornicatum esse, vel sufficit dicere se ter fornicatum fuisse? t. 7. r. 114. §. 1. p. 401

Numerus feminarum, quibus cum adulterium v. g. commissum, an sit in confessione explicandus? t. 7. r. 114. §. 1. p. 402

Qui cum femina peccavit, an sufficit de hoc se accuisse non addendo se illam imitasse? t. 7. r. 116. §. 1. ibid.

Si femina virum paratum sollicitasset, an fatenda sit hanc circumstantiam scandalii? ibid. §. 2

Qui cum femina dormiente pollutionem habet, an teneatur praeter pollutionem hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 142. §. 4. p. 414. Sed lege eam à principio

Vide verb. *Mater. Mulier.*

Falsum.

Qui falsò putans hodie esse Vigiliam carnes comedere, an sufficit dicere in confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei commisit

Rerum Notabilium.

ac si verè esset vigilia? tract. 7. ref. 5. §. 3. p. 345
Qui falsò ter dicit super eadem re, & uno continuato sermone, an sufficiat si dicat in confessione falsum jurasse? t. 7. r. 29. §. 1. p. 363

Fama.

Famam ablatam an teneatur infirmus statim ante mortem restituere, alias non possit absolvi? t. 4. ref. 52. §. 2. pag. 253

Famulus.

Si famulum esse furem Confessarius scit in confessione, an possit illum dimittere? t. 8. r. 21. §. 1. p. 434
* Vide verb. *Regulares.*

Fartus.

Fartus possunt ministrari carnes diebus jejunijs, quia non subduntur legibus Ecclesiæ? t. 3. r. 47. §. 3. p. 120

Festivitas, Festum.

Si in festivitate alicujus magnæ die quis fornicaretur, an teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam? t. 7. r. 54. §. 2. p. 372

Die festi circumstantia an sit in confessione aperienda ut blasphemare, pejurare, furari, &c. ibid. §. 1

Si festum qui violasset opere servili ratione duplicis festi occurrentis, an satisfaciatur in confessione dicendo semel violasse diem festum opere servili? t. 7. r. 58. §. 2. p. 374

Fictio.

Fictio recedente, quænam sacramenta fictè suscepta conferant gratiam, an solus Baptismus, & Pœnitentia vel etiam alia sacramenta? t. 1. r. 24. §. 1. pag. 19

Fictio recedente, quæ peccata sunt, remittuntur per Baptismum? t. 1. r. 25. §. 1. ibid.

Fictio recedente, quænam peccata explicanda, vel non explicanda sunt in confessione? ibid. r. 26. §. 1

Ad fictionem removendam, an sola attritio sine Sacramento Pœnitentiæ sit sufficiens, t. 1. r. 26. §. 5. p. 20

Fides bona.

Fide bona, qui confitetur Confessario ab Episcopo non approbato, an confessio sit valida? t. 3. r. 26. §. 7. p. 104

Et quid, si sacerdos etiam bona fide audiat, & absolvat? ibid. & melius in r. 27. §. 19. p. 107

Et in dicto casu cum primum hoc noverit Pœnitens, an teneatur iterum confiteri eadem peccata cum approbato? ibidem.

Qui fide bona confitetur cum Confessario valdè ignorante, an teneatur postea confessionem iterare? t. 3. ref. 28. §. 1. & seq. p. 107

Fide bona confitens casum reservatum nesciens essentialem, an valide absolvatur? t. 5. r. 40. §. 1. p. 291

Fides Catholica.

Quamvis Fides tota Catholica, & Christiana per impossibile pereat, nisi sacramentale sigillum confessionis reveletur, tale sigillum revelari non potest? t. 8. r. 1. §. 1. pag. 424

Filius, Filia.

Filij Principum ante septimum, & usum rationis, an possint confirmari ab Episcopo? t. 2. r. 15. §. 1. p. 78

Et quid de filiis aliorum? ibid. & seq.

Si cum filia confessionis Confessarius accubaret, an teneatur explicare hanc circumstantiam, quando ipse Confessarius postea confitetur? t. 7. r. 47. §. 3. p. 369

Et quid, si Confessarius talis pœnitentis confessionem audit, si eum non absolvit, an, si postea cum illo accubaret, contrahat circumstantiam aggravantem, vel mutantem speciem? t. 7. r. 49. §. 3. p. 370

Finis.

Finis circumstantia an sit explicanda in confessione, v. g. qui furatur propter fornicationem, qui confitetur propter vanam gloriam, qui non audit sacrum in die festo propter studium, &c. t. 7. r. 52. per totam. p. 416

Flumen.

Qui in flumine projiceret infantem moriturum, si aliter baptizare eum non posset, an peccaret mortaliter peccata? Tom. I.

to homicidij, & irregularitatem incurreret? t. 1. r. 70. §. 1. pag. 47

Et supponitur tale Baptismum esse validum, ibid.
Idem est de adulto? t. 1. r. 69. §. 2. pag. 46

Fartus.

* Vide verb. *Mater.*

Forma Sacramenti.

Formam Baptismi, quando Idiota baptizat, debet dicere vulgari sermone, potius quam latine ne erret, nisi constet latine bene proferendam? t. 1. r. 45. §. 4. p. 31

Si formam Baptismi Sacerdos proferat lingua vulgari, an peccet saltem venialiter, quia de obstetricibus, & secularibus non est dubitandum, t. 1. r. 56. §. 4. p. 37

Formam Baptismi, & modum baptizandi an obstetrices teneantur scire? ibid. à principio p. 36. & seq.

* Super hoc verbo *Forma*, in indice primo posito in principio hujus tomi ex tract. 1. de Baptismo, lege à resol. 6. usque ad resolut. 66. inclusivè, & in alijs resolutionibus, ibid. ubi multæ quæstiones pro praxi.

Cum forma dubia an pueri in mortis articulo possint baptizari, si nemo adest, qui sciat certam formam? t. 1. r. 75. §. 3. pag. 50

De forma Sacramenti Confirmationis aliqua dubia, t. 2. r. 3. per totam. p. 70

Si sine forma contenta in illis verbis *Accipe Spiritum sanctum*, Sacerdos ordinaretur ab Episcopo, & exponeretur ad confessiones audiendas, an conficeret sacramentum pœnitentiæ, & valide absolveret? t. 3. r. 2. §. 1. p. 84

In forma sacramentalis absolutionis pronomen *Te* est de essentia sacramenti? t. 4. r. 3. §. 3. p. 225

Forma absolutionis sacramentalis an sit valida, si dicatur, *Absolve te*, non addendo à peccatis tuis? Et quid, si Sacerdos diceret solum *Absolve*? t. 4. r. 5. §. 1. p. 225

Et an quando dicta verba à peccatis tuis apponuntur causent effectum principalem sacramenti tanquam formæ? t. 4. r. 6. §. 1. p. 227

Si in forma absolutionis sacramentalis Sacerdos relinquit illa verba à peccatis tuis in articulo mortis, an peccet mortaliter? Et quid extra articulum mortis? t. 4. r. 7. §. 1. p. 228

Et quid, si relinqueret illa verba: *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti*, in forma absolutionis sacramentalis in articulo mortis? ibid. §. 2

Si formam absolutionis sacramentalis sacerdos variet, dummodo tamen verba significant actum judiciale, an peccet mortaliter? t. 4. r. 8. §. 1. p. 228

Formam Baptismi, aut formam, & verba consecrationis proferre sine vera aqua, aut sine vero pane, an sit peccatum mortale? t. 7. r. 74. acutissimè in §. 6. p. 380

* Vide verb. *Parvitas Materie.*

Fornicari, Fornicatio.

Non fornicandi præcepti ignorantia vincibilis non est speciale peccatum? t. 7. r. 9. §. 5. & seq. p. 347

Unde qui ex ignorantia culpabili negligit scire præceptum non fornicandi, non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicetur, unum negligentia sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, & ideo sufficiat, si in confessione dicat, fornicatus sum? ibid. §. 5

Et quid, si hujusmodi ignorans præceptum non fornicandi de facto non fornicetur, an teneatur illam culpabilem ignorantiam, & negligentiam confiteri, quia periculum transgrediendi illud præceptum se exposuit, & consequenter voluit transgressionem illius, ibid.

Qui fornicari cum eadem muliere sæpius decrevit, deinde pluries cum illa fornicatur absque interruptione sufficiente ad multiplicandum peccatum, an unum tantum numero peccatum censeatur admisisse, an verò plura? t. 7. ref. 15. §. 13. pag. 352

Qui fornicatur, v. g. impetu, & successive ter, an committat tria peccata, vel unum? t. 7. r. 25. §. 1. p. 359

Qui fornicatur in die Jovis sancti, vel eo die, quo ad Confessionem accedit, vel in die, qua sacram Eucharistiam

Sumpsit.

Index

sumpsit, vel in die alicujus magna felicitatis, an teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam? tr. 7. ref. 54. §. 2. p. 372.

Et quid, si statim post communionem, aut celebrationem fornicaretur? tr. 7. r. 55. §. 5. p. 373.

Fornicantes Episcopus, vel Generalis Religionis non teneatur Episcopatus, vel generalatus circumstantiam fateri, nisi fornicatio illa ab Episcopo, vel Generali admissa ita publica sit, ut scandalum pateret? tract. 7. r. 72. §. 2. p. 378.

Si fornicatur Sacerdos sacris ordinibus initiatus. Religiosus professus etiam Sacerdos, & Episcopus satisfaciunt, si dicant in confessione se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne, quod habent? tr. 7. r. 72. §. 3. p. 378.

Idem est de femina, vel viro, si carnaliter se commiscant cum praedictis, nam satis est dicere in confessione se toties fornicatam esse, vel copulam sodomiticam habuisse cum viro voto castitatis astricto? tr. 7. ref. 73. §. 3. p. 379.

Si fornicatur, qui cum expresso animo non vivendi castitatem ordinem sacrum suscipit, an in illo actu fornicationis non peccet peccato facitilegij, contra votum, &c. tr. 7. r. 74. §. 6. p. 380.

Si de fornicatione non comittenda Religiosus professus emittit votum, an teneatur hanc circumstantiam voti emissi post professionem explicare si forte fornicetur? tr. 7. r. 75. §. 1. p. 381.

Idem est de Sacerdote, vel sacris ordinibus initiato, ibidem, §. 11.

Qui fornicatur gestando aliquod frustulum reliquiae sanctae Crucis, vel spinæ coronæ, aut hostiæ consecratae occulte, an debeat necessario hanc circumstantiam in confessione explicare? tr. 7. ref. 80. §. 1. pag. 383.

Idem est, si Parochus, dum iret cum sacro oleo ad ministrandum Sacramentum Extremæ-Uktionis infirmo, in itinere cum illo rem haberet cum muliere, ibidem, §. 5.

In fornicationis actu gestatio reliquiarum, vel illas amassare dare, an sit circumstantia in confessione aperienda, tr. 7. r. 81. p. 383.

Idem est de agno benedicto, vel calculo cum indulgentia, ibidem.

Et quid, si supradictæ reliquiae darentur amassæ non ex gratitudine, & benevolentia, sed tanquam præmium actus fornicationis, an in isto casu esset facitilegium hoc facere, ibid. §. 1.

Si quis fornicaretur cum vestibis sacris, an ista polluerentur, & ille debeat hanc circumstantiam in confessione aperire? tr. 7. r. 82. ibid.

Ubi, quod perditissimi homines in ore coeunt, & in hoc turpitudine illa contra naturam consistit, unde hoc est explicandum in confessione, ibid. §. 2.

Fornicatio occulta facta in Ecclesia an sit facitilegium necessario manifestandum in confessione? tract. 7. r. 87. §. 1. pag. 385.

Qui fornicatur cum muliere habente votum virginitatis pro prima copula, & non ultima, an teneatur explicare tactus, & oscula cum ipsa sequuta? tr. 7. ref. 91. §. 1. & seq. p. 387.

Ubi, an oscula, & tactus, quæ copulam subsequuntur, novam malitiam continent, & in confessione ob hanc rationem explicari debeant, ibid. §. 4. p. 388. Et melius in r. 119. §. 2. p. 403.

Et quid de gaudio, colloquutione, aut delectatione de copula habita immediatè post illam? ibid. §. 5. p. 388. Et melius in Ref. 119. §. 3. p. 403.

Quando sponte fornicatur virgines primo; an teneantur in confessione hanc circumstantiam explicare? tr. 7. r. 93. §. 2. p. 389.

Qui fornicatur cum virgine sponte consentiente, an satisfaciatur dicendo se toties habuisse copulam cum femina soluta, ibid. §. 2.

Ubi, quod peccatum virginis, si sponte consentit, siue si sine non sit sub cura tutorum, aut parentum non est peccatum stupri, sed simpliciter fornicationis, & ideo ista circumstantia non est in confessione aperienda, ibid. §. 1.

A fornicatione simplici non differunt stuprum, & raptus virginis consentientis, & ideo in dictis casibus, an satisfaciatur, ut quis dicat, fornicatus sum semel, &c. tr. 7. ref. 95. §. 2. & latè in resolut. 95. p. 389. & 390.

Qui fornicationem commisit, an sufficiat si in confessione dicat, commisi grave peccatum in materia castitatis soluta? tract. 7. ref. 112. §. 1. pag. 400.

Qui ad fornicandum induxit aliquem directè suo consilio an satisfaciatur, si in confessione dicat contra meo consilio aliquem ad grave peccatum induxi cum castitate soluta, &c. tr. 7. r. 113. §. 1. ibid.

Qui fornicationis tria peccata commisit cum tribus feminis an sufficiat dicere in confessione se ter fornicatum esse, tr. 7. r. 114. §. 1. p. 401.

Qui fornicatur cum muliere parata, an confessione circumstantia inductionis ad peccatum tract. 7. ref. 115. §. 1. ibidem.

Qui fornicatur cum femina, an sufficiat de hoc confessari, non addendo se illam invitasse? tract. 7. r. 116. §. 2. p. 402.

Si ad fornicandum virum paratum femina invitasse sollicitasset, an fatenda sit hæc circumstantia locum, ibid. §. 1.

Qui rem haberet cum concubina tota nocte, an teneatur confiteri hanc gravitatem totius noctis vel sufficit confiteri numerum peccatorum dicens, semel vel bini fornicatus sum? tract. 7. resolut. 118. §. 1. & seq. pag. 403. & sequent.

Quidam adivit meretricem, ut ejus tactibus frueretur intentione fornicandi, sed postea fornicatus est, an in hoc casu sufficiat explicare in confessione fornicationem tantum sine tactibus? tr. 7. r. 120. §. 1. p. 403.

Fornicatio frigidi, vel eunuchi cum muliere an sit circumstantia in confessione aperienda? tract. 7. ref. 130. §. 1. pag. 408.

Qui propter fornicationem furatur, an teneatur hanc circumstantiam finis in confessione explicare, vel sufficit dicere furatus sum, & postea per alium actum dicitur habui intentionem fornicandi? tr. 7. r. 152. §. 1. p. 416.

* Vide verb. *Concubitus, Copula, Frangere.*

Qui frangit illicitè secretum naturale, qui sub juramento servare promisit, duplicem committit culpam lectulæ diversam specie, quam tenetur in confessione aperire? tract. 8. ref. 2. §. 1. pag. 425.

* Quando frangatur sigillum confessionis, & quando non, in primo indice posito in principio hujus tractatus ejus tractatu 8. de sigillo confessionis multa invenies in omnibus ejus 67. Ref. & si quaerendo, quod desiderat totum tractatum perlegis, non pigebit.

Fraudare.

Si fraudavit Clericus sacris ordinibus initiatus, aut Religiosus aliquem in magna quantitate in ludo taxillorum vel aleorum, an satisfaciatur dicendo in confessione se proximum in quantitate notabili fraudasse, vel teneatur aperire etiam circumstantiam instrumenti, & mediij? tract. 7. r. 151. §. 1. p. 416.

Frigidus.

Frigidus vel eunuchus, si habet copulam cum muliere, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam impotentiae? tr. 7. r. 130. §. 2. p. 408.

Et quid in peccatis internis, nisi fortè fuerint desiderata, quæ talem malitiam præcinderent? ibid. §. 2.

Frons.

Ut in fronte unctio in Confirmatione adhibeatur ab Episcopo, an sit de necessitate Sacramenti, & præcepti, & si ita Episcopus non conferat Sacramentum, an peccat mortaliter?

Rerum Notabilium.

mortaliter, & efficit sacramentum nullum? t. 2. r. 6. §. 1. pag. 73.

Fur, Furans, Furi.

Qui furatur eodem actu tria vasa trium dominorum, unum peccatum committit, & sufficienter confitetur dicens, furatus sum, t. 7. r. 18. §. 8. p. 354.

Qui furatus est centum, an satisfaciat in confessione, si dicat, furatus sum quinquaginta? tract. 7. resol. 28. §. 5. pag. 363.

Qui furatur rem sacram de loco sacro, an satisfaciat, si in confessione dicat se furatum fuisse rem sacram, nec opus est dicere de loco sacro? t. 7. r. 58. §. 3. p. 374.

Qui furatur aliquid in Monasteriis Religiosorum, & in eorum cubiculis, Bibliothecis, Dormitoriis, Refectoriis, Cameris, & Campanilibus Ecclesie adherentibus, an satisfaciat, ut in confessione dicat, furatus sum? t. 7. r. 84. §. 1. p. 384.

Qui furatur propter fornicationem, an teneatur hanc circumstantiam finis explicare in confessione, vel sufficiat dicere, furatus sum, & postea per alium actum dicere, habui intentionem fornicandi? t. 7. r. 152. §. 2. p. 416.

Qui furatur crumenam divitis in Ecclesia, an hoc peccatum præter malitiam furti, contineat etiam malitiam sacrilegij necessarium in confessione aperienda? tract. 7. r. 154. §. 1. p. 417.

Furari in Ecclesia ea, quæ sub jure, & quasi sub potestate Ecclesie illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, &c. an sit sacrilegium? ibid. §. 2.

Qui furatur coram iudice cum manifesto periculo vite, an teneatur postea aperire hanc circumstantiam in confessione? t. 7. r. 155. §. 2. pag. 418.

Qui furatus est, v.g. mille aureos, an satisfaciat, si dicat in confessione, subripui rem notabilem? tract. 7. r. 156. §. 1. & seqq. ibid.

Si de re aliqua furto sublata diuturnitas voluntatis retentionis sit, an hoc sit explicandum in confessione? t. 7. r. 157. §. 2. ibid. Ubi aliqua curiosa pro modo restitutionis in hoc casu proponuntur.

Si furto iudex, vel alia persona publica res alienas cupiat, quas ex officio custodire tenetur, an debeat explicare in confessione hanc circumstantiam Officij sui? t. 7. r. 160. §. 1. & seqq. p. 419.

Si solum esse famulum Confessarius intelligit in confessione, an possit illum dimittere? t. 8. r. 21. §. 1. p. 434.

Si furtum sibi factum Confessarius scivit ex confessione, an possit furem accusare ex aliis indicis extra confessionem cognitis? t. 8. r. 22. §. 1. p. 435.

Furius.

Furius, qui dum haberet dilucida intervalla petit Baptismum, an sit baptizandus, etiam si dum baptizatur, resistere videatur? t. 1. r. 37. §. 1. p. 26.

* Vide verb. *Am. nia.*

G.

Gaudium.

Gaudium de copula habita immediate post illam, an novam malitiam addat in confessione explicandam? t. 7. r. 91. §. 5. p. 388.

Generale.

Qui generalia tantum confitetur an sit absolvendus? t. 4. r. 17. §. 1. p. 234.

Generalis.

Generalis alicujus Religionis, si peccet mortaliter, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam? t. 7. r. 72. §. 2. p. 378.

Generalis fornicans non tenetur generaliter circumstantiam fateri, nisi forte fornicatio illa à generali Religione admissa ita publica esset, ut scandalum pariat, ibid.

Gemus.

Si in genere de peccato veniali penitens se accusat, an

Tom. I.

sufficiat pro danda ei absolutione sacramentali, t. 4. r. 18. §. 1. & seqq. pag. 235.

Glacies.

Cum Glacie in extrema necessitate, deficiente aqua naturali, an possit adhiberi Baptismus, quando resoluta non est? tract. 1. r. 54. §. 1. pag. 35.

Gratus.

Gratus affinitatis, vel consanguinitatis personæ, ad quam quis luxuriose accedit, an aliquando ratione reservationis sit explicandus in confessione? t. 7. r. 18. §. 10. & seqq. p. 355.

Si in primo gradu consanguinitatis sponsa suæ de futuro quis accessum habeat, an teneatur hoc in confessione explicare, quia hoc impedimentum contra publicam honestatem ad incestum reducit? t. 7. r. 98. §. 3. p. 392.

Gratus omnes consanguinitatis an specie distinguantur à gradibus affinitatis? t. 7. r. 109. §. 2. p. 398.

Gratus cujuslibet inter se affinitatis, vel consanguinitatis, an sint in confessione distinguendi, vel sufficiat, si in confessione penitens dicat se personam consanguineam agnovisse, vel affinem non declarando gradum consanguinitatis, vel affinitatis? t. 7. r. 110. §. 1. & seqq. p. 399.

In gradu primo, secundo, tertio, vel quarto consanguinitatis, vel affinitatis coitus sodomiticus inter masculos, an habeat malitiam incestus, & sit in confessione aperiendus? t. 7. r. 137. §. 1. p. 410.

Ubi an lupradicti sint inclusi in casu reservato incestus, §. 3.

Gratia.

Quoad gratiam an perversa intentio Ministrum in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis suppleatur à Deo? t. 1. r. 3. §. 1. p. 4.

Gratiam primam an aliquando conferant alia sacramenta præter Baptismum, & penitentiam? tract. 1. r. 23. §. 1. & seqq. pag. 18. & seqq.

Ubi, qui non potest confiteri, & sumit Eucharistiam putans se habere contritionem, si habeat tantum attritionem, an adhuc ex sumptione Eucharistie obtinebit primam gratiam? ibid.

Gratiam, quæ sacramenta scilicet suscepta conferant, an solus Baptismus, & Penitentia, vel etiam cetera alia sacramenta? t. 1. r. 24. §. 1. & seqq. pag. 19.

Gratiam an causet satisfactio Sacramenti penitentiae ex opere operato? t. 6. r. 34. §. 1. p. 331.

Gravis necessitas.

* Vide verb. *Necessitas.*

Gusta.

Gutta una aquæ an sufficiat ad baptizandum moribundum? tract. 1. r. 51. §. 1. & seqq. pag. 33.

H.

Habitatio.

Habitatio Parochi ex declaratione Congregationis Cardinalium debet esse prope Ecclesiam, id est ad modicam quantitatem, t. 3. r. 40. §. 1. & seqq. p. 116.

Habitus.

Habitus Clericalem non deferentes Clerici an incurrant penas impositas in Bulla Sixti V. ante Iudicis sententiam? t. 5. r. 63. §. 4. p. 303.

Heredes.

Hereditibus penitentis defuncti an possit Confessarius revelare restitutionem, quam debebat mortuus penitens? t. 8. r. 28. §. 2. p. 437.

Et quid maxime, si adsit licentia penitentis defuncti? ibid.

Et quid, si non constet satis de voluntate penitentis jam mortui, & heredes ipsi dubitent, & præsumant contra Confessarium fuisse confessionem revelatam absque aliqua licentia diffundi? ibid.

Et quid est agendum, si heredes nolent ex avaritia, (ut accidit) dictis Confessariis acquiescere? ibid.

Heresis.

Si Heresim contineant blasphemæ, an teneatur penitens explicare

§ 2

explicare in confessione qualitatem blasphemiae ? tr. 7 r. 1. §. 3. p. 364

In casu heresis an Episcopus possit absolvere legitime impeditos ire Romam pro abolutione ? tract. 5. r. 16. §. 3. & seqq. p. 279

In heresim lapsus sum, an sufficiat dicere in circumstantia Apostasia, vel teneatur Apostata explicare in confessione, ad quam sectam transferit ? t. 7. ref. 33. §. 1. & seqq. pag. 364

Ab heresi an Apostasia differat specie ? ibid. §. 2

Qui heresis peccatum, vel superstitionis commisit, an teneatur explicare in confessione qualitatem superstitionis, vel heresis ? t. 7. r. 34. §. 1. & seqq. p. 365

Hereticus.

Ab hereticis baptizatis an liceat sub conditione baptizare ? tr. 1. ref. 81. §. 7. p. 54

Hereticorum filij an licite baptizentur, si sub jura Parentum probabiliter timeatur periculum perversionis eorum ? tract. 1. ref. 85. §. 1. & seqq. pag. 55

Hereticorum infantibus an valide possint baptizari, invitis eorum parentibus ? tr. 1. ref. 88. §. 1. & seqq. p. 57

Hereticus an possit admitti in patrinum Baptismi, cum Catholicus commodè reperiri non possit ? tract. 1. ref. 94. §. 3. pag. 60

Si Hereticus baptizet, vel teneat in Baptismo, aut in confirmatione filium Catholicum, an aliquam contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spiritualem ? tr. 1. r. 95. §. 4. & seqq. p. 61

Ab Heretico Sacerdote, si alius non adest, an possit moribundus petere absolutionem sacramentalem ? t. 4. ref. 40. §. 1. & seqq. p. 247

Et an supradictus Hereticus potestatem habeat absolvendi in articulo mortis ? ibid. in principio.

Heretici, quorum bona ipso jure publicantur, non tenentur ante iudicis sententiam restituere dicta bona fisco, tr. 5. r. 63. §. 5. vers. item septimo, p. 303

Homicidium.

Qui de homicidio suorum fratrum habet simplicem complacentiam, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare ? tr. 7. r. 28. §. 1. & seqq. p. 362

Ex homicidiis factis intra Ecclesiam quando violatur, & polluitur Ecclesia, & quando verò non ? tract. 7. ref. 90. §. 2. pag. 386

* Vide verb. *Occidere, Occiso.*

Honestus.

* Vide verb. *Impedimentum.*

Hora Canonica.

Ad horas Canonicas an teneatur Papa sub mortali peccato ? t. 3. r. 48. §. 1. & seqq. p. 121

Qui horas Canonicas non recitare statuit toto anno unum peccatum committit, & sufficienter confiteatur, si dicat, habui propositum non recitandi horas Canonicas, tr. 7. r. 18. §. 8. p. 354

Et quid, si quis proposuit per multos dies Officium divinum omittere, sed deinde propositum mutans, non nisi quinque omisit, an hoc in confessione explicandum sit ? tr. 7. r. 62. §. 2. p. 375

Et si Clericus in diurna navigatione abiciat Breviarium, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, vel an sufficiat dicere vigesies v. g. omisi horas Canonicas, ibid. §. 2

Ubi, si post objectum Breviarium dolet de causa omissionis data, non amplius peccat omittendo horas, quando novam negligentiam in comparando Breviarium non admittit, ibid. §. 3

Horas Canonicas anno integro omisi, si poenitens dicat in confessione, an sufficiat, licet aliquoties intra annum doluit de culpa, & statuit recitare, & si propositum postea non adimplevit ? tract. 7. ref. 63. §. 1. & sequentibus, pag. 376

Qui omnes horas Canonicas omisit aliquo die, vel notabilem illarum partem, an teneatur in confessione aperi-

re id, quod omisit, vel sufficiat dicere se mortale peccatum commisisse in non perfolvendo Officium divinum tract. 7. r. 64. §. 1. ibid.

In Horarum Canonicarum omissione habens plura beneficia non committit tot peccata, quot sunt beneficia, non committit tot peccata, quot sunt beneficia, ibidem, §. 2

Qui Horas Canonicas tenetur perfolvere ratione beneficij, & Ordinis sacri, si illas non recitat, an peccet simpliciter, & sit ista circumstantia in confessione aperta ? tr. 7. r. 65. §. 1. & seqq. ibid.

Qui Horas Canonicas recitando vidit mulierem, & concupiscit eam, an teneatur non solum illam pravam concupiscentiam confiteri, sed etiam dicere, quod tale peccatum admittit, psallendo, vel orando ? tr. 7. ref. 66. §. 1. & seqq. ibid.

* Vide verb. *Officium divinum recitare.*

Iactantia.

Iactantia de peccato mortali, an sit in confessione exponenda species peccati, & circumstantia ? tr. 7. ref. 31. pag. 365

Et quid si iactans complaceat se de illo peccato ? ibid.

Et si iactans de dexteritate, ingenio, virilitate in committendo peccato, non est mortale, si audientes intelligunt, & in peccato non complacere, neque de illo laudari solum de modo, qui in committendo adfuit, tr. 7. ref. 32. p. 366

Ubi, quod si alius te laudat de peccato, & tu laudes aut pes, mortaliter peccas, nisi ubi displiceret, & per concundia taceres, nisi talis esses, ut tacendo stantibus, scandalum praberet. §. 3

Qui iactat, & laudat se verè, vel falsò de peccato mortali verè admissò, vel non admissò, quamvis non adfuerit tali peccato, de quo se laudat, vel iactat, gaudium, complacentiam, aut delectatio morosa, sed sola vana iactantia etiam fatendae sunt circumstantiae, quibus illud peccatum est effectum ut si sit de percussione Clerici, vel de peccato cum conjugata, &c. t. 7. r. 106. §. 3. p. 396

Sed si sola iactantia est de peccatis in genere mortalibus, sufficit dicere in confessione, toties peccavi laudem, & gloriam querendo de peccatis mortalibus, licet non specificentur illa peccata mortalia, quae forte non fecerit, alias quis confessus est, ibid. §. 4. p. 397

Ilus.

Qui ictu uno occiderit tres Clericos, an in tres incidat communicationes ? tr. 7. r. 21. §. 11. p. 357

Idem est de irregularitate, ibid.

Idiota.

Si idiota aliquis baptizatus, debet proferre formam viginti sermonum, potius quam latino, ne erret, nisi confiteri laudè benè proferendam, t. 1. r. 45. §. 4. p. 31

Idoneus.

Pro idoneo Confessario quis habendus est secundum declarationem Concilij Trident. t. 3. r. 22. §. 1. p. 97

Ieiunare, Ieiunium, Ieiunium.

Ad jejunia Ecclesiae an Papa teneatur sub mortali peccato ? tr. 3. r. 48. §. 1. & seqq. p. 121

Si jejunium non esse recordatur Sacerdos accedens ad altare antequam inchoet Missam, quid facere debeat ? tr. 1. r. 162. §. 1. p. 199

Qui non jejuniu celebrat, vel sumit Eucharistiam, an peccet dupliciter ? t. 3. r. 186. §. 2. & seqq. p. 214

Ad hoc, ut jejunium naturale frangatur in ordine ad summptionem Eucharistiae, requiritur, ut nutritivum sit, quod editur, t. 3. r. 193. §. 4. p. 218

Ieiunare non tenetur more consueto Ecclesiae, qui jejuniu non potest in pane, & aqua pro adimplenda poenitentia à Confessario in juncta, t. 6. r. 9. §. 7. p. 311

Si jejunium absolute Confessarius imponat pro poenitentia,

Rerum Notabilium.

tia, non satisfacit penitens per jejunium per quod aliunde teneatur, tract. 6. ref. 12. §. 3. pag. 314

Qui jejunare ex penitentia tenetur diebus Veneris, vel Sabbathi unius mensis, vel anni, si per impotentiam illis diebus non possit jejunare, an teneatur alio die jejunare? t. 6. r. 21. §. 2. p. 321. & r. 41. §. 3. p. 334

Qui jejunare tenetur Feria sexta, si omittat jejunium eo die intentione transferendi illud in sequentem diem, non excuset culpam venialem, t. 6. r. 24. §. 8. p. 323

Qui jejunium in junctum tali die pro penitentia habet, non satisfacit, si illud noctu frangit, quamvis in die illud observet, t. 6. r. 30. §. 3. p. 327

Si jejunium in penitentiam imponat Confessarius in honorem alicujus Sancti peculiaris si per impotentiam à jejunio illius diei penitens excusetur, non tenetur postea alio die jejunare, t. 6. r. 39. §. 2. p. 334

Si jejunium per annum indictum sit pro penitentia diebus Veneris, vel Sabbathi, & festum Nativitatis Domini incidit in prædictis diebus, non tenetur penitens in illis diebus jejunare, sed potest transferre illud in alium diem, t. 6. r. 41. §. 1. pag. 334

Jejunando ex devotione an satisfaciat penitens, si non recedat penitentia de jejunio imposita, t. 6. r. 55. §. 1. & seqq. pag. 340

Cui jejunium, & elemosyna disjunctim est in juncta penitentia, & ipse dederit elemosynam cum intentione non adimplendi penitentiam per illam partem sed postea jejunando, an possit adhuc postea non jejunare? ibid. §. 1. & seqq. p. 336

Qui jejunium in vigilia cadente in quatuor temporibus frangit, debet explicare in confessione utrumque titulum ex natura rei, t. 7. r. 18. §. 4. p. 354

Qui non jejunus suscipit Eucharistiam, an committat duplex peccatum in confessione explicandum? t. 7. r. 57. §. 1. & seqq. p. 373

Qui jejunare tenetur eodem die duplici titulo, an satisfaciat in confessione dicendo se jejunium semel violasse? t. 7. r. 58. p. 2. p. 374

Qui in die jejunij sapius comedit carnes, & lacteicia, an distincta peccata committat in confessione aperienda? t. 7. r. 67. §. 1. p. 377

Qui jejunare aliquo die vovit, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit, ibid. §. 2

* Vide verb. Statuere.

Ignorantia.

Si ignorat omnino existens in peccato mortali, & in articulo mortis sibi esse necessarium contritionem extra susceptionem sacramenti, aut ignorat quid sit contritio, & quomodo eam possit in se excitare, an Sacerdos cum discrimine vite teneatur ejus confessionem audire, & absolvere? t. 1. r. 8. §. 2. p. 6

Per ignorantiam invincibilem, & naturalem inadvertentiam an Sacerdos excommunicatus, & vitandus excusetur in administratione, & receptione sacramentorum, t. 1. r. 15. §. 1. pag. 12

Si per ignorantiam uxor levavit in Baptismo filium mariti, an teneatur arceri à petitione debiti, tract. 1. r. 101. §. 6. pag. 66

Si ex ignorantia extra causam necessitatis pater baptizat filium, an impediatur à petitione debiti, peccet gravissimè, & sit puniendus? t. 1. r. 104. §. 1. p. 67

Qui cum ignoranti Confessario bona fide confitetur, an teneatur postea iterare confessionem? t. 3. r. 28. §. 2. p. 107

Et quid, si talis Confessarius bona etiam fide confessionem audiat, t. 3. r. 50. §. 2. p. 108. & melius in §. 19. r. 27.

Et an talis Sacerdos peccet mortaliter istud sacramentum ministrans, ibid. in r. 30

Et si ignorantiam Confessarii penitens advertit, an peccet mortaliter cum illo confitens? ibid. §. 3

Propter ignorantiam proprii Parochi an possit penitens confiteri altero Sacerdoti absque licentia proprii Parochi? t. 3. r. 31. §. 1. & seqq. p. 109

Qui ignaro Confessario in articulo mortis confitetur valida est confessio, t. 3. r. 32. §. 1. & seqq. p. 110

Sed si convalescit, an sit iteranda confessio, ibid. §. 8

Qui ignarum Confessarium, & non idoneum eligit, peccat, ibid. §. 16. p. 111

Qui per ignorantiam crassam temerè, & erroneè aliquod peccatum omisit in confessione, an teneatur confessionem iterare? tract. 3. r. 120. §. 3. pag. 170

Ignoravit quidam Rusticus per multum tempus Mysterium Trinitatis, an teneatur iterare confessiones factas? t. 3. r. 121. §. 1. ibid.

Qui ignorat reservationem alicujus casus, an illam incurrat, vel possit absolvi à quocumque Confessario, t. 5. r. 38. §. 1. & seqq. p. 289

Et quid ex praxi omnium Religionum, in quibus ignorantia reservationis non tribuit facultatem absolvendi penitentem, qui reservationem ignoravit, ibid. §. 2

Qui ignorat Indulgentiam plenariam concessam esse ab Alexandio VI. omnibus recitantibus ter salutationem Angelicam cum versuculis solitis post solis occasum, lucrabitur illam, si dictas salutationes recitet, t. 6. r. 10. §. 2. & seqq. pag. 313

An sit necessarium explicare in confessione, si quis peccavit ignorantia culpabili, an scienter? tract. 7. r. 7. §. 1. & seqq. p. 345

Et quid, quando ea ignorantia moraliter vincibilis excusetur à mortali transgressione præcepti humani? ibid. §. 2

Et quid, quando ignorantia est affectata, & maximè si affectata esset ad liberius peccandi? ibid.

Quando ex ignorantia quis peccavit, an sint ibi duo peccata, unum ignorantia, alterum, quod ex ignorantia admittitur, v. g. est aliquis, qui ex invincibili ignorantia non legit Horas Canonicas, ad quas tenetur ratione ordinis, an ille peccet duplici peccato; uno ignorantia, altero contra virtutem Religionis; vel si quis ex ignorantia culpabili Decalogi incidit in peccatum homicidij, &c. ibid. §. 3

Eadem est ratio Confessarii ex ignorantia eorum, quæ ad Officium suum pertinent absolventis eum, quem absolvere non potest, ibid.

Ignorantia vincibilis Mysteriorum fidei an sit peccatum in confessione explicandum? t. 7. r. 9. §. 2. p. 347

Ubi in ordine ad confessionem, an sit necessarium explicare cujus præcepti Decalogi fuerit ignorantia, & secus in ignorantia Mysteriorum fidei? ibid. §. 3

Ex quo ignorans plures articulos fidei non committit plura peccata specie distincta, & secus verò si ignoret plura præcepta Decalogi, vel Ecclesiæ, ibid.

Ignorantia vincibilis præceptorum Decalogi non est speciale peccatum, ibid.

Unde qui ex ignorantia culpabili negligit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicatur, occidit, &c. unum negligentia sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, &c. & ideo sufficit, si dicat in confessione: fornicatus sum, &c. ibid. §. 5

Et quid, si hujusmodi ignorans præceptum non fornicandi, &c. de facto non fornicatur, an teneatur adhuc illam culpabilem ignorantiam, ac negligentiam confiteri, quia periculo transgrediendi illud præceptum se exposuit, & consequenter voluit transgressionem illius, ibid.

Idem est de ignorantia vincibili eorum, quæ quis scire tenetur ratione speciali muneris, & officij, & judicij, Confessarii, &c. ibid.

Ut ignorantia dicatur vincibilis an sufficiat te esse obligatum advertere? t. 7. r. 11. §. 1. & seqq. pag. 348

Ignorantia vincibilis, quibus in rebus contingere possit? ibid. §. 4.

Ignorans invincibiliter votum castitatis implicitum contineri in receptione Ordinis sacri, an teneatur servare castitatem, si sciens, & prudens sacrum Ordinem recipit? tract. 7. ref. 74. §. 9. pag. 384

Index

Imagines.

Imagines sacras conculcantes, vel percutientes an sint blasphemii, vel sacrilegi? & an hoc delictum pertinet ad S. Officium inquisitionis? t. 5. r. 52. §. 4. p. 298

Immersio.

Si per immersionem consuetudo Ecclesiarum sit baptizandi, an servanda sit? t. 1. r. 67. §. 3. p. 45

Si immersio trina usitata sit in aliqua Ecclesia, an una tantum adhiberi possit cum integra prolatione formæ? ibid.

Impedimentum.

Impedimentum proveniens ex munere patrini, solum in Baptismo solemniter locum habet, tamen si susceptor in Baptismo privato vellet munus Patrini exercere. t. 1. r. 96. §. 5. p. 62

Impedimentum non dirimens, vel impediens an contrahat qui in Ecclesia instar Patrini tenet puerum in domo iam baptizatum? t. 1. r. 100. §. 1. p. 65

Impedimentum hoc an hodie contrahatur, vel sit sublatum per Concilium Trident. sess. 22. c. 2. de reformatione Matrimonij? ibid.

Contra impedimentum publicæ honestatis procedit, qui accessum habet cum consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro, & ad incestum reducitur. t. 7. r. 98. §. ult. prope finem vers. Quarto, p. 391

Impeditus.

Impeditus legitime adire Romam pro absolutione tenetur per litteras illam obtinere à sacra Pœnitentiaria. t. 5. r. 16. §. 1. p. 273

Impeditus legitime ire Romam pro absolutione casus Papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum, an possit à Parocho, vel quolibet Confessario absolvi? t. 5. r. 17. §. 1. & seqq. p. 274. & seq.

Impeditus adire Episcopum pro suis casibus reservatis an possit absolvi à quocumque Confessario exposito cum obligatione comparandi coram Episcopo? t. 5. r. 18. §. 1. & seq. p. 275

Ubi, quid in dicto casu ita absolutus debeat facere? §. 8. p. 276

Imperatores.

Imperatores an possint eligere Confessarium ab Episcopo non approbatum? t. 3. r. 23. §. 10. p. 99

Impetus.

Qui impetu unico profert in servos, vel alios plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, &c. an aperienda sit in confessione quantitas, & numerus injuriarum, & etiam personarum? t. 7. r. 14. §. 1. & seq. p. 355

Et quid, si quem hæreticum, & patris proditorem appellaret? ibid. §. 2

Ubi, quod omnes contumeliæ sint ejusdem speciei. ibidem.

Qui impetu uno ter v. g. fornicaretur successivè, an committat tria peccata, aut unum? t. 7. r. 25. §. 1. p. 359. Ubi in exemplum aliqui casus.

Qui impetu uno iræ aliquem ter, vel quater pugno percuteret, an unum tantum peccatum committat, & si Clericus est in unam tantum excommunicationem incidat? t. 7. r. 29. §. 1. p. 363

Implere.

* Super hoc verb. *Implere*, &c. in indice primo posito in principio hujus tom. aliquas difficultates invenies in tractatu 6. de Satisfactione sacramentali; pro adimplenda Pœnitentia imposita in sacramentali confessione, & si quarendo, quod super hoc desideras, perlegis omnes quaestiones supradicti Tractatus, non pigebit.

Imponere, Impositum, &c.

* Super his verbis in indice primo posito in principio hujus tom. ferè in omnibus Resolutionibus, & difficultatibus Tract. 6. de Satisfactione sacramentali aliquid invenies ita mistum pro supradictis verbis, & ex titulo præcitati tractatus.

Impotens.

Qui impotens factus est ad restituendum, an committat

novum peccatum in confessione explicandum in confessione talis restitutionis, ad quam tenebatur, antequam fieret impotens? t. 7. r. 158. p. 419

Improbabilis.

Tanquam improbabilis an sit censenda opinio plurimorum Doctorum asserentium penitentem non teneri penitentiam à Confessario impositam acceptare? t. 6. r. 3. §. 1. & seqq. p. 307

Improbabilis an sit opinio aliquorum asserentium Confessarium non posse imponere penitentiam pro animabus Purgatorij recitandam, vel implendam? t. 6. r. 8. §. 1. p. 318

Impuberes.

Impuberes commiscuentes se cum consanguineis, vel affinis non sunt inclusi in casu reservato incestus t. 7. r. 117. §. 3. p. 411

Vide verbum *Puer*.

Inadvertentia.

Per inadvertentiam naturalem excusatur Sacerdos communicatus vitandus in administratione vel receptione Sacramentorum. t. 1. r. 15. §. 1. p. 12

Incestus.

Incestus circumstantia est diversa specie à simpliciter, ideo in confessione explicanda. t. 7. r. 98. §. 1. p. 391

Ad incestum reducitur, si quis haberet rem cum cognato spirituali in eo gradu, in quo hæc cognatio dirimit matrimonium, & hæc circumstantia explicanda est in confessione. ibid. vers. Secundo.

Idem est de concubitu cum cognatis legalibus. ibid. Vers. Tertio.

Idem est, si quis haberet rem cum consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro contra publicæ honestatis impedimentum, quod reducitur ad incestum. ibid. Vers. quarto, p. 392

Qui incestum commisit cum matre, vel filia, aut sorore an debeat exprimere in confessione circumstantiam personæ sibi conjunctæ sanguine, vel affinitate naturalis, legalis, aut spirituali, vel satisfaciat dicendo, pollii in peccato incestus duabus vicibus? t. 7. r. 107. §. 1. & seqq. p. 397

Incestus cum Noverca, si Pater vivat, habet malitiam specie distinctam, si Pater obiisset, etiam si Noverca vitæ alium duxerit. t. 7. r. 108. §. 2. p. 398

Incestus malitiam an habeat coitus sodomiticus inter matculos in primo, secundo, tertio, vel quarto gradu consanguinitatis, vel affinitatis in confessione explicanda? t. 7. r. 137. §. 1. p. 410

In casu incestus reservato non sunt inclusi impuberes commiscuentes se cum consanguineis, vel affinis. ibid. §. 3

Incestus omnes consanguinitatis, vel affinitatis sunt ejusdem speciei, at in tali, vel tali gradu solum est circumstantia aggravans, ideo penitens solum tenetur explicare in confessione se commississe incestum, sed non tenetur explicare, an fuerit cum matre, filia, sorore, consobrina, aut nepte, aut cum consobrina uxoris. t. 7. r. 138. §. 6. p. 12

Incidens.

Incidens in aliquem casum ipso facto penam imponentem in aliquibus Pontificiis Bullis, non incurritur dicta penam ante judicis sententiam, etiam si palam constet de crimine, nisi forte in lege dicatur penam in foro conscientie statim subeundam esse. t. 5. r. 63. §. 4. p. 303

Ubi aliqui curiosi casus pro praxi dictæ quaestiones, leges eos, & non pigebit.

Incipiens.

Incipiens Confessarius audire confessionem in peccato mortali, si postea ante absolutionem elicit actum contritionis, an teneatur postea, quando ille confitetur, explicare deinceps illam confessionem in statu peccati? t. 7. r. 147. §. 1. p. 368

Rerum Notabilium.

Inconsideratio.

Quando per inconsiderationem naturalem, & oblivionem obligationis restituendi qui non restituit, an committat novum peccatum in confessione explicandum? t.7. r.18. §.4. p.419

Inducere, Inductio.

Quando quis induxit aliquos ad peccatum, an teneatur in confessione explicare non solum numerum personarum, sed speciem peccati, ad quod pravo suo exemplo illos induxit? t.7. r.14. §.1. & seqq. p.350
Qui induxit consilio suo directe aliquem ad fornicandum, an satisfaciatur, si in confessione dicat, induxi meo consilio alium ad grave peccatum contra castitatem cum soluta? t.7. r.113. §.1. & seqq. p.400
Inductionis ad peccandum circumstantia an sit consistenda, si alter ad peccatum paratus esset, ut si quis fornicaretur cum muliere parata? t.7. r.115. §.3. p.401
Item est, quando quis induxit aliquem paratum, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto demonis, ubi advenit quod tenetur confiteri peccatum additionis sage, vel sagi. ibid.

Si induxit femina virum paratum ad peccandum, an teneatur confiteri circumstantiam scandali, & sollicitationis? t.7. r.116. §.2. p.402

Inductio facta ad peccatum extraordinariis precibus, & aequivalentibus violentiæ morali, an sit fatenda? ibid.

Indulgentia.

Per Indulgentiæ applicationem Pontifex, & Episcopus possunt commutare sacramentalem poenitentiam extra iudicium sacramentale. t.6. r.9. §.5. p.311

Si indulgentiam plenariam probabiliter Confessarius iudicat poenitentem lucraturum esse, potest pro magnis peccatis poenitentiam levem poenitenti imponere. t.6. r.10. §.2. p.312

Indulgentia plenaria concessa est ab Alexandro VI. omnibus Christi fidelibus, qui salutationem Angelicam vespertinam, seu post Completorium post Solis occasum ter recitat cum versiculis solitis, etiamque lucrari, si illam ignorent; imo quod si quis recitavit serò dictas salutationes in peccato mortali, & mane redeat in gratiam, lucrabitur dictam indulgentiam. ibid.

Qui Indulgentiam plenariam lucratur, an liber remaneat adimplendi poenitentiam medicinalem à Confessario impostam? t.6. r.57. §.1. & seq. p.341
Et quid, si poenitentia non sit medicinalis? ibid.

Infantes.

Infantibus ante usum rationis morituris an possit conferri sacramentum Confirmationis? t.2. r.13. §.1. & seqq. p.77

Infantes confirmare etiam sine causa non est prohibitum. ibid.

Infantes filij Principum, vel si periculum mortis imminet, vel ob alias honestas causas ante usum rationis an possint ab Episcopo confirmari? t.2. r.15. §.2. & seqq. p.78

Infantes confirmare ante septennium, & usum rationis an sit peccatum mortale? ibid.

Infans promotus ad sacros Ordines an obligetur ad castitatem servandam? t.7. r.74. §.7. p.380

Inferior.

Inferior petens veniam absolvendi à casu reservato nullo modo potest personam aperire, vel casum ita explicare, ut ea venire possit in notitiam Superioris, neque Superior potest curiosè inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, & inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam non concedat. t.8. r.13. §.2. p.429

Infidelis.

Ab infideli parato jurare per falsos Deos quale peccatum petere iuramentum necessitate, aut utilitate deficiente? t.1. r.21. §.1. p.17

Infidelibus baptizandis an sit præmittenda instructio tempore mortis? t.1. r.33. §.1. p.24

Si in infidelium terris infans repertus fuerit cum scriptura collo appensa esse baptizatum testificante, an sit adhuc baptizandus sub conditione? t.1. r.80. §.2. p.53

* In indice primo posito in principio hujus tomii vide à ref. fol.86. ulque ad ref. 92. inclusivè, ubi reperies casus contingentes circa Baptismum filiorum infidelium, quando, parentibus invitis, baptizari possunt, & quando illorum Dominus ad id teneatur tam in articulo mortis, quam extra.

Si infidelis aliquem baptizet, vel teneat in Baptismo, aut confirmatione filium Catholici, an contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spirituales? t.1. r.95. §.4. p.61

Infidelibus possunt carnes ministrari in diebus jejuniij quia non subduntur legibus Ecclesiæ. t.3. r.47. §.3. p.120

Infirmus.

Infirmus, qui loqui non possit, vel in articulo mortis tenetur per scriptum confiteri, qui alio modo non potest? t.3. r.75. §.3. pag.138

Infirmus, qui perseverans in articulo, seu periculo mortis iterum peccavit post confessionem mortalium, an teneatur iterum confiteri? t.3. r.81. §.4. p.142

Infirmum nolentem confiteri tenetur Medicus relinquere, & non curare. t.3. r.198. §.1. & seqq. p.220

Infirmus tenetur Medicus per se, vel per alios nuntiare mortem, quam præcognovit citò, & certò venturam, quando talis prænuntiatio proderit valde animæ infirmi. t.5. r.199. §.1. & seq. p.221

Infirmus an debeat statim ante mortem restituere pecuniam, & famam ablatam aliis non possit absolvi? t.4. r.51. §.1. & seq. p.252

Infirmus quo intervallo dierum potest iterum communicare post Viaticum? t.7. r.57. §.2. p.374

Infirmis.

Infirmis confessio an detur, sed valida, id est conferens gratiam non solum respectu doloris, sed etiam respectu examinis? t.3. r.113. §.1. p.167

Ingratitudo.

Ingratitudo, qua quis post remissa peccata demò peccat, an sit necessariò consistenda? t.7. r.3. §.1. p.344

Innocentia.

Quodnam sit maius peccatum, an quod contra innocentiam committitur, an verò contra beneficium remissionis peccatorum? t.7. r.3. §.2. ibid.

Inquisitio S. Officij.

Ad S. Inquisitionem an pertineat delictum eorum, qui factas imagines conculcant, vel percutiunt? t.5. r.52. §.4. p.298

Inspiratio.

Inspirationibus non correspondere, an sit peccatum, & benefaciant, qui se de hoc accusant in confessione? t.3. r.196. §.1. p.219

Ubi, quod inspirationis oblatæ transgressio, quando offertur occasio frangendi præceptum, non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti. ibid. §.5

Instructio.

Instructio an sit præmittenda infidelibus baptizandis tempore mortis? t.1. r.33. §.1. & seqq. p.24

Instrumentum.

Instrumento aliquo medio an possit Episcopus conferre Confirmationem, vel sit de necessitate Sacramenti, & præcepti, ut unctio fiat immediatè manu Episcopi, & dextero pollice, & aliter faciendo Sacramentum efficiat nullum? t.2. r.6. §.4. p.74

Intentio.

Cum intentio Ministri Sacramentorum sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis, quænam sit sufficiens ad validè conficiendum Sacramentum? t.1. r.1. §.1. & seqq. p.1

Intentio Ministri an sit necessaria facienti sacramentum, vel sufficiat ad valorem Sacramenti tantum integræ, & legitima

legitima verba proferre super legitimam materiam, pro-
ut jubet Ecclesia? t. 1. r. 2. §. 1. & seqq. p. 2

Intentio perverfa Ministri in conferendo Baptismo & aliis
Sacramentis an suppletur à Deo quoad gratiam? Et
quid quoad characterem? t. 1. r. 3. §. 3. & seqq. p. 4. & 5

Si absque intentione adimplendi poenitentiam à Confessa-
rio impostam quis illam fecerit; imo cum intentione
contraria, an teneatur denuo illam facere? t. 6. r. 55. §. 1.
& seq. p. 340. & seq.

Ubi, quod, si alicui Confessarius imposuit pro poenitentia
jejunium, vel elemosynam disjunctim, & ipse de-
derit elemosynam cum intentione non adimplendi
poenitentiam per illam partem, sed jejunando postea,
potest adhuc poenitens postea non jejunare, ibid. §. 3.
p. 341

Interdictum.

Interdictio personaliter, qui causam dederit, an sit licitum
ministrare sacramentum Baptismi, & Confirmationis?
t. 2. r. 20. §. 1. p. 80

Ubi qui ministrat hæc Sacramenta in dicto casu, non pec-
cat per violationem interdicti, sed quia ministrat in
peccato mortali, & proinde non facit duo peccata, pri-
mum quia ministrat in peccato, secundum, quia viola-
tur interdictum, ibid.

Ab interdicto Sacerdote sacramentum Poenitentia mini-
stratum an sit nullum, & ejus absolutio invalida? t. 4.
r. 14. §. 1. & seqq. p. 232

Internum.

In internis peccatis an frigidus, vel Eunuchus debeant
aperire circumstantiam impotentia? t. 7. r. 130. §. 2.
p. 408

Interpres.

Per interpretem an teneatur confiteri in articulo mortis,
qui alio modo non potest? t. 3. r. 78. §. 2. p. 139

Et quid pro adimplente præcepti annuæ confessionis?
ibid. §. 1

Et quid, si existens in peccato mortali habeat probabi-
lem existimationem de sua contritione? t. 3. r. 79. §. 3.
p. 140

Et quid, si dubitat de sua contritione? t. 3. r. 78. §. 2.
p. 139

Et an in tali casu possit confiteri aliqua peccata venialia,
& generatim omnia mortalia, dicendo se confiteri alia
omnia peccata, quibus Deum offenderit? ibid. §. 4

Interpres an in supradicto casu teneatur ad sigillum con-
fessionis? ibid.

Per interpretem an teneatur præmittere confessionem, si
quis nesciat linguam, & velit sumere Eucharistiam? t. 3.
r. 147. §. 1. & seqq. p. 190

Qui absque interprete non potest confiteri, & est in arti-
culo mortis, an possit communicare absque prævia con-
fessione? ibid.

Interpres an teneatur celare peccata sub sigillo sacramen-
tali? t. 8. r. 39. §. 1. p. 442

Interrogare, Interrogatio.

Interrogare poenitentem an teneatur Confessarius sub
onere peccati mortalis? t. 3. r. 122. §. 1. & seqq. p. 171

Et quanta interrogatio in aliquibus casibus necessaria est
ex parte Confessarij? ibid. §. 1

Non interrogans Confessarius ex negligentia culpabili de
circumstantia necessaria ad integritatem confessionis, an
teneatur poenitentem monere de defectu commisso? t. 7.
r. 44. §. 1. & seqq. p. 368

Et quid, si defectus hujusmodi esset conjunctus cum dam-
no tertij, vel ipsius poenitentis? ibid. §. 2

Ubi pro consolatione Confessariorum, quod omittere ali-
quam interrogationem necessariam per inadvertentiam,
aut oblivionem non est peccatum mortale. §. 4

Interruptio.

Interruptione forma Sacramentorum, an detur parvitas
materia? t. 1. r. 6. §. 1. & seqq. p. 5

Interruptio actus interni an sit circumstantia in confessio-

ne toties, quoties exprimenda? t. 7. r. 12. §. 1. & seqq.
p. 349

Qui sine interruptione sufficiente ad multiplicandum sacra-
mentum sæpius decrevit cum muliere fornicari, & ita deinde
de pluries fornicavit, an unum numero peccatum con-
seatur admisisse, an vero plura? t. 7. r. 15. §. 1. p. 351

Qui sine interruptione morali multa verba blasphemica
in Deum profert, an unum solum delictum blasphemica
committat? t. 7. r. 29. §. 2. p. 363

Invalide.

Invalide quædam obstetrix baptizavit plures infantes, quæ
in hoc casu ipsa obstetrix, & Confessarius cum ea factus
teneatur? t. 1. r. 8. §. 3. p. 7

Qui invalide ministrat Sacramentum Baptismi, & Ordinem
an teneatur cum periculo vitæ, & honoris manifestari
hunc defectum? t. 1. r. 9. §. 1. & seq. p. 7

Et quid maximè, si invalide fuisse collatus Ordo Sacer-
dotalis, & Episcopalis? ibid. §. 3

* Vide verb. *Confessio, Iterare.*

Invitare.

Si invitasset quis sceminam ad peccandum, an sceminam
confiteri, quod peccavit cum femina, non adhibere
illam invitasse? t. 7. r. 116. §. 1. & seqq. p. 402

Invitatus.

Invitatus parentibus, quando liceat baptizare infantes in
servorum infidelium, & quando valide infantes in
Hæreticorum, & Apostatarum, & quando Dominum
prædictorum servorum ad id teneatur tam in articulo
mortis, quam extra? t. 1. r. 86. usque ad r. 91. includit
ubi late. §. 1. p. 56

Irregularis, Irregularitas.

Irregularitatem an incurrat Sacerdos excommunicatus
solvendo petentem administrationem Sacramentorum?
t. 18. §. 3. p. 15

Irregularitatem non incurrit, nec peccat, si talis Minister
sit excommunicatus non toleratus, vel publicus Clericus
percussor, si in extrema necessitate ministrat Baptismum
& poenitentiam. t. 1. r. 19. §. 1. p. 16

Irregularitatem an incurrat laicus baptizans infantes in
necessitate præsentis Diacono, vel Sacerdote? t. 1. r. 14.
§. 3. p. 31

Irregularis an sit Diaconus, si baptizet solemniter in
commisso? t. 1. r. 47. §. 2. p. 32

Irregularis an sit, qui baptizat infansem ita teneatur,
ut delicatus, ut credatur Baptismum fore causam
illius? t. 1. r. 68. §. 1. p. 45

Irregularitatem an incurrat, si quis baptizet infansem
proiciendo eum in flumine, vel puteo? t. 1. r. 70. §. 1.
seq. p. 47

Irregularis an sit baptizans sub conditione infansem
ab obstetrice jam baptizatum? t. 1. r. 81. §. 6. & sequens
Rel. 82. §. 1. p. 54

Irregularitatem an incurrat Sacerdos absolvens sacra-
mentaliter sine approbatione? t. 3. r. 27. §. 19. p. 107

Irregularitatem an incurrat Sacerdos Confessarius mini-
strans sacramentum Poenitentia, si in aliqua Synodo
Diocesana prohibeatur sub pena suspensionis, ut ad-
diantur confessiones in domibus privatis, vel confes-
siones mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post
occasum, aut extra sedem confessionalem? t. 3. r. 44.
& seq. p. 119

Irregularis an valide absolvat à peccatis? t. 4. r. 15. §. 1.
seqq. p. 233

Ubi, qui à tali irregulari petit absolutionem, graviter pec-
cat, quem scit illam non posse conferre sine peccato
gravi, & ponat obicem, ita ut absolutio sit irrita
ibid. §. 3

Et quid, si poenitens accedit, & petit bona fide? ibid.

Irregularitates tres an incurrat, qui unico ictu tres occidit
Clericos? t. 7. r. 21. §. 11. p. 357

Irritare.

Irritare an possit votum etiam post annum pubertatis

Rerum Notabilium.

quorum cura suberatis, qui intra annum pubertatis fuit ordinatus; t. 7. r. 74. §. 8. p. 381.

Iterare.

Iteranda an sit confessio facta cum Confessario, qui cum falsa licentia Ordinarij excipit aliorum confessiones; t. 3. r. 21. §. 1. p. 97

Et quid, si penitens sciat privatum esse Confessarium jurisdictione, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus; ibid. §. 3

Iterare confessionem an teneatur, qui bona fide confitetur Confessario non approbato, cum primum id noverit; t. 3. r. 26. §. 7. p. 104

Iteranda an sit confessio facta simplici Sacerdoti ab Episcopo non approbato; t. 3. r. 27. §. 1. p. 105

Iterare confessionem an teneatur, qui bona fide confitetur Confessario valde ignoranti; t. 3. r. 28. §. 1. p. 107

Iteranda an sit confessio facta Sacerdoti ignoranti ea, quae communiter scire tenetur; t. 3. r. 30. §. 1. & seqq. p. 108

Iteranda an sit confessio, quando penitens confessus est integrè peccatum, ut veniale, quod verè est mortale, quamvis postea constet id peccatum esse mortale; t. 3. r. 28. §. 2. p. 107

Iteranda an sit Confessio facta in articulo mortis Confessario profus ignaro, si convalescit penitens in dicto casu; t. 3. r. 32. §. 1. & 8. p. 110

Iteranda an sint confessiones factae Confessario, qui inter audiendas confessiones dormiebat, unde non intelligebat aliqua peccata; t. 3. r. 33. §. 1. p. 111

Vel in dicto, aut simili casu, quando Confessarius non intellexit integrè peccata penitentis, an ab ipso iteranda sit tota confessio, vel solum repetere illa peccata teneatur non intellecta à Confessario; t. 3. r. 34. §. 1. ibid.

Iterari an debeat confessio tanquam substantialiter invalida, qui confitetur sine proposito dolendi saltem post confessionem peccatorum, vel an tunc sufficiat elicere dolorem de peccatis confessis sine proposito dolendi saltem post confessionem; t. 3. r. 96. §. 10. p. 154

Iterare omnes confessiones an teneatur puer, qui usque ad decimum tertium annum non se accusavit de ordinariis pollutionibus, quas faciebat, & qui nunquam confessus est desideria prava carnis, furti, odij, &c. quia non putabat esse peccata; t. 7. r. 119. §. 1. p. 169. & 120. §. 2. p. 170

Item de circumstantiis peccati omissis, & de numero peccatorum non expresso in confessione. t. 3. r. 119. §. 1. p. 169

Ubi, quod quando confessio nulliter facta est, & postea alia intermediaria facta sunt vero dolore &c. tunc non est opus iterare omnes praeiteritas confessiones. ibid. §. 2

Teneatur tamen confiteri illa omnia peccata, pollutiones, desideria prava ommissa, &c. t. 3. r. 120. §. 1. p. 170

Iterare confessionem an teneatur, qui per ignorantiam crassam temere, & erroneè aliquid peccatum omisit in confessione; ibid. §. 3

Iterare confessiones factas an teneatur, qui per ignorantiam crassam Rusticus per multum tempus ignoravit mysterium Trinitatis; t. 3. r. 21. §. 1. ibid.

Ubi alia doctrina valde notanda pro confessionibus iterandis. ibid.

Iterare confessionem an teneatur, qui dubitat se ex reverentia reliquisse in confessione aliquid peccatum, vel solum peccatum omissum confiteri teneatur; t. 3. r. 128. §. 1. p. 173

Et quid, si magis penitens inclinet, quod ex malitia tacente peccatum; ibid.

Ubi supponitur, quod qui voluntariè aliquid mortale in confessione omisit, confessio est nulla, & ideo iteranda. ibid. §. 2

Iteranda non est confessio, quando non fuit manifestum aliquid peccatum bona fide & ex ignorantia, & sufficit tantum confiteri illud peccatum omnium. ibid.

Jubilaeum.

Si per Jubilaeum datur facultas eligendi Confessarium, an expiret morte concedentis re integra; t. 3. r. 8. §. 1. p. 88

Per Jubilaeum Parochi sunt eligibiles ad confessiones audiendas per totum mundum absque approbatione Episcopi. t. 3. r. 13. §. 3. p. 92

Jubilaeum an lucratur moribundus, qui non valet nisi per signa contritionis sua peccata confiteri; t. 4. r. 55. §. 4. pag. 254

Qui Jubilaei tempore confessus est omnia reservata invalidè, tamen ex defectu doloris, vel ex integritate, an possint dicta peccata Confessario approbato postea validè confiteri; t. 5. r. 29. §. 1. p. 284

Qui Jubilaei tempore bona fide in aliquo die septimana calulus reservatos confitetur, & postea non adimplet alia opera Jubilaei, an peccata illa amplius non maneant reservata. ibid. §. 2

Et quid de peccatis oblitis in illa confessione, an possint postea confiteri cum Confessario approbato, etiam si Jubilaeum lucratus non fuerit. ibid.

Qui ex confidentia obtinendi Jubilaeum peccavit, aliàs non peccaturus, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire; t. 7. r. 162. §. 1. p. 420

Judex.

Ante Judicis sententiam condemnatoriam non incurritur poena postea in Bullis Pontificis ipso facto, etiam si palam constet de crimine, nisi lex dicat poenam in foro conscientiae statim subeundam esse, ubi pro praxi aliqui curiosi casus, lege omnes illos, & non pigebit. t. 5. r. 63. §. ultim. per totum. p. 303

Si coram Judice quis furatur, an teneatur postea hanc circumstantiam exponere in confessione; t. 7. r. 155. §. 2. p. 418

Si Iudex auferat arma extra Ecclesiam reo, qui ad Ecclesiam confugit, an debeat Iudex hanc circumstantiam in confessione aperire; t. 7. r. 159. §. 1. p. 419

Si Iudex furto capiat res alienas, quas ex officio tenetur custodire, an debeat in confessione explicare hanc circumstantiam officij sui; t. 7. r. 160. §. 1. ibid.

A Judice non potest laicus, quem penitens voluit simul cum Sacerdote audire confessionem, in qua aliquod delictum penitens audivit, compelli ad illud judicialiter manifestandum, neque in eo Iudex potest fundare inquisitionem aliquam. t. 8. r. 35. §. 3. p. 441

Si Iudex invenisset peccatum, & delictum in schedula commendatum ad confessionem faciendam, tenetur Iudex cessare ab inquisitione criminis, & non juvari ex illa noticia. Imò si jam reum condemnasset convictum testibus, & postea intelligeret talem delationem, & accusationem ortam fuisse ex sigilli violatione, tenetur damnatum absolovere, & dimittere. t. 8. r. 43. §. 3. p. 444

Ante Judicis sententiam an incuratur utraque poena depositionis, & perpetuae reclusionis propter fractionem sigilli confessionis; t. 8. r. 59. §. 2. p. 452

Judicium.

Si in iudicio mendacium sit factum, an detur in eo parvitas materiae; t. 3. r. 116. §. 1. p. 168

Judicium interius Episcopi, vel examinatoris an requiratur in approbatione Confessariorum; t. 3. r. 7. §. 1. & seqq. p. 87

In iudicio temerario an sit explicanda in confessione species iudicij, &c. t. 7. r. 18. §. 2. p. 354

Juramentum, Jurans, Jurare.

Juramentum exigere ab infideli parato jurare per falsos Deos, necessitate, aut utilitate deficiente quale peccatum sit; t. 1. r. 21. §. 1. p. 17

Jurans falsum ex consuetudine, & admonitus sapius in aliis confessionibus, an sit statim absolvendus; t. 4. r. 26. §. 3. pag. 239

Juramenta non debent Confessarij exigere à suis penitentibus desistendi ab aliquo crimine, neque jurare aliquam poenam subire, si reuincerint in aliquid peccatum. ibid. §. 5. p. 240

Qui

Qui cum juramento in vita fecit testamentum, & illud vult mutare in morte, an sit absolvendus? t. 4. r. 50. §. 1. & seqq. p. 252

Qui pluries juravit facere aliquam rem, frangatque juramentum, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 149. §. 1. p. 416

Ubi, qui per diversos Sanctos, & forma jurandi jurat unum tantum juramentum efficit, sicut etiam testis, qui simul cogatur de multis articulis sub uno juramento, & in omnibus mentitur, unum tantum peccatum committit, ideo non tenetur hoc in confessione aperire. ibid. §. 2

Qui sub juramento secretum naturale servare promisit, & illud frangit, committit duplicem culpam lethalem specie distinctam, quam tenetur in confessione aperire. t. 8. r. 2. §. 1. p. 425

Quando sub juramento Confessarius interrogatur, an in confessione audierit peccatum aliquod, quo modo se gerere debeat Confessarius? t. 8. r. 66. §. 1. p. 455

Ubi aliqua advertuntur, quae contingere possunt in dicto casu, & similibus aliis. ibid.

Jurisdictione.

De jurisdictione sua Confessarius dubitans an possit excipere confessiones? t. 3. r. 16. §. 1. p. 94

Et an tali confessus teneatur confiteri peccata habenti certam jurisdictionem? ibid. §. 2

Qui dubitat, an Confessarius habeat jurisdictionem, an aliquando teneatur iterum confiteri peccata, v.g. si non adsit, nisi Confessarius approbatus in aliena dioecesi? t. 3. r. 17. §. 1. p. 95

Jurisdictionem an Ecclesia quoad sacramenta suppleat, quando adest error communis sine titulo collato? t. 3. r. 19. §. 1. ibid.

Si jurisdictione privatum esse Confessarium penitens sciat, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus, an possit penitens ab ipso petere absolutionem, ut valide conferatur? t. 3. r. 21. §. 3. p. 97

Si absque jurisdictione Confessarius aliquem absolvat, an teneatur monere penitentem de defectu? t. 4. r. 1. §. 1. p. 222

Jurisdictionem absolvendi à peccatis venialibus auferre simplicibus Sacerdotibus nullus Prelatus Papa inferior potest. t. 4. r. 10. §. 3. p. 230

Tanquam jurisdictionis supremus collator potest Pontifex limitare, & restringere potestatem Episcopis concessam reservandi peccata. t. 5. r. 22. §. 5. p. 280

Jurisdictionem non habens Confessarius, qui male absolvit penitentem de aliquo casu reservato, quid facere debet? t. 5. r. 25. §. 1. p. 282

Jus.

Jus petendi debitum an amittant conjuges, quando alteruter, vel uterque culpabiliter baptizatur, vel tenet filium in Baptismo extra necessitatem? t. 1. r. 105. §. 1. p. 67

Ubi aliqui casus pro praxi circa hoc.

Ex jure divino an quis teneatur confiteri ante annum, quando adest periculum obliviscendi multa peccata? t. 3. r. 64. §. 1. p. 130

De jure Divino, aut Ecclesiastico an sit præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam? t. 3. r. 141. §. 1. & seqq. p. 184

De jure Ecclesiastico hoc præceptum esse opinio asserens, an sit saltem probabilis? t. 3. r. 141. §. 1. ibid.

Jus stipis ad sustentationem præcisè sumptum, an sit causa sufficienter excusans ad celebrandum sine confessione? t. 3. r. 157. §. 5. p. 195

A jure facultas Episcopis præmissa absolvendi subditos impeditos adire Romam pro absolutione Papali, an in tali casu se extendat ad omnes culpas, & censuras Sedi Apostolicæ reservatas? t. 5. r. 16. §. 6. p. 274

Non à jure divino, sed à summo Pontifice est concessa Episcopis potestas reservandi peccata. t. 5. r. 22. §. 2. p. 279

Ius humanum non obligat cum tanto rigore, ut obliget per divinum, ideo an aliqua ignorantia, quæ alias esset culpa moraliter culpabilis, quæ non sit affectata, aut excusata, excuset à transgressione præceptorum humanorum? t. 7. r. 8. §. 2. p. 346

Ius an habeat Confessarius ad interrogandum penitentem de consuetudine peccandi? t. 7. r. 125. §. 2. p. 406

L

Lactinia.

A Lactiniis abstinere in diebus jejunii an teneatur pueri statim post usum rationis? t. 3. r. 45. §. 1. p. 119

Et quid si dubium sit post septennium, an pueri habeant usum rationis, an præsumendum sit habere, an esse obligatos à lactiniis abstinere? t. 3. r. 46. §. 1. p. 120

Sed ante septennium in dubio præsumendum est usum rationis non habere, nec esse obligatos. ibid.

Et quid, si ante septennium pueri habeant usum rationis, an teneantur à lactiniis abstinere? t. 3. r. 47. §. 1. p. 120

Qui lactinia, & carnes sapius in die jejunii comedit, distincta peccata committat in confessione aperiri? t. 7. r. 67. §. 1. p. 377

Laicus.

Laicus baptizans in statu peccati mortalis infantem moribundum an peccet mortaliter, vel saltem venialiter? t. 4. §. 1. & seqq. p. 29

Laicus an peccet mortaliter si præsentem Diacono in casu necessitatis baptizat infantem moribundum, & quid præsentem Sacerdote? t. 1. r. 46. §. 3. p. 31

Et quid, quando laicus baptizat extra casum necessitatis, an peccet mortaliter, & incurrat irregularitatem? ibidem.

Laicus baptizans, vel tenens in necessitate infantem, contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spirituales? t. 1. r. 96. §. 7. p. 63

Laicus in necessitate Eucharistiam ministrans in peccato an peccet mortaliter? t. 2. r. 5. §. 4. p. 72

Laicus positus ad linteam altaris, & communione usus, si non possit cum contritione Eucharistiam sumere, si non conceditur alicuius peccati mortalis. t. 3. r. 146. §. 2. p. 99

Et quid, si in tali casu solus esset cum Sacerdote, & Sacerdos posset eum absolvere, an tunc teneatur eum prius confiteri? ibid.

Laicus paratus ad communicandum, quid facere debet, si tunc in mentem venit non esse jejunum, vel esse communicatum, vel in lethali peccato? t. 3. r. 162. §. 1. & seqq. p. 199

Et quid si in talibus casibus non possit excitari ad communicandum actum contritionis? t. 3. r. 167. §. 1. & seqq. p. 202

Laicus, qui urgente necessitate, & non habens copiam Confessarii lapsus sit in Eucharistiam, non tenetur quantum primum confiteri. t. 3. r. 185. §. 2. p. 213

Laicus, qui putatur esse Sacerdos errore penitens, an teneatur ad sigillum confessionis, sicut & ille, qui constitutus prope audit, quod confessorio penitens dicit? t. 8. r. 4. §. 1. p. 425

Si cum laico penitens confiteatur existimans posse in absentia Sacerdotis ab eo absolvi, an tunc dictus laicus teneatur celare peccata sub sigillo? t. 8. r. 34. §. 1. & seqq. p. 442

Laicus, si ex necessitate audiat alicujus confessionem, an teneatur ad sigillum? t. 8. r. 35. §. 2. ibid.

Idem est de laico, quem penitens voluit simul cum Sacerdote, ut audiat ejus confessionem ad majus erubescere meritum, vel ad quid teneatur? ibid. §. 1. Ubi aliqua contingentia in dicto casu.

Laicus, qui casu audivit peccata alicujus, an teneatur ad sigillum?

INDEX
TOMI
E

Rerum Notabilium.

sigillum confessionis? t. 8. r. 37. §. 1. p. 441
Et quid, si ex industria audivit confessionem sacramentalem? ibid. §. 2
Et quid de illo, qui intelligit mutum confitentem per nutus, & signa, vel quempiam substractum altius confitentem? ibid. p. 442
Et quando quis confitetur coram multis ut in naufragio, vel tempore pestis an teneantur omnes, qui audiunt ad sigillum confessionis? t. 8. r. 38. §. 1. & seqq. p. 442

Laudare.

* Vide verb. *fallare*.
Lex
Qui leges Concilij Tridentini à suis majoribus non acceptas non obervant, excusantur. t. 3. ref. 20. §. 11. pag. 96
Lex in dubio, an fuerit usu recepta, non obligat. ibid. §. 12

Legibus Ecclesie non subduntur fatui, & infideles, ideo possunt carnes ministrari illis in diebus jejunii. t. 3. r. 47. §. 3. p. 120
Legis causa cessante, & causa finali, cessat etiam lex, & hoc etiam habet locum in legibus, & statutis. t. 5. r. 45. §. 1. p. 293

Lex penal non est extendenda de casu ad casum ex identitate rationis, & maxime in casibus reservatis, utpotè penalibus, legis stricta debet fieri interpretatio. t. 5. r. 62. §. 10. p. 302. Ubi octo casus proponuntur pro praxi hujus difficultatis à principio dictæ ref.

Leges ponentes taxam tritico, & pœnas contra vendentes, non obligant ad pœnam ante Judicis sententiam declaratoriam, tenentur tamen debitores restituere excessum pretij. t. 5. r. 63. §. 4. paulo post initium, vers. secundo. p. 303

In legibus, & Bullis Pontificiis imponentibus pœnam, ipso facto non incurritur pœna, etiam si palam constet de crimine ante Judicis sententiam declaratoriam, nisi forte lex dicat pœnam in foro conscientie statim subeundam esse. ibid. vers. tertio.

An à lege Ecclesiastica immediatè, vel à voto sit obligatio castitatis, & continentie, annexa Ordini sacro? t. 7. r. 74. §. 2. p. 379

Licentia.

Licentia ad audiendas confessiones data ab Episcopo sine examine, an possit revocari ad libitum sine causa? t. 3. r. 3. §. 2. p. 86

Antequam licentia habita ab Episcopo vel Vicario ducatur in scriptis, an Confessarius validè absolvat? t. 3. r. 4. §. 1. & seq. ibid.

Licentia confitendi obtenta mediante pecunia, an sit valida? ibid. §. 3

Licentia data ad audiendas confessiones alicujus secularis, an expiret morte concedentis re integra? t. 3. r. 8. §. 1. pag. 88

Si cum licentia falsæ ordinarij Confessarius excipit aliorum confessiones, an sint iterandæ? t. 3. r. 21. §. 1. pag. 97

Si licentiam alteri confitendi Sacerdos proprius injustè negat, an confessio talis alteri facta sit valida? t. 3. r. 39. §. 1. p. 116

Licentia ipso jure censetur concessa, quando professus impune transit in strictiorem religionem, petita à Prælato licentia, quam ille injustè negat. ibidem. §. 2

Idem est, quando Episcopus Regularibus legitime, & digne præsentatis negat injustè licentiam audiendi confessiones. ibid.

Qui licentiam à Superiore non possit obtinere per pium Confessarium, ut absolvat à reservatis, an possit sine prævia confessione Eucharistiam sumere, aut Missam celebrare. t. 3. r. 160. §. 1. & seq. p. 197

Et an in dicto casu possit absolvi à prædicto Confessario, *pro illa vice*, ex tacita licentia Provincialis, Generalis,

aut Papa? ibid. §. 2. p. 198. Ubi quomodo intelligatur hoc verbum *pro illa vice*, an pro una vice tantum, an verò toties quoties dicta facultas petitur à Confessario, & à Superiore negatur. ibid. §. 3

De licentia pœnitentis an Confessarius possit revelare hæredibus ejus restitutionem, quam debebat mortuus pœnitens? t. 8. r. 28. §. 1. & seqq. p. 437

Et in dicto casu quid est agendum, si hæredes dubitent de tali licentia, & præsumant Confessarium revelare confessionem absque licentia pœnitentis? ibid. §. 2

De licentia pœnitentis an proficiat testimonium Confessarij, ut probetur pœnitens emendatus in foro externo? t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

De licentia pœnitentis an possit Confessarius revelare confessionem? t. 8. r. 30. §. 1. ibid.

Ubi, quod non sufficit quæcumque licentia præsumpta, interpretativa, virtualis, etiam in bonum ipsius pœnitentis, sed requiritur licentia formalis, atque expressa, & debet esse libera, & spontanea, non vi, injuria, aut dolore extorta. ibid. §. 3

Imo neque per preces importunas, neque per metum reverentialem ipsius confessorij obtenta. ibid. §. 4

Licentiam supradictam revocare potest pœnitens, quoties voluerit etiam absque causa. ibid. §. 3

Licentiam prædictam an debeat Confessarius exigere in scriptis? t. 8. r. 31. §. 1. p. 438

Ubi quod si dubitetur, an revelatio fiat, vel non fiat de licentia pœnitentis, credendum est testimonio Sacerdotis, & non pœnitentis. ibid. §. 2

Si cum licentia pœnitentis in ordine ad consilium petendum Confessarius manifestavit cuidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus est, quaritur an dictus Consiliarius fregerit sigillum confessionis? t. 8. r. 32. §. 1. & seqq. p. 439

Si de licentia pœnitentis Sacerdos revelet aliis peccatum illi alij an teneantur ad sigillum? t. 8. r. 33. §. 1. p. 439

Ubi docetur Consiliarium, Doctorem, aut Confessarium, cui ex licentia pœnitentis peccatum & persona ejusdemmet pœnitentis manifestatur, obligari ad sigillum confessionis. ibid. §. 2

Absque licentia pœnitentis an Confessarius statim post finitam confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum pœnitente de errore, v.g. commisso in dicta confessione? t. 8. r. 53. §. 1. & seqq. p. 448

Si licentiam dare Confessario pœnitens non vult, ut ei defectum commissum in confessione aperiat, an possit adhuc aperire illum? t. 8. r. 55. §. 1. p. 449

Etiam licentia non petita, an saltem in secunda confessione possit Confessarius ex rationabili causa aperire pœnitenti supradictum defectum & refricare ea, quæ in aliis confessionibus dicta, & confessæ fuerunt? t. 8. r. 57. §. 1. p. 450

* Vide verb. *Facultas, Potestas*.
Licitum.

An licita sit fractio sigilli confessionis, si fiat in utilitatem pœnitentis? t. 8. r. 27. §. 1. & seqq. p. 437

Litania.

Litania recitare qui tenetur ex pœnitentia, vel ex voto, an teneatur ad orationes, & preces subsequentes? t. 6. r. 20. per totam. p. 321

Littera.

De quadam confessione per litteram facta valida; casus curiosus, & novus, lege illum, & non pigebit. t. 3. r. 74. §. 2. p. 136

Per litteras confessio an aliquando possit esse valida post Decretum Clementis VIII. t. 3. r. 76. §. 2. p. 138. Ubi, an Sacerdos ita aliquem absolvens peccet mortaliter? §. 1

Qui per litteras Sacerdoti peccata sua manifestat, absenti Confessario, an possit absolvi postquam Confessarius accessit ad illum, dum modo adhuc vivat? t. 3. r. 76. §. 2. p. 138

Index

Per litteras an teneatur obtinere absolutionem à sacra poenitentia impeditur legitime adire Romam pro absolutione: t. 5. r. 16. §. 1. & seqq. p. 273
Vide verb. *Scribere, Scriptura.*

Longum.
Longo tempore non restituens rem alienam, an unum, vel plura peccata committat: t. 7. r. 158. §. 1. & seqq. p. 419. Ubi octo casus in praxi pro majori intelligentia dictæ quæstionis. *ibid.*

Ludere, Ludus.
Si in ludo taxillarum, vel alearum Clericus vel sacris Ordinibus initiatus, aut Religiosus aliquem in magna quantitate fraudavit, an satisfaciat dicendo in Confessione se proximum in quantitate notabili fraudasse, vel an teneatur etiam circumstantiam instrumenti, & medij aperire: t. 7. r. 151. §. 1. & seqq. p. 416
Si ludant frequenter supradicti Clerici, & Religiosi, secluso scandalo, non peccant mortaliter. *ibid.* §. 2

M

Maius.

Maius peccatum an sit, quod committitur contra innocentiam, quam contra beneficium remissionis peccatorum: t. 7. r. 3. §. 2. p. 344

Maleficium.

Si maleficium mulier semel fecit, an sit denuncianda, nisi saperet hæresim: t. 3. r. 61. §. 3. p. 302
Qui utitur persona parata, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto Dæmonis, an teneatur hanc circumstantiam inductionis in confessione explicare, & an teneatur confiteri peccatum sagæ, vel sagi: t. 7. r. 115. §. 2. p. 401

Malitia.

Si ex malitia Pater baptizat, aut tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis, an impediatur petere debitum ab uxore, peccat gravissimè, & sit puniendus: t. 1. r. 104. §. 1. p. 67

Malitiæ plures an possint dari in eodem actu solo numero distinctæ, & in confessione aperiendæ: t. 7. r. 21. §. 1. & seqq. p. 356

Et ex hac quæstione pendet decisio multorum casuum, & hic assignantur septem casus pro praxi. *ibid.* §. 3

An malitiam sumat ex opere externo delectatio morosa, itaut necesse sit in confessione aperire circumstantiam operis, & exprimere objectum, v. g. ut si mulier, de qua sumpta est delectatio, fuerit nupta, Monialis, libera, &c. t. 7. r. 103. §. 1. p. 394

Malitia in frangendo sigillum confessionis quotuplex sit: t. 8. r. 2. §. 1. p. 424

Manifestare.

*Vide verb. *Aperire, Explicare, Revelare.*

Manus.

Si manibus orbatus, & mutus occurrunt, & non alij, & infans est in articulo mortis, an debeat ille verba proferre sub conditione, & iste abluere, & sic dictum infantem baptizare: t. 1. r. 64. §. 1. p. 43

Maritus.

Maritus simul cum uxore filium alterius in Baptismo suscipiens nulla autoritate reperitur prohibitum. t. 1. r. 94. §. 1. p. 60

Si mariti filium uxor per ignorantiam levavit in Baptismo, an teneatur à petitione debiti arceri: t. 1. r. 101. §. 6. p. 66

Maritus statim post partum uxoris baptizavit filium, astantibus multis, qui hoc facere poterant, an privatus maneat petitione debiti: t. 1. r. 103. §. 1. p. 67

Et quid, si maritus ex malitia, vel ignorantia filium baptizavit, vel tenuit in Baptismo extra casum necessitatis: t. 1. r. 104. §. 1. *ibid.*

Et quid, si maritus baptizavit filium solius uxoris in necessitate: t. 1. r. 105. §. 4. p. 68

Idem est, si maritus jam ad fidem conversus, uxorem, quam

in infidelitate duxerat, baptizat in necessitate. *ibid.*

*Vide verb. *Vir.*

Masculus.

Masculus fœminis patrinus non potest esse in confirmacione. t. 2. r. 24. §. 3. p. 83

Mater.

Mater gravida an teneatur permittere se secari, ut fœtus baptizetur, aliàs sine Baptismo moriturus: t. 1. r. 71. §. 1. & seqq. p. 48

Et quid si matris mors inde sequatur, vel prævideatur, ut proles baptizetur: *ibid.* §. 3

Mater ad mortem condemnata, si morbo lethali correpta, an liceat eam secari, ut ita fœtus etiam moriturus baptizari valeat: t. 1. r. 73. §. 1. & seqq. p. 49

An saltem, matre mortua, statim secanda sit, ut baptizari possit fœtus, si adhuc vivat: *ibid.*

*Vide verb. *Conjux, mulier, Pregnantes, uxor.*

Materia.

In materia, & formæ sacramentorum conjunctio, & distinctio parvitas materiæ: t. 1. r. 5. §. 1. p. 5

Circa materiam Baptismi notabilia quædam, & multæ in praxi. t. 1. ad ref. 50. usque ad ref. 55. inclusive, & re quidquid occurrerit in indice primo posito in principio hujus tom. p. 33

Si cum materia dubia, v. g. cum gutta aquæ cum levi glacie, nive, rore, pruina, sale, nondum resoluta, vel aqua rosacea, &c. infans in articulo mortis suscipit Baptismum, si evaserit periculum, an teneatur baptizari sub conditione: t. 1. r. 78. §. 1. & seqq. p. 50

De materia sacramenti Confirmationis aliqua t. 1. r. 1. & 2. per totas. p. 69

Qui non determinata materia particulari, nec tunc potest deduci an sit mortale vel veniale, id quod factum est in conscientiam dictantem illud confusè, ut peccatum sit necessarium in confessione explicare tale peccatum: t. 7. r. 5. §. 1. p. 344

Vide verb. *Aqua.*

Matrimonium.

Matrimonium contrahentes in peccato mortali non peccant mortaliter, quatenus conscientiam sacramentum, & quatenus suscipiunt. t. 1. r. 11. §. 3. p. 10

Matrimonio ejus, qui in articulo mortis ducit uxorem, quam ante habebat concubinam, an Parochus communicatus vitandus assiliter possit: t. 1. r. 15. §. 1. p. 10

Matrimonij Minister verus an Parochus sit: *ibid.*

Matrimonium contrahere clandestine an possit validè proficiscitur in partes, ubi Concilium non est acceptum, in fraudem legis dicti Concilij: t. 3. r. 1. p. 168

Ut matrimonium poenitens contrahat an Confessarius poenitentia injungere poenitentem possit: t. 6. r. 31. §. 10. p. 10

Si pro matrimonio aliquo dirimente poenitentia à Dico impleri non valet, an possit commutari ab Episcopo, & contrahentes virtute dispensationis obtentæ possint matrimonium inire: t. 6. r. 58. §. 1. p. 341

Si matrimonium contrahere in sacris, & cum voto institutum attentat, & illud attentatum consummat, an tunc peccet contra præceptum Ecclesiæ prohibentis matrimonium contrahere, & ideo in hoc casu, tripliciter peccet: t. 7. r. 74. §. 6. p. 380

Medicinale.

Si medicinalis sit poenitentia injuncta, an possit à quolibet Confessario commutari, suspendi, & super ea dispensari extra confessionem: t. 6. r. 27. §. 1. p. 325

Si medicinalis est poenitentia, an satisfaciat poenitens per alias orationes, & preces: t. 6. r. 53. §. 2. p. 340

Neque de Indulgentiam plenariam lucratam, vel hæreditariam. t. 6. r. 57. §. 1. & seqq. p. 341

Et quid si poenitentia non sit medicinalis: *ibid.*

Rerum Notabilium.

Medicus.

Medicus an teneatur relinquere infirmum nolentem confiteri? tract. 3. ref. 198. §. 1. & seqq. pag. 220. & seqq.
Medicus an teneatur per se, vel per alios enunciare mortem infirmo, quem præcognovit cito, & certo venturam, quando talis prænunciatio proderit valde animæ infirmo? t. 3. r. 199. §. 5. p. 222
Medicis an satis sit frater se concessisse licentiam edendi carnes absque legitima causa diebus prohibitis, non manifestando illos esse jejuniis consecratos? tr. 7. r. 161. §. 1. & seq. p. 420

Medium.

Medium necessarium ad salutem in adulto an sit Baptismus in re susceptus, vel in voto sufficit? t. 1. r. 31. §. 1. p. 22

Meminerit.

Qui solum meminit peccasse mortaliter, nescit tamen speciem peccati, an possit tantum in genere confiteri, non se accusando de aliquo casu in particulari, tr. 7. r. 4. §. 1. pag. 344

Memoria.

Qui memoriam lubricam, & debilem habet, an teneatur scribere peccata? tract. 3. r. 70. §. 1. p. 134

Mendacium.

Mendacium de peccato veniali, quod est totalis materia confessionis, an sit mortale? & quid, si sit materia partialis? t. 3. r. 115. §. 1. & seq. p. 167
In mendacio factum in Confessione, vel iudicio, an detur paritas materiae? tr. 3. r. 116. §. 1. & seq. p. 168

Meretrices.

Meretrices, si confessæ non sunt tempore Paschatis, an priventur Ecclesiastica sepultura, & reincendant in censuram aliquam synodalem, si existat? tr. 3. r. 83. §. 1. & seq. p. 142
Meretricem quis adivit, ut ejus tactibus fruere sine intentione fornicandi, sed postea fornicatus est, an in dicto casu sufficiat explicare in confessione fornicationem sine tactibus? t. 7. r. 120. §. 1. p. 403

Ue meretrix in veterata in confessione manifestet tempus sui officij, an sufficiat? t. 7. r. 122. §. 1. p. 404

Ubi, an saltem præter tempus sui officij oporteat, ut principales species peccati, quas possit numerare, dicat, ut si cum Clericis, Religiosis, propinquis, conjugatis, peccaverit; vel si crimen nefandum cum ipsis commiserit, ibid. §. 2

Ue meretrici Parochus det Eucharistiam, & sepulturam Ecclesiasticam, an profit testimonium Confessarij de licentia ejus, ut dicta meretrix probetur emendata in foro externo? t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

Ubi quod quando publica meretrix confitetur mendicanti Religioso, tunc non potest Pastor petere testimonium à tali Confessario, quod verè de peccato suo publico penituerit, & confessæ, & absoluta sit. Confessarius verò, nequidem quod fornicationes suas sibi confessæ sit directè, aut indirectè dicendo quod eam à peccatis suis publicis absolvit, indicare potest, ibid.

Metus.

* Vide verb. Excommunicatus, Ordo, Necessitas.

Milites.

Milites tenentur specialiter ad præliandum, quando omnes cives tenentur, & si dicti milites non prælientur, an teneantur istam circumstantiam in confessione explicare, nempe esse milites? t. 7. r. 72. §. 3. pag. 378

Minister Sacram. Ministrans, Ministratio.

Cum ministri Sacramentorum intentio sit triplex, habitus, virtualis, & actualis, quænam sit sufficiens ad validè conficiendum Sacramentum? t. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 1

Ministri intentio faciendi Sacramentum an sit necessaria, vel sufficiens sit tantum ad valorem Sacramenti integra, & legitima verba proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, t. 1. r. 2. §. 1. & seqq. p. 2

Ministri perverfa intentio in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis, an suppleatur à Deo. quoad gratiam; & quid quoad characterem? tr. 1. r. 3. §. 1. p. 4

Ministrans Sacramentum Baptismi, & ordinis Sacerdotum

lis, vel Episcopalis invalidè, an teneatur cum periculo vice, & honoris hunc defectum manifestare, tractat. 1. ref. 9. §. 3. pag. 7

Ministrans scienter Sacramenta in peccato mortali, an peccet mortaliter? tract. 1. ref. 10. §. 1. & seqq. p. 7

Et an sit probabilis opinio dicentium Ministrum ex officio ad id deputatum conficiendo Sacramenta in peccato mortali non peccare mortaliter? tr. 1. r. 11. §. 1. pag. 9

Ubi pro praxi aliqui casus.
Ministrare an licitè possit Sacramentum, qui aliquando ex temporis angustia non possit elicere actum contritionis, t. 1. r. 12. §. 1. p. 10

Qui ministrat Sacramentum cum excommunicatione minori, quodnam peccatum committat? tract. 1. ref. 13. §. 1. pag. 11

Ministrare Sacramenta an possit excommunicatus denunciatus, & vitandus? t. 1. r. 15. §. 1. p. 12

Ubi pro praxi varij casus, lege omnes illos & non te pigebit, ibid.

Et quid, si minister sit excommunicatus toleratus? Ibidem, & seqq.

Minister verus matrimonij, an sit Parochus, ibid. §. 5. p. 14

Ministrare Sacramenta ex metu mortis, an possit excommunicatus vitandus? t. 1. r. 16. §. 1. & seqq. ibid.

Ministrare Episcopo exercenti ordines in peccato mortali, aut Sacerdoti Missam celebranti in peccato, an sit peccatum mortale? t. 1. r. 18. §. 4. p. 15

A ministro excommunicato non solum tolerato, sed etiam non tolerato ab Ecclesia, id est nominatim denunciato, vel manifesto percussore clerici, an licitum sit extra casum necessitatis petere Sacramenta? t. 1. r. 19. §. 1. p. 16

Et si minister talis in extrema necessitate ministrat Baptismum, & poenitentiam, non peccat, nec incurrit irregularitatem, ibid.

Et quid, si minister talis excommunicatus sit toleratus ab Ecclesia, & sit tuus Parochus, ibid. §. 3

Et quid, si non sit tuus Parochus, nec ad ministrandum paratus? ibid. §. 4. & 5

Minister iste excommunicatus toleratus; si ad petitionem alterius ministrat Sacramenta, non peccat, secus si ipse se invitaret, ibid. §. 6

A ministro malo, sed parato ministrare, an licitum sit absque peccato mortali recipere Sacramenta? tract. 1. ref. 20. §. 1. pag. 17

Ubi, quod hoc non solum ex rationabili, & justa causa, sed etiam extra casum necessitatis, dummodo minister sit paratus, ibid. §. 4

Minister, qui ante somnium habuit voluntatem baptizandi aliquem, si illum dormiens baptizet; an conficiat Sacramentum? t. 1. r. 37. §. 1. p. 26

Minister Baptismi baptizans filium infidelium parentum, an contrahat cognationem spirituales cum his parentibus non baptizatis? tract. 1. ref. 94. §. 4. p. 60

Pro ministro Sacramenti Confirmationis in indice primo posito hujus tomii lege ex tract. 2. à Resolut. 4. usque ad Resolution. 12. ubi multa in praxi, pag. 70. & sequentibus.

Ministrare an possit simplex Sacerdos Sacramentum Confirmationis? t. 2. r. 1. §. 4. p. 69

Qui ministrat Sacramentum in peccato, an duo committat peccata, unum omissionis, quia non conteritur, alterum commissionis, quia indignè ministrat? t. 2. r. 5. §. 5. pag. 72

Ministrans Episcopus ordines sacros statim post Missam sine aliis indumentis Pontificalibus an peccet mortaliter, t. 2. r. 9. §. 1. p. 76

Idem est pro Sacramento Confirmationis, Ibidem in initio, §. 1. p. 75

Et quid, si Sacerdos ministrat Baptismum solemne, & extremam unctionem sine vestibus sacris, ibid. §. 7

Ministrari Sacramentum Confirmationis, an possit adultis in articulo mortis? tract. 2. r. 18. §. 1. pag. 79

- Ministrare Sacramentum Confirmationis an liceat perfonaliter interdicho, qui causam dederit ? t. 2. r. 20. §. 1. p. 89
Idem est de Sacramento Baptismi. Ibid.
- Et qui ministrat utrumque horum Sacramentorum non peccat per violationem interdichi, sed quia ministrat in peccato mortali, & proinde non facit duo peccata primum quia ministrat in peccato, secundum quia violat interdichum, ibid.
- Ministrare Sacramentum Pœnitentiæ, an aliquando Sacerdos surdus, non autem mutus possit ? tract. 3. ref. 18. §. 1. pag. 95
- Non Ministrans Parochus Sacramentum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, &c. An peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere ? t. 3. r. 40. §. 1. & seqq. p. 116
- Ministraturus Sacerdos Sacramentum, si est in peccato, & non est confessarius, an teneatur conteri de peccato, quod habet ? t. 3. r. 85. §. 7. p. 144
- Et in dicto casu an teneatur ad examen conscientie, & commemorationem omnium peccatorum ? t. 3. r. 87. §. 1. & seqq. p. 146
- Idem est, quando quis ex defectu confessarij ad vitandum scandalum celebrat absque prævia confessione. Ibid. §. 9. pag. 148
- Qui ministrat Sacramentum sine contritione, transacto ministerio, non tenetur conteri, tractat. 3. ref. 168. §. 2. pag. 203
- Ministri unus pœnitentis in eadem confessione, an plures esse possint ? t. 4. r. 1. §. 1. p. 225
- Ubi pro praxi aliqui casus, quamvis raro contingentes, & in quibus queritur, an sint duo Sacramenta, vel unum tantum, si duo ministri unum pœnitentem absoluerint ? ibid. §. 3
- Et quando duo ministri simul validè absolunt unum pœnitentem, an possint simul dicere, *Nos te absolvimus* ? Ibid. §. 4
- Ministrare posse Angelos Sacramenta etiam per corpora assumpta, negatur, t. 4. r. 16. §. 1. p. 233
- Ministrans Sacramentum cum opinione probabili nullam ei injuriam facit. Ideo ex duobus opinionibus semper est eligenda, quæ pœnitenti favet, tract. 4. ref. 66. §. 1. pag. 263
- Ministrans multis Sacerdos in Missa Eucharistiam ab aliis consecratam in peccato mortali, an debeat in confessione hanc circumstantiam explicare ? t. 7. r. 40. §. 1. p. 367
- Ubi, quod stando in opinione affirmativa sufficit si se accuset, Eucharistiam administrasse in peccato mortali sine expressione, & numero personarum, quas communicavit, ibid. §. 3
- Et an hoc etiam intelligatur de aliis Sacramentis, excepta Eucharistia ministrans illa in peccato mortali ? t. 7. r. 41. §. 2. p. 367
- Et quid, quando minister esset in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, aut si sit multis, & gravibus peccatis irretitus ? ibid.
- * Vide Verbum *Diaconus, Laicus, Missam celebrare, Sacerdos, Subdiaconus.*
- Minnemes.*
- Minuentes notabiliter peccatum circumstantiæ, an sint explicande in confessione ? tract. 7. ref. 2. §. 1. & seqq. pag. 343
- Missam audire.*
- Missam audiendi an quis teneatur prævenire tempus, qui timet, quod in alio non erit opportunitas, vel Sacerdos pro adimplerione præcepti, t. 3. r. 65. §. 1. p. 131
- Propter Missam præcepti, quam Sacerdos tenetur audire, modo deficiat Missa, an possit Sacerdos simplex, deficiente copia confessarij, celebrare contritus ? t. 3. r. 149. §. 2. p. 191
- Et an id teneatur ? ibid. §. 3
- Et an id etiam, ut alij audiant Missam præcepti, si non est alius, qui celebret ? t. 3. r. 150. §. 2. p. 191
- De Parochonon est dubitandum, t. 1. r. 15. §. 1. Ibid.
- Missam audire non tenetur populus, si sit cessatio à divinis in aliqua civitate, quamvis tunc concedatur alicui ecclesiæ, ut in ea agatur res sacra, tract. 3. ref. 157. §. 1. pag. 195
- Si duas Missas audire in diebus festis Confessarius præcipiat in pœnitentiam, an intelligatur in illis Missa, quæ in præcepto est ? t. 6. r. 12. §. 3. p. 314
- Qui Missam audit immemor pœnitentiæ injunctæ audientem talem Missam, an satisfaciatur præcepto pœnitentiæ injunctæ, & satisfactio illa fuerit pars Sacramenti, an possit prodesse ex opere operato ? tract. 6. ref. 33. §. 1. pag. 330
- Et quid, si prædictum inventum opus pœnitens executioni mandet cum intentione expressa illam non implendi, an tunc satisfaciatur præcepto Confessarij, sed tamen non habeat rationem partis Sacramenti, & pœnitentiæ non remittat pœnam ex opere operato, ibidem, §. 1. pag. 331
- Qui Missam audire tenetur ex pœnitentiâ, si illam audit post Evangelium dictum, non peccat mortaliter ratione parvitatæ materiæ, t. 6. r. 46. §. 3. p. 337
- Qui Missam audire singulis diebus per mensuram pœnitentiæ habet, an teneatur diebus festis duas Missas audire ? t. 6. r. 51. §. 1. & seqq. p. 339
- Si Missas duas audire Confessarius injunxit, an laicus pœnitens, si simul ex uno loco illas audiat à duobus sacerdotibus ? t. 6. r. 52. §. 1. & seqq. p. 340
- Qui Missam non audire toto anno statuit, unum tantum peccatum committit, & sufficiens confitetur, si dicit habui propositum non audiendi sacrum, tract. 7. ref. §. 8. pag. 354
- Qui Missam non audit in die Dominico, in quem accit Festum alicujus Sancti, an satisfaciatur dicens in confessione se in die festo semel Missæ Sacrificium præsumisse ? t. 7. r. 8. §. 1. p. 374
- Qui Missam non audivit propter studium, an teneatur in confessione explicare hanc circumstantiam, tract. 7. r. 1. §. 1. & seqq. ibid.
- Et quid, si aliquis proponeret omittere Missam propter gratiam, vel aliam causam, & postea tempore celebrationis Missæ domi studeret, aut ambularet, an hinc dicantur causa omissionis Missæ & consequenter hinc peccata ? t. 7. r. 60. §. 2. p. 375
- Missam celebrare.*
- Si in Missæ celebratione in verbis consecrationis quis omittet particulam, *inimè*, & in fine consecrationis non præferat *M*, valde distinctè, & illud *T*, an incurrat culpam mortalem ? t. 1. r. 4. §. 1. & 3. p. 5
- Missam Sacerdoti celebranti in peccato an sit peccatum ministrare ? t. 1. r. 18. §. 4. p. 15
- Missam celebrans sacerdos sine cingulo, vel manipulo excusetur à mortali ratione parvitatæ materiæ, tract. 7. r. 9. §. 11. p. 75
- Idem est, si Episcopus in confirmatione omittet unum et indumentum pontificalibus, ibid.
- Quando Missam celebrare Sacerdos, & in aliquo casu id teneatur absque prævia confessione, si non audit copia Confessarij, & quando postea tenetur *quædam confiteri* in indice primo posito in principio hujusmodi, vel in titulis ad textum tractat. 3. de *Pœnitentiâ*, t. 1. de a. resol. 149. usque ad Resolut. 183. inclusive, & plures casus invenies pro praxi haturum difficultatibus, p. 191. & seqq.
- Missam celebrare urgente necessitate, an aliquando aliquis excommunicatus possit sine prævia confessione, vel contritione ? t. 3. r. 176. §. 5. p. 209
- Qui Missam celebrat non præmissa confessione, an tamen præmittere teneatur, an committat duplex peccatum ? t. 3. r. 186. §. 1. p. 214
- Idem est de illo, qui non præmitit contritionem, ibid.
- Idem est, si in statu peccati mortalis, & non j-janus, vel excommunicatus quis Missam celebret, ibid. §. 2

Rerum Notabilium.

Missam celebrare sine pravia confessione an possit Sacerdos contritus, qui habet casus reservatos, à quibus præsens Confessarius non potest illum absolvere: t. 5. r. 31. §. 1. p. 285. Ubi alia contingentia in dicto casu, ibidem, & seq.

Qui celebrat, urgente necessitate, sine pravia confessione habens casum reservatum cum excommunicatione annexa, an in tali casu tenebatur confiteri Sacerdoti inferiori? tr. 5. r. 32. §. 1. ibid.

Missam celebrare qui tenetur ratione scandali, & tamen est innodatus aliqua excommunicatione propter hæresim, quid facere debeat? tract. 5. resolut. 35. §. 3. & sequent, pag. 287

Quis post Missæ celebrationem fornicatur, an teneatur postea in confessione hanc circumstantiam explicare? t. 7. r. 55. §. 1. p. 372

Sacerdos Missam celebrans, qui ex confessione sibi facta sibi cognovit in vino, in quo facturus est Sacrum, esse multum venenum nec potest, aut omittere Sacrum, aut petere aliud vinum sine suspitione revelatæ confessionis, an teneatur vinum sic mistum sumere, & Deo se commendare, etiam si in hoc casu Sacerdos esset in malo statu, & non possit confiteri, quia tunc enim debet providere sibi omni meliori modo, quo possit de contritione, quæ cum sacramento in voto sufficit ad æternam salutem, t. 8. r. 23. §. 3. p. 435. & r. 24. ibid.

* Vide verbum Sacerdos.

Mysterium.

Mysterium fidei ignorantia an sit speciale peccatum in confessione explicandum? t. 7. r. 9. §. 1. & seq. p. 347

Ubi in ordine ad confessionem non est necessarium explicare, cuius Mysterij fidei fuerit ignorantia, ibid. §. 3

Ex quo ignorans plures articulos fidei non committit plura peccata specie distincta, ibid. §. 4

Modus.

Modi circumstantia in copula conjugali an sit in confessione aperienda? t. 7. r. 99. §. 1. p. 392. Ubi aliqua pro praxi dicte questionis, & obligatione uxoris in reddendo debito in dicto casu, ibid. §. 3

Mollities.

Si de mollitie non committenda Religiosus professus emit votum, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam talis voti emissi post professionem? tr. 7. r. 75. §. 1. p. 381

Item est de Sacerdote, vel sacris Ordinibus initiato, ibid.

Mollities consummata cum puero an mutet speciem? tr. 7. r. 41. §. 1. & seq. p. 412

Monachus.

Monachi an peccent mortaliter extra casum necessitatis aliquem baptizando? t. 1. r. 48. §. 1. p. 32

Monachi an possint esse Patrini in Baptismo, & Confirmatione? t. 2. r. 23. §. 3. pag. 82.

* Vide verb. Regulares, Religiosi.

Monasterium.

Qui in Monasteriis Regularium, & eorum Cubiculis, Refectionis, Bibliothecis, Dormitoriis, Cameris, &c. copulam habet, an teneatur hanc circumstantiam aperire in confessione? tr. 7. r. 84. §. 1. p. 384

Et quid, si in supradictis locis quis furatur, an sufficiat dicere, furatus sum? ibid.

Monere.

Monere penitentem de defectu an teneatur Confessarius absolvens aliquem sine jurisdictione? tract. 4. ref. 1. §. 1. & seq. pag. 222.

Item est, si sine sufficienti dispositione penitentis eum absolvit, aut non obligavit ad restitutionem faciendam, ad quem debebat illum obligare, ibid. §. 1

Monere ad diligentem custodiam Civitatis an possit Confessarius, qui in confessione novit proditorem? tract. 8. r. 16. §. 1. p. 431

Monere alium, cui paratur malum, ut tali loco, & tempore sibi caveat, an Confessarius possit, si hoc malum

scivit in confessione? ibidem.

Monialis.

An possint exercere Moniales munus patrini in Baptismo, & confirmatione? t. 2. r. 23. §. 3. p. 82

Qui Moniales multas cogitans pollutionem secum habuit, an unum vel plura peccata committat in confessione explicanda? t. 7. r. 18. §. 8. & seq. p. 355

Monialis, qui cum Religioso habet copulam, an contrahat duplicem culpam, & inter se diversam speciem malitiæ? t. 7. r. 26. §. 4. p. 361

Monialis si sæcularem polluat, an committat sacrilegium? tr. 7. r. 77. §. 1. p. 381

Monstrum.

Si monstrum aliquod nascitur, v.g. Homo cum duobus capitibus, atque duobus doris, ita ut certum sit esse distinctas personas, & distinctis animabus constare, an singulæ earum baptizandæ sint cum forma illa? Ego te baptizo, &c. t. 1. r. 40. §. 6. p. 27

Et quid est agendum, si certo deprehendi nequeat esse duas personas, & duabus animabus informari? ibid.

Moribundus.

* Super hoc verb. Moribundus observa omnes notaciones, quæ hic supra appositæ sunt in verbo Articulus, & Periculum mortis ubi plura.

Mulier.

Mulieres duæ etiam solæ non possunt esse susceptores in Baptismo. Ex quo colligitur Parochum contra hoc facientem ex Concilio Tridentino peccare mortaliter, t. 1. r. 94. §. 2. p. 60

Si Mulieres Religiosæ admittunt intra septa Monasterij ex motu proprio Pij V. non incurrant in ejus pœnas ante Iudicis sententiam declaratoriam criminis, t. 5. r. 63. §. 4. ad medium versic. Quinto, p. 303

Qui cum muliere habuerit rem in vase præpostero, an incidat in casum reservatum Sodomie, & Clericus in pœnas Bullæ Pij V. contra Clericos Sodomitas? tract. 5. ref. 58. per totam, p. 300

Mulier quæ semel maleficium fecit, aut superstitionem, an sit denuncianda, nisi saperet hæresim? tract. 5. r. 61. §. 3. pag. 302

Mulier peccanti cum Religioso Sacerdote an satis sit dicere in confessione se commississe sacrilegium cum Sacerdote, vel initiato sacris Ordinibus? tract. 7. ref. 78. §. 1. pag. 382

Mulier habens rem cum novitio, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, tract. 7. ref. 79. §. 1. ibidem

Et quid, si mulier haberet rem cum Clerico Minorum Ordinum? ibid.

Qui cum muliere habente votum virginitatis pro prima copula, & non ultima peccavit, an teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa secuta, tr. 7. r. 91. §. 1. p. 387

Qui cum muliere parata fornicatur, an sit confitenda circumstantia inductionis ad peccatum? tract. 7. resolut. 115. §. 2. pag. 401

Qui cum muliere tota nocte dormivit, an debeat confiteri hanc circumstantiam, vel sufficiat explicare numerum copularum? tract. 7. resolut. 118. §. 1. & sequent, pag. 402

Cum muliere Infideli, Turca, Hæretica, Hebræa, &c. concubitus viri Christiani, an circumstantia in confessione aperienda? t. 7. ref. 126. §. 1. & seq. p. 406. & seq.

Et quid, si hic casus sit ab Episcopo reservatus? ibid. §. 3. pag. 407

Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianissimi? ibid. §. 1

* Vide verb. Coniux, Fœmina, Maritus, Mater, Maritimum, Vir, Vxoratus.

Multiplicare.

Qui multiplicat execrationes, vel juramenta per Deum, &

Tr 2

Sanctos

Sanctos super eadem re, vel multiplicat Scripturas publicas super eadem re, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 150. §. 1. p. 416

Munus Patris.

* Vide verb. *Patris.*

Mutare, Mutatio.

Qui mutare vult testamentum, quod in vita fecit cum juramento, an sit absolvendus? tract. 4. ref. 50. §. 1. & seqq. pag. 252

* Vide verbum, *Verbum.*

Mutum.

Mutus & surdus, si in terris infidelium se misceat cum aliis ad suscipiendum Baptismum, an sit baptizandus? tr. 1. r. 38. §. 1. & seqq. p. 26

Si mutus, & orbatus manibus occurrant, & non alij, & infans est in articulo mortis, an debeat ille abluere, & iste verba sub conditione proferre, & sic dictum infantem baptizare? t. 1. r. 64. §. 1. p. 43

Mutus an possit absolvi à Confessario, si alius non adsit, qui plene intelligat, & intellectis his peccatis, quæ aliquo saltem modo percipi poterunt à Confessario, tr. 3. r. 63. §. 7. p. 130

Mutus an teneatur confiteri per nutus, & signa, tr. 3. r. 71. §. 1. p. 135

Ubi, an Confessarius possit mutum absolvere tempore, quo obligat præceptum confessionis, & à fortiori tempore mortis, qui præbet signa doloris, etiam si nullum possit ex ejus signis intelligere peccatum, & alius non est, qui melius eum intelligat, ibid. §. 2

Mutus, si sciat scribere, an teneatur confiteri per scripturam, ut integram faciat confessionem, tract. 3. r. 72. §. 1. & seq. ibid.

Et quid in articulo mortis? t. 3. r. 74. §. 1. p. 136

Nisi mutus Sacerdos adest, an possit absolvere in articulo mortis moribundum signis, aut scriptura? tr. 4. ref. 16. §. 3. p. 234

Ubi supponitur esse de essentia sacramentalis absolutionis, ut proferatur voce humana, ibid. §. 1. p. 233

N

Natura.

Qui contra naturam peccavit cum mare, vel scemina, vel cum bestia diversæ speciei, an debeat explicare circumstantiam maris, vel sceminae, aut bestia hujus, vel alterius generis? t. 7. r. 131. §. 1. p. 409

Contra naturam peccata omnia an sint unius speciei infima, & non subalternæ, tr. 7. r. 133. §. 3. p. 109

Naufragium.

In naufragio ob periculum mortis an possit quis plures baptizare? t. 1. r. 39. §. 1. p. 27

Et ita baptizans plures in statu peccati mortalis, an committat plura peccata, vel unum tantum? ibid. §. 2

Qui naufragium aggreditur coactus, an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus? tract. 4. r. 39. §. 2. p. 247

Et quid, si ex voluntate propria naufragium facit? ibid. & t. 5. r. 7. §. 1. p. 266

In naufragium, si periculum vitæ imminet, an tunc possint simul omnes dicere aliqua peccata, & simul omnes absolvi, tr. 4. ref. 47. §. 1. & seq. p. 250

Et in tali casu an teneantur publicè, vel per interpretem confiteri, cum remedium habeant contritionis, ibidem, §. 3.

Et quid, quando probabiliter dubitant se veram contritionem habere, ibid.

Et an sufficiat in dicto casu, ut omnes simul signo aliquo, v. g. genuflexione significant se peccasse, & ita possint à Confessario simul absolvi? ibid. p. 251

Navigatio.

Qui navigationem non periculosam voluntariè aggreditur,

tanquam constitutus in periculo mortis an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus, & censuris tr. 5. ref. 7. §. 1. p. 266. & seqq.

Necessitas.

Propter necessitatem extremam spirituales proximi, quis teneatur exponere propriam vitam? t. 1. r. 8. §. 1. p. 2

Ubi aliqui casus pro praxi. Propter necessitatem proveniente ex vi, aut metu gravi, vel in articulo, aut periculo mortis alicujus infantis non baptizati an possit Sacerdos excommunicatus ministrare, vel recipere Sacramenta? tract. 1. ref. 19. §. 1. vers. secundo, pag. 13. Ubi etiam alij casus pro praxi.

In necessitate extrema excommunicatus non toleratus ministrans Baptismum, & Penitentiam non peccat, nec incurrit irregularitatem, tract. 1. ref. 19. §. 1. & seqq. pag. 16

Sine necessitate ulla licitum est petere Sacramenta ab excommunicato tolerato, vel ab alio malo Ministro, tr. 1. r. 20. §. 1. & seqq. p. 17

Necessitate, aut utilitate deficiente, quale peccatum tollere juramentum ab infideli parato jurare per Deos? t. 1. r. 21. §. 1. p. 17

Idem est de petente mutuum ab usurario sub usuris prædare, ibid.

Et quid, si peteret mutuum ab usurario ad erogandum misericordibus? ibid. §. 2

Ab sine necessitate an unus possit plures simul baptizare, ne peccato mortali? tractat. 1. refolut. 40. §. 1. & seqq. pag. 27

In necessitate Sacerdos, vel laicus baptizans in peccato mortali infantem, an peccet mortaliter? tr. 1. r. 41. §. 1. pag. 29

Et an in dicto casu peccet saltem venialiter? ibid. §. 2

In necessitate, si Sacerdos est excommunicatus, & alij alij an sit tamen ab ipso petenda administratio Baptismi? tract. 1. ref. 44. §. 1. & seqq. p. 30

In necessitate laicus baptizans, præfente Diacono, vel Sacerdote, an peccet mortaliter? tractat. 1. ref. 46. §. 1. pag. 31

Et quid extra casum necessitatis, an dictus laicus baptizans peccet mortaliter, & incurrit irregularitatem? ibidem, §. 2

Extra necessitatem Monachi baptizantes aliquem, an peccet mortaliter? t. 1. r. 48. §. 1. p. 32

In necessitate extrema, deficiente aqua naturali, an absorbendus sit Baptismus cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, vel herbis expressa, vel cum glacie, primore, nive, vel sale, quandiu resoluta non sunt, t. 1. r. 49. §. 1. p. 35

Qui in necessitate baptizat, vel tenet infantem in Baptismo, an contrahat cum illo, & parentibus ejus conjugationem spirituales; tractatu 1. refolut. 96. §. 7. & seqq. pag. 63

Extra necessitatem, quando culpabiliter uterque vel alter baptizat, vel tenet in Baptismo communem finem, aut solius alterius coniugis, an amittant jus petendi debitum, tract. 1. ref. 105. §. 1. & seq. p. 53

Et quid, si adsint alij, qui hoc facere possint; t. 1. r. 107. §. 1. ibidem.

De necessitate Sacramenti, an requiratur balsamum in Sacramento Confirmationis, tr. 2. r. 1. §. 1. p. 69

De necessitate Sacramenti Confirmationis an sit, ut Christi ma sit per Episcopum consecratum, ibid. §. 4

An de necessitate tantum præcepti, & non Sacramenti requiratur balsamum in Confirmatione? tract. 2. ref. 1. §. 1. pag. 70

In necessitate laicus ministrans in peccato Eucharestiam moribundo non peccat, sicuti non peccat, si ministraverit in necessitate Baptismum in peccato, t. 2. r. 5. §. 4. p. 72

Imo neque Sacerdos in necessitate extrema baptizans in peccato mortali non peccat, ibid.

Rerum Notabilium.

De necessitate sacramenti Confirmationis an sit, ut unctio adhibeatur ab Episcopo in fronte. tract. 2. resol. 6. §. 1. pag. 73

De necessitate dicti Sacramenti an sit adhibenda prædicta unctio immediatè manu propria Episcopi, nullo medio instrumento, & in figura Crucis? ibid. §. 4. p. 74

Et an supradicta in rel. præterita sint de necessitate præcepti, & Sacramenti? t. 2. r. 7. §. 3. ibid.

Si abique necessitate quis baptizaret aliquem extra Ecclesiam, an peccaret mortaliter? t. 2. r. 11. §. 3. p. 77

Quamplurimi casus, in quibus urgente necessitate, potest quis celebrare, vel Eucharistiam suscipere sine prævia confessione, & postea tenetur *quamprimum confiteri* in indice primo posito in principio hujus tomi, vel in titulis ad textus tract. 3. de Sacramento Penitentiae, requirere, & vide omnes illos ad ref. 140. usque ad ref. 168. & si placet, lege etiam usque ad resol. 185. supradicti tractatus.

Negare.

Negare dimissorias, vel non conferre beneficium an possit Episcopus cum quem novit ex confessione indignum? tract. 8. resol. 16. §. 1. paulò ante finem, vers. quato, pag. 431

Negligentia.

Si ex negligentia penitens non adimplet penitentiam tempore determinato à Confessario, an peccet tantum venialiter? t. 6. r. 32. §. 6. pag. 330

Si ex negligentia culpabili Confessarius non interrogavit penitentem de circumstantia necessaria ad Confessionis integritatem, an teneatur monere penitentem de defectu commisso? tract. 7. ref. 44. §. 1. p. 368

Et quid, si defectus hujusmodi esset conjunctus cum damno tertii, vel ipsius penitentis? ibid. §. 2

Nix.

Cum nive, quandiu resoluta non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali? t. 1. r. 54. §. 1. p. 35

Nomen.

Nomen suscipientis Baptismum an sit exprimendum? tr. 1. r. 61. §. 5. p. 42

Et si in dicto casu nomen non exprimitur, an sit iterandum Baptismus? ibid. §. 6

Sine nominis baptizati expressione baptizans, an peccet mortaliter? ibid. §. 5

Sub nomine Principum, qui in Rituali Romano Pauli V. & Clementina unica de Baptismo intelligantur, ut eorum filij extra Ecclesiam in domo baptizari possint? t. 1. r. 84. §. 1. & seq. p. 55

Qui in nomine alterius tenet infantem in Baptismo, an contrahat ipse cognationem spirituales, vel ille, qui cum misit? t. 1. r. 99. §. 2. p. 64

* Vide verb. *Persona*.

Novitia, Novitius.

Cum novitia Religiosa solutus rem habens, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 79. §. 1. pag. 382

Cum Novitio mulier rem habens, an teneatur in confessione aperire hanc circumstantiam? ibid.

Nox.

Nox una an sit longum tempus, ut possit quis confiteri peccata reservata cum Sacerdote non habente potestatem ab illis absolventi? t. 5. r. 37. §. 2. p. 288

Qui nocte tota dormit cum muliere, an teneatur hanc circumstantiam explicare, vel sufficiat explicare numerum copularum? t. 7. r. 118. §. 2. p. 403

Numerus.

Numerus Patrini in Baptismo designatus ex Concilio Tridentino ad summum debet esse duo vir, & femina, t. 1. r. 96. §. 1. p. 62

Et an supra id Episcopus dispensare possit? ibid. §. 2

Numerus personarum, quibus datum est scandalum etiam unico peccato, an sit explicandus in confessione, ut

Tom. I.

quando, v.g. quis peccavit coram multis, præbendo illis scandalum? t. 7. r. 13. §. 3. p. 350

Et an non solum numerus personarum, sed etiam species peccati explicanda sit in confessione, quando quis induxit aliquem ad peccandum? t. 7. r. 14. §. 1. ibid.

Numerus injuriarum, & etiam personarum an sit explicandus in confessione, quando quis unico impetu profert in servos plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, &c. vel sufficiat si dicat se injuriam gravem intulisse alicui, non explicando injurias, neque personas, &c. tr. 7. ref. 19. §. 1. & seq. p. 355

Et quid, si Hæreticum, vel proditorem patriæ appellaret? ibidem.

Numerus foeminarum cum quibus quis fornicatus est, vel adulterium commisit, an sit explicandus in confessione? t. 7. r. 114. §. 1. p. 401

Numerum copularum an sufficiat explicare in confessione, qui tota nocte cum muliere dormivit, vel teneatur explicare circumstantiam totius noctis, tract. 7. ref. 118. §. 1. pag. 402

Nuntius.

Nuntius, qui nomine mittentis baptizat, vel confirmat, vel tenet in Baptismo & Confirmatione infantem, an contrahat ipse cognationem spirituales cum Baptizato, & Confirmato, & Parentibus ejus, vel ille, qui misit eum? t. 1. r. 96. §. 4. p. 62

Qui per internuntium Sacerdoti peccata sua manifestat Confessario absenti, an possit absolvi, postquam Confessarius accessit ad illum, dummodo adhuc vivat, tr. 3. r. 76. §. 2. p. 138

Nuptia.

Pro nuptiarum benedictione danda sponis, an possit Sacerdos, si desit copia Confessarij, contritus Missam celebrare? tr. 3. ref. 157. §. 5. paulo post initium, & post medium, pag. 195

Nutritus.

Qui nutribus tantum quarit à Confessario absolutionem, an sit absolvendus? t. 4. r. 55. §. 1. p. 254

O.

Obedientia.

SI sub obedientia præcepto Prælatus præcipiat & subditus non obdiat, an iste peccet dupliciter, & teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. ref. 70. §. 1. & seq. p. 378

Obligare, Obligatio.

Ab obligatione confessionis Quadragesimalis an excusetur, qui non habet nisi Confessarium lurdum, vel an teneatur confiteri per signa, vel scribere peccata, ut absolutionem obtineat? t. 3. r. 18. §. 1. p. 95

Quo alio tempore obliget præceptum divinum confitendi, dato quod obliget extra articulum, & periculum mortis? tr. 3. r. 67. §. 1. p. 132

An obliget præceptum confessionis propter periculum incidendi in plura peccata, si differatur confessio? t. 3. r. 68. §. 1. & seq. p. 133

An saltem sit obligatio sub mortali sæpius intra annum elicere actum contritionis propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia? tract. 3. ref. 69. §. 3. pag. 134

An sit obligatio confitendi peccata dubia? t. 3. r. 135. §. 2. pag. 180

Si ex obligatione Capellæ, vel ex alia obligatione Sacerdos teneatur celebrare, an sit causa sufficiens, ut possit sine confessione? t. 3. r. 157. §. 5. p. 195

Non obligant ante Iudicis sententiam condemnatoriam leges ponentes taxam tritico, & pœnas adversus contravenientes; tenentur tamen venditores restituere excessum pretij, t. 5. r. 63. §. 4. paulo post medium versiculo, Secundo, p. 303

Tt 3

Idem

Idem est de pœnis ipso facto impositis in legibus, & Bullis Pontificiis, quamvis palam confitetur de crimine, nisi lex dicat pœnam in foro conscientie statim subeundam esse. Ubi aliqui casus pro praxi. Lege illos, & non pigebit in §. 4. & ultimo per totum dictæ resolutionis, ibid.

Obligare non potest Prælati ad id, quod est super regulam, vel quod vi regulæ præfinitum non est, tr. 6. ref. 13. §. 2. p. 315. Ubi aliqua pro praxi, ibid.

Obligatio acceptandi pœnitentiam solum est sub veniali, tr. 6. r. 47. §. 2. p. 338

Obligationibus plurimis an quis possit satisfacere unico actu? tr. 6. r. 50. §. 1. p. 339. Ubi pro praxi aliqui casus in r. 50. & 51. ibid.

Non obligat jus humanorum præceptorum, ut obligat jus divinum, ideo aliqua ignorantia, quæ aliàs esset moraliter culpabilis, quæ non sit affectata, aut crassa, excusat à transgressione humanorum præceptorum, tract. 7. ref. 8. §. 1. & seqq. pag. 346

Obligatio continentie annexæ Ordini sacro an sit immediate à lege Ecclesiastica, vel à voto? tract. 7. ref. 74. §. 2. p. 379

Si obligatio tegendi rem solum est tantum secreti naturalis, & non sigilli confessionis sacramentalis, tenebitur Confiliarius manifestare rem sibi revelatam, & consultam, si Prælati sub excommunicatione manifestare præcipiat, tr. 8. ref. 40. §. 3. p. 443

Obligare an possit Confessarius pœnitentem aliquando ad declarandum complicem? tr. 8. r. 46. §. 1. p. 445

Ubi, quod potest contingere, ut licet pœnitens dicat se velle ipsum immediate, vel per alium dare notitiam complicis ad impedienda mala juxta suam obligationem, adhuc potest Confessarius illi differre absolutionem, ibid.

An obligat secretum tanquam in confessione detectum, ac si fuisset detectum in confessione, tr. 8. ref. 67. §. 1. & seqq. p. 456

Oblitum, Oblivio.

Qui per oblivionem omisit peccata in confessione Paschatis, & postea statim recordatur de illis, an teneatur illa statim confiteri, vel possit ea dimittere usque ad confessionem sequentis anni? tract. 3. ref. 56. §. 1. & seqq. pag. 125

De peccatis oblivioni datis an sit habenda contritio, vel sufficiat attritio? tr. 3. r. 108. §. 6. p. 164

Si peccati obliti quis recordatur statim post confessionem, an teneatur illud confiteri antequam sacrificet, vel communicet? tr. 3. ref. 143. §. 1. & seqq. p. 185

Quando de isto oblito peccato quis confitetur, an teneatur elicere novum actum contritionis? tr. 3. ref. 145. §. 1. & seqq. p. 189

Et quid si in prima confessione habuit dolorem generalem? ibid. §. 2

Qui peccati obliti recordatur ad linteum factæ mensæ, ut communicet, an teneatur surgere, & Confessarium adire? tr. 3. ref. 146. §. 1. pag. 189

Et quid, si solus esset cum Sacerdote, & Sacerdos posset eum absolvi, an teneatur prius eidem confiteri? ibid. §. 2. p. 190

Quoad oblita peccata reservata, an liberetur confitens Superiori? tr. 5. r. 26. §. 1. p. 282

Ubi, quando Superior absolvit generaliter ab omni excommunicatione in quantum potest, & quando absolvit generaliter à peccatis, an tunc verba dirigantur ad omnes censuras, & peccata reservata, & per consequens ad omnia oblita? ibid. §. 5. p. 283

Peccata reservata oblita in confessione bona fide facta tempore Iubilæi, an possint postea absolvi à quocumque Confessario approbato, si pœnitens non lucratus est Iubilæum? tr. 5. r. 29. §. 2. p. 284

Oblitus pœnitentiæ impositæ, vel si forte Confessarius oblitus est etiam illam imponere, & recessit à Confessario, quid est faciendum? tr. 6. r. 24. §. 7. p. 323

Oblitus pœnitens pœnitentiæ injunctæ si non potest adire Confessarium primum, potest adimplere secundum præscriptum arbitrium considerando peccata confessæ, & satisfactionem, quæ communiter solet adjungi pro similibus peccatis, tr. 6. r. 30. §. 2. p. 327

Oblitus pœnitentiæ sibi injunctæ an teneatur secundo eadem peccata confiteri, vel quid facere debeat? tr. 6. r. 31. §. 2. p. 333

Qui oblitus alicujus circumstantiæ dixit peccatum, an faciat in alia confessione explicando gravitatem circumstantiæ oblita? tract. 7. ref. 68. §. 1. & seqq. pag. 377

Qui per oblivionem naturalem obligationis restitutionis non restituit, an committat novum peccatum in omissione talis restitutionis, tract. 7. ref. 158. §. 2. vers. tertio. pag. 419

Obsessus.

Obsessus an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis, & censuris tanquam constitutus in periculo mortis, tr. 5. r. 8. §. 2. p. 268

Obsidentes.

Obsidentes an possint absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis, & censuris tanquam constituti in periculo mortis? tr. 5. r. 8. §. 2. p. 268

Obstetrix.

Obstetrix quædam fatetur se baptizasse plures infantes validè, & c. quid in hoc casu ipsa obstetrix, & Confessarius cum illa facere debeat? tr. 1. r. 8. §. 3. p. 7

Obstetrix an teneatur scire formam Baptismi, & modum baptizandi? & an debeat proferre verba Baptismi vulgari lingua? tr. 1. r. 56. §. 1. & seqq. p. 36. & seq.

Ab obstetrice infans jam domi baptizatus, an possit in Ecclesia iterum sub conditione baptizari? tr. 1. r. 57. pag. 54

Occasio.

Qui cum occasione proxima extrinseca peccandi domi cubicinam habet, & promittit emendationem, & non emendatus, an sit illi absolutio impertienda? tr. 4. r. 2. & seqq. p. 240

Occasionem proximam an quis teneatur vitare cum suo proprio detrimento, ita ut Confessarius non possit illum absolvi? tr. 4. r. 28. §. 1. & seqq. p. 241

Difficultas est, quando nullus apparet profectus de emendatione, an sit illi impertienda absolutio toties, quoties promittit emendationem, ibid. §. 4

Qui occasiones proximam peccandi nolunt dimittere, an quando sint absolvendi? tr. 4. r. 29. §. 1. ibid. Ubi pro praxi multi casus.

Et lege etiam casus contentos in Ref. 30, 31. & 32. & seqq. tract. 3. a pag. 242. & seqq.

Qui occasio est suo exemplo alterius peccati, peccat eadem specie peccati, & debet hoc necessariò aperire in confessione, tr. 7. r. 16. §. 1. & seqq. p. 352

Et an in isto casu duplex virtus violeatur, sed in ordine ad confessionem satis est, ut quis exprimat speciem peccati, cujus occasionem absque justa causa præbet, ibid. §. 4

Si ex occasione proxima quis habet consuetudinem peccandi, an hoc teneatur explicare in confessione? tr. 7. r. 124. §. 2. p. 405

Et quid, si à Confessario de occasione proxima interrogatur, an tunc possit uti æquivocatione, negando illam, maxime si occasio proxima est inevitabilis, tamen sine proprio detrimento, & scandalo? tr. 7. r. 125. §. 4. p. 406

Occidere, Occisio.

Qui occideret hominem, quæ pœnitentiæ est ei injuncta à Confessario, tract. 6. ref. 56. §. 1. pag. 341

Qui in peccato homicidij incidit ex ignorantia inculpata Decalogi, non committit duo peccata, unum negligentiam sciendi hujusmodi præceptum, alterum de non occidendo, & ideo sufficit, si in confessione dicit: occidit hominem, tr. 7. r. 9. §. 5. p. 347

Qui occideret tres Clericos uno ictu, an tres excommunicationes

Rerum Notabilium.

nicationes incurrat? t. 7. r. 21. §. 12. & seqq. p. 356. & seq.

Idem est de irregularitate. ibid.

Qui occidere velit unica voluntate plures homines, an teneatur hanc circumstantiam confiteri? t. 7. r. 23. §. 3. p. 359

Et quid, si in dicto casu unus esset Pater proprius, alter Sacerdos, alter secularis? ibid.

Qui occideret decem homines unica expressione tormenti bellici, an committat decem peccata in confessione explicanda? t. 7. r. 26. §. 1. p. 360

Et quid, si uno conflictu cum pluribus quis pugnaret, & successivè v. g. tres homines occideret? t. 7. r. 27. §. 1. & seq. p. 361

Si occidat Sacerdos, vel sacris Ordinibus initiatus aliquem, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 69. §. 1. & seq. p. 377

Si officio hominis fiat in Ecclesia, an hæc circumstantia debeat in confessione explicare? t. 7. r. 90. §. 1. & seq. p. 386

Odium.

Ex odio malo desiderans an teneatur explicare in confessione speciem mali? t. 7. r. 18. §. 3. p. 354

Si ex odio Dei formalis blasphemiam procedant, an penitens teneatur hanc gravitatem exponere in confessione? t. 7. r. 31. §. 1. p. 364

Quid peccatum adversus proximum, an sit peccatum unius speciei, vel plurium, ita ut in confessione penitens teneatur explicare mala volita, v. g. si fuerint circa facultates, vel circa personam, vel circa honorem, &c. t. 7. r. 36. §. 1. & seqq. p. 365

Officium divinum.

Officium defunctorum recitandum pro animabus Purgatorij an liceat a Confessario sub penitentia imponi possit? t. 6. r. 15. §. 1. & seq. p. 316

Officium temporale.

Qui ex officio tenetur custodire res alienas, si eas ipse furto capiat, an teneatur in confessione explicare hanc circumstantiam officij sui? t. 7. r. 160. §. 1. & seq. p. 420

Oleum.

Si cum oleo sancto Parochus, vel alius Sacerdos iret ad ministrandum sacramentum Extreme-Unionis infirmo, si cum illo in itinere haberet rem cum muliere, an debeat necessariò hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 80. §. 5. p. 383

Omissio, Omittit, &c.

Omitti an debeat Baptismus propter periculum infantis morituri, v. g. ut si puer ita sit tener, & delicatus, ut credatur Baptismus fore causam mortis illius? t. 1. r. 68. §. 1. p. 45

Omissio Sacramenti Confirmationis an per accidens possit esse peccatum mortale, ut ratione scandali? t. 2. r. 17. §. 3. p. 79

Omittit hoc sacramentum an saltem sit peccatum veniale? t. 2. r. 19. §. 1. p. 80

Omittens per unum annum confessionem an toties peccet, quoties non confitetur, oblata opportunitate confitendi? t. 3. r. 59. §. 1. p. 127

Omittit confessionem an Sacerdos possit, qui habet facultatem ut possit illud confiteri inferiori cum onere postea comparandi coram Superiore? t. 5. r. 31. §. 5. p. 285

Omissio penitentiae sacramentalis levis v. g. ut si unus Palmus, vel Miserere, & hoc etiam si ob peccata gravia sit impositus, an sit peccatum mortale? t. 6. r. 5. §. 3. p. 309

Et an omissio penitentiae sacramentalis impositae propter sola venialia, vel mortalia jam prius confessa? ibid. & in ref. 48. latè. p. 338

Qui omittit v. g. sacrum propter studium, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam? t. 7. r. 59. §. 1. & seq. p. 374

Si omissio culpabilis actus est causa, an sit peccatum

distinctum ab ipsa omissione? t. 7. r. 60. §. 1. p. 374

Ubi an actus, qui fiunt ab operante post propositum omittendi præceptum, ut si quis v. g. proponeret omittere Missam propter pigritiam vel aliam causam, & postea tempore celebrationis Missæ domi studeret, aut ambularet, an hi actus dicantur causa omissionis Missæ & consequenter sint peccata? ibid. §. 2. p. 355

Omissionem ipsam an sit necessarium in confessione explicare, vel sufficiat tantum se accusare de causa omissionis data? t. 7. r. 61. §. 1. & seqq. ibid.

Et si Clericus v. g. in diuturna navigatione abiciat Breviarium, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, vel ei sufficiat dicere vigesies, v. g. omisi Horas Canonicas? t. 7. r. 62. §. 2. ibid.

Et si de omissionis causa data post objectum Breviarium dolet, non amplius peccat circumstantiam in comparando Breviario non admittit. ibid. §. 3

Ubi etiam pro praxi, quod propositum omittendi, ut & actus ille, quo quis facultatem admittit actum præcepti exercendi, per accidens in confessione explicandum est, ut si quis, v. g. proposuit per multos dies Officium divinum omittit, sed deinde propositum mutans non nisi quinques omittit, & idem est de similibus aliis. ibid. §. 2

Omissi Officium divinum anno integro, an sufficiat dicere in confessione: vel non restitui, licet aliquoties intra annum doluit de culpa: & statui recitare, vel restituere, & propositum postea non adimplevit? t. 7. r. 63. §. 1. & seq. p. 376

Qui omittit aliquo die omnes Horas Canonicas, vel notabilem illarum partem, an teneatur in confessione aperire id, quod omittit, vel sufficiat dicere se mortale peccatum admisisse in non persolvendo divinum officium? t. 7. r. 64. §. 1. ibid.

In omissione Horarum Canonicarum habens plura beneficia non committit tot peccata, quot sunt beneficia. ibid. §. 2

Si omittat Prælatus correctionem subditi, an satisfaciat in confessione, si dicat, omisi correctionem proximi? t. 7. r. 71. §. 1. p. 378

In omissione restitutionis, quando quis committat novum peccatum in confessione explicandum? t. 7. r. 158. §. 2. & §. 5. p. 419. Ubi octo casus pro praxi dictæ difficultatis, lege omnes illos, & non pigebit, quamvis concludatur, quod in duobus tantum casibus committitur novum peccatum in omissione dictæ restitutionis in confessione explicandis, non verò in aliis.

* Vide verb. *Cæremonia*.

Opinio probabilis.

Opinio probabilis an sit aliquorum assentium Ministrum sacramenti ad id deputatum conscientem sacramenta in peccato mortali non peccare mortaliter? t. 1. r. 11. §. 1. p. 9. Ubi pro praxi aliqui casus.

Si opiniones probabiles sunt circa materiam Baptismi, an adhibendus sit Baptismus? t. 1. r. 52. §. 1. p. 34

Qui cum opinione probabilis in articulo mortis recipit, v. g. Baptismus in digito, capillis, pedibus, manibus, secundina, unguibus, &c. & circa materiam, vel formam dubiam, si supervixerit reiterandi sunt omnes isti Baptismi saltem sub conditione. tr. 1. ref. 78. §. 1. pag. 51

Qui probabiliter putat se non fuisse baptizatum, an adhuc possit recipere sacramentum? t. 1. r. 79. §. 1. ibid.

Opinio probabilis an sit, quod potest Sacerdos absolvere aliquem ex præsumpta voluntate Superioris? t. 3. r. 5. §. 2. pag. 87

Opinio probabilis an sit aliquorum assentium posse Parochum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum exponere ad confessiones suorum subditorum? t. 14. §. 1. & seqq. p. 92

Si ex opinione probabilis subditus non obedit Superiori ex

- hoc non potest iuste Superior punire talera subditum: t. 3. r. 12. §. 4. p. 91
- Qui ex opinione etiam probabiliori aliquid peccatum in confessione tacet, an exponat se periculo errandi circa integritatem confessionis: t. 3. r. 127. §. 1. p. 173.
- Opinio asserens præceptum de præmittenda confessione ante sumptionem Eucharistiæ esse de iure Ecclesiastico, an sit saltem probabilis: t. 3. r. 141. §. 1. p. 184
- Ex opinionibus duabus semper est eligenda quæ favet penitenti, & Confessarius ministrando Sacramentum cum opinione probabilis nullam illi injuriam facit. t. 4. r. 66. §. 1. & seqq. p. 263
- Quando ex opinione probabilis Confessarius absolvit moribundum, an possit absolutionem præbere ei sine conditione: t. 4. r. 67. §. 1. p. 264
- Opinio probabilis, relicta probabiliori, & tutiori an sequi possit in materia Sacramentorum: t. 5. r. 56. §. 2. p. 299
- Ubi, quod non solam error communis, sed opinio probabilis Doctorum efficit, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiam si forte opinio illa sit falsa, ut si probabile sit talem posse absolvere à reservatis censuris, & similibus. ibid.
- Opinio plurimorum Doctorum asserentium penitentem non teneri acceptare penitentiam impositam à Confessario: an sit saltem tanquam improbabilis censuranda: t. 6. r. 3. §. 1. & seqq. p. 307
- Opinio asserentium Confessarium non posse imponere penitentiam pro animabus Purgatorii, an sit improbabilis: t. 6. r. 18. §. 1. p. 318
- Optare.*
- Quis optabat mala notabilia, & contumeliis afficiebat foretorem, an hæc circumstantia sit explicanda in confessione: vel sufficiat dicere, Ego mihi conjunctam contumeliis affecti: t. 7. r. 17. §. 1. p. 353
- Idem est de patre, matre, filio, fratre, & uxore. ibid.
- Opus.*
- Opera alia bona iusti distincta à contritione, dilectione Dei, & attritione, an sufficiant ad remissionem venialium extra Sacramentum Penitentiae: t. 3. r. 106. §. 7. p. 162
- Opera omnia bona confessio inuncta, etiam quæ facturus est in peccato, operatur remissionem pœnæ temporalis ex peccatis confessis, & remissis ex opere operato meritum Christi. t. 6. r. 9. §. 3. p. 311
- Per opus aliàs præceptum an aliquando sit conveniens imponere penitentiam implendam: t. 6. r. 12. §. 1. & seq. p. 314
- Opus internum an Confessarius in sacramentalem penitentiam imponere possit: t. 6. r. 37. §. 6. p. 333
- Qui opere servili diem festum violavit, duplici festo occurrente, an satisfaciatur in confessione dicendo se diem festum semel violasse opere servili: t. 7. r. 58. §. 2. p. 374
- Orare, Oratio.*
- Orationes recitandæ pro animabus Purgatorii, an licite sub penitentia à Confessario imponi possint: t. 6. r. 15. §. 1. p. 316
- Et an non solum pro defunctis, sed etiam pro vivis tales orationes sub penitentia imponi possint: t. 6. r. 17. §. 4. p. 318
- Qui orando vidit mulierem, & concupiscit eam, an teneatur non solum illam pravam concupiscentiam in confessione manifestare, sed etiam quod tale peccatum admisit orando, &c. t. 7. r. 66. §. 1. p. 376
- Qui orat non solum in peccato mortali, sed etiam cum proposito actuali, & voluntate peccandi mortaliter, non peccat. ibid. §. 3. p. 377
- Qui non orat dum tentatur, ut Deus eum à tentatione liberet, an sit distinctum peccatum à peccato præcepti fracti: t. 7. r. 147. §. 1. p. 415
- Et quid, si aliqua tentatio carnis nimis notabilis sit: t. 7. r. 148. §. 1. ibid.

Oratoriam.

- Si in Oratorio privato datur facultas celebrandi, an etiam morte concedentis te integra: t. 3. r. 8. §. 4. p. 89
- Si in Oratorio alicujus domus, in quo de licentia Episcopi Missæ celebrantur, qui haberet copulam, an sit circumstantia aperienda in confessione: t. 7. r. 83. §. 1. p. 374
- Ordinis Sacramentum, Ordinaris, Ordinarius, &c.*
- Qui Ordinis sacramentum invalide ministrat, an teneatur periculo vitæ, & honoris manifestare hunc defectum: t. 1. r. 9. §. 3. p. 7
- Et quid maxime, si Ordo sacerdotalis, aut Episcopatus valide fuisset collatus: ibid.
- Ordinis sacramentum an possit ministrari casu, in quo aliqua Provincia remota penuria esset Sacerdotum, non esset nisi unus Episcopus, & ille esset excommunicatus denunciatus, aut publicus Clerici percussor. t. 1. r. 15. §. 5. pag. 14
- In Ordinis sacramento an sit exprimens persona habens illud: t. 1. r. 60. §. 1. p. 39
- Ordo datus ab Episcopo, & Presbytero simul, Episcopo videlicet imponente manus, presbytero autem benediciente seu proferente formam, an irritus sit: t. 1. r. 3. §. 3. p. 45
- Qui Ordines susceperunt ab Episcopo dubio de suo iuramento, quid præstare videantur: t. 1. r. 79. §. 3. p. 52
- Ordinem suscipere, aut conferre ante Confirmationem antequam Ordines conferens sit confirmatus, an sit peccatum mortale: t. 2. r. 4. §. 1. p. 71
- Ordines sacros ministrans Episcopus statim post Missam ne aliis indumentis Pontificalibus, an peccet mortaliter. t. 2. r. 9. §. 1. & seqq. p. 76
- Si Ordines excipiendo extra tempora, vel non servatis testibus datur facultas, an hæc exipret morte canonice te integra: t. 3. r. 8. §. 4. p. 89
- Qui Ordinis sacri ratione, & beneficii tenetur perferre Horas Canonicas, si illas non recitet, an peccet mortaliter, & teneatur istam circumstantiam in confessione aperire: t. 7. r. 65. §. 1. & seq. p. 376
- Ordinibus sacris initiatus, si aliquem perierit, vel redat, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire: t. 7. r. 69. §. 1. & seq. p. 377
- Ordinibus sacris initiatus exercens actum venerem, an satisfaciatur, si dicat in confessione se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne, quod habet. t. 7. r. 73. §. 4. p. 379
- Idem est, si votum simplex castitatis emisit antequam sacri Ordinis initiatur. ibid.
- Et an in dicto casu exercens actum venerem extrinsecus quot peccata committat: t. 7. r. 74. §. 1. p. 379
- Et quot peccata committat in solo appetitu de voluntate interiori: ibid.
- Ordinis sacro annexa obligatio continentiae an sit immoderata à lege Ecclesiastica, vel à voto: ibid. §. 2
- Qui Ordinem sacrum excipit cum expresso animo non vendi castitatem, & fornicatur, an in illo actu fornicationis non peccet peccato sacrilegij contra votum, si peccabit tamen non emittendo votum, quod extiterit debet: ibid. §. 6. p. 380
- Ad Ordines sacros infans promotus an obligetur ad castitatem servandam: ibid. §. 7
- Ubi, an teneatur castitatem servare, is, qui sciens votum castitatis annexum receptioni Ordinis sacri, ordinatur ante annos pubertatis: §. 8
- Et quid de ordinato ante annum decimum sextum, vel Concilium Tridentinum est usu receptum: ibid.
- Et an tale votum possit irritari etiam post annum pubertatis ab eis, quorum cura suberat is, qui citra annum pubertatis fuit ordinatus: ibid.
- Ubi, quod si nacta pubertate ordinem susceptum excommunicatus, obligatus eris ad servandam castitatem, & religio non potest. ibid. p. 381
- Qui in Ordinis sacri receptione invincibiliter ignorat vo-

Rerum Notabilium.

tura castitatis implicitum contineri, an teneatur servare castitatem, si sciens, & prudens sacrum ordinem suscipiat. *ibid.* §. 9

Qui Ordinem sacrum recipit per metum cadentem in virum constantem, an teneatur servare castitatem? *ibid.* §. 10

Ordinibus sacris initiatus, si emitit votum de non committenda mollitie, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circumstantiam voci emissi post dictam susceptionem Ordinis facti? *t. 7. r. 75. §. 1. p. 381*

Si in Ordinibus sacris constitutus sacularem polluat, an committat sacrilegium? *tr. 7. r. 77. §. 2. p. 382*

Ordinibus sacris initiatus, qui in ludo taxillorum, vel aleam fraudavit aliquem in magna quantitate, an satisfaciendo in confessione se fraudasse proximum in quantitate notabili, vel an teneatur etiam aperire circumstantiam instrumenti & medij? *tract. 7. resol. 15. §. 1. pag. 416*

Et si supradictus frequenter ludat, secluso scandalo, mortaliter non peccat, *ibid.*

Or.

In ore coire an sit circumstantia in confessione aperienda, quia talis actus est turpitudine contra naturam? *tr. 7. r. 82. §. 2. p. 383*

Osculum.

Qui oscula cum muliere habuit post copulam habente votum virginis pro prima copula, & non ultima, an teneatur hoc in confessione explicare? *t. 7. r. 91. §. 1. p. 387*

Oscula, quae copulam sequuntur, an si novam aliam malitiam continent sint in confessione explicanda, *ibid.*

Si oscula non ordinantur ad copulam, quae tamen postea subsequuta est, an sint praeter copulam in confessione aperienda? *t. 7. r. 121. §. 1. & seqq. p. 403.*

P

Papa.

Papa an sub peccato mortali teneatur ad confessionem peccatorum semel in anno? Et quid de Horis Canonis, de jejunio, &c. *t. 7. r. 48. §. 1. p. 121*

Papirus.

+ Vide verb. *Charta.*

Paratus.

Si paratus est aliquis ad peccandum, ut si quis fornicaretur cum muliere parata, an teneatur confiteri circumstantiam inductionis ad peccatum, *t. 7. r. 115. §. 2. p. 401*

Et quid, quando quis utitur persona parata, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto Daemonis, *ibid.*

Et quid, si femina virum paratum ad peccandum sollicitasset, & invitasset? *t. 7. r. 116. §. 2. p. 402*

Parentes, Pat. r.

Parentes an teneantur quamprimum baptizare infantes? & quomodo intelligendum est *illud quamprimum*? *tr. 1. r. 13. §. 1. p. 21*

Parentes sub mortali consuetudo Ecclesiae obligans ad baptizandum infantes, an sit ubique? *tr. 1. r. 29. §. 6. ibid.*

Si parentum incuria infantes non sint baptizati, si nolint in adulta aetate baptizari, an possint ad id compelli? *tr. 1. r. 32. §. 10. pag. 24*

Si parentes non baptizarent infantem surdum, coecum, & mutum, an sit baptizandus in adulta aetate? *ibid.* §. 9

Parentibus invitatis, quando liceat baptizare infantes filios infidelium servorum, & quando validè filios Haereticorum, & Apostatarum, & quando Domini supradictorum servorum, & mancipiorum ad id teneantur tam in articulo mortis, quam extra? *t. 1. à ref. 86. usque ad ref. 92. inclusivè ubi latè, p. 56. & seqq.*

Si à Parentibus tantum baptizandi, & non à Parocho designati fuerunt Patrini in Baptismo, an contrahant cognitionem spirituales? *t. 1. r. 93. §. 1. p. 59*

Parentes an sint absolvendi, qui nolunt ad colloquium admittere filium, qui indignum matrimonium contraxit?

Et quid, si non indignum saltem multum inaequale, *t. 4. r. 34. §. 1. p. 244*

Si Pater omittat correctionem filij, an satisfaciatur in confessione dicendo, omisi correctionem proximi? *t. 7. r. 71. §. 1. & seqq. p. 378*

Parochia.

Parochiam annexam habentes Superiores regulares an possint designare Vicarium ab Episcopo non approbatum? *t. 3. r. 20. §. 16. p. 97*

Parochus.

Parochus excommunicatus denunciatus an possit assistere matrimonio ejus, qui in articulo mortis ducit uxorem, quam ante habebat concubinam? *tract. 1. ref. 15. §. 5. pag. 14*

Parochus an sit verus Minister matrimonij? *ibid.*

Parochus potest audire confessionem hominis, qui aliàs moreretur in statu peccati mortalis, licet sciat inde sibi mortem proventuram? *t. 1. r. 68. §. 1. p. 46*

Si à Parocho non fuerint designati Patrini in Baptismo, sed tantum à Parentibus baptizandi, an contrahant cognitionem spirituales? *t. 1. r. 93. §. 1. pag. 59. Ubi aliqua alia circa hoc.*

Parochus peccat mortaliter contra Decretum Concilij, si admittat duos viros etiam solos, vel duas mulieres etiam solas in Patrino, & susceptores in Baptismo, *t. 1. r. 94. §. 2. pag. 60*

Parochus tenetur scribere in libro, quod puer fuit in domo baptizatus, & quod Patrini sunt in solo catechismo, quando ita contigerit in facto, *t. 1. r. 100. §. 3. p. 65*

Parochus Panormitanus an possit absolvere Panormitanum Romae, Neapoli, & aliis locis extra Diocesim, *t. 3. r. 9. §. 3. p. 89*

Parochus v. g. Misitanensis an possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panormitanorum in ejus Parochia recipere absque approbatione Archiepiscopi Panormitani, *tr. 3. ref. 11. §. 14. & seqq. p. 90*

Parochus an possit exponere ad confessiones audiendas approbatos à quocumque Episcopo, *t. 3. ref. 12. §. 1. & seqq. pag. 91*

Et quid, si Episcopus hoc prohibeat Parochis, & Praelatis regularibus? *ibid.* §. 2

Et contra facientes an possint ab Episcopo puniti, *ibid.*

Parochi an post Concilium Tridentinum possint exponere ad confessiones audiendas suorum subditorum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum, *t. 3. r. 13. §. 1. pag. 91*

Et an talis opinio sit probabilis? *tr. 3. r. 14. §. 1. p. 92*

Et an Parochus possit tantum deputare supradictum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum in aliquo casu, v. g. si nimium defatigatus sit in Hebdomada sancta, vel tempore Iubilaei, in quo concurrunt plures confessiones, *ibid.* §. 3

Parochi per Bullam Cruciatam, Iubilaeum, &c. sunt eligibiles per totum mundum ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi, *tract. 3. ref. 13. §. 3. pag. 92*

Parochus non potest eligere sibi Confessarium ab Episcopo non approbatum, *t. 3. r. 14. §. 2. ibid.*

Parochos an jam possint Episcopi aliquando examinare aliquoties? *t. 3. r. 15. §. 1. & seqq. p. 93*

Parocho proprio ceteris paribus an sit melius confiteri quam alicui privilegiato, ut sunt hodie regulares? *tr. 3. r. 25. §. 1. p. 102*

Parocho confiteri, aut alio de ejus licentia an teneatur etiam semel in anno, qui confitetur habenti licentiam à Summo Pontifice audiendi confessiones? *ibidem.* §. 3. pag. 103

Si Parochus est ignarus, an possit poenitens confiteri alteri Sacerdoti absque licentia proprii Parochi? *tract. 3. ref. 29. §. 2. pag. 108*

Si Parochus proprius injustè neget licentiam confitendi peccata alteri, an confessio facta alteri sit valida? *tr. 3. ref. 39. §. 1. p. 116*

Et

Et quid, si cum proprio Parocho penitens sine periculo salutis, vel fama confiteri non possit, an in tali casu possit se gerere tanquam copiam Confessarij non habens? *ibid.* §. 3

Parochus, qui residet in sua Parochia, sed non per seipsum, sed per alios ministrat sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere? t. 3. r. 40. §. 1. p. 116

Parochi habitatio ex declaratione Cardinalium debet esse prope Parochiam, idest ad modicam quantitatem. *ibid.* §. 6 p. 117

Parochus an teneatur audire confessiones subditi, quoties ille voluerit confiteri sub pœna peccati mortalis? t. 3. r. 41. & 42. p. 117. & seqq.

Cum Parochus defert Eucharistiæ ægroto, & petit reconciliationem, & confessio est adeo longa, quid est faciendum? t. 3. r. 63. §. 8. p. 130

De Parocho non est dubitandum, quod potest, deficiente copia Confessarij, celebrare contritus, ut ipse, & alij satisfaciunt præcepto auditionis Missæ in die festo, si non est alius, qui celebret. t. 3. r. 151. §. 5. p. 192

Parochus an possit absolvere legitime impeditum adire Romam pro absolutione casus Papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum? t. 5. r. 17. §. 1. & seq. p. 274

Idem est, si penitens est impeditus adire Episcopum pro suis casibus reservatis. t. 5. r. 18. §. 2. p. 275

Ut Parochus det Eucharistiæ, & sepulturam Ecclesiasticam publico usurario, vel meretrici, an prosit testimonium Confessarij de licentia eorum, ut probentur emendati in foro æterno? t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

Et an Parochus possit tale testimonium petere, quando supradicti sunt confessi Religioso mendicanti, quod verè penituerint de peccatis suis publicis, confessi, & absoluti sint? *ibid.*

Par.

In parte qualibet minima sui corporis an infans moribundus sit baptizandus, v. g. capillorum, unguium, pellis, digiti, vel in extrema parte comæ, vel in umbilico, per quem à matre infans fugit, aut in manu, pede, brachio, vel in alia sui corporis parte? t. 1. r. 75. usque ad ref. 79. ubi latè. p. 49. & seqq. Ubi, etiam quod si puer evaserit periculum, in supradictis casibus iterandus est Baptismus saltem sub conditione.

Parturientes.

Parturientes omnes an possunt absolvi à quocumque Sacerdote à censuris, & casibus reservatis tanquam constituta in periculo mortis? t. 5. r. 5. §. 1. & seq. p. 265

Parvitas materiæ.

Parvitas materiæ an detur in verbis formæ Sacramentorum? t. 1. r. 4. §. 1. p. 5

Et an hoc intelligatur in verbis essentialibus, & mutantibus sensum? *ibid.*

Et quid, si in verbis formæ sacramenti Eucharistiæ quis reliquerit particulam *enim* & in forma sacramenti Baptismi, & Pœnitentiæ particulam *Ego*, & in fine verborum Consecrationis si quis non proferat *m*, valde distinctè, & illud? *ibid.*

Parvitas materiæ an detur in conjunctione materiæ, & formæ Sacramentorum? t. 1. r. 5. §. 1. & seq. p. 5

Parvitas materiæ an detur in interruptione formæ Sacramentorum? t. 1. r. 6. §. 1. & seq. *ibid.*

Materia levis an sit variatio in Confirmatione facta ab Episcopo, v. g. si unctionem conferat non dextero pollice, sed sinistro, vel alio digito? t. 2. r. 7. §. 2. p. 74

Ratione parvitas materiæ an excusetur Episcopus omitens in Confirmatione unum ex indumentis Pontificalibus? t. 2. r. 9. §. 11. p. 75

Idem est de Sacerdote celebrante Missam sine cingulo, vel manipulo ratione parvitas materiæ. *ibid.* §. 11

Parvitas materiæ an detur in mendacio facto in confessione vel iudicio? t. 3. r. 116. §. 1. & seq. p. 168

Et an in casibus reservatis, & excommunicationibus t. 5. r. 46. §. 1. p. 294

Parvitas materiæ an detur in dilatione penitentiæ impetratæ? t. 6. r. 46. §. 1. & seqq. p. 337

Ratione parvitas materiæ an excusetur penitens à mortali, si omitterentur, v. g. quatuor *Ave Maria* ex una parte Rosarij Beatæ Virginis imposita pro penitentiâ *ibid.* §. 4

Idem est de penitentiâ audiendi Sacrum, si illud quædam diat post Evangelium recitatum. *ibid.*

Idem est de aliis similibus penitentiis, in quibus detur parvitas materiæ. *ibid.* §. 3

Qui modicam injunctam penitentiam culpabiliter omittit an peccet mortaliter, etiam si imposita sit propter peccata venialia? t. 6. r. 47. §. 1. p. 338

Et quid, si penitentiâ gravis sit, sed imposita pro venialibus, an ejus transgressio non excedat culpam venialium *ibid.* Ubi, quod obligatio acceptandi penitentiam leviorem solum est sub veniali? §. 2

Parvitas materiæ an detur in fractione sigilli confessionis t. 8. r. 6. §. 1. p. 426

Pater.

* Vide verbum *Parentes.*

Patiens.

* Vide verbum *Pallio, Sodomia, Parricium.*

Circa Patrinum Baptismi multa curiosa notantur in indice primo posito in principio hujus tomæ vel in textu ad Textum tract. 1. de *sacramento Baptismi* a ref. usque ad ref. 105. inclusive, ubi latè, & plura. p. 111 & seqq.

Circa Patrinum Confirmationis notabilia quædam notantur in indice primo posito in principio hujus tomæ tract. 2. de *Confirmatione* à r. 21. usque ad r. 24. inclusive. p. 80. & seqq.

Peccare, Peccatum, &c.

Hæc verba *Peccare, Peccatum, &c.* sunt multum generalia & communia pro omnibus §§. hujus indicis, & illorum verbis require quidquid ita multum occurrat

* Vide etiam signanter Verb. *Confessio, Confiteri, Pecunia.*

Pecuniam præbere Sacerdoti an licitum sit si recuset baptizare infantem morti vicinum, nisi detur ei quantitas pecuniæ, nec alia via possit conferri Baptismus? t. 2. r. 27. §. 1. p. 20

Ubi hoc non solum pro infante, sed etiam pro adultero licitum sit? §. 2

Idem est, quando agitur de absolutione in extrema necessitate. *ibid.*

Percussor, Percutere, Percutientes.

Si Percussor Clerici fuisset Episcopus, an possit ministrare sacramentum Ordinis in casu, quo in aliquo Provincia remota penuria esset Sacerdotum, & non esset alius qui conferre posset sacros Ordines? t. 1. ref. 14. pag. 14

Percussor Clerici an habeat potestatem absolventi moribundum in articulo mortis? t. 4. r. 42. §. 1. & seq. pag. 248

Qui ter percuteret Clericum, an ter, vel in unum tantum incidere excommunicationem? t. 7. r. 21. §. 11. p. 377

Qui percuteret ter, vel quater aliquem pugno, aut vulnere, an unum tantum numero peccatum committeret? t. 1. r. 29. §. 1. p. 363

Percutens Sacerdos, vel sacris Ordinibus initiatus alium, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam? t. 7. r. 69. §. 1. p. 377

Percutere aliquem cum ense, baculo, &c. in Ecclesia, an sit circumstantia in confessione explicanda? t. 7. r. 69. §. 3. p. 387

Et quid, si percussio fiat cum effusione sanguinis? *ibid.* §. 1. & seqq. p. 386

Percutientes imagines sacras an sint blasphemæ, aut sacrilegæ?

Rerum Notabilium.

gi? & an hoc delictum pertinet ad S. Officium Inquisitionis? t. 5. r. 52. §. 4. p. 298

Peregrinus.

Si peregrinus proficiscitur in aliquo oppidum non negotij causa, sed ut confiteatur Parocho illius, an talis confessio sit invalida? t. 3. r. 117. §. 1. & seq. p. 168

Idem est, si in fraudem legis Concilij, ut quis contrahat sine Parocho, & testibus, proficiscitur in partes, ubi Consilium non est usu receptum. ibid. §. 3

Peregrinus, qui habet casum reservatum in sua Dicecesi, si non est reservatus in loco, ubi confitetur, an possit absolvi ab eo, qui aliàs possit illum audire? t. 5. r. 47. §. 1. p. 294

Et an hoc intelligatur, quando quis non suscipit peregrinationem in fraudem legis ea sola de causa, ut confiteri possit aliis? t. 5. r. 50. §. 4. p. 296

Et quid, si casus fuisset in utraque Dicecesi reservatus? ibidem. §. 2. & seq.

Peregrinus, qui in hoc loco peccata reservata commisit, non potest absolvi, nisi ab eo, qui habeat potestatem circa reservata. t. 5. r. 49. §. 2. p. 295

Periculum.

*Vide supra omnia, quæ notata sunt in verbo *articulus mortis*, quia ferè in omnibus illis eadem est ratio tam pro periculo, quam pro articulo mortis.

Si periculum mortis imminet, an possint infantes ante septennium, & usum rationis ab Episcopo confirmari? t. 2. r. 13. §. 1. & seq. p. 77

Si periculum adest obliviscendi multa peccata, an quis jure divino teneatur confiteri etiam ante annum? t. 3. r. 64. §. 1. & seq. p. 130

Extra periculum mortis an vigeat præceptum divinum confiteri peccata? t. 3. r. 66. §. 1. & seqq. p. 131

In periculo mortis an possit quis absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus? tr. 41. ref. 39. §. 2. p. 246

Et an hoc procedat, quando absolvendus morali necessitate coactus bellum v. g. feu naufragium aggreditur, & secus si ex voluntate propria hoc faciat? ibidem. §. 2

Qui in periculo mortis absolutus fuit à casibus reservatis, non tenetur postea recurrere ad Superiorem, si forte periculum evadat. t. 4. r. 44. §. 3. p. 249

Et quid, si casus reservati habeant annexam censuram? ibidem.

Et quid, si absolvatur virtute Cruciatæ à casibus in Bulla Cæne Domini reservatis? ibid.

In periculo mortis an possit quis eligere confessarium non approbatum pro omnibus peccatis, & censuris reservatis? t. 5. r. 1. §. 1. & seq. pag. 264

In periculo mortis an quilibet Sacerdos non approbatus, excommunicatus, suspensus, irregularis, degradatus, hæreticus, &c. etiam præsentem Parocho possit absolvere ab omnibus peccatis, censuris, & reservatis, & quomodo intelligatur hæc sententia in periculo mortis? t. 5. r. 2. §. 1. p. 264

Et quid, si adit alius censura carens, aut supradictis & similibus vitiis? t. 5. r. 7. §. 3. p. 267

Ubi, quod idem periculum mortis, quod articulus quoad supradictam absolutionem. §. 1. ibid.

Et an prima die infirmitatis, quæ in tali periculo mortis ponit infirmum, possit dari supradicta absolutio? t. 5. r. 3. §. 1. p. 265

Et an prægnantes proxima ad partum, remigantes obsessi, & obsesses, bannitus, qui impune potest occidi, damnatus ad mortem, existens in Civitate, & si sanus ubi grassatur pestis, an omnes supradicti sint in periculo mortis, ita ut possint absolvi à quocumque Sacerdote à peccatis & censuris reservatis? t. 5. r. 5. p. 265. usque ad r. 2. inclusive.

In periculo mortis ita absoluti à casibus reservatis, an teneantur, si evaserint periculum comparere coram Superiore, sicut tenentur, si fuerint absoluti à censuris? t. 5. r. 13. §. 1. p. 270

Si periculum est fractionis voti, vel penitentiae injunctæ, vel maxima afflictio, & cordis angustia in penitente, an Confessarius teneatur ista commutare, quamvis nolit? tr. 6. r. 28. §. 4. p. 326

Qui cum periculo manifesto vitæ quis furatur, an teneatur postea aperire in confessione hanc circumstantiam? t. 7. r. 155. §. 1. p. 418

Idem est de illo, qui in bello se exponit manifesto periculo mortis absque causa. ibid. §. 1

Et idem de illo, qui suadet peccatum cum periculo incurrendi poenam mortis. ibid. §. 2

Perjurare.

Si aliquis perjuret ter super eadem re, & unico continuato sermone, an sufficiat, si in confessione dicat, se falsum jurasse? t. 7. r. 29. §. 1. p. 363

Persona.

Persona suscipiens sacramentum Baptismi, Confirmationis, Penitentiae, Ordinis, & Extremæ-Uncionis, an sit exprimenda? t. 1. r. 60. §. 1. p. 39

Qui personis plurimis injuriam infert unico actu, an sit explicandus in confessione numerus personarum? t. 7. r. 20. §. 1. p. 356

Qui cum persona parata quis peccat, an teneatur confiteri circumstantiam inductionis? t. 7. r. 115. & §. 2. p. 401. & r. 116. §. 1. & seqq. p. 402. Ubi pro praxi aliquis casus.

Si persona publica furto capiat res alienas, quas ex officio custodire tenetur, an debeat explicare in confessione hanc circumstantiam officij sui? t. 7. r. 160. §. 1. & seq. p. 419

*Vide verbum, *Nomen.*

Perversa.

Perversa intentio Ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis, an suppleatur à Deo quoad gratiam? & quid quoad characterem? t. 1. r. 3. §. 1. & seqq. p. 4

Pestis.

Si pestis tempore periculum mortis imminet multis, an possint simul dicere aliqua peccata, & sic simul omnes absolvi? t. 4. r. 47. §. 3. p. 250

Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu pestis tempore, an possit quis audire aliqua peccata, & confessione non finita moribundum absolvere? t. 4. r. 48. §. 1. & seqq. p. 251

Et quid, si æger vellet integrè confiteri? ibid. §. 2

Si pestis grassatur in aliqua civitate in ea existens etiam si sanus, an possit à quocumque Sacerdote absolvi ab omnibus casibus, & censuris reservatis, tanquam constitutus in periculo mortis? t. 5. r. 12. §. 1. p. 270

Ubi, quod pro præsentem casu, & similibus debet Episcopus concedere omnem suam auctoritatem omnibus Confessariis à se approbatis, & obtinere à Papa facultatem absolvendi à casibus, & censuris Papalibus. §. 4. ibid.

Petens, Petere.

Petere sacramentum extra casum necessitatis à Ministro excommunicato tolerato, an sit peccatum mortale? t. 1. r. 17. §. 1. & seq. p. 14

Et quid, si sit excommunicatus non toleratus, & publicus Clerici percussor? t. 1. r. 19. §. 1. p. 16

Et quid, si excommunicatus toleratus sit tuus Parochus? ibid. §. 3

Et quid, si non sit tuus Parochus, nec ad ministrandum paratus? ibid. §. 1. & seqq.

Et quid, si sit paratus ad ministrandum? t. 1. r. 20. §. 1. & seqq. p. 17. Ubi an hoc non solum ex rationabili, & justa causa, sed etiam extra casum necessitatis? ibid. §. 4

Petere juramentum ab infideli parato jurare per falsos Deos, quale peccatum sit necessitate aut utilitate deficiente? t. 1. r. 21. §. 1. ibid.

Idem est de petente mutuam ab usurario parato mutuo dare sub usuris, ibid.

Et

Index

Et quid, si prædictum mutuum quis petat ab usurario ad erogandum meretricibus? ibidem. §.1. & seqq.
Si petierunt Baptisimum amens ante amentiam, vel lethargum, & furiosus, dum haberet delucida interval- la, an sint baptizandi, etiam si postea, dum baptizan- tur resistere videantur? t.1. r.36. §.1. p.25. & 37. §.1. & seq. p.26

Pietas.

Pietas cognatorum diverso modo violatur occidendo, quam fornicando; & hoc intelligitur, etiam in sacrile- giis, v.g. diverso modo violatur Religiosus fornicando cum virgine sacra Deo, quam percutiendo illam, &c. t.7. r.109. §.5. p.399

Plura, Plures, Pluries.

Plures baptizare an possit quis in naufragio, vel alio casu ob periculum mortis? t.1. r.39. §.1. p.27
Qui plures baptizavit simul in statu peccati mortalis, an committat tot peccata mortalia, vel unum tantum? t.1. r.40. §.1. & seqq. p.27
Si plures simul unus baptizat extra casum necessitatis, an peccet mortaliter? ibid. Ubi, an in tali casu non unum, sed plura sacramenta conficerentur? §.4
Plures an possint eundem hominem baptizare tanquam causa partiales, quorum singula applicant materiam, & proferant formam? t.1. r.41. §.6. & seqq. p.28. Ubi quod in dicto casu, qui prius tamen verba proferret, ve- rum Baptismi sacramentum conficeret. ibid. §.3
Et quid, si omnino simul omnes verba proferrent, & abluerent etiam, si unus unam partem baptizati ablu- eret, & alius aliam, an tunc plures Baptismi, & plura sint Sacramenta, vel unum tantum? ibidem. §.4. & seqq. p.28
Si plures de facto teneant confirmatum, an omnes con- trahant cognitionem, quamvis non plures quam unus vir, vel femina accedere debeat? tr.2. rel.24. §.3. pag.83
Qui pluribus personis infert injuriam unico impetu & ser- mone, an sit explicandus in confessione numerus perso- narum? t.7. r.20. §.1. & seq. p.356
Plures malitia an possint dari in eodem casu solo numero distinctæ, & in confessione aperiendæ? t.7. r.21. §.10. p.357
Et de hac questione pendet decisio multorum casuum, & hic designantur septem casus pro praxi. ibidem, §.1. & seqq.
Qui plures homines unico voluntatis actu vellet occidere, an committat plura peccata, & teneatur hanc circum- stantiam confiteri? t.7. r.23. §.3. p.359
Et quid, si quis pluries unico voluntatis actu vellet ad mu- lierem accedere, vel desideraret, aut delectaret se de tri- bus feminis, quarum una esset Monialis, alia nupta, & altera soluta? ibid.
Et quid, si omnes tres essent conjugata, soluta, aut Mo- niales. ibid.
Qui pluries vovit, vel pluries juravit facere aliquam rem, frangatque votum, seu juramentum, an teneatur in confessione hoc aperire? tr.7. rel.149. §.1. & seq. p.416
Ex quo, quod qui per diversos Sanctos, & formas jurandi jurat vel vovit, unum tantum juramentum, vel votum efficit, ideo hanc circumstantiam tanquam aggravantem non teneatur in confessione aperire, sicut enim testis qui simul rogatur de pluribus articulis sub uno juramento, & in omnibus mentitur. ibid. §.2

Pœna.

In pœnis Decreti Clementis VIII. an incidat Confessarius absolvens a casibus Episcopi reservatis sine prætextu ali- cujus privilegij? t.5. r.23. §.3. p.280
In dictis pœnis non incidit Religiosus, qui absolvit ab ali- quo casu reservato in religione juxta aliud Decretum ejusdem Clementis VIII. ibid.
In pœnis Bullæ Pij V. contra Clericos sodomitas, an in-

currat Clericus, si haberet rem cum muliere in præ- postero? t.5. r.58. §.1. & seqq. p.300

Et quid, si non emisit semen intra vas præpostero? t.5. r.59. §.2. p.301

Et an tam agentes, quam patientes vitium sodomiti- cum? t.5. r.60. §.1. p.301

Et an si semel bis, aut ter Clericus admittit crimen so- domicum? t.5. r.61. §.1. & seqq. ibid.

Et quid, si vitium bestialitatis Clericus commisit? t.5. r.62. §.1. p.302. Ubi deducuntur alij septem similes casus, quibus non incurritur pœna.

Ad pœnas dictæ Bullæ incurrendas an exigatur sententia Judicis, ita ut ante illam Clerici dictas pœnas non in- currant in conscientia? t.5. r.63. §.4. p.303

Ubi, quod pœnæ impositæ ipso facto in legibus, & in Pontificiis non incurritur ante Judicis sententiam declaratoriam, quamvis palam constet de crimine, nisi lex fortè dicat pœnam in foro conscientie esse subeundam esse. Et pro praxi hujus difficultatis curiosi casus designantur. Lege omnes illos, & non pigebit. ibid.

Quæ pœna imponatur Confessario revelanti sigillum confessionis? t.8. r.59. §.1. & seqq. p.451

Et an neutra pœna depositionis videlicet, & recedendi perpetuæ incurritur ipso facto ante Judicis sententiam. ibid. §.2. Ubi, quod alius personis distinctis a Con- fessario, qui etiam ad sigillum confessionis teneatur, non sunt impositæ dictæ pœnæ.

Sed non infinguntur supradictæ pœnæ ob quædam violationem sigilli, sed solum ob revelationem pœnæ, unde si solum revelaret Confessarius aliquid ignominiosum in confessione cognitum, sed quod peccatum non est, non incurrit dictas pœnas, sicut nec ille, qui pœnæ penitentis loquitur extra confessionem de peccato ab illo auditis, & non petita licentia. ibid. §.3

Et pœna supradicta depositionis non solum significat prohibitionem audiendi confessiones, sed etiam culpam que muneris Sacerdotalis. ibid.

Pœnitens.

Pœnitens an teneatur habere dolorem de peccatis, nisi puncto absolutionis. t.1. r.11. §.2. & seqq. p.10

Pœnitens an teneatur acceptare injunctam a Confessario penitentiam sub onere peccati mortalis? t.6. r.22. §.1. & seqq. p.306

Nota quod in indice primo posito in principio hujus in- dex. t.6. de Satisfactione Sacramentali fere in omni- bus ejus resolutionibus invenies, quam plurimas quæ- stiones pro hoc verbo Pœnitens explicite, & implicite sub- bis, qui, quis, v. g. qui non implet penitentiam, & si quæ- rit quod desideras, omnes difficultates dicti tractatus non te pigebit.

Quando pœnitens teneatur explicare, & aperire, quæ- ritur vero nec explicare, nec aperire in Confessione cir- cunstantias peccati, in primo indice posito in principio hujus tomi. Vide omnes 165. Resolutions tractatus circumstantiis, ubi quàm plurimas difficultates invenies, & in omnibus explicitum, vel implicitum hoc tractat.

Pœnitens.

Si pœnitentem tam filium, quàm filiam Spirituales in confessione Confessarius sollicitavit, & rem habuit in illis, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quæ ipse Confessarius postea confiteatur? t.7. r.41. §.1. ad ref.48. inclusive. p.368. & seqq. Ubi aliqua alia circumstantia tingentia in dictis casibus.

Pœnitentem videns Confessarius penitentiam in confessione impositam non adimplere, an possit illum admonere, ut promissa adimpleat? t.8. r.57. §.2. p.454

Pœnitens an teneatur penitentiam impositam in confessione non manifestare sub sigillo confessionis? t.8. r.58. §.1. p.454

Et quid si ex revelatione hujusmodi redoleret ali-

Rerum Notabilium.

malæ famæ; aut aliquid minus existimatione dignum in confessorium, aut aliquem alium, ibid.

Pœnitentiæ Sacramentum.

* Super hoc verb. *Pœnitentiæ Sacramentum* in indice primo posito in principio hujus tom. lege omnes resolutiones tract. 3. de *Sacramento Pœnitentiæ*. Ubi quamplurimas propter sequentes difficultates reperies occurrentes in hoc sacramento, & pro supradicto verbo, *Pœnitentiæ Sacramentum*.

In Pœnitentiæ sacramento an sit exprimenda persona suscipiens illud? t. r. 60. §. 1. p. 39

Et quid de pronome illud *Ego*, & dictione illa *Amen*? ibid. §. 5. p. 40

Pœnitentiæ sacramento an aliquando Sacerdos furdus non autem mutus possit ministrare? t. 3. r. 18. §. 1. p. 95

De Pœnitentiæ sacramenti essentia non est, ut Sacerdos, & pœnitens agnoscat totam gravitatem culpæ, t. 3. r. 30. §. 4. p. 108

Ad Pœnitentiam aliquam imperfectam an teneatur statim, qui peccat, quia ad perfectam contritionem non tenetur? t. 3. r. 86. §. 1. p. 144

* Vide infra verbum *Sacramentum Pœnitentiæ*.

Pœnitentiæ sacramentalis.

* Pro hoc verbo *Pœnitentiæ sacramentalis* in indice primo posito in principio hujus tom. Vide omnes Resolutiones tract. 6. De *Satisfactioe sacramentali*, ubi invenies quamplures questiones, & quidquid occurrere potest super hoc verb. & *Pœnitentiæ sacramentali à Confessorio injungenda*, & *pœnitentiæ acceptanda*, & *adimplenda*.

Pœnitentiam in confessione impositam videns Confessorium pœnitentem non adimplere, an possit illum monere ut promissa adimpleat? t. 8. r. 57. §. 2. p. 451

Pœnitentiam, quam Confessorius impositur pœnitenti, an possit Confessorius manifestare sine fractione sigilli confessionis, tract. 8. r. 62. §. 1. p. 452. Ubi pro praxi aliqui calus.

Et ubi advertitur non benefecisse quendam Confessorium imponendo pœnitenti pro pœnitentiâ ob gravia peccata, sed ignorata, ut longo tempore pœnitens audiret scripturam flexis genibus, ibid.

Pœnitentiam impositam à Confessorio an Pœnitens teneatur non manifestare sub sigillo confessionis? tr. 8. r. 64. §. 1. p. 454

Et quid, si ex revelatione hujusmodi redundaret aliquid malæ famæ, aut aliquid minus existimatione dignum in Confessorem, aut aliquem alium? ibid.

Pœnitentiaria Sacra.

In Pœnitentiaria sacra conceditur aliquando facultas absolvendi *pro hac vice*, quomodo intelligenda est dicta particula *pro hac vice*? tract. 5. resol. 15. §. 1. & seqq. pag. 272

Ubi, quod quando in sacra Pœnitentiaria qui peteret facultatem pro uno indigente licentia, ut possit absolvi *pro hac vice*, an censetur exclusus ipsemet pœnitens, ibid. §. 6. p. 273

A Pœnitentiaria sacra an teneatur per litteras obtinere absolutionem impeditus ire Romam pro ea? tract. 5. r. 16. §. 1. ibid.

Pœnitentiarius Canonicus.

Pœnitentiarius Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, N. an possit absolvere ab omnibus casibus reservatis ab Archiepiscopo absque ejus licentia, & independenter ab illo? t. 5. r. 20. §. 1. p. 276. & in r. 21. p. 277

Pœnitentiario Canonico Illustr. Card. N. Episcopus Pannonitanus dedit potestatem absolvendi à casibus à se reservatis? queritur an dictus Pœnitentiarius possit istam autoritatem concedere alicui particulari? tract. 5. r. 66. §. 1. p. 304

Polluere, Pollutio.

Pro pollutione prævisa datur regula generalis ad decidendos casus particulares, & quando causa pollutionis prævisæ notabiliter, & per se influit, vel non influit,

Tom. I.

tract. 4. resol. 37. §. 3. pag. 245. & sequent.

Ubi casus particulares pro praxi, ab initio Resolut. Qui pollutionem secum habuit cogitans multas uvoratas, vel Moniales, an unum tantum peccatum committat, vel plura in confessione explicanda? tr. 7. r. 18. §. 8. & seq. pag. 355

Si pollutionem Confessorius habuit cum filia confessionis inter ejus femora; an teneatur Confessorius explicare hanc circumstantiam in confessione? tract. 7. r. 48. §. 3. pag. 369

Quando pollut se aliquis solus tangendo aliquem profesum, vel in facris initiatum, an teneatur explicare hanc circumstantiam? t. 7. r. 76. §. 1. p. 381

Si sæcularem pollutat Regularis, vel Monialis, vel aliquis in sacris ordinibus initiatus, an committat sacrilegium? t. 7. r. 77. §. 1. ibid.

Pollutionem patiens in dicto casu an circumstantiam personarum teneatur aperire in confessione, ibid. §. 2. p. 382

Qui polluerit seipsum gestando secum aliquod frustulum sanctæ Crucis, Clavorum, Spinæ Coronæ, aut Hostiæ consecratæ occultæ, vel gestando alias Reliquias Sanctorum, vel Agnum benedictum, an debeat necessariò hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 7. r. 80. §. 1. p. 382

An polluantur vestes sacre, si cum illis aliquis concubitu habere? t. 7. r. 82. §. 1. p. 383

Pollutio facta in Ecclesia, an contineat sacrilegij malitiam necessariò in confessione explicandam? tr. 7. r. 87. ibid. 88. §. 1. & seq. p. 385. & 89. §. 1. & seq. p. 386

Polluitur Ecclesia in multis casibus, & pro praxi hic aliqui proponuntur, tr. 7. r. 90. à §. 2. p. 386. usque ad finem dictæ resolutionis.

Si pollut se sola virgo, vel etiam delectatur circa juvenem, & cogitatur super illum se pollut, non tenetur circumstantiam virginittatis in confessione aperire? tr. 7. r. 93. §. 6. p. 389

Pollutionem desiderare non ex affectu libidinis, sed ob sanitatem, aut aliam licitam utilitatem non est mortale. Unde à fortiori non est mortale delectatio de seminis effusione ob sanitatem, vel ob alium honestum finem, tract. 7. r. 100. §. 5. p. 393

Si præter operationem ad pollutionem alterius patiens in peccato Sodomie ipse pollutionem pateretur in illa actione, an teneatur hoc explicare in confessione, & fateri se fuisse patientem in peccato Sodomie, t. 7. r. 136. §. 2. p. 410

Si tantum quis se pollut coeñs cum homine, & supercubans sicuti super mulierem, an teneatur aperire hanc circumstantiam, vel satis sit dicere in confessione, tactu alterius molliem commisi, vel pollutus sum tangendo alterum impudice? t. 7. r. 140. §. 1. p. 412

Pollutionem habens cum puero nondum doli capaci, vel cum femina dormiente, vel cum bestia circa concubitu, an teneatur propter pollutionem in confessione aperire has circumstantias, t. 7. r. 142. §. 1. & seqq. p. 413

Pollutio prævisa, sed non intentata in ebrietate, nimia commelione, &c. an sit in confessione aperienda, vel an sufficiat in tali casu pœnitentem se accusare de nimio potu, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem, tr. 7. r. 145. §. 1. p. 414

Ubi, quod verba, cogitationes turpes, & tactus, licet sine causa ordinata ad pollutionem, non tamen efficienter illam influunt, ibid. §. 2. p. 415

Pollutio prævisa, sed non intentata ex actibus peccaminosis tantum venialiter in genere luxuriæ non est peccatum mortale, ut ex tactu levi manus, visu, verbis, lectionibus aliquantulum libidinosis, &c. ibid. §. 3

Pollutionem nocte in somnis quis passus est, qui in die tetigit sæpius carnaliter verenda sua, an teneatur fateri dictam pollutionem in somnis habitam, t. 7. r. 146. §. 1. p. 415

Et quid, si tactus sint continuati cum commotione spirituum magna, ibid.

Inter diversas pollutionis causas advertitur nullam dari

V v causam

causam inter genus luxuria, quæ efficax sit ad pollutionem sequam in somnis, ibid.

Quapropter opus non erit faceri pollutionem prævisam in omni causa, quæ sit peccatum intra genus luxuria, nisi quando causa apposita fuisset ea intentione, quod videlicet sequeretur in somnis pollutio, ibid.

Pontifex.

Pontifex an possit simplici Sacerdoti committere Consecrationem Chrismatis, & ut ministret Sacramentum Confirmationis ? t. 2. r. 1. §. 4. p. 69

Si Pontifex abrogaret præcepta Ecclesiastica confitendi, & communicandi singulo anno, an remaneret præcepta divina circa hoc vagè, & indeterminatè ? t. 3. r. 67. §. 6. pag. 132

Et an validè sed illicitè dicta præcepta Pontifex possit abrogare ? ibid. §. 7

Et quid cum aliquo particulari in utroque casu ? ibid.

Pontifex an possit dispensare in præcepto de confessione præmittenda ante Eucharistiam, si tale præceptum esset de jure Ecclesiastico, & non divino ? tract. 3. r. 141. §. 1. pag. 184

A Pontifice, & non à jure divino est concessa Episcopis potestas reservandi peccata, t. 5. r. 22. §. 2. p. 279

Unde, si Pontifex non potest penitus ab Episcopali ordine potestatem reservandi casus tollere, potest tamen illum restringere, aut limitare tanquam supremus jurisdictionis collator, ibid. §. 1. & seqq. pag. 279

Et supponitur posse Pontificem reservare aliqua peccata pro tota Ecclesia, ibid. §. 4

Pontifex potest commutare sacramentalem poenitentiam extra judicium sacramentale per applicationem Indulgentiarum, t. 6. r. 9. §. 5. p. 311

Pontificale Romanum.

Pontificale Romanum vult quod masculi foeminis Patrini esse non possunt, & è contrà in sacramento Confirmationis, tractat. 2. resol. 24. §. 3. p. 83

Porta.

Qui in porta Ecclesiæ à parte externa Ecclesiæ haberet copulam, an teneatur hanc circumstantiam aperire in confessione ? tract. 7. r. 83. §. 1. pag. 384

Idem est de Cameris & Campanilibus Ecclesiæ adhaerentibus, tract. 7. r. 84. §. 1. pag. 384

Potestas.

Potestatem eligendi Confessarium an Episcopus possit subdito dare per eandem potestatem approbando talem, etiam si antea approbatus non fuisset ? t. 3. r. 26. §. 13. p. 104

Potestatem an habeat Sacerdos excommunicatus, hæreticus, publicus percussor Clerici, &c. absolvendi moribundum in articulo mortis ? t. 4. r. 41. §. 1. & seq. p. 247

* Vide verb. *Facultas, Licentia, Pontifex.*

Præceptum, Præcipere.

Præceptum an sit, data opportunitate suscipiendi sacramentum Confirmationis ? t. 2. r. 18. §. 3. p. 80

Præceptis Ecclesiæ confessionis, Eucharistia, &c. à carnibus & lacticiis abstinere in diebus jejuniij, an pueri teneantur statim post usum rationis ? t. 3. r. 45. §. 1. & seq. pag. 119

Et in dubio post septennium, si pueri habeant usum rationis, an præsumendum sit habere, & sic esse obligato; præceptis Ecclesiæ ? t. 3. r. 46. §. 1. p. 120

Sed ante septennium in dubio, an puer habeat usum rationis, præsumendum est non habere, ibid.

Præceptis Ecclesiæ confessionis, &c. an teneantur pueri, si ante septennium usum rationis obtinuerunt, t. 3. r. 47. §. 2. p. 120

Præcepto Ecclesiæ an quis satisfaciat cum confessione voluntariè nulla, quia sine dolore proposito, &c. t. 3. r. 50. §. 1. p. 122

Præcepto confessionis an fideles satisfaciant quocumque anni tempore confitendo, vel teneantur confiteri Quadragesimæ nova peccata mortalia commissa post confessionem intra annum factam ? t. 3. r. 51. §. 1. & seqq. p. 122

Pro præcepti dicti impletione an annus computandus sit Januario in Januarium; vel à Quadragesima in Quadragesimam; vel à Paschate in Pascha ? t. 3. r. 53. §. 1. pag. 124

Ubi qui in principio anni confessus est venialia, & peccata commisit mortalia, an teneatur ex præcepto annuæ confessionis confiteri intra illum annum dicta peccata mortalia ? §. 3

Si præceptum confessionis quis non adimplevit, si elapsus anno postea confitetur, an satisfaciat illa unica confessione utrique obligationi, tam & anni præteriti, quam & anni currentis ? t. 3. r. 54. §. 1. & seqq. p. 124

Qui præceptum confessionis in Paschate non adimplevit, teneatur primo quoque tempore confiteri ? t. 3. r. 55. §. 1. pag. 125

Ut præceptum annuæ confessionis quis adimpleat, an teneatur confiteri peccata venialia, si mortalia, quæ habeat ratione alicujus periculi, vel alterius damni confiteri non possit ? tract. 3. r. 60. §. 1. & seqq. p. 127

Præcipere minimè potest Ecclesia sacramentalem confessionem de venialibus, t. 3. r. 61. §. 3. p. 128

Ex vi præcepti confessionis, qui caret mortalibus, teneatur ad comparandum coram Parocho, vel proprio confessoris dote ? t. 3. r. 62. §. 5. p. 128

Et quid, si adfit scandalum ? ibid.

Si præceptum confessionis instat, & vir ignotæ linguæ habet copiam Confessarij, qui illum plene intellegat, an possit absolvi auditis his peccatis, quæ aliquo alio modo percipi potuerunt à Confessario ? t. 3. r. 63. §. 7. §. 130

Idem est de muto, surdo, aut balbutiente linguæ, ibid.

Præceptum divinum confitendi peccata an vigeat extra articulum mortis ? tract. 3. r. 66. §. 1. & seqq. pag. 131

Dato, quod præceptum divinum confessionis obliget articulum, & periculum mortis, quo alio tempore obligat ? t. 3. r. 67. §. 1. & seqq. p. 132

Et si præceptum Ecclesiasticum confitendi singulo anno Pontifex arrogaret, an præceptum divinum remaneret in vigore, & indeterminatè ? ibid. §. 7

Idem est de præcepto Ecclesiastico annuæ Communionis, in quo casu validè, sed illicitè Pontifex possit abrogare præceptum Ecclesiasticum, ibid.

Et quid cum aliquo particulari in utroque casu ? ibid.

Præceptum confessionis an obliget propter periculum moris in dendi in plura peccata, si differatur confessio ? t. 3. r. 68. §. 1. & seqq. p. 133

Pro præcepto annuæ confessionis adimplendo an teneatur quis confiteri per interpretem, qui aliter non potest ? t. 3. r. 69. §. 2. p. 139

Et quid, si habet probabilem existimationem de sua contritione, ibid. §. 3. p. 140

Et quid, si dubitat de sua contritione ? ibid.

Et in dicto casu an possit confiteri venialia, & generaliter omnia mortalia ? ibid.

Ex præcepto divino an quis in articulo mortis teneatur confiteri per interpretem, t. 3. r. 80. §. 1. p. 140

Ut præceptum divinum quis adimpleat confitendi in articulo mortis, an in India, vel partibus infidelium, teneatur non posse habere confessarium tempore mortis, an teneatur anticipare confessionem ? tract. 3. r. 81. §. 1. pag. 141

Præceptum contritionis quando obligat ? t. 3. r. 82. §. 1. pag. 143

Ubi, an qui peccavit, teneatur præcepto affirmativo habere contritionem de peccatis jam remissis, quoties memoriam occurrunt, ibid. §. 8. p. 144

Sub præcepto naturali an quis teneatur ad examen & meditationem omnium peccatorum ? t. 3. r. 87. §. 8. p. 147

Præceptum de præmittenda confessione ante sumptionem Eucharistia, an sit divinum, aut Ecclesiasticum ? tract. 3. r. 140. §. 1. & seqq. p. 184

Rerum Notabilium.

Opinio asserens præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam esse de jure Ecclesiastico, an sit probabilis? t. 3. r. 141. §. 1. ibid.

Ex quo sequitur, quod consuetudo possit tale præceptum tollere, vel Pontifex in ipso dispensare, ibidem, §. 2. pag. 185

Ut præceptum auditionis Missæ in die festo Sacerdos, & alij adimpleant, an possit simplex Sacerdos, deficiente copia Confessarij, celebrare contritus, quia de Parocho non est dubitandum? tr. 3. r. 151. §. 1. & seqq. pag. 191

Et quid pro adimplendo præcepto Paschali Communionis? t. 3. r. 152. §. 1. p. 192

Et an aliter est dicendum de Communionibus debita ex voto, aut etiam ex præcepto alio particulari? ibid. §. 2

Quando præcepta duo concurrunt, alterum Ecclesiasticum, & alterum divinum incompatibilia, divinum est observandum, & tunc excusatur homo à præcepto Ecclesiastico. tract. 3. r. 154. §. 1. p. 193

Sed ut præceptum Ecclesiasticum de confessione annua quis adimpleat, potest confiteri non integrè, si nullus sit Sacerdos, cui integrè possit confiteri, quamvis integritas confessionis sit præcepti divini, ibid. §. 2

Quando ad præceptum divinum observandum, est necessarium privilegium, teneatur homo uti privilegio, ut servet illud, secus verò quando præceptum est humanum, ubi casus pro praxi, t. 3. r. 157. §. 3. p. 195

Ad præceptum annuæ confessionis observandum, an teneatur quis uti privilegio, quod habet confitendi cum præsenti Confessario? ibid.

Præceptum confitendi, *quamprimùm*, si quis sumpserit Eucharistiam sine prævia confessione, ut habetur in Concilio sess. 13. cap. 7. an sit divinum Ecclesiasticum? t. 3. r. 168. §. 1. p. 203

Præceptum supradictum confitendi *quamprimùm*, an obliget sub mortali? t. 3. r. 169. §. 1. & seq. ibid.

* In quibus casibus supradictum præceptum *quamprimùm* confitendi obliget, lege eos in indice primo posito in principio hujus tomi, vel in titulis ad textum tract. 3. à resolut. 170. usque ad resolut. 185, inclusivè. Ubi multi casus in praxi. Etiamque potes videre in supradicto indice & tractat. 3. à resolut. 140. usque ad resolut. 168. quia in omnibus casibus contentis in illis, in quibus sine prævia confessione qui potest celebrare, vel sumere Eucharistiam intrinsecè, continetur in eis etiam hoc præceptum *quamprimùm*. Quo pacto intelligendum est illud verbum *quamprimùm* pro præcepto in supradictis casibus? tract. 3. r. 171. §. 1. p. 204. & seq.

Præceptum supradictum *quamprimùm*, tantum fuit latum pro celebrantibus, qui conscij mortales & non habentes copiam Confessarij, & urgente necessitate celebrant absque prævia confessione, t. 3. r. 182. §. 2. p. 212

Unde Sacerdos non celebrans, sed sumens Eucharistiam ab alio Sacerdote more laicorum non tenetur *quamprimùm* confiteri, t. 3. r. 184. §. 1. p. 212. & seq.

Idem est de laico, qui urgente necessitate, non habens copiam Confessarij sumpserit Eucharistiam, t. 6. r. 185. §. 2. p. 213

Ad præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam servandum, qui præter mortale, ex cujus manifestatione poenitens timet damnum, non habet nisi venialia, an in isto casu teneatur venialia confiteri? t. 5. r. 33. §. 1. & seqq. p. 285

Idem est ad præceptum annuæ confessionis servandum, ibid. §. 2. & seqq. p. 286

Præcepto poenitentia in junctæ de audienda Missa, an satisfaciatur, qui audit illam immemor prædictæ poenitentia, & satisfactio illa sit pars sacramenti, ita ut possit prodesse ex opere operato? t. 6. r. 33. §. 1. p. 30

Et quid, si in junctum opus in poenitentia poenitens executioni mandat cum intentione tamen expressa illam

non implendi, an tunc quidem satisfaciatur præcepto Confessarij, sed non habeat rationem partis sacramenti, & per consequens non remittat poenam ex opere operato? ibid. §. 2

Præceptis pluribus, & obligationibus an possit quis satisfacere unico actu? tr. 6. r. 50. §. 1. p. 339. Ubi pro praxi aliqui casus designantur à §. 2. & seqq. ibid. & in r. 51. & 52. p. 339. & seqq.

A transgressione præceptorum humanorum an excuset aliqua ignorantia, quæ aliàs esset culpabilis, quæ non sit affectata, aut crassa? t. 7. r. 8. §. 1. p. 346

Cujus præcepti Decalogi, vel Ecclesiæ in ordine ad confessionem sit ignorantia, an sit necessarium explicare, & secus in ignorantia Mysteriorum fidei? tr. 7. ref. 99. §. 1. & seqq. pag. 347

Unde ignorans plures articulos fidei non committit plura peccata specie distincta, & secus si ignoret plura præcepta Decalogi, vel Ecclesiæ, ibid. §. 4

Præceptorum Decalogi ignorantia vincibilis, an sit speciale peccatum? ibid. §. 5

Unde, qui ex ignorantia culpabili negligit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicetur unum negligentia sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, & idè sufficit, ut in confessione dicat, fornicatus sum, &c. ibid.

Et quid, si iste talis de facto non fornicetur; & an teneatur adhuc illam acceptabilem ignorantiam præcepti confiteri, ibid.

Præcipiente prælato aliquid sub præcepto obedientia, si subditus non obediat, an peccet dupliciter, & teneatur in confessione explicare hanc circumstantiam? t. 7. r. 70. §. 1. & seq. p. 378

Contra præceptum Ecclesiæ prohibentis matrimonium contrahere, an peccet, qui in sacris, & cum voto initiatum attentat matrimonium contrahere, & illud attentatum consummat, & ideo in hoc casu tripliciter peccet? tr. 7. ref. 74. §. 6. p. 380

Præcepto nullo humano induci potest, quod poenitens obligetur peccata legitime confessata repetere, quando non intervenit reservatio, imò licet interveniat reservatio, t. 7. ref. 125. §. 2. p. 406

Præceptum continet, & non solum directionem Decretum Clement. VIII. editum anno 1592. Ubi Superioribus Religionum præcepit, ut nullo modo possint se se in suo regimine dirigere ex noticia habita in confessione, idè dictum Decretum obligat sub mortali, t. 8. r. 16. §. 3. p. 432

Prægnantes.

Prægnantes an sint in articulo mortis, ita ut absolvi debeant ut ceteri moribundi, quocumque Sacerdote, & ab omnibus casibus, censuris, & reservatis? tr. 5. r. 6. & seq. p. 266

Et quid, si vicina jam sint partui, & dolores jam sentiant, t. 5. r. 8. §. 5. p. 268

* Vide verbum, *Mater, Parturientes.*

Prælatus Ecclesiasticus.

Prælatus Curia Romana an possint eligere Confessarium virtute *c. fin. de Poenitentia, & remiss.* t. 3. r. 22. §. 1. p. 97

Et quinam sint dicti Prælati exempti in dicto *c. fin.* ibid.

Prælatus nullus Papa inferior potest auferre jurisdictionem simplicibus Sacerdotibus absolventi à peccatis venialibus, t. 4. r. 10. §. 3. p. 230

Prælato præcipienti aliquid sub præcepto obedientia, si subditus non obediat, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? tract. 7. ref. 70. §. 1. & seq. pag. 378

Prælatus si omittat correctionem subditi, an satisfaciatur in confessione dicendo: omisi correctionem proximi? t. 7. r. 71. §. 1. ibid.

Prælatus Regularis.

Prælato regulari petita licentia transeundi in strictiorè Religionem,

ligionem, quam ipse injuste negat, ipso jure censetur concessa, t. 3. r. 19. §. 2. p. 116

Praelatus nullus inferior Papa potest auferre simplicibus Sacerdotibus jurisdictionem absolvendi a peccatis venialibus, t. 4. r. 10. §. 3. p. 230

Praelato regulari mortuo, an casus reservati spirant? t. 5. r. 69. §. 1. p. 306

Et quid, si in visitationibus Provincialis Regularium reservert sibi aliqua peccata, five cum excommunicatione, five sine illa, an expirent mortuo Provinciali? ibid. §. 3

Et supradicta procedunt quoad eos, qui in vita condentis Praelati, vel Provincialis Regularium censuram, aut reservationem non incurunt, nam si adhuc viventibus ipsis incuria sunt, tunc quidem reservatio, & excommunicatio adhuc durat, mortuis ipsis, ibid.

Praelatus jubere potest excommunicationes, quae ex consuetudine praefinitae sunt fieri, quae vero praefinitae non sunt, non potest imperare, quia ad id quod est super regulam, non potest obligare, t. 6. r. 13. §. 2. pag. 314

Praelato Regulari praecipiente aliquid sub praepcepto obedientiae, si subditus non obediat, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire t. 7. r. 70. §. 1. & seq. p. 378

Praelatus Regularis si omittat correctionem subditi, an satisfaciat dicendo in confessione, omisi correctionem proximi? t. 7. r. 71. §. 1. ibid.

* Vide verb. Superior regularis.

Preparatio.

Quando preparatio ad confessionem sit sufficiens ad validitatem sacramenti, datur regula ad cognoscendum hoc, t. 3. r. 112. §. 4. p. 167

Praesentare.

Praesentare se an teneatur excommunicatus excommunicatione reservata non denunciata, qui absolutus fuit in periculo, vel articulo mortis a Saecerdote inferiori, si ab his liberetur, si non habeat cui satisfaciat? t. 5. r. 39. §. 4. p. 290

* Vide Verbum Comparere.

Praservativum.

Si praservativa sit poenitentia ab alio Confessario imposita, an possit secundus Confessarius illam commutare, & etiam extra confessionem? t. 6. r. 25. & 27. passim, pag. 324. & seq.

Praservativam poenitentiam an Confessarius teneatur imponere? t. 6. r. 31. §. 8. p. 328

Pravenire.

Pravenire confessionem an teneatur, qui timet, quod quando obligabit confessio, non erit copia Confessarii? t. 3. r. 65. §. 2. p. 131

Idem est de praepcepto communionis, & auditionis Missae, ibidem.

Prævidere.

Qui praevit ante ebrietatem a se blasphemiam profertendam esse, an incidat in casum reservatum blasphemiae? tract. 5. ref. §. 2. p. 297

Et an iste in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemantes, ibid. §. 1

Et quid, si ad finem, & eo animo jactandi blasphemias iste vinum usque ad ebrietatem fumeret, an incidat in casum reservatum blasphemiae, si illas in ebrietate proferat, ibid. §. 2

Et an in isto casu non teneatur confiteri se illas jactasse, sed satis est, si diceret, quod se inebriavit animo illas jactandi? ibid. p. 297

Prandium.

Si post prandium Episcopus confirmet subditos suos, & alienos, an mortaliter peccet? tract. 2. ref. 10. §. 3. pag. 76

Pretium.

Pretij excessum an teneantur restituere vendentes triticum ultra taxam, quamvis non incidant in poenitentiam

dictae legis ante Iudicis sententiam condemnatoriam in poenitentiam legis? t. 5. r. 63. §. ult. paulo post initium verbi. Secundo, p. 303

Princeps.

Principum filius an possit confirmari ab Episcopo ante septennium, & usum rationis? tract. 2. ref. 15. §. 4. pag. 78

In Principem contumelia, an sit circumstantia mutans speciem, & necessario explicanda in confessione? t. 7. r. 17. §. 1. p. 353

Privilegium.

Quando privilegium est necessarium ad servandum aliquid quod praepceptum divinum, an teneatur homo uti privilegio, ut servet illud, quando vero praepceptum est humanum probabile est, quod non teneatur uti privilegio, tract. 3. r. 157. §. 3. p. 195

Ubi, quod si sit cessatio a Divinis in aliqua civitate, ut conceditur facultas cuidam Ecclesiae, ut in illa agatur res sacra, tunc probabile est, quod non teneatur populus audire Missam, ibid.

Privilegia a Pontificibus concessa, ut absolvantur subditus reservatis Episcopo, an intelligantur impeditur ab ipso Episcopo? t. 5. r. 22. §. 1. p. 279

Procurator.

Procurator missus ab aliquo, ut infantem baptizet, an confirmet, vel teneat in Baptismo, vel Confirmatione nomine ipsius, an contrahat cognitionem spirituales cum baptizato, & parentibus ejus, vel illegitimum misit? t. 1. r. 96. §. 4. p. 62

Probabile, Probabiliter.

Qui probabiliter judicat se non peccasse mortaliter, vel jam esse confessum tale peccatum, si probabiliter iudicat contrarium, an teneatur confiteri? t. 3. r. 10. §. 1. p. 172

Et quid si probabiliter iudicat se peccasse mortaliter, vel non esse confessum tale peccatum? ibid. §. 3. & ibid. r. 127. §. 1. p. 173

* Vide verb. Cessatio a Divinis, Privilegium.

Probare.

Ut probetur poenitens emendatus in foro externo, an profit testimonium Confessarii de licentia poenitentiae, v. g. publici usurarii, meretricis, &c. tract. 3. ref. §. 1. p. 438

Prohibere, Prohibitum.

Prohibitum an sit confirmare infantes ante septennium sine causa? t. 2. r. 13. §. 3. p. 78

Si prohibeatur in aliqua Synodo Diocesana sub poenitentia suspensionis audire confessiones in domibus privatis, vel confessiones mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post solis occasum, aut extra sedem confessionalem, & contra confessiones sint nullae? t. 3. r. 43. §. 1. & seq. p. 111

Et in dictis casibus an Confessarius ministrans sacramentum peccet mortaliter, & incurrit irregularitatem, ibidem, §. 2

Proles.

* Vide verb. Mater, puer.

Prope.

Qui prope Confessionarium constitutus audit, quod Confessario poenitens dicit, an teneatur ad sigillum? t. 4. §. 1. pag. 425

Proponere.

Quando quis proponit restituere, & non restituit, an committat novum peccatum in omissione talis restitutionis? t. 7. r. 158. §. 2. verbi. Secundo, pag. 419

Propositum.

Si absque proposito alio formali non peccandi de peccato quis accedat ad confessionem sufficienter attentam, an recipiat gratiam, & confessio sit valida? t. 3. r. 129. §. 1. p. 165

Et quale debeat esse tale propositum? ibid. §. 1. & seq. Propositum implicitum de cetero non peccandi, quod in ipsa dejectione peccati virtualiter continetur, an

Rerum Notabilium.

sufficiat ad effectum sacramenti penitentiae? t. 3. r. 110. §. 1. & seq. p. 165
Propositum non peccandi de cetero expressum, & formale, an sit necessarium consentienti in articulo mortis? t. 3. r. 111. §. 1. & seq. ibid.

Providere.

Providere alienæ salutis cum vitæ discrimine an teneatur, qui est in peccato mortali? tract. 1. ref. 7. §. 1. & sequent. pag. 6

Provincialis.

Provincialis, si in visitatione reservat aliqua peccata five cum excommunicatione, five sine illa, an expiret eo mortuo? t. 5. r. 69. Ubi aliqua alia pro intelligentia dictæ questionis, ibid. §. 3. p. 306

Prævia.

Cum prævia, quando resoluta non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate deficiente aqua naturali? t. 1. r. 54. §. 1. p. 35

Publicè.

Qui publicè coram multis peccavit præbendo eis scandalum, an teneatur in confessione explicare numerum personarum, quibus datum est scandalum, etiam unico peccato, t. 7. r. 13. §. 3. p. 350

* Vide verb. *Blasphemia.*

Puella.

Puella manentes in educatione apud Moniales exemptas, an subjaceant reservationi casuum factæ ab Ordinario loci? t. 5. r. 51. §. 1. & seq. p. 296

Puer.

Si puer moriatur in utero matris, an possit ibi baptizari? t. 1. r. 71. §. 1. p. 48

* In primo indice posito in principio hujus tom. super hoc verb. *Puer*, mutato in *prole*, *fœtu*, & *infante*, in tractatu 1. de *Baptismo*, vide? resolut. 64. usque ad resolut. 83. inclusive, ubi plures questiones invenies super his.

Puer in quacumque ætate, dummodo sit capax rationis ad peccatum mortale committendum, potest obire munus Patris in Baptismo, t. 1. r. 96. §. 3. p. 62

Puer ante septennium, an possit aliquando sacramentum Confirmationis accipere? tract. 2. ref. 14. §. 1. & sequent. pag. 78

Peccatum confirmate ante septennium sine aliqua causa, an sit peccatum mortale? ibid. §. 2

Pueri, an statim post usum rationis, teneantur præceptis Ecclesiæ confessionis, Eucharistiæ, &c. & à lacteiniis abstinere in diebus jejuniij, tractat. 3. resolut. 45. §. 1. pag. 119

Et an post septennium in dubio censeantur pueri habere usum rationis, & sic teneantur confiteri, Eucharistiæ sumere, & non comedere carnes in diebus jejuniij? &c. t. 3. r. 46. §. 1. p. 120

Pueri ante septennium in dubio, an habeant usum rationis, præsumendum sit non habere, ibid.

Pueri si ante septennium usum rationis obtinuerunt, an teneantur ad annum confessionem, non comedere carnes in Quadragesima, &c. tractat. 3. resolut. 47. §. 1. ibidem.

Pueri usque ad quatuordecimum annum non incurunt excommunicationem in constitutionibus Episcopalis impo- sitam pro præcepto annuæ confessionis, neque in alia ferenda à iudice, sed non tamen ab excommunicatione Canonis, t. 3. ref. 50. §. 5. p. 122

Puer an ratione ætatis imbecillæ possit peccare venialiter, qui non possit mortaliter, tractat. 3. resolut. 118. §. 1. pag. 169

Quidam puer usque ad annum decimumtertium non se accusavit de ordinariis pollutionibus, quas faciebat, sciens postea hoc esse peccatum mortale, dubitatum fuit, an teneatur repetere omnes confessiones? tract. 3. r. 119. §. 1. pag. 169

In dubio, si puer habeat usum rationis, an sit absolven-
Tom. I.

us, tract. 1. resolut. 21. §. 1. pag. 237
Et quid maxime in articulo mortis? ibid.

Et an Confessarius possit illum absolvere absque conditione, si puer sit septennis? tract. 4. resolut. 22. §. 1. & seq. ibidem

Quando puer est absolvendus in articulo mortis, tract. 4. r. 45. §. 1. p. 250

Et quid est faciendum, quando æquè dubitatur puerum habere, & non habere usum rationis? ibid.

Pueri ante annum pubertatis an includantur in peccato Sodomie reservato, t. 5. r. 55. §. 1. & seq. p. 299

Cum puero mollior consummata an mutet conscientiam? t. 7. r. 141. §. 1. & seq. p. 412

* Vide verb. *Infantes, Impuberes, Puerus.*

Qui in puteum projiceret infantem moriturum, si aliter cum baptizare non possit, an peccet mortaliter peccato homicidij, & irregularitatem incurrat, tract. 1. r. 70. §. 1. pag. 47

Idem est de adulto, t. 1. r. 69. §. 2. p. 46

Q

Qualitas.

Qualitatem sermonis an teneatur explicare in confessione, quando quis se accusat de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, si videlicet fuerit circa conjugatos, circa solutos, circa nefandum crimen, &c. nec satis sit dicere in alio casu fuit injustus in materia gravi, sed opus sit dicere, an in fortunis, an in fama, an in vita, &c. t. 7. r. 14. §. 2. p. 350

Qualitatem blasphemie penitens an teneatur explicare in confessione, si tales blasphemie procedant ex odio Dei formali, vel contineant hæresim, t. 7. r. 3. §. 2. p. 364

Qualitatem superstitionis, vel hæresis an teneatur explicare in confessione, qui peccatum superstitionis, vel hæresim commisit, t. 7. r. 34. §. 1. p. 365

Quamprimum.

Quamprimum an teneatur postea confiteri, qui non est confessus in Paschate, vel articulo mortis, cum haberet conscientiam peccati mortalis, t. 3. ref. 55. §. 3. p. 125

* In indice primo posito in principio hujus tom. vel in titulis ad textus ex tract. 3. de *Sacramento contritionis*, lege multos casus, in quibus tenetur *quamprimum confiteri*, qui celebravit, vel sumpsit Eucharistiæ absque prævia confessione, urgente necessitate, signanter à resolut. 169. usque ad resolutionem 185. inclusive, & vide etiam alios casus à resolut. 140. usque ad resolut. 168. in quibus etiam intrinsecè est contenta supradicta particula *Quamprimum*, & præceptum Concilij Trid. sess. 13. c. 7. *quamprimum*.

* Vide verbum, *Statim.*

Quantitas.

Quantitas injuriarum, & etiam personarum an sit explicanda in confessione, quando quis uno impetu profert in servos plures injurias, vocando illos fures, Sodomitas, &c. vel sufficiat dicere se injuriam gravem intulisse alicui, non explicando injurias, neque personas? t. 7. r. 19. §. 1. p. 355

Quotuplex.

Quotuplex sit sigillum sacramentale, tract. 8. resolut. 1. §. 1. pag. 424

Quotuplex sit malitia in frangendo sigillum sacramentale, t. 8. r. 2. §. 1. & seq. ibid.

R

Raptus.

Raptus an sit circumstantia necessario consentienda, si virgo spontè consentit? & quid si parentes actualiter repugnent? t. 7. r. 94. §. 1. p. 389

Vv 3

Ubi,

Ubi, quod raptus, dum virgo consentit, non differt à simplici fornicatione, unde sufficit dicere in confessione *Fornicatus sum semel*, &c. ibid. §. 2

Ratihabitio.

Ratihabitio de presenti an sufficiat ad suscipiendam confessionem, tract. 3. resol. 5. §. 1. & sequent. p. 86. Ubi, an Sacerdos peccet, si ita confessionem audire incipit? ibidem

Qui sub ratihibitionis spe absolvit à reservatis Episcopo, an incidat in excommunicationem, & pœnas Decreti Clementis VIII. t. 5. r. 23. §. 4. p. 280

Etiã graviter peccat, qui ita confessionem audire incipit, t. 5. r. 24. §. 1. 2. p. 282

Idem est, qui tali sciens confitetur, ibid.

Unde absolutio reservatorum sub spe ratihibitionis an sit valida? ibidem, ab initio §. 2. pag. 281. Ubi etiã deducuntur quinque objectiones, ibidem, §. 5. & sequent.

Rebaptizans.

Baptizans puerum scienter, vel ignoranter, an contrahat cognitionem spirituales? tract. 1. resol. 99. §. 5. pag. 64

Et quid de baptizante sub conditione in Ecclesia puerum, qui fuit baptizatus prius propter necessitatem, v. g. in capillis, manu, pede, &c. & in omnibus aliis casibus, in quibus necesse est rebaptizare puerum sub conditione? tr. 1. r. 101. §. 1. & seqq. p. 65

Et idem est in omnibus supradictis casibus de patrino tenente puerum in prædictis Baptismis, ibid.

Receptio.

In receptione Sacramentorum in multis casibus excusatur excommunicatus vitandus, tr. 1. r. 15. Ubi pro praxi alii qui casus, §. 1. p. 12

Recitare.

Si recitare quotidie per mensem, vel annum pœnitens tenetur Rosarium, Coronam, Psalmum, Litanias, &c. an satisfaciatur, si uno, duobus, vel tribus, aut paucis diebus simul recitet? tract. 6. ref. 9. §. 2. & latè in ref. 21. pag. 321

Qui recitat ter salutationem Angelicam cum verbis solitis post Solis occasum, lucratur Indulgentiam plenariam concessam ab Alexandro sexto, etiãque lucrari, si illam ignoret, tr. 6. r. 10. §. 3. pag. 313

Et etiã si recitet eas setò in peccato mortali, & manè reponitur in gratia, lucrabitur prædictam Indulgentiam, ibidem

Qui recitare tenetur Litanias ex pœnitentia, vel voto, an debeat dicere preces, & orationes subsequentes? tr. 6. r. 20. §. 1. p. 321

Qui recitare pro pœnitentia in iuncta tenetur Psalmos, Coronam, &c. an satisfaciatur si sola mente illas recitet? tract. 6. resol. 30. §. 2. & seqq. p. 327

Et an dictas preces, & pœnitentiam cum alio recitare possit, dicens quilibet suam salutationem Angelicam, & Psalmi versum? tractat. 6. resol. 31. §. 13. p. 329

Ubi impotens solus ad recitandum pro pœnitentia Officium, Psalmos, Coronam, &c. non tenetur hæc cum socio recitare, & pœnitentiam adimplere, etiã si socium facile adinvicem possit, ibid. §. 14. pag. 329

Quis recitabat singulis diebus ex devotione Officium Beate Virginis, qui postea habuit pœnitentiam recitandi per annum singulis diebus tertiam partem Rosarij ejusdem B. Virginis, quaritur an satisfaceret dicta pœnitentia cum recitatione dicti Officij? tract. 6. resol. 53. §. 2. pag. 340

Recitare septem Psalmos quos quis pro pœnitentia habuit per aliquas sextas ferias, flexis genibus coram Crucifixo, an impleverit pœnitentiam recitando Psalmos aliquo alio tempore, & loco, & sine illis circumstantiis? t. 6. r. 54. §. 1. & seq. ibid.

Recordari.

Qui non recordatur pœnitentia sibi iuncta, an adimpleat satisfaciatur jejunando, v. g. ex devotione, &c. tr. 6. r. 15. §. 1. & seqq. p. 340

Rectores.

Rectores Ecclesiarum alienantes bona Ecclesiastica solemnitatibus Ecclesiasticis necessariis non tenentur abdicare à se beneficia per extravag. *Ambrosij* de iudicij latam sententiam, quia dicta Bulla ita fuit recepta, tr. 5. ref. 63. §. ult. ante medium, verbi. Quarta. §. 4. pag. 303

Recurrere.

Recurrere ad superiorem non tenetur, qui absolutus fuit in articulo, seu periculo mortis à casibus reservatis, si periculum evadat, t. 4. r. 44. §. 3. p. 249

Et quid si casus reservati habeant annexam cœntiam ibidem.

Et quid, si virtute Cruciatæ quis absolvitur à casibus Bullæ Cœntæ Domini reservatis in articulo mortis? ibidem.

* Vide verbum, *Comparere.*

Reges, & Regina.

Reges, & Reginae an possint eligere sibi Confessarios ab Episcopo non approbatus? tract. 3. resol. 23. pag. 99

Regula.

Si in Regula præfinitæ sunt communionis fieri, præter illas Prælati jubere, si verò præfinitæ non sunt, non potest illas Prælati imperare, quia ad id, quod est præter regulam, non potest obligare, tract. 6. ref. 142. pag. 315

Regulares.

Regulares ex commissione suorum Prælatorum Provinciarum, an virtute suorum privilegiorum possint dispensare cum conjugibus, qui culpabiliter alteruter, vel alter extra baptizavit, vel tenuit filium utriusque in Baptismo extra necessitatem, in petitione, & redditione debito conjugalis? tract. 1. r. 103. §. 3. p. 67

Regulares omnes tam mendicantes, quam non mendicantes, Monachi, Abbates, Sanctimonialia, Canonicus Regularis, Episcopi, & Cardinales Religiosi possint esse Patrini in Baptismo, & Confirmatione, & contrahant cognitionem spirituales? tr. 2. r. 23. p. 81

Regularibus revocatio sine iusta causa facta non auditur, an nullas confessiones an sit nulla? tract. 3. resol. 6. pag. 87

Regulares approbati, an possint sine causa ab eodem Episcopo iterum ad examen vocari? ibid.

Regularis Confessarius approbatus, v. g. ab Episcopo Neapolitano, an possit excipere confessiones Neapolitanorum in alia Diocesi? tract. 3. resol. 10. §. 1. & seqq. pag. 90

Regulares etiã ex Societate Iesu non possunt audire confessiones secularium absque licentia Episcopi Diocesis, in qua sunt, etiam si in alia Diocesi sint approbati, tr. 3. r. 14. §. 6. pag. 93

Regularis in aliqua Diocesi approbatus, si forte dimittat à Religione, an possit vi talis approbationis audire confessiones in ea Diocesi, etiã postquam dimittit? tract. 3. ref. 23. §. 27. pag. 100

Regularis talis an per delegationem Parochi, Inhabilis Bullæ Cruciatæ in dicta Diocesi, an sit eligibilis Confessarius? ibid. §. 28. ad medium.

Regularem non approbatum ab Episcopo in iusta, & legitima causa, an secularis possit eligere in Confessarium? t. 3. r. 24. §. 3. p. 100

Regularium famuli comensales, an possint illos eligere Confessarios, etiã si non fuerint approbati ab Episcopo? ibid.

Rerum Notabilium.

dinario, etiam pro casibus reservatis Episcopo, quod idem est de colonis degentibus sub Monasteriis Regularium: ibid. §. 1. p. 102

An ceteris paribus sit melius confiteri proprio Parocho, quam regularibus vel alio privilegiato: t. 3. r. 25. §. 1. p. 102

Et Regulari Confessario ab Episcopo non approbato, sed à praelato regulari tantum an possit absolvi mox ingressurus religionem: t. 3. r. 26. §. 11. p. 104

Quando regularibus legitime, & iuste presentatis injuste licentiam confitendi Episcopus negat, an ipso jure censetur concessa. t. 3. r. 39. §. 2. p. 116

Regularis, qui non potuit per pium Confessarium obtinere licentiam à superiore, ut absolvatur à reservatis, an possit sine pravia confessione Eucharistiam sumere, aut celebrare: t. 3. r. 160. §. 1. & seqq. p. 97

Et in dicto casu an possit absolvi à dicto casu pro illa vice ex tacita licentia Prælati superioris. v. g. Provincialis, Generalis, aut Papæ. Ibidem.

Ubi hoc verbum *pro illa vice*, an intelligatur pro una vice tantum, an vero toties, quoties dicta facultas petatur à Confessario, & à Superiore denegatur: ibid. §. 3. p. 198

Regularis Confessarius, qui absolvit ab aliquo casu in religione reservato, non incidit in pœnas Decreti VIII. juxta aliud decretum ejusdem Clementis VIII. t. 5. r. 23. §. 3. & seqq. p. 280

Regularibus Vicarius, seu superior, qui à suo Prælato habet potestatem subdelegandi, si incidit in casum reservatum, an possit ab alio Confessario subdelegato ab illo absolutionem obtinere sine licentia Prælati: t. 5. r. 67. §. 3. p. 305

Idem est de dispensatione. ibid.

Vide Verbum. *Religiosus.*

Reincidentia, Recidivum.

Propter reincidentias frequentissimas, an sit deneganda, vel differenda pœnitentibus absolutio Sacramentalis: t. 4. r. 30. §. 1. & seqq. p. 242

Sed ne deferat in dicto tract. 4. legere à r. 26. usque ad r. 32. inclusive, ubi aliqui alij similes casus, quamvis non sub hoc verbo *Reincidentia*, Circumstantiæ reincidentiæ, vel recidivæ, an sint aliquando confitendæ: t. 7. r. 125. §. 1. p. 406

Religiosus.

Religiosus sancti Benedicti in Clementina unica de *statu Monachorum* præcipitur, ut semel in mense confiteantur, an obliget sub mortali, si dicti Religiosi habeant tantum venialia: t. 3. r. 61. §. 4. p. 128

Et quid, si supra dicti Religiosi etiam mortalia habeant: ibid.

Religiosi statim quod peccant, non tenentur ad contritionem, sed tantum ad aliquam pœnitentiam imperfectam. t. 3. r. 86. §. 5. p. 146

Religiosus Sacerdos, qui habet aliqua peccata gravia cum aliqua infamia, & habet præsentem solum Sacerdotem laicum, an possit communicare sine Confessione ad vitandum infamiam suæ Religionis: t. 3. r. 157. §. 1. & seqq. p. 195

Religiosi munera largientes contra Bullam Clementis VIII. de largitione munerum, non incurrunt pœnas dictæ Bullæ ante judicis sententiam declaratoriam: t. 5. r. 63. §. 4. in principio. p. 303

Religiosi, qui admittunt mulieres intra septa Monasterij ex motu proprio Pij V. non incurrunt pœnas ante judicis sententiam. Ibidem ad medium. vers. quinto.

Quando Religiosus cum Moniali habet copulam, an contrahat duplicem culpam & inter se diversam speciem malitiæ: t. 7. r. 26. §. 4. p. 361

Religiosus professus exercens actum venereum exteriorem, an satisfaciatur, si dicat in confessione se violasse votum castitatis non manifestando votum solemne, quod habet: t. 7. r. 73. §. 1. p. 378

Idem est, si votum castitatis simplex in sæculo vel novitiatu emisit. Ibidem. §. 4. p. 379

Idem est si copulam sodomiticam habeat cum aliquo: ibid. §. 3

Et idem est, si dictus Religiosus sit Sacerdos: t. 7. r. 74. §. 6. p. 380. Et melius in r. 78. §. 1. & seqq. p. 382

Religiosus supra dictus exercens actum venereum exteriorem, quot peccata committat: t. 7. r. 74. in initio §. 1. p. 379

Et quot peccata committat in solo appetitu, & voluntate interiori: ibid. §. 1

Religiosus professus, qui emisit votum de non committenda mollietate, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circumstantiam voti emissi post professionem: t. 7. r. 75. §. 1. p. 381

Religiosus, si sæcularem polluit, an committat Sacrilegium: t. 7. r. 77. §. 1. p. 381

Religiosus, qui in ludo taxillorum, vel alearum fraudavit aliquem in magna quantitate, an satisfaciatur dicendo in Confessione se proximum in quantitate notabili fraudasse, an verò teneatur etiam circumstantiam instrumenti, & medijs aperire: t. 7. r. 51. §. 1. p. 416

Religiosi, secluso scandalo, si frequenter ludunt, non peccant mortaliter. Ibidem §. 2

* Vide Verbum *Regulares.*

Reliquia sacra.

Qui reliquias sanctæ Crucis, Clavorum, Spineæ Coronæ, aut Hostiæ consecratæ occultè secum gestando fornicaretur, an debeat necessario hanc circumstantiam in confessione explicare: t. 7. r. 80. §. 1. p. 382

Et quid, si habens secum supra dictas reliquias pollueret seipsum: ibid. §. 4. p. 383

Et quid si sacerdos iret cum oleo sancto ad unguendum moribundum, & in itinere rem cum muliere haberet: ibidem §. 5

Reliquiarum gestatio sanctorum in actu venereo vel illas amariæ dare, an sit circumstantia in confessione aperienda: t. 7. r. 81. §. 1. p. 383

Idem est de agno benedicto, vel calculo cum indulgentia. Ibidem.

Et quid, si dictæ reliquiæ dantur amariæ non ex gratitudine & benevolentia, sed tanquam pretium actus venerei, an in dicto casu sit sacrilegium hoc facere: ibid.

Remigantes.

Remigantes an possint absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis, & censuris tanquam constituti in periculo mortis: t. 5. r. 8. §. 1. p. 268

Remissio, Remittere.

An remitti possit peccatum veniale virtute Sacramenti. t. 3. r. 98. §. 8. p. 156

An remittantur tibi non solum ea peccata, quorum attritionem habes, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habes: ibid.

Ut ad remissionem venialium non sit necessaria pœnitentia, quid est sentiendum de sententia hoc affirmante: t. 3. r. 100. §. 4. & seqq. p. 157

Ad remissionem peccatorum venialium extra Sacramentum pœnitentiæ, an sufficiat in homine justo sola attritio: t. 3. r. 105. §. 1. p. 161

Ad remissionem venialium, an intra & extra Sacramentum pœnitentiæ requiratur propositum in posterum vitandi illa: ibid. §. 3

Ad remissionem venialium, an sufficiant alia opera bona justis distincta à contritione, dilectione Dei, & attritione Sacramenti pœnitentiæ: t. 3. r. 106. p. 162

Remittere inimico actionem injuriarum, vulgo dicimus *Farci la Remissione*, an teneatur lethaliter vulneratus, vel alias moribundus, nec aliter possit absolvi: t. 4. r. 52. §. 1. p. 253

Et quid, si læsus fuerit primus & injustus aggressor, vel inventus fuerit cum uxore, &c. ibid.

Post remissa peccata, qui denuò peccet, an sit ingratitude necessario

necessario in confessione aperienda? t. 7. r. 3. §. 1. & seq. pag. 344

Ubi utrum majus peccatum sit quod committitur contra innocentiam, quam contra beneficium remissionis peccatorum, ibid. §. 2

Renovare.

Renovare in memoriam omnia peccata, an quis teneatur moriens absente Confessario, ut de illis postea eliciat actum contritionis? t. 3. r. 93. §. 1. & seqq. p. 151

Reperior, Repertum.

* Vide verb. *Charta, Expositum, Libellus.*

Repetere.

* Vide verb. *Iterare.*

Res sacra.

Qui rem sacram furatus est de loco sacro, an satisfaciat, si in confessione dicat se furatum esse sacram rem, nec opus sit dicere de loco sacro, t. 7. r. 58. §. 3. p. 374

Reservatio, Reservatus casus, Reservatum.

A reservatio liberatur poenitens cum confessione facta voluntarie nulla, quia sine dolore, proposito, &c. t. 3. r. 50. §. 3. p. 122

Qui reservata peccata bona fide confitetur, manet absolutus, unde si Sacerdos culpabiliter absolvit, absolutio tamen tenet, t. 4. r. 9. §. 3. p. 229

Qui a reservatis casibus fuit absolutus in articulo, vel periculo mortis, non tenetur postea recurrere ad superiorem, si forte periculum evadat, t. 4. r. 44. §. 3. p. 249

Et quid, si reservati casus habeant annexam censuram? Ibidem

Qui a reservatis in Bulla Cœna virtute Cruciatæ absolvitur in articulo mortis, non tenetur ad comparandum, nec potest illi id onus imponi, ibid.

Pro reservatis casibus, & eorum absolutione recurre ad indicem primum hujus tomi, & ad omnes 69. resolut. tract. 5. ubi plures casus in praxi.

Reservationis ratione, an aliquando sit necessarium explicare in confessione gradus consanguinitatis vel affinitatis personæ ad quam quis luxuriosè accedit? tract. 7. ref. 18. §. 10. p. 355

* Vide verb. *Casus.*

Restituens, Restituere, Restitutio.

Restituere fructus an teneatur Parochus, qui residet in sua Parochia, sed non per seipsum, sed per alios ministrat Sacramenta, tract. 3. ref. 40. §. 1. & seq. pag. 116

Si ad restitutionem Confessarius non obligavit poenitentem, ad quam obligare debebat, an teneatur illum mone- re? tract. 4. r. 1. §. 1. p. 222

Restituere an teneatur statim infirmus ante mortem pecuniam, & famam ablatam, alias non possit absolvi, tract. 4. ref. 51. §. 1. & seq. pag. 252

Restituere excessum pretij tenentur venditores tritici ultra taxam, quamvis in penas legis tales non incidant ante Iudicis sententiam, t. 5. r. 63. §. 4. p. 303. paulò post initium vers. Secundo.

Restituere bona fisco non tenentur Heretici, & alij, quorum bona ipso jure publicantur ante Iudicis sententiam, ibid. prope finem vers. Item septimo.

Si restituere culpabiliter Confessarius non obligavit poenitentem, an teneatur ipse restituere? t. 6. r. 22. §. 1. & seqq. pag. 321

Ad restitutionem famæ an teneatur poenitens, qui manifestavit crimen socij Confessario, cum haberet copiam adeundi alium Confessarium, cui confitendo in cognitionem complicitis venire non posset, tract. 7. ref. 53. §. 3. pag. 372

Ubi, quod aptior modus restituendi famam in dicto casu est, si extra confessionem dicat poenitens Confessario sub eodem sigillo, erravi, dum tibi unum complicem pro alio dixi, ibid.

An sufficiat, si poenitens dicat in confessione anno integro non restitui, licet aliquoties intra annum doluerit de culpa, & staverit restituere, & propositum postea non

adimpleverit, tract. 7. ref. 63. §. 1. & seq. pag. 376

Ad restitutionem aliquam virgini consentienti, nec poenitentibus ejus non tenetur corruptor, quia volenti, & consentienti non fit injuria, & virgines sunt dominæ corporis, non autem parentes, aut tutores, t. 7. r. 94. §. 1. pag. 389

Non restituens rem alienam longo tempore, an unum tantum, vel plura peccata committat? t. 7. r. 158. §. 1. & seqq. pag. 419

Ubi docetur, quod in duobus tantum casibus in §. ult. hujus resolutionis contentis, quis peccatum novum in omni- né restitutionis committit, in ceteris verò sex casibus designatis in §. Sed, dictæ ref. & in omnibus aliis quæ ibi versu auctores enumerant minimè.

Restitutionem faciendam, quam debebat mortuus poenitens an Confessarius possit revelare hæredibus defuncti? t. 1. r. 28. §. 2. p. 437

Et quid maximè si in dicto casu addit licentia poenitentis mortui, ibid. Ubi aliqua alia contingit in dicto casu.

Resurgere.

* Vide verbum *Reviviscere.*

Retentio, Retinere.

Retinere beneficium beneficiarius potest donec debeat delictum, propter quod privatus est ipso facto beneficio nisi fortè lex dicat penam in foro conscientie subeundam esse, t. 5. r. 63. §. 4. p. 303. ante medium. Vers. item tertio. Ubi alij similes casus.

Retentionis voluntarie diuturnitas de re aliena sumo sita, an sit circumstantia necessario aperienda in confessione, tr. 7. r. 157. §. 3. p. 418

Et supponitur plura non committi peccata, sed tantum continuare antiquum, quamvis uno anno, vel plus constitutur res aliena, ibid. §. 1

Retractatus.

Retractatus an censeatur dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo universaliter per unum tantum novum peccatum veniale commissum? t. 5. r. 99. §. 1. & seq. p. 156

Revelare.

Revelare crimen occultum uno vel duobus viris prudentibus, qui secretum retinebunt, an sit peccatum mortale? tract. 7. ref. 52. §. 1. & seq. pag. 371

Quando revelatur sigillum confessionis, & quando non, in primo indice posito in principio hujus tomi. De omnes 66. ref. tractatus 8. de sigillo confessionis ubi quamplures quaestiones super hoc verbum *Revelare*, invenies.

Revelare peccata scripta in charta, an teneatur repetere illius, quando dicta peccata vergerent in damnum commune, vel alicujus tertij innocentis ad advertendum tantum damnum, t. 8. r. 42. §. 1. p. 444

Reviviscere.

An reviviscat satisfactio Sacramentalis in peccato facta, cum homo resurgit per contritionem subsequenter factam? t. 3. r. 6. §. 1. & seq. p. 332

Revocare.

Revocari sine causa potest licentia ad audiendas confessiones concessa sine examine, t. 3. r. 3. §. 2. p. 86

Revocatio sine justa causa facta Sacerdotibus facultatis non audiendi amplius confessiones, an sit nulla? t. 3. r. 2. §. 1. p. 87

Et quid de Religiosis? ibid.

Revocare potest poenitens licentiam datam revelandi confessionem, quoties voluerit etiam sine causa? tr. 8. r. 2. §. 3. pag. 438

Ritus.

Si absque ritibus exterioribus insufflationibus, unctio- nibus, & similibus caeremoniis, Sacerdos ministrat solenniter Baptismum, an peccet mortaliter? tract. 1. ref. 11. §. 2. pag. 36

* Vide verb. *Ceremonia.*

Rerum Notabilium.

Ros.

Cum rore an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali? t. 1. r. 54. §. 1. p. 35

Rosarium.

Quid Rosarium integrum (de tribus enim partibus constat) in unum est à confessorio in penitentiam, an satisfactoria recitando tribus diebus singulis singulas partes? t. 6. r. 9. §. 7. p. 311

Cum Rosarium in unum est in penitentiam per mensem, vel annum, an satisfaciatur, si uno, duobus, vel tribus diebus hæc recitet simul? Ibidem.

S

Sacerdos.

Sacerdos dum celebrat, tria præstat, primo quidem consecrat, secundo ministrat sibi ipsi, tertio suscipit Sacramentum, tamen hoc non obstante, si est in peccato mortali, non committit nisi unum peccatum. t. 1. r. 11. §. 3. p. 10

Sacerdos an teneatur audire, & absolvere cum discrimine vite illum, qui in articulo mortis timet non habere sufficientem contritionem? vel ignorat sibi esse necessariam contritionem, aut ignorat, quid sit contritio, aut quomodo possit eam in se excitare? t. 1. r. 8. §. 1. p. 6

Sacerdos excommunicatus vitandus excusatur in multis casibus in administratione, vel receptione Sacramentorum. Ubi pro praxi aliqui casus, lege eos omnes, & non te pigebit. t. 1. r. 15. §. 1. & seqq. p. 12

Sacerdos baptizans infantem moribundum in peccato mortali an peccet mortaliter? t. 1. r. 43. §. 1. p. 29

An in dicto casu peccet saltem venialiter? Ibid. §. 2

Si Sacerdos est excommunicatus, & adfuit alij, an sit tamen ab ipso petenda administratio baptismi in necessitate? t. 1. r. 44. §. 1. & seqq. p. 30

Sacerdos baptizans cum aqua non benedicta an peccet mortaliter? t. 1. r. 55. §. 1. & seqq. p. 36

Et quid, si alios exteriores ritus insufflationes, unctiones, & similes caeremonias relinqueret, aut si sine stola, vel superpelliceo ministraret solemniter Baptismum. Ibid. §. 2

Sacerdos an peccet saltem venialiter, si proferat formam baptismi lingua vulgari? t. 1. r. 56. §. 4. p. 37

Sacerdos dubius de suo Baptismo, an, ut Baptismus sub conditione reiteretur, necessarium sit? t. 1. r. 79. §. 3. p. 52

Sacerdoti simplici an possit Pontifex committere consecrationem chrisimatis? t. 2. r. 1. §. 4. p. 69

Sacerdos Eucharistia in peccato ministrans multis eodem tempore, an tot committat peccata, vel unum tantum? t. 2. r. 5. §. 1. & seqq. p. 71

Sacerdos in necessitate baptizans in peccato, an peccet mortaliter? Ibid.

Sacerdos ministrans Baptismum, & extremam unctionem sine vestibus sacris, an peccet mortaliter? t. 2. r. 9. §. 8. p. 75

Sacerdos ordinatus ab Episcopo sine forma contenta in illis verbis. *Accipe Spiritum sanctum, &c.* Si exponeretur ad audiendas confessiones, an conficeret Sacramentum Penitentiae, & valide absolveret? t. 3. r. 2. §. 2. & seqq. p. 84

Sacerdos an peccet, si confessionem incipiat audire ex præsumpta rati habitatione de præsentem? t. 3. r. 5. §. 2. p. 86

Sacerdotibus secularibus revocatio sine justa causa facta non audiendi amplius Confessiones, an sit nullat? t. 3. r. 6. §. 1. p. 87

Et quid de Religiosis? Ibid.

Sacerdotes seculares approbati an etiam sine causa ab eodem Episcopo possint iterum ad examen vocari, sed non reprobari? Ibid.

Et quid de regularibus circa hoc? Ibid.

Sacerdotem simplicem ab Episcopo non approbatum, an possit Parochus exponere ad audiendas Confessiones

suorum subditorum? t. 3. r. 13. §. 1. & seqq. p. 91

Et an saltem in aliquo casu? Ubi duo casus proponuntur in praxi? t. 3. r. 14. §. 3. p. 92

Et an talis opinio sit probabilis. Ibid. §. 2. & seqq. Ibid.

Sacerdos surdus, non autem mutus an possit aliquando ministrare Sacramentum Penitentiae? t. 3. r. 18. §. 1. & seqq. p. 95

Sacerdos Religiosus, qui habet aliqua peccata gravia cum aliqua infamia, & habet præsentem solum Sacerdotem laicum, an possit celebrare, aut communicare sine confessione ad vitandam infamiam suæ Religionis? t. 3. r. 157. §. 1. p. 195

Si Sacerdotem præsentem quis haberet, cui ex privilegio potest confiteri, an possit communicare sine confessione, quia non vult confiteri nisi proprio Sacerdoti? Ibid. §. 2

Et quid ad observandum præceptum confessionis annuæ? Ibid. §. 3

Et quid, si cum proprio Sacerdote confiteri possit devotius & utilius? Ibid. §. 4. in principio.

Si Sacerdos teneatur celebrare ex obligatione Capellanae, vel alia obligatione, an possit celebrare sine confessione? Ibid. §. 5. in principio & ante medium.

Et an pro jure stipsis ad sustentationem præcise sumptus? Ibid.

Et an pro benedictione nuptiarum danda sponsis? Ibid. §. ult. paulo post initium, & post medium.

Qui cum Sacerdote simplici bona fide confitetur de venialibus & mortalibus, an valida sit absolutio? t. 4. r. 9. §. 2. p. 229

Qui cum Sacerdote simplici confitetur cum attritione cognita, bona tamen fide, si moriatur ante aliam confessionem, an salvus fiat? Ibid. §. 3

Quilibet Sacerdos simplex an possit peccata venialia absolvere? & an etiam mortalia jam confessat. t. 4. r. 10. §. 2. & seqq. p. 229

Imò si in dicto casu quis cum Sacerdote simplici confitetur sola venialia, si habet aliquod peccatum mortale nondum confessum, quod tamen oblitus est, an ab illo remaneat absolutus? Ibid. §. 4

An à Sacerdotibus simplicibus nullus prælatus Papa inferior possit auferre jurisdictionem absolventi à venialibus? Ibid. §. 3. p. 230

A quocumque Sacerdote absolvi an possint ab omnibus casibus non solum existentes in articulo mortis, sed etiam in periculo? t. 4. r. 39. & §. 1. seqq. p. 246

Et an hæc sententia intelligatur, dum absolvens mortali necessitate coactus v. g. bellum, seu naufragium aggreditur, & secus si ex voluntate propria id faciat? Ibid.

Si Sacerdos alius non adest, an moribundus possit petere à Sacerdote excommunicato, hæretico, Schismatico, &c. absolutionem, etiam si fiat supra dictos cum peccato Sacramentum ministratus? t. 4. r. 40. §. 1. & seqq. p. 247

Et an non solum possit petere dictam absolutionem à supra dictis, sed etiam ad id teneatur? t. 4. r. 41. §. 1. & seqq. Ibid.

Et an Sacerdotes supradicti habeant potestatem absolventi in articulo mortis? Ibid. ab initio.

Sacerdos simplex, præsentem Confessorio jurisdictionem habente, an possit absolvere moribundum? t. 4. r. 43. §. 2. p. 248

Ubi, quod quando concurrunt inter se simplex Sacerdos, approbatus, & approbatus in alieno Diecepsi, excommunicatus, irregularis, suspensus, interdictus, hæreticus, schismaticus, degradatus, vel habens privilegium, quomodo, & quis præferendus sit alter ad alterum in articulo mortis ad confitendum & absolventum infirmum. Ibid. §. 2

Si Sacerdos simplex cepit audire moribundi confessionem, accedens Sacerdos approbatus, an teneatur desistere ab auditione? t. 4. r. 44. §. 1. p. 249

Ubi

- Ubi aliqua alia contingentia in prædicto casu à §. 1. ibid.
Sacerdos an sit absolvendus, qui inchoata jam Missa post introitum, & si corpore prius sanus, voce amissa cadens ad interitum rueret? t. 4. r. 56. §. 5. p. 255
- Sacerdos quilibet an in articulo, seu periculo mortis possit absolvere ab omnibus peccatis, censuris & reservatis? t. 5. r. 2. §. 1. & seq. p. 264
- Ubi, an sub nomine Sacerdotum in hoc casu comprehendantur non approbati, excommunicati, suspensi, interditi, irregulares, degradati, hæretici cessante periculo perverſionis? §. Ibid.
- Et quid de Sacerdote simplici, præſente Parocho? ibid.
Et à Sacerdote quolibet an possit dari supradicta absolutio à prima die infirmitatis, quæ ponit infirmum in periculo mortis? t. 5. r. 3. §. 1. p. 265
- Ut à Sacerdote quocumque constitutus in articulo mortis possit absolvi, quando censeatur non adesse copiam Confessarij habentis potestatem in censuris, & peccata reservata? t. 5. r. 4. §. 1. & seqq. p. 265
- Sacerdos simplex an possit absolvere à censuris, & casibus reservatis omnes parturientes tanquam constitutas in periculo mortis? t. 5. r. 5. §. 1. p. 265
- An prægnantes ante partum? t. 5. r. 6. §. 1. & seq. p. 266
- An eos qui voluntarie prælium, vel navigationem periculosam aggrediuntur? t. 5. r. 7. §. 2. p. 267
- In supra dictis casibus idem est periculum, & articulus. ibid. §. 2. & seqq.
- Ubi etiam, quod quando Sacerdos est impeditus hæresi, Apostasia, Schismate, & similibus impedimentis notis penitenti, tunc non potest in articulo mortis penitens absolvi ab illis, si adit alius censura carens, aut prædictis, vel similibus vitiis. §. 3. & seqq. ibid.
- A Sacerdote quocumque an remigantes possint absolvi ab omnibus reservatis tanquam constituti in articulo mortis? t. 5. r. 8. & seqq. p. 268
- An obsessi, & obsidentes? ibid.
- An bannitus, qui impune potest occidi? t. 5. r. 10. §. 1. p. 269
- An damnati ad mortem? t. 5. r. 11. §. 1. ibid.
- An existentes in civitate, & si sanus, ubi grassatur pestis? t. 5. r. 12. §. 1. & seqq. p. 270
- Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præſens Confessarius non potest illum absolvere, an possit contritus sine prævia confessione sacrum conficere? t. 5. r. 31. §. 1. & seqq. p. 285
- Et si Sacerdos talis haberet cum aliquo peccato reservato alia peccata non reservata, vel saltem alia peccata venialia, an teneatur omnia supradicta peccata venialia, & reservata confiteri, ut possit saltem à reservatis indirecte absolvi? ibid.
- Et quid, si dictus Sacerdos, qui habet peccata reservata, habet etiam facultatem, ut possit illa confiteri inferiori cum onere comparandi coram superiore, an possit omittere confessionem? ibid. §. 5
- Sacerdos simplex an possit commutare ex justa causa penitentiam peccatorum mortalium, qui jam fuerunt legitimo Confessario confessi? t. 6. r. 28. §. 4. p. 326
- Et quid, si penitentia fuerit data super peccata reservata? ibid. §. 5
- In Sacerdotem contumelia, an sit circumstantia mutans speciem, & necessario in confessione explicanda? t. 7. r. 17. §. 1. p. 333
- Si Sacerdos in Missa Eucharistiam ab aliis consecratam in peccato mortali multis ministrat, an debeat in confessione hanc circumstantiam explicare? t. 7. r. 40. §. 1. & seqq. p. 367
- Ubi quod stando in opinione affirmativa, sufficit, si se accuset Eucharistiam ministrasse in peccato mortali sine expressione, & numero personarum, quas communicavit. ibid. §. 3. & seqq.
- Et an hoc etiam intelligatur de aliis Sacramentis, excepta Eucharistia? t. 7. r. 41. §. 2. p. 367
- Et quid, si Sacerdos esset in aliquo gravissimo, & cotidiano peccato, aut si sit multis & gravibus peccatis irretitus? ibid.
- Si Sacerdos, vel initiatus sacris ordinibus aliquem peccat, vel occidat, an teneatur explicare hanc circumstantiam? t. 7. r. 69. §. 1. & seqq. p. 377
- Sacerdos fornicans an satisfaciatur in confessione, si se violasse votum castitatis non manifestando? t. 7. r. 73. §. 1. & seqq. p. 377
- Idem est, si votum simplex castitatis emisit ante incipsum nem sacrorum ordinum. ibid. §. 4. p. 379
- Sacerdos exercens actum venerem externorem quæ peccata committat? t. 7. r. 74. §. 1. p. 379
- Et quot peccata committat in solo appetitu & voluntate interiori? ibid.
- * Vide verbum *Confessarius, Missam celebrare, Ordinem Sacramentalia.*
- Sacramentalia an deleant peccata venialia ex opere operato? t. 3. r. 2. §. 1. & seqq. p. 84
- Sacramentum.*
- * Pro Sacramentis in genere in indice primo prædicto principio hujus tomii in tractatu 1. de baptismo prædicto ad resolut. 2. §. inclusive, à p. 1. ad 19
- * Pro Sacramento Baptismi præter resolutiones prædictas in §. præterito in supradicto indice, & tractatu 2. à res. 26. p. 19. usque in finem dicti tract. ubi in quidquid occurrere potest pro dicto Sacramento baptismi.
- * Pro Sacramento Confirmationis in supradicto indice primo posito in principio hujus tomii. Vide omnes articulos ejus tract. 2. de Confirmatione.
- * Pro Sacramento penitentiae in prædicto indice primo de omnes quam plurimas quaestiones ejus tract. 4. de Penitentia, per totum.
- * Pro Sacramentali absoluteione in dicto indice primo de omnes quam plurimas quaestiones ejus tract. 4. de absoluteione Sacramentali, ubi plura.
- * Pro Sacramentali Absoluteione à reservatis, in supradicto indice primo, lege omnes fere quaestiones tract. 5. de absoluteione, & eorum absoluteione, ubi plura.
- * Pro Sacramentali satisfactione in prædicto indice primo vide omnes difficultates tract. 6. de satisfactione Sacramentali. Ubi reperies quidquid accidere potest circa hoc.
- * Vide verbum *Ministrare.*
- Sacramentorum sumptio an in aliquo casu in peccato mortali possit esse licita? t. 1. r. 12. §. 3. p. 11
- In Sacramentorum administratione, & receptione teneatur Sacerdos excommunicatus vitandus in aliquo casibus. Et hic assignantur multi in exemplum, & præcipue t. 1. r. 15. §. 1. p. 12
- Sacramenta plura an conficeret, si unus plures unice tene baptizaret? t. 1. r. 40. §. 4. p. 27
- In Sacramento Baptismi, Confirmationis, Penitentiae, & extreme unctionis, an exprimentia sint præcipua fulcipientia ista Sacramenta? t. 1. r. 60. §. 1. p. 39
- Sacramentum Confirmationis an sit nullum, si unice tene adhibeatur ab Episcopo in fronte, & sub signo crucis, & immediate manu Episcopi, & dextro pollice, & sinistro, vel alio digito, aut instrumento, live communi, live separato? t. 2. r. 6. 7. & 8. & c. p. 73. & seqq.
- Sacramentum penitentiae an conferat Sacerdos capite ab Episcopo sine forma contenta in illis verbis: *Accipe Spiritum sanctum*, &c. Si exponeretur ad confessionem audiendas? t. 3. r. 2. §. 1. & seqq. p. 84
- De Sacramento penitentiae essentia non est, ut Sacerdos & penitens cognoscant totam gravitatem culpæ? t. 3. r. 30. §. 4. p. 108
- Sacramenta penitentiae, & Eucharistiae, &c. Parochus ministrans per alios, an peccet mortaliter, & teneatur peccatum restituere? t. 3. r. 40. §. 2. p. 116
- De essentia Sacramenti penitentiae est in ejus absoluteione

Rerum Notabilium.

pronomen *Tr.* t. 4. r. 3. §. 3. p. 224

Quando duo absolvunt solum unum poenitentem, an sint duo sacramenta vel unum tantum? t. 4. r. 4. §. 3. p. 225

In Sacramentorum materiam an sequi possit opinio probabilis, relicta probabiliori, & tutiori? t. 5. r. 56. §. 2. p. 299

Ne sacramento poenitentiae in iuria fiat, an ita obliget sigillum confessionis, ut nullo vitæ casu, nec etiam pro tuendo Rege, vel liberando toto orbe ab injusta conflagratione infringi possit. Imò neque etiam violari poterit, quamvis univèrsa Ecclesia, & fides tota Christiana per impossibile pereat, nisi sacramentale sigillum reveletur? t. 8. r. 1. §. 1. p. 424

Sacra res, Sacrus locus.

* Vide verbum, *Furari.*

Sacrilegium.

Ad sacrilegium, an pertineat peccatum, & concubitus viri Christiani cum muliere Infideli, Turca, Hæretica, Judæa, &c. & ideo an hæc circumstantia sit in confessione aperienda? t. 7. r. 126. §. 1. & seqq. p. 406

Sacrilegij maliitiam necessariam in confessione aperiendam, an contineat furum erumenæ divitis factum in Ecclesia? t. 7. r. 154. §. 3. p. 417

Sacrilegium an sit furari ex Ecclesia ea, quæ sub jure, & quali sub potestate Ecclesiæ sunt, v.g. quia illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita? *ibid.*

Sacrilegium non committit qui furatur Clerico aliquid jure Ecclesiastico possessum, *ibid.*

Sacrilegus.

Sacrilegus an sit, vel blasphemus conculcans, & percussus Imagines sacras? t. 5. r. 52. §. 4. p. 298

Sacrum.

Si à Sacro faciendo absque infamia, vel scandalo excommunicatus vitandus abstinere non possit, an excusetur à peccato mortali? t. 1. r. 15. §. 1. p. 12

Sal.

Cum sale, quando resolutum non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali? t. 1. r. 54. §. 1. p. 35

Salvus.

An salvus fiat, qui cum attritione cognita confitetur simplici Sacerdoti peccata venialia, & mortalia, si ante aliam confessionem moriatur? t. 4. r. 9. §. 3. p. 229

Sancti-Moniales.

Sancti-Moniales an possint exercere munus Patrini in Baptismo, & Confirmatione? t. 2. r. 23. §. 3. p. 82

Sanguis.

Quando è sanguinis effusione intra Ecclesiam facta violatur Ecclesia? t. 7. r. 90. à §. 2. p. 386

Satisfacere.

An satisfaciat quis præcepto Ecclesiæ cum confessione voluntarie nulla? t. 3. r. 50. §. 1. p. 122

An satisfaciant fideles præcepto confessionis quocumque anni tempore confitendo, vel teneantur confiteri tempore Quadragesimæ? t. 3. r. 51. §. 1. p. 122

Et si quis non adimplevit præceptum confessionis, si elapso anno confiteatur, an satisfaciat illa unica confessio utrique obligationi, tam & anni præteriti, quam, & anni currentis? t. 3. r. 54. §. 1. & seqq. p. 124

Et an satisfaciat voto dandi eleemosynam, restituens debitum? Nec dando eleemosynam fratribus, avis, & parentibus indigentibus, secus si aliis consanguineis? Et an dicto voto satisfaciat dando eleemosynam extreme indigentibus? Et quid, si actum faciat pro pluribus obligationibus, an sigillatim tantum satisfacere potest, ut si v.g. debet dare pauperibus centum ob injustè ablata, centum ex voto, & centum ex poenitentia? t. 6. r. 50. §. 1. & seqq. p. 339

Satisfactio sacramentalis.

In indice primo posito in principio hujus tomi vide omnes quaestiones tract. 6. de satisfactione sacramentali, ubi plura, & quidquid desiderare potes, invenies.

Scandalum.

Si scandalum adsit, an teneatur comparere coram proprio Sacerdote ex vi præcepti confessionis, qui conscientiam peccati mortalis non habet, sed tantum venialis? t. 3. r. 62. §. 5. p. 128

Scandali circumstantia indirectè voliti an sit in confessione aperienda? t. 7. r. 13. §. 1. p. 349

Ubi etiam, an sit explicandus numerus personatum, quibus scandalum datum est, etiam unico peccato, ut quando, v.g. quis peccavit publicè coram multis præbendo eis scandalum? §. 3. p. 359

Et ubi etiam, quod quando quis se accusavit de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, an in tali casu teneatur exprimere conditionem personatum astantium, an fuerint conjugata, soluta, &c. & teneatur etiam explicare qualitatem sermonum, si videlicet fuerit circa conjugatas, solutas, vel circa nefandum vitium, &c.

Scandalo indirecto, an duplex virtus violetur, sed in ordine ad confessionem an satis sit, si exprimat species peccati, cujus occasione absque justa causa quis præbuit? t. 7. r. 16. §. 4. p. 353

Scandali circumstantia an sit fatenda, quando scemina vitum paratum ad peccandum sollicitasset? t. 7. r. 116. §. 2. p. 402

Schedula.

Schedulam confessionis peccatori, quem Confessarius absolvit, an teneatur eam illi dare? t. 8. r. 61. §. 1. & seq. p. 452

* Vide verb. *Charta.*

Schismaticus.

A schismatico Sacerdote, an moribundus possit petere absolutionem, si alius non adest? t. 4. r. 40. §. 1. & seq. p. 247. & an ad id teneatur? t. 4. r. 41. §. 1. & seq. *ibid.*

Schismaticus Sacerdos, an habeat potestatem absolvendi in articulo mortis? *ibid.* in principio.

Scribere, Scriptum, Scriptura.

Si per scriptum quis confiteri non possit, an excusetur ab obligatione confessionis Quadragesimalis, v.g. si non adest nisi Confessarius surdus? t. 3. r. 18. §. 1. p. 95

Scribere peccata an teneatur, qui lubricam, & debilem habet memoriam? t. 3. r. 70. §. 1. & seq. p. 134

Scribere peccata an teneatur mutus, si scit scribere, ut integram faciat confessionem? t. 3. r. 72. §. 1. & seq. p. 135

Idem est de surdo. t. 3. r. 73. §. 1. p. 136

Idem est de infirmo in Paschate, & in articulo mortis, qui aliter confiteri non potest. t. 3. r. 75. §. 1. & seq. p. 138

Qui scripta peccata sine causa Confessario præberet, & de illis præsentè se accusaret, an sit absolvendus? t. 3. r. 77. §. 1. & seq. p. 138

Et quid, si magnum pudorem sentiret, si proprio ore peccata confiteretur, an peccet mortaliter, si per scriptum confiteretur præsentè Sacerdoti? *ibid.* §. 2

Et quid, si ægiotus per virtutis angorem confiteri absolute non possit, & scribere peccata facile possit? *ibid.* in fine.

Per scripturam, an validè, & licitè quis possit confiteri Sacerdoti præsentè, dando ipsi legendam, & significare se accusare de omnibus illis, quæ scripto tradit? t. 3. r. 80. §. 7. p. 141. Ubi, quod nullum est præceptum prohibens talem confessionem. *ibid.*

Ubi etiam, an poenitens debeat se accusare de illis peccatis scriptis, postquam lecta fuerunt à Confessario, vel sufficiat antea? *ibid.*

Qui scripturas publicas multiplicat super eadem re, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 150. §. 1. p. 416

In scriptis an debeat Confessarius exigere licentiam à poenitente, quando illi dat licentiam revelandi confessionem? t. 8. r. 31. §. 1. & seq. p. 438

* Vide

* Vide verb. *Littera*.

Scientia.

An sit necessarium in confessione explicare, an quis scienter peccavit; an ignorantia culpabilis: t. 7. r. 7. §. 1. p. 345

Scrupulosus.

Scrupuloso frequenter intra eandem horam accedenti ad Confessarium, an injungenda sit poenitentia: t. 6. r. 49. §. 1. & seq. p. 338

Secare.

Secari an prius possit mater condemnata ad mortem, si morbo lethali corripitur, ut infans etiam moriturus ita baptizetur? t. 1. r. 73. §. 1. & seq. p. 49

Et an saltem statim post mortem secanda sit, ut puer baptizari possit, si adhuc vivat: ibid. Ubi, quod noluit mater consentire se adhuc vivam secari ad hunc effectum, sed differenda est executio sententiae ad mortem, donec mater pepererit: ibid.

Secretum.

Qui secretum naturale illicitè frangit, quod sub juramento servari promissit, an duplicem culpam lethalem specie distinctam committat, quam in confessione tenetur aperire: t. 8. r. 2. §. 1. p. 424

Si secreti naturalis tantum, & non sigilli sacramentalis obligatio sit detegendi consulum, an teneatur Confiliarius manifestare rem sibi revelatam, & consultam, si Prælati sub excommunicatione manifestare præcipiat: t. 8. r. 40. §. 3. p. 443

Secretum tanquàm in confessione detectum an obliget, quasi fuisset dictum in confessione: t. 8. r. 67. §. 1. & seq. p. 456

Sententia.

Sententia Judicis an exigatur ad incurrendas poenas Bullæ Pij V. contra Clericos sodomitas, ita ut ante illam Clerici non incurrat dictas poenas in conscientia: t. 5. r. 63. §. 4. p. 303

Ubi alij similes curiosi casus, in quibus non incuruntur poenæ ipso facto impostæ in Bullis Pontificiis ante Judicis sententiam, etiam si palam constet de crimine nisi lex dicat poenam in foro conscientiae statim subeundam esse: lege omnes istos casus & non pigebit.

Sepelire, Sepultura.

Sepeliendus an sit in Ecclesia infans baptizatus in umbilico, per quem à matre fugit, & ei conjungitur: t. 1. r. 77. §. 1. p. 51

Sepultura Ecclesiastica an priventur meretrices, quæ in Paschate confessæ non sunt: t. 3. r. 83. §. 1. p. 142

Qui pro sepultura in loco magis honorifico vult præbere elemosynam, an sit absolvendus: t. 4. r. 49. §. 1. p. 252

Ut sepulturam Ecclesiasticam det Parochus publico usurario, vel meretrici &c. an possit testimonium Confessarij de licentia poenitentis, ut probentur entendati in foro externo: t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

Sermo.

Qui sermone unico continuato in eadem re ter periret, an sufficiat, si in confessione dicat se falsum iurasse: t. 7. r. 29. §. 1. p. 363

Serva, Servus.

Servi Christiani infidelium si tempore Paschatis non habeant copiam Confessarij, an teneantur elicere actum contritionis de peccatis mortalibus perpetratis: t. 3. r. 82. §. 1. p. 142

Cum serva, vel servo infideli dominus peccans, an teneatur in confessione hanc circumstantiam aperire: t. 7. r. 127. §. 1. p. 407

Sigillum confessionis.

In indice primo posito in principio hujus tomi lege omnes quaestiones tract. 8. de sigillo confessionis, ubi quamplura super hoc verbo.

Simplex.

Qui simplicem complacentiam habuit de homicidio suorum fratrum, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare: t. 7. r. 28. §. 1. & seq. p. 362

Idem est, si occidisset infinitos homines unico actu, vel una explosione, ex quo haberet simplicem complacentiam. ib.

Socius.

Cum socio, an possit poenitens recitare Rosarij Coronam &c. pro poenitentia injunctam, dicens quilibet suam lutationem Angelicam: t. 6. r. 31. §. 13. p. 229

Cum socio non tenetur poenitens recitare poenitentiam impositam, si impotens est adimplendi illam solus: ibid.

* Vide verb. *Complex.*

Sodomia.

In sodomia peccatum reservatum an incidat poenitentiam annos pubertatis: t. 5. r. 55. §. 1. p. 299

Et an qui habet rem cum femina in vase præpostero: t. 5. r. 56. §. 4. p. 300

Contra sodomitas Clericos, an Bulla Pij V. obliget in conscientia, & sit usu recepta: t. 5. r. 57. §. 1. & seq. ibid.

Si in vase præpostero Clericus cum muliere rem habentem incurrat poenas dictæ Bullæ: t. 5. r. 58. §. 1. & seq. ibid.

Et quid, si in peccato Sodomie Clericus non emittat semen intra vas: t. 5. r. 59. §. 1. & seq. p. 301

Idè est pro Sodomie peccato reservato. ib. §. 1. & seq. ibid.

Sodomiticum vitium tam agentes, quam patientes Clerici, an incidant in poenas dictæ Bullæ: t. 5. r. 60. §. 1. ibid.

Sodomie casus reservatio extenditur solum ad agentes, non ad patientem. ibid.

Sodomie crimen admittens Clericus semel, vel bis, an incurrat poenas dictæ Bullæ Pij V. t. 5. r. 61. §. 1. & seq. ibid.

Si bestialitatis vitium Clericus commiserit, an incurrat poenas dictæ Bullæ: t. 5. r. 62. §. 2. p. 302

Pro abolitione sodomiticis Clericis imponenda poenitentia: t. 5. r. 64. §. 1. p. 303

Enumerantur alij casus, in quibus discutitur, quando incidatur, vel non incidatur in sodomiam reservatam: t. 5. r. 65. §. 1. & seq. ibid.

Vir, qui copulam sodomiticam habet cum Sacerdote, an in Ordinem initiato Religioso professo, & cum Sacerdote vel Episcopo, quomodo hanc circumstantiam in confessione debeat explicare: t. 7. r. 73. §. 3. p. 379

Idem est pro ipsis Sacerdotibus, Religiosis professis, & Episcopis, quando ipsi confitentur dictum sodomiticum peccatum. ibid. §. 2. & seq.

Sodomiam fuisse commissam cum virgine non est necessarium explicare in confessione. t. 7. r. 93. §. 4. p. 318

Si de Sodomitica copula quis delectatur, tenetur hanc circumstantiam in confessione exprimere. t. 7. r. 105. §. 1. p. 379

Ubi pro solvenda hac quaestione alie consimiles proponuntur in textu hujus resolutionis, & tota ejus doctrina est subtilis, & valde notanda, & à Confessariis merito menti tenenda, quia sæpius contingit in praxi.

Si quis coeet cum aliquo, & postea cum fratre illius, licet in confessione exprimere duo peccata nefaria, nulla affinitas oritur ex actu præpostero, & extra verbum. t. 7. r. 106. §. 5. p. 396

Si Sodomiam commissa est cum persona cognata cognatione spiritali, vel legali, v. g. ut si quis congressus est cum persona à se baptizata, vel levata ex Baptismo, vel adolescentente sibi in filium adoptato non est necessarium explicare circumstantiam cognitionis. ibid. & melius ref. 139. p. 412

Sodomiticam copulam habens cum infideli an debeat circumstantiam explicare in confessione: t. 7. r. 127. §. 1. & seq. p. 408

Qui contra naturam peccavit cum mare, vel femina, & cum bestia diversæ speciei, an debeat explicare circumstantiam maris, vel feminae, aut bestiae hujus, vel alterius generis: t. 7. r. 131. §. 1. & seq. p. 409

Si Sodomia fuerit commissa cum mare, vel femina, an teneatur hoc in confessione explicare: t. 7. r. 132. §. 1. p. 410

Et quid, si circumstantiam foeminae quis vellet aperire propter reservationem, ne videatur incidisse in calumniae reservatum: ibid.

In sodomie peccato, an quis teneatur explicare in confessione, an fuerit agens, vel patiens, vel gradus cognationis.

Rerum Notabilium.

gnationis carnalis? tr. 7. r. 133. §. 1. & seqq. p. 409.
In sodomitia peccato a patiens debeat explicare in confessione fuisse patientem, non obstante quod agens feminet, & patiens nonit: 7. r. 135. §. 1. p. 410
Et quid tamen, si patiens præter cooperationem ad pollutionem alterius ipsem aliunde in illa actione pollutionem pateretur? t. 7. r. 136. §. 2
Sodomiticus coitus inter masculos in primo, secundo, vel tertio aut quarto gradu an habeat etiam malitiam incestus, & sit in confessione aperiendus: 7. r. 137. §. 1. ibid.
Ubi impuberes committentes se cum consanguineis, vel affinibus non sunt inclusi in casu reservato incestus. ibidem. §. 3.
Quis sodomiticam copulam habuit cum virgine, an teneatur in confessione explicare circumstantiam virginitalitatis? 7. r. 143. §. 1. p. 414
Sodomiticam cum femina vel cum viro solum differunt in genere entis, non in genere moris, ibid.
Sodomitiam committit vir cum uxore illa consentiente, quomodo hoc debeat explicare in confessione? tr. 7. r. 144. §. 1. & seqq. p. 414
Solemnis.
Solemnis debet esse Baptismus ad contrahendam affinitatem. t. 1. r. 98. §. 2. p. 64.
Solemnitas.
Si abique solemnitatibus Rectores Ecclesiarum alienarunt bona Ecclesiastica, non tenentur abdicare à se beneficia per extravagantem *Ambrosio* ante Iudicis sententiam, quia dicta Bulla ita fuit usu recepta. t. 5. r. 63. §. ult. ad medium vers. Quart. p. 303
Sollicitate.
Sollicitans Confessarius feminam statim post confessionem, & rem habens cum illa, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando ipse postea confitetur: tr. 7. r. 45. §. 1. & seqq. p. 363
Et quid, si tale peccatum committatur unico die post confessionem, vel proximè ante illam: ibidem.
Et quid, si Confessarius sollicitasset filium confessionis, & cum illo accubaret: tr. 7. r. 48. §. 1. & seqq. p. 369
Et sollicitasset feminam virum paratum ad peccandum, an standi sit circumstantia hujus scandali, & inductionis? 7. r. 116. §. 2. p. 42
Sorum.
Sorem quis contumelias afficiebat, & mala notabilia desiderabat, an hæc circumstantia sit in confessione explicanda, vel sufficiat dicere, ego mihi conjunctam contumelias effeci: tr. 7. r. 17. §. 1. & seqq. p. 353
Item est de patre, matre, filio, fratre, & uxore. ibid.
Species.
Si in specie aliquis diceret, commisi multa perjuria, v. g. non explicando numerum propter temporis angustiam, an possit absolvi? t. 4. r. 17. §. 5. p. 235
Qui speciem peccati nescit, & solum meminit se peccasse mortaliter, an possit illum tantum in genere confiteri, non se accusando de aliquo peccato in particulari. Et an non explicata specie, vel numero peccatorum satisfaciat in genere confitendo, qui non habet mortalia, sed tantum venialia dicendo se venialiter peccasse: tr. 7. r. 4. §. 2. p. 344
An non solum species peccati, ad quod suo exemplo quis aliquos induxit ad peccatum, sed etiam numerum personarum teneatur in confessione explicare. tr. 7. r. 14. §. 5. p. 351
An eadem specie peccati peccet, qui suo exemplo est occasio alterius peccati, & debeat hoc in confessione explicare. tr. 7. r. 16. §. 2. p. 352
An in hoc casu duplex virtus violetur, sed in ordine ad confessionem satis sit, si exprimat speciem peccati, cuius occasionem absque justa causa præbuit: ibidem. §. 4. p. 353
Peccatus contumelias, qua quis aliquem afficiat, an sit explicanda. Tom. I.

canda in confessione? t. 7. r. 18. §. 1. p. 354
Idem est in detractione, & in iudicio temerario. ibid. §. 2
Speciem mali, an teneatur explicare in confessione desiderans ex odio malo aliquid contra proximum: ibid. §. 3
Speciem diversam malitiam, an contahat Religiosus, qui cum Moniali copulam habuit: 7. r. 26. §. 4. p. 361
Speciei ejusdem, an sint omnes contumelias. t. 7. r. 30. §. 3. pag. 364
Specie non differunt blasphemias in Deum & Sanctos. t. 7. r. 31. §. 2. ibid.
Specie an differat apostasia ab hæresi: 7. r. 33. §. 1. ibid.
Specie, an differant divinationes, & sint in confessione aperienda: tr. 7. r. 35. §. 2. p. 365
Specie unius, vel plurium, an sit peccatum odij adversus proximum, ita ut poenitens teneatur explicare mala volita, v. g. si fuerint circa facultates, vel circa personam, vel circa honorem: tr. 7. r. 36. §. 1. & seqq. p. 365
Species peccati & circumstantia, an sit explicanda in confessione in iactantia de peccato mortali? t. 7. r. 37. §. 1. & seqq. ibid.
Et quid, si iactans complacet se de ille peccato: ibid.
Ubi etiam, quod licet verba contumeliosa sint diversæ speciei, eo quod per illa objiciantur proximo defectui speciei diversæ, non tamen sunt peccata mortalia contumelias specie distincta. ibid.
Speciem, an mutet mollities consummata cum puero? t. 7. r. 141. §. 2. p. 413
Specie diversam duplicem culpam mortalem committit violator sigilli confessionis, sicut duplicem culpam lethalem committit etiam specie diversam, qui frangit illicitè secretum naturale, quod sub juramento servare præmisit, in confessione necessariò aperiendam. tr. 8. r. 2. §. 1. p. 424
Sponsa, Sponsus.
Sponsa, vel sponsus de futuro, & cum eis carnaliter se committentes, an teneatur istam circumstantiam in confessione explicare: tr. 7. r. 96. §. 1. p. 390
Statim.
Qui statim recordatur de peccatis oblitis in confessione Paschatis facta, an teneatur illa statim confiteri, vel possit dimittere usque ad confessionem sequentis anni: tr. 3. r. 56. §. 1. & seqq. p. 125
Statim, an teneatur quis altero confiteri peccatum, quod ex juxta causa non confitetur, vel possit illud non confiteri usque ad tempus, in quo obligat præceptum confessionis? t. 3. r. 57. §. 1. p. 126
Status.
Quando in statu malo, & consuetudine iterationis alicujus Peccati per longum tempus poenitens fuit, ita ut non possit designare numerum peccatorum, quantum humanitus fieri possit, an satisfaciat declarando tempus, quo fuit in tali statu, & consuetudine: tr. 7. r. 122. §. 3. p. 404
Statuere.
Qui statuit toto anno non jejunare, non audire Sacrum, non recitare Horas Canonicas, an unum peccatum committat, & sufficienter confiteatur si dicat, habui propositum non jejunandi, non audiendi Sacrum, non recitandi, & c. t. 7. r. 18. §. 8. p. 354
Statutum.
Statuti cessante causa, & causa finali, an etiam cesset statutum? t. 5. r. 45. §. 1. & seqq. p. 293
Stipis.
* Vide verb. *pus.*
Stola.
Si absque stola Sacerdos ministrat solemniter Baptismum, an peccet mortaliter? t. 1. r. 55. §. 2. p. 36.
Stuprum.
Stuprans feminam per vim satisfacit in confessione, si dicat se commisisse simplicem fornicationem per violentiam? t. 7. r. 93. §. 5. p. 389
X x Stuprum,

Index

Supra, quando virgo sponte consentit, non differt à simplici fornicatione, ideo sufficit in confessione dicere fornicatus sum semel, &c. tract. 7. ref. 95. §. 2. pag. 390

Snadere.

Qui suadet alteri peccatum cum periculo incurrendæ peccatæ mortis, an teneatur in confessione hanc circumstantiam aperire? t. 7. r. 155. §. 2. p. 418

Subdiaconus.

Subdiaconus canens Epistolam ex consuetudine in peccato mortali, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter? t. 2. r. 5. §. 6. p. 72

Subditus.

Si subditos alienos Episcopus confirmat in sua Diocesi, an peccet mortaliter? tract. 2. resol. 10. §. 2. pag. 76

Et an incurrat aliquam censuram? tract. 2. resol. 12. §. 2. pag. 77

Subditus non obediens superiori ductus ad id ex opinione probabili, non potest iuste talis subditus à superiore puniri. t. 3. r. 12. §. 4. p. 91

Subditus constitutus in articulo, seu periculo mortis non tenetur mittere Confessarium, nec Confessarius tenetur adire superiorem pro facultate absolvendi talem ab omnibus casibus, & censuris reservatis, etiam si sint in eadem domo superior & subditus. t. 5. r. 11. §. 1. pag. 269

Et in dicto casu, si subditus absolutus à casibus reservatis convalescerit, an teneatur comparere coram superiore, sicut tenetur, si fuerit absolutus à censuris? t. 5. r. 13. §. 1. & seq. p. 270

Subditus absolutus ex facultate concessa cum onere comparandi, si ante absolutionem ignoravit dictum onus, an teneatur comparere? ibid. §. 2

Subditus Episcopi Diocesani non dicitur, qui intra Diocesim furtum reservatum, &c. in loco exempto ut in Monasterio Regularium commisit. t. 5. r. 51. §. 1. & seq. p. 296

Nec subditi violantes statutum, vel sententiam Episcopi in Monasterio exempto non incurrunt excommunicationem ab Episcopo latam. ibid. §. 3

Ubi, an puella manentes in educatione apud Moniales exemptas, an subiacent reservationi casuum factæ ab ordinario loci? ibid. §. 2

Subditis non licet expellere superiorem à gubernatione, qui incidit in aliquem casum absolutionis, seu privationis ipso facto privatus, etiam si palam constet de crimine donec per superiorem declaratur, & consequenter tuta conscientia in eo manere potest. t. 5. r. 63. §. 4. post medium versic. Item sexto. p. 303

Subditus, si petat à Prælato omnem ejus auctoritatem pro una vice, & una persona sibi subiecta, an includatur ipse petens, ita ut possit absolvi à reservatis ab aliquo aliq. Confessario? tract. 5. resolut. 67. §. 4. pag. 305.

Idem est de dispensatione. ibid. §. 2.

Si subditus non obediat Prælato præcipienti aliquid sub præcepto obedientiæ, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? tr. 7. r. 70. §. 1. & seq. p. 378

Successivè.

Qui Successivè, & unico impetu ter v.g. fornicaretur, an committat tria peccata, vel unum? tr. 7. r. 25. §. 1. & seq. p. 359. Ubi in exemplum proponuntur aliqui casus.

Qui successivè in uno conspectu cum pluribus pugnat, & occidit, v.g. tres homines, an unum tantum peccatum committat? t. 7. r. 27. §. 1. & seq. p. 361.

Si successivè Confessarius multorum confessiones audiat in peccato mortali, an teneatur non solum confiteri hanc circumstantiam, sed etiam explicare nume-

rum personarum, quas ita absolvit? tract. 7. resolut. 2. p. 367.

Sufficere, Sufficiens.

An sufficiat ad valorem sacramenti integra & legitima verba formæ proferre super legitimam materiam, præjube Ecclesia, vel sit necessaria intentio Ministri sciendi sacramentum? t. 1. r. 2. §. 1. & seq. p. 2

Sufficiens notoriè, an possit ab Episcopo sine examine ad audiendas confessiones admitti? tract. 3. ref. 3. §. 1. pag. 86

Et an in tali casu possit licentia revocari ad libitum? ibid. §. 2

Suffragium.

Suffragium, an possit negare Superior, ut talis, vel alius Novitiorum, vel quivis alius illi, cuius delictum scit solum per confessionem, quando suffragium ex toto. 8. r. 15. §. 1. p. 430. & r. 17. §. 1. & seq. p. 433

Sumptio.

Sumptio sacramenti Eucharistiæ, an in aliquo casu esse licita in peccato mortali? t. 1. r. 12. §. 3. p. 111

Et quid de aliis Sacramentis? ibid.

* Vide verbum, *Suscipere.*

Superior Ecclesiasticus.

Superior non potest iuste punire subditum non obediens ductum ad id opinione probabili. tract. 2. r. 12. §. 1. pag. 91.

Ad superiorem non tenetur recurrere, qui in articulo mortis fuit absolutus à casibus reservatis, si forte peccata evadat? tr. 4. r. 44. §. 3. p. 249

Et quid, si casus reservati habeant annexam censuram? t. 5. r. 11. §. 1. p. 269

Et quid, si virtute Cruciatæ absolutus fuit in articulo mortis à censuris reservatis Bullæ Cœnæ. ibid.

Ad Superiorem non tenetur mittere Confessarium subditus, qui est in articulo, vel periculo mortis, nec Confessarius tenetur adire, etiam si possit, pro hoc absolvendi talem ab omnibus casibus, & censuris reservatis, etiam si in eadem domo sint superior, & subditus. ibid.

Et in dicto casu, si subditus absolutus à casibus reservatis evaserit periculum, an teneatur coram superiore comparere, sicut tenetur, si fuerit absolutus à censuris? t. 5. r. 13. §. 2. p. 270

Si à Superiore quis petat facultatem pro una vice pro casibus reservatis, an includatur in hac petitione petens? t. 5. r. 15. §. 6. p. 273

Superiori confitens, an liberetur à reservatione peccata oblita? t. 5. r. 26. §. 1. p. 282.

Ex quo, Superior habens potestatem delegatam, si absolvat ab una solum censura, non manet peccatus absolutus ab aliis, quas fortè incurrerit, nec oblita est reservatio pro illis. ibid. §. 5. p. 283

Ubi, quando Superior absolvit generaliter ab excommunicatione, in quantum potest, & quomodo absolvit generaliter à peccatis, an tunc verba dirigat ad omnes censuras, & peccata reservata, & peccata quæ ad omnia oblita? ibid.

Qui à Superiore fuit absolutus à peccatis reservatis, teneatur postea ista cum aliis Sacerdoti inferre confiteri? t. 5. r. 28. §. 1. & seq. p. 284

Qui Superiori legitimo confessus est omnia reservata, validè tamen ex defectu doloris, vel ex integritate sufficiat cum quocumque approbato postea illa verba confiteri? t. 5. r. 29. §. 1. ibid.

Superiori, an teneatur se præsentare excommunicatione reservata, sed non denunciatæ Confessario inferiori ratione periculi, seu periculi mortis, si ab illis evadat, si non habeat, cum illis? t. 5. r. 39. §. 4. p. 290.

Si Superior cum reservatione imponat censuram, an

Rerum Notabilium.

comprehendat peccata commissa ante ejus reservatio-
nem? t. 5. r. 45. §. 3. p. 293

Superior, à quo petitur potestas absolvendi à reservatis,
an teneatur ad sigillum confessionis? t. 8. r. 13. §. 1. p. 429

Superior eo sigillo obligatur, quando aliquis habens cas-
sum reservatum, eum illi explicat, à quo recepta peni-
tentia remittitur ad inferiorem pro absolutione sacra-
mentali. ibid. §. 2

Superior, quando inferior petit veniam absolvendi à casu
reservato, nullo modo potest inquirere eum periculo
veniendi in notitiam personarum, & inferior etiam ad id te-
netur, licet Superior veniam non concedat. ibid. p. 430

Superior Regularis.

Si Superioribus Regularibus Episcopus prohibeat, ne sub-
ditos Regulares approbatos in aliena Diocesi exponant
in suis audiendis confessionibus, non potest Superior
regularis illos exponere. t. 3. r. 12. §. 3. p. 91

Et quid, si ad hoc eligantur virtute Cruciatæ? ibid.

Superiores Regulares, qui habent annexam Parochiam, &
designant Vicarium, an possint illum designare absque
Episcopi approbatione? t. 3. r. 20. §. 16. p. 97

Superiorem regularem ab Episcopo non approbatum, an
possint seculares eligere in Confessarium? t. 3. r. 24.
§. 1. p. 100

Superioribus multis regularibus Illustriss. Card. Archiepi-
scopus in hac Diocesi Panormitana dedit potestatem
absolvendi à casibus à se reservatis, quaritur, an dicti
Superiores regulares possint istam auctoritatem conce-
dere alicui particulari? t. 5. r. 66. §. 1. p. 304

Superior alicujus Religionis incidens in aliquem casum
absolutionis, seu privationis ipso facto Prioratus, etiam
si palam constet de crimine, non incurrit dictam pœ-
nam, donec per Superiorem declaretur, & consequenter
tuta conscientia in eo manere potest; nec licet subditis
illum expellere à gubernatione. t. 5. r. 63. §. ultimum
post medium vers. Item sexto. p. 303

Superioribus Regularium Clemens VIII. præcepit in quo-
dam Decreto edito anno 1592. ut diligentissime caveant,
ne ea notitia, quam in confessione de aliorum peccatis
habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. tr. 8.
r. 9. §. 2. p. 427. Ubi dicto Decreto non obstante, an pos-
sit probabiliter sustineri licere Superiori ob peccatum
in confessione cognitum privare subditos officiis ad
nutum amovibilibus, negare suffragium penitenti, ne-
gare subditis licentiam exeundi foras, alloquendi exter-
nos, claudere fenestras, & alia hujusmodi facere? ibid.

Et an dictum decretum obliget sub mortali? tr. 8. r. 16.
§. 3. p. 432

Si Superior alicujus domus dicat Patri Generali, vel Pro-
vinciali in ea domo sapere postulat potestatem absol-
vendi à reservatis peccatis, an hoc sit contra sigillum
confessionis? t. 8. r. 14. §. 1. & seq. p. 430

Superior, cui antea, vel post confessionem explicatur cas-
us reservatus, pro auctoritate eum absolvendi, an te-
neatur ad sigillum? t. 8. r. 33. §. ult. prope finem vers.
septimo, §. 3. p. 440

Vide verb. *Superior Ecclesiasticus*, quia in multis eadem
erit ratio pro Superiore regulari.

Superpellicem.

Si absque superpelliceo Sacerdos ministrat solemniter Ba-
ptismum, an peccet mortaliter? t. 1. r. 55. §. 2. p. 36

Superstitio.

Si superstitionem mulier semel facit, an sit denuncianda,
nisi saperet hæresim? t. 5. r. 61. §. 1. & seq. p. 301

Qui superstitionis peccatum commisit, an teneatur expli-
cate in confessione qualitatem superstitionis? t. 7. r. 34.
§. 1. p. 365

Supplere.

An suppleatur à Deo perverfa intentio Ministri in confe-
rendo Baptismo, & aliis Sacramentis quoad gratiam;
& quid quoad characterem? t. 1. r. 3. §. 1. p. 5. & seq.

Tom. I.

Si supplere quis omitteret in Ecclesia solemnitates omif-
sas in privato Baptismo, secluso scandalo, non peccat,
nisi venialiter. t. 1. r. 83. §. 1. & seq. p. 55

Supplere, an teneatur confessionem omniam aliquo mense
insequenti, qui vigore litterarum alicujus dispositionis
habuit penitentiam, ut singulis mensibus confiteatur?
t. 6. r. 43. §. 1. & seq. p. 335

Superior.

Superior Regularis, qui à suo Prælato haberet potesta-
tem subdelegandi, si incidit in casum reservatum, an
possit absolvi ab alio Confessario subdelegato de illo
sine licentia Prælati? t. 5. r. 67. §. 1. p. 305

Surdus.

Surdus & mutus, si in terris infidelium se immisceat cum
aliis ad suscipiendum Baptismum, an sit baptizandus?
t. 1. r. 38. §. 1. & seq. p. 26

Surdus Sacerdos, non autem mutus, an aliquando possit
ministrare Sacramentum penitentiae? t. 3. r. 18. §. 1. p. 95

Surdus, an possit absolvi à Confessario, auditis his pecca-
tis, quæ aliquo modo percipi poterunt à Confessario?
t. 3. r. 63. §. 7. p. 130

Surdus, an teneatur confiteri, & quid cum eo agere de-
beat Confessarius, & an saltem si sciat scribere, tenea-
tur confiteri per scriptum? t. 3. r. 73. §. 1. p. 136

Surdus, an saltem in articulo mortis teneatur confiteri
per scripturam? t. 3. r. 75. à §. 1. p. 138

Suscipio, Suscipere, &c.

Ad suscipiendum Baptismum, an sufficiat attritio cognita?
Idem est de Sacramento penitentiae. t. 5. r. 30. §. 3. p. 22

Suscipionem Baptismi differre an liceat adulto propter
imminentem mortem? t. 1. r. 31. §. 1. ibid.

Suscipio Baptismi in re non est adulto medium necessa-
rium ad salutem, sed in voto sufficit. ibid.

Suscipere Baptismum quamprimum, an teneatur adulti
sufficienter instructi? t. 1. r. 32. §. 1. & seq. p. 23

Non suscipiens sacramentum Confirmationis non peccat
mortaliter, dummodo adsit scandalum, & contemptus.
t. 2. r. 17. §. 2. p. 79

Suscipiendi sacramentum Confirmationis an sit præce-
ptum data opportunitate? t. 2. r. 18. §. 3. & seq. ibid.

Suscipere sacramentum Confirmationis in aliquo casu,
v. g. in articulo mortis an quis teneatur? t. 2. r. 19. §. 1.
pag. 80

Suscipientes in Baptismo, & Confirmatione. Vide verb.
Patrimus, & vide etiam verbum *sumere*.

Suspensio.

Si sub suspensionis pœna prohibeatur in aliqua synodo
audire confessiones in domibus privatis, an dictæ
confessiones sint nullæ? tract. 3. ref. 43. §. 1. & seq.
p. 119

Et quid, si prohibeatur, ne audiantur in Ecclesia confes-
siones mulierum ante ortum solis, vel post ejus occa-
sum, vel extra sedem confessionalem? ibid.

Et in dicto casu Confessarius ministrando an peccet, &
incurrat irregularitatem? ibid.

Suspensus Sacerdos, an valide absolvat à peccatis. tr. 4.
r. 13. §. 1. p. 232

Synodus.

* Vide verb. *Suspensio*.

T

Tacere.

Si tacemus aliqua peccata in confessione aliqua ex ju-
sta causa, sat est, ut ea detestemur attritione sicut
alia, quæ in confessione explicantur. tr. 3. ref. 58. §. 4.
pag. 126

Qui tacendi in confessione aliquod peccatum justam cau-
sam habet, non potest tacere plura, quam postulat justa
causa, & an in tali casu teneatur saltem confiteri vo-
luntatem, verbi gratia, furripiendi, & actum in-
ternum in peccato reservato, tacendo actum externum.
ibid. §. 5

Xx 2

Tactus

Tactus.

- Si tactus iater filie confessionis femora Confessarius habet, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando postea ipse confitetur? t. 7. r. 48. §. 3. p. 369
- Tactus impudici facti in Ecclesia an habeant specialem malitiam sacrilegij mortalis necessarius in confessione explicandam? t. 7. r. 86. §. 2. p. 384
- Qui tactus post copulam habuit cum muliere habente votum castitatis pro prima copula, & non ultima, an teneatur explicare supradictos tactus post copulam cum ipsa sequutos? t. 7. r. 91. §. 1. & seqq. p. 387
- Tactus, qui copulam sequuntur, an novam malitiam constituent in confessione explicandam? ibid.
- Ut tactibus meretricis frueretur quis adivit eam sine intentione fornicandi, & postea fornicatus est, an sufficiat in hoc casu explicare in confessione fornicationem tantum sine tactibus? t. 7. r. 120. §. 1. & seq. p. 403
- Quidam tetigit in die septies carnaliter verenda sua, unde nocte pollutionem passus est an teneatur fateri dictam pollutionem in somnis habitam? t. 7. r. 146. §. 1. p. 415
- Et quid, si tactus sint continuati cum commotione spirituum magna? ibid.

Taxa.

Vide Verbum. *Triticum.*

Tempus.

- Tempus longum, an sit una nox, ut possit quis confiteri reservata cum Sacerdote inferiori non habente potestatem de illis absolvendi? t. 5. r. 37. §. 2. p. 288
- Quando temporis longa mora est interjicienda, potest, qui habet peccatum reservatum confiteri dimidiata confessione, vel etiam explicando casu reservato cum onere postea comparandi. ibid.
- Ut tempus sui Officij meretrix explicet in confessione, an sufficiat? t. 7. r. 122. §. 1. & seq. p. 404
- Præter tempus sui Officij, an teneatur meretrix inveterata, quando confitetur, dicere principales species peccatorum, quas possit numerare, ut si cum Clericis, Religiosis, propinquis, conjugatis, peccaverit, vel si crimen nefandum cum ipsis commiserit? ibid. §. 2
- Ex quo, quod quando per tempus Pœnitens fuit in malo statu, aut consuetudine iterationis alicujus peccati, ita ut non possit designare numerum, quantum humanitas fieri potest, an satisfaciatur declarando tempus, quo fuit in tali statu & consuetudine? ibidem. §. 3
- Tempore longo non restituens rem alienam, an unum tantum, vel plura peccata committat? t. 7. r. 158. §. 1. & seq. p. 419. Ubi octo casus pro majori intelligentia dictæ questionis; & explanatur, quando in omissione restitutionis committat quis novum peccatum.

Tenens.

- Tenens in Baptismo filium parentum infidelium an contrahat cognationem spiritualem cum his parentibus non baptizatis tr. 1. r. 95. §. 1. & seqq. p. 60
- Tenentes conjuges filium in Baptismo ex malitia culpabiliter, vel ex ignorantia extra casum necessitatis, an impediantur à petitione debiti? t. 1. r. 104. §. 1. p. 67
- Et quid in casu necessitatis: pro quo alij casus in praxi pro casu necessitatis. t. 1. r. 105. per totam. ibid.
- * Vide verbum, *Patrimus.*

Tentatio, Tentare.

- Qui dum tentatur, non orat, ut Deus eum à tentatione liberet, an sit distinctum peccatum à peccato præcepti fracti? tr. 7. r. 147. §. 1. p. 415
- Et quid, si tentatio carnis nimia sit, an tunc teneatur quis orare, unde minimè hoc faciens duplex peccatum committat, si venere delectetur? t. 7. r. 148. §. 1. & seq. ibid.

Testamentum.

- Qui testamentum, quod in vita fecit cum juramento mu-

tare vult, an sit absolvendus? t. 4. r. 50. §. 1. & seqq. p. 252

Testans, Testimonium, Testis.

- Si testis unus etiam paganus dicit moribundum postulat Baptismum, an iste sit baptizandus? tr. 1. r. 1. §. 1. p. 25
- Idem est in dicto casu de postulante Eucharistiam, & confessionem. ibid.
- Et quid, si testis dubitet, an adultus moribundus petens Baptismum? t. 1. r. 35. §. 2. p. 25
- Et quid, si dubitetur de veritate testis? ibid. §. 1
- Et quid, si audientes non recordentur factis, an testis auctoriter expostulatum esse Baptismum, vel non, & comparat testis, an saltem sub conditione erit ministrandus Baptismus? ibid. §. 1. & seq.
- Quot testes debeant testificari Confessario de significatione moribundi, vel quod confessionem petens? t. 4. r. 59. §. 1. & seq. p. 257
- Testanti Cardinali de aliqua re non est simpliciter credendum, & in veritate præjudicio tertij. t. 5. r. 25. §. 1. & seqq. p. 277
- Testantibus Doctoribus de consuetudine non est credendum. t. 5. r. 21. §. 4. p. 278
- Testis, qui simul rogatur de multis articulis sub iuramento, & in omnibus mentitur, unum peccatum committit, & non tenetur hoc in confessione aperire. t. 1. r. 10. §. 1. p. 416
- Testimonium Confessarij de licentia pœnitentis an procedat ut probetur pœnitens emendatus in foro externo. v. g. Parochus det sacram Eucharistiam, & sepulture Ecclesiasticam publico usurario, vel meretrici. t. 1. r. 29. §. 1. p. 438
- Ubi, quod quando publica meretrix est confessaria licentia Religioso non potest pastor petere testimonium tali Confessario, quod verè de peccato suo publico confessus, & absoluta sit. Confessarius verò nequit quod fornicationes suas sibi confessas sit directè, aut indirectè, quod eam à peccatis suis publicis absolvi dicere potest. à §. 1. ibid.
- Testimonio Sacerdotis, & non pœnitentis, an credendum sit, quando dubitatur, an revelatio confessionis facta non fiat de licentia pœnitentis? t. 8. r. 31. §. 2. p. 433
- Transfere.*
- Transferre in alium diem pœnitens potest jejunium Ferris, vel Sabbati ex pœnitentia, vel voto, si in illis diebus incidat Nativitas Domini. t. 6. r. 41. §. 1. p. 334
- Transgressio.*
- Transgressio inspirationis oblatæ, quando offertur in casu frangendi præceptum, non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti. tr. 3. r. 196. §. 1. p. 219
- A transgressione præceptorum humanorum an excusetur qua ignorantia, quæ aliàs esset moraliter culpabilis, non sit affectata, aut crassa, quia jus humanum non obligat cum tanto rigore, ut obligat jus divinum? t. 1. r. 8. §. 2. p. 346
- Transgrediendi præceptum non fornicandi se excusetur ignorans præceptum non fornicandi, quamvis de factis non fornicetur, & consequenter voluit transgressum illius, ideo in hoc casu, an teneatur eam culpabiliter ignorantiam, & negligentiam confiteri? t. 7. r. 149. §. 1. p. 347

Triticum.

Tritico taxa, & penas leges ponentes non obligant contravenientibus ante Iudicis sententiam condemnatoriam, tenentur tamen vendentes restituere exactionem pretij. tr. 5. r. 63. §. 4. p. 303. paulo post initium, versic. 2. Secundo.

Tutor.

A tutoribus quando infantes Christianorum sunt baptizandi? tr. 1. r. 29. §. 1. p. 21. & seqq.

Rerum Notabilium.

Si à tutoribus baptizandi tantum, & non à Parocho designati fuerint Patrini in Baptismo, an contrahant cognitionem spirituales? t. 1. r. 93. §. 3. p. 59
Si tutor omittat correptionem populi, an satisfaciat, si in confessione dicat, omisi correptionem proximi, t. 7. r. 71. §. 2. p. 378

V

Valere, Valide, Validum, Valor.

AD validè conficiendum Sacramentum cum intentione Ministri requiratur; & intentio sit triplex habitualis, virtualis, & actualis, quænam verò sit sufficiens? t. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 1

Ad valorem sacramenti an sufficiat tantum integra, & legitima verba proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, vel sit necessaria intentio Ministri faciendi sacramentum? t. 1. r. 2. §. 1. & seqq. p. 2

Ad valorem Sacramenti, an requiratur positivus consensus illud suscipiendi, maxime in adultis quoad Baptismum, & alia sacramenta, vel sufficiat, quod non resistent, t. 1. r. 22. §. 1. & seqq. p. 18

Validus, an sit Baptismus collatus dormienti, qui illum petierat ante somnium? t. 1. r. 37. §. 1. & seqq. pag. 26

Idem est de amente, qui ante dementiam & de furioso, qui dum habetet dilucida intervalla petierat Baptismum, ibid. §. 1

Validus, an sit Baptismus, si quis baptizaret infantem mortuum projiciendo eum in flumine vel puteo, quando aliter baptizari non possit? t. 1. r. 70. §. 1. p. 47

An valeat Baptismus, si quis aquæ defluentis in tecto submitit pœnem abluendum, & verba Baptismi profert? ibid. §. 1. & seqq.

Validè an possint baptizari infantes filii Hæreticorum, & Apostatarum, in vitis eorum parentibus, t. 1. r. 88. §. 1. p. 57

Validè, an Confessarius absolvat, antequam licentia habita ab Episcopo, vel Vicario ducatur in scriptis, t. 3. r. 4. §. 2. p. 86

Valida an sit licentia confitendi data mediante pecunia, ibid. §. 3

Quoad validitatem confessionis, & jurisdictionis ad sacramenta, an error communis absque titulo collato sufficiat? t. 3. r. 20. §. 1. & seqq. p. 96

Valida erit confessio facta Confessario ab Episcopo non approbato in multis casibus, in quibus comprehenduntur Cardinales, & eorum familiares Episcopi intra, & extra Diocesim, Episcopi titulares, Reges & Reginae, Imperatores, Prælati Curia Romanæ, Equites B. Joannis, D. Jacobi, &c. Ubi etiam de confessione facta Confessariis à Parocho approbata, & Confessariis Regularibus agitur, tract. 3. r. 22. 23. §. 1. & seqq. p. 98. & 24. §. 1. & seqq. pag. 100

Valida an sit confessio facta bona fide Confessario ab Episcopo non approbato, t. 3. r. 26. §. 1. & seqq. p. 104

Valida est confessio facta in articulo mortis Confessario prorsus ignaro, t. 3. r. 32. §. 1. & seqq. p. 110
Et si convaluerit, an sit iteranda? ibid. §. 8

Valida an sit confessio facta alteri Confessario, quando proprius negat injustè licentiam alteri confitendi? t. 3. r. 39. §. 2. p. 116

De quadam valida confessione facta per litteras, casus curiosus, lege illum, & non pigebit, t. 3. r. 74. §. 1. & seqq. pag. 136

Valida an aliquando possit esse confessio facta per litteras post Decretum Clem. VIII. t. 3. r. 76. & 77. §. 2. p. 138
Ubi aliqui casus pro praxi.

An validè confiteatur, qui serò in examine elicit actum contritionis, proponens sequenti die confiteri, si postea in Confessione nullum actum doloris exprompsit? t. 3. r. 94. §. 1. & seqq. p. 151

Ad validitatem confessionis, an sufficiat actus doloris, si
Tom. I,

per multum tempus præcedat, & quantum sit illud tempus in re nostra? t. 3. r. 95. §. 2. p. 152

An valida sit confessio, si quis accedat ad confessionem sufficienter attritus absque alio formali proposito non peccandi de cætero, tr. 3. r. 109. §. 1. p. 165

Ad validitatem sacramenti, an sufficiat implicitum propositum non peccandi de cætero, quod in ipsa detestatione virtualiter continetur? t. 3. r. 110. §. 1. & seqq. ibid.

Quando ad validitatem sacramenti Pœnitentiæ datur præparatio sufficiens, ad cognoscendum hoc datur regula, t. 3. r. 112. §. 4. p. 167

Valida confessio, seu informis an detur, id est non confitens gratiam non solum respectu doloris, sed etiam ex animis, t. 3. r. 113. §. 1. & seqq. p. 167

Valida an sit confessio peregrini, qui proficiscitur in alio loco, vel in aliud oppidum, non negotij causa, sed ut confiteatur Parocho illius, tr. 3. r. 117. §. 1. p. 168

Validè an possit quis contrahere clandestinè, ubi Concilium non est usu receptum, si ibi proficiscatur in fraudem legis Concilij Tridentini? ibid. §. 3.

Valida an sit confessio illius, qui confitens fornicationem, dubitat an aliàs confessus sit, si hoc dubium in confessione non explicatur? tract. 3. r. 129. §. 1. pag. 174

Validè Confessarius absolvit pœnitentem sub hac forma. *Nos absolvimus vos, in nomine Patris, &c.* tr. 4. r. 3. §. 1. pag. 224

Quando validè duo simul absolvunt unum pœnitentem, an possint simul dicere, *Nos absolvimus*, t. 4. r. 4. §. 4. p. 225

Valida an sit forma absolutionis, si dicatur, *Absolvo te, non addendo à peccatis tuis*, t. 4. r. 5. §. 1. & seqq. p. 225

Et quid, si Sacerdos solum diceret, *Absolvo*, ibid. §. 3

Valida an sit absolutio, si quis bona fide confiteretur cum simplici Sacerdote de venialibus, & mortalibus, tr. 4. r. 9. §. 1. p. 229

Validè an possit absolvere à venialibus nominatim excommunicatus, tr. 4. r. 11. à §. 1. p. 231

Et an etiam à mortalibus, t. 4. r. 12. Ubi pro praxi curiosus casus, ibid.

Validè an Sacerdos suspensus à peccatis absolvat, tr. 4. r. 13. §. 1. & seqq. p. 232

Et an interdictus? t. 4. r. 14. §. 1. ibid.
Et an etiam irregularis? t. 4. r. 15. §. 3. p. 233

Validè an excommunicatus absolvat, si sacramentum pœnitentiæ recipiat, t. 4. r. 25. §. 1. & seqq. p. 239

Valida an sit absolutio casuum reservatorum sub spe rati-
habitionis, t. 5. r. 24. §. 2. p. 81

An validè absolvat confitens casum reservatum nesciens esse talem? t. 5. r. 40. §. 1. p. 291

Et quid, si dubitet, an sit reservatus, & postea absolutionem novit esse talem? ibid.

Variatio.

Variatio unktionis in Confirmatione facta ab Episcopo non dextro pollice, sed sinistro, vel alio digito, an sit materia gravis, vel levis, t. 2. r. 7. §. 2. p. 74

Vas.

Qui in vase præpostero cum muliere rem habuit, an incidat in casum reservatum Sodomia, & in pœnas Bullæ Pij V. Clericus, qui talem rem habuit, t. 5. r. 58. §. 1. & seqq. p. 300

Ut intra vas semen effundatur in peccato Sodomia necessarium est, sin autem non erit propriè sodomia ad incurrendum casum reservatum, & pœnas Bullæ Pij V. contra Clericos sodomitas, t. 5. r. 59. §. 1. p. 301

Vendentes.

* Vide verb. *Triticum*.
Veniale peccatum.
Nec venialiter peccat, qui, secluso scandalo, & contemptu, sacramentum Confirmationis dimitteret, t. 2. r. 24. §. 4. p. 83

Venialia peccata an quis teneatur confiteri in Paschate, ut adimpleat præceptum, si mortalia, quæ habet, ex justa causa.

X x 3

Index

causa in confessione aperire non possit ? t. 3. r. 60. §. 1. & seqq. p. 127

De venialibus Ecclesia sacramentalem confessionem minimè præcipere potest, tr. 3. r. 61. §. 3. p. 128. Ubi, quod Clementina unica *de statu Monachi*. Ubi præcipitur Religiosis sancti Benedicti, ut semel in mense confiteantur, non obligat sub mortali, si habent tantum venialia, ibid.

Et quid si dicti Monachi habeant etiam peccata mortalia ? ibid. §. 4. p. 128

Venialiter an saltem peccet penitens adhibendo nimiam diligentiam, & curam majorem, quam oportet ad scrutandam conscientiam ante confessionem ? t. 3. r. 70. §. 2. pag. 134

In venialium peccatorum confessione an sufficiat dolor virtualis ? t. 3. r. 98. §. 1. p. 155

Venialia tantum confiteri absque dolore supernaturali, an sit mortale, ibid.

Veniale peccatum an virtute sacramenti remitti possit, ibidem

Per veniale unum tantum novum peccatum an censeatur retractatus dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo universali ? tract. 3. ref. 99. §. 1. & seqq. pag. 156

Veniale aliquod peccatum confiteri sine dolore an sit mortale ? t. 3. r. 100. §. 1. & seqq. p. 157

Ubi, quid est sentiendum de sententia asserentium penitentiam non esse necessariam ad remissionem, venialium ? ibid. §. 4

In venialium confessione an requiratur propositum non peccandi amplius venialiter ? tract. 3. r. 101. §. 1. & seqq. pag. 158

Venialium confessio, an sit valida, si aliquis non habet dolorem, nec propositum cavendi de omnibus ? tr. 3. ref. 102. §. 1. & seqq. pag. 159. Ubi an licite quis confiteatur ?

Si venialia aliqua in specie in confessione simul aperiat, an tunc, qui non habet mortalia, possit confiteri in genere, v. g. se commississe peccatum contra castitatem, t. 3. r. 103. §. 1. & seqq. p. 160

Dato quod ad venialium confessionem quis non teneatur, sed posito, quod ea confiteri velit, an saltem unum in specie explicare oporteat, suppressis aliis ? ibid. §. 5

Ut veniale peccatum quis integrè confiteatur, an possit explicare complicem ? tract. 3. r. 104. §. 1. & seqq. ibid.

Ad venialium remissionem, an sit sufficiens in homine justo attritio extra Sacramentum ? tract. 3. ref. 105. §. 2. pag. 161

Ad venialium remissionem, intra & extra Sacramentum an requiratur propositum in posterum vitandi illa, ibid.

Si venialia multa quis confiteatur an sufficiat ad validitatem sacramenti, si doleat tantum de aliquo, cum proposito de cætero illud vitandi, ibid. §. 3

Ad venialium remissionem extra sacramentum non sufficit quæcumque attritio, sed illa, quæ oritur ex imperio charitatis, aut illa, quæ talis est, ut fervore suo adæquet gravitatem talis peccati venialis, tract. 3. ref. 106. §. 2. & seqq. p. 161

Ad venialium remissionem, an sufficiat alia opera bona iusti distincta à contritione, & dilectione Dei, & attritione extra sacramentum Penitentia ? ibid. §. 7. & seqq.

Venialium omnium attritio, an sit necessaria ad effectum sacramenti Penitentia, t. 3. r. 108. §. 5. p. 164

Ex veniali sine confessio principaliter facta, an sit valida ? tr. 3. r. 114. §. 1. & seqq. p. 167

De veniali peccato mendacium, quod est totalis materia confessionis, an sit peccatum mortale ? tr. 3. r. 115. §. 1. & seqq. ibid.

Et quid si tantum sit materia partialis ? ibid.

Venialiter an potest peccare, qui non possit mortaliter ? t. 3. r. 118. §. 1. p. 169

Ubi, quod hoc potest contingere in puero ratione imbecilla ætatis, sicut potest saltem ad tempus accidere in semiproprio, semidormientibus, & semiamentibus, 6. r. 1. & seqq. p. 170

Qui venialia peccata tantum confiteatur, an teneatur credere actum doloris sub pena peccati mortalis ? tr. 3. r. 145. §. 1. p. 189

Venialia peccata, an quilibet Sacerdos absolvere possit ? tr. 4. r. 10. §. 2. & seqq. p. 229. Ubi, quod nullus Prælati inferior potest hanc jurisdictionem à Sacerdotibus auferre, ibid. §. 3

Et ubi etiam, qui venialia solum confiteatur, si habet quod peccatum mortale nondum confessum, quod tamen oblitus est, an ab illo remaneat absolutus, etiam Confessarius sit simplex Sacerdos, ibid. §. 4

A venialibus, an nominatim excommunicatus possit vel de absolvere ? t. 4. r. 11. §. 1. & seqq. p. 231

Si de veniali peccato quis se accusat in genere, an sufficiat pro danda sacramentali absolutione ? tr. 4. r. 11. §. 1. & seqq. p. 235

Qui de venialibus se accusat in confessione cum dolore generali, non determinando peccata in particulari, an maneat absolutus ab omnibus ? tract. 4. r. 19. §. 1. & seqq. p. 236

Qui non habet nisi venialia, præter mortale ex capite, manifestacione penitens timet damnum, an in eo calumneatur tali Sacerdoti confiteri venialia ad præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam servandum ? t. 5. r. 33. §. 2. pag. 286

Idem est ad præceptum annuæ confessionis servandum ibidem.

Confiteri venialia an teneatur, qui habet peccata mortalia, & nullum aliud, si non adest Confessarius habens in illa jurisdictionem, ut ita saltem ab illis possit venialia absolvi, t. 5. r. 36. §. 1. p. 288

Veniale peccatum an saltem sit adimpleri penitentiam in statu peccati mortalis ? tract. 6. ref. 38. §. 1. & seqq. pag. 333

Si propter venialia peccata imposita sit penitentia mortalis, an ejus omisso sit mortalis ? tract. 6. ref. 47. §. 1. & seqq. pag. 338

Et quid, si penitentia sit gravis, sed imposita pro venialibus tantum, t. 6. r. 48. §. 1. & seqq. ibid.

An sub veniali solum obliget acceptatio penitentia mortalis ? t. 6. r. 47. §. 2. ibid.

Venialiter non peccat Confessarius imponens penitentiam post datam absolutionem, t. 6. r. 48. §. 3. ibid.

Qui venialia peccata tantum habet, & non mortalia, an satisfaciat in genere dicendo se venialiter peccasse, explicata specie, vel numero peccatorum, t. 7. r. 4. §. 1. & seqq. pag. 344

* Vide verbum, *Parvitas materia*.
Verbum.

Verba legitima proferre super legitimam materiam præcipit Ecclesia, an sufficiat ad valorem sacramenti, si sit necessaria intentio Ministrum faciendi sacramentum ? tract. 1. resol. 2. §. 1. & seqq. pag. 2

In verbis formæ sacramentorum, an detur parvitas materia, tr. 1. ref. 4. §. 1. & seqq. pag. 5

Et an hoc intelligatur non in verbis essentialibus, & contentantibus speciem ? Ibidem. §. 1. Ubi aliqui casus præxi.

Et quid, si verba essentialia formæ Sacramenti immutentur in alia, idem tamen significatum tenentia, ibid.

Qui formæ Sacramenti verba ex industria mutat, an mortaliter peccet ? ibid.

Qui verba formæ Sacramenti corruptè profert, aut mutat ex industria, an mortaliter peccet ? ibid.

Verbum *Quamprimùm*, quomodo intelligendum est ? tr. 1. r. 28. §. 1. & seqq. pag. 21

Vestes.

Si absque vestibus Pontificalibus Episcopus fratum prædicat

Rerum Notabilium.

Missam administrat ordines sacros, an peccet mortaliter? t. 2. r. 9. §. 15. p. 76

Idem est de ministrante Confirmationem. ibid. in principio.

Et quid si Sacerdos ministraret solemniter Baptismum, & Extremam Unctionem sine vestibus? Ibidem §. 7.

pag. 75

Sine vestibus quare non liceat celebrare pro dando viaticum moribundo? t. 3. r. 155. §. 3. p. 194

Qui cum vestibus sacris haberet concubitus, an ista poluerentur, & deberet hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 82. §. 1. p. 383

Et in tali casu an vestes sacra iterum debeant benedici? ibid.

Viaticum.

Pro viatico dando moribundo, an liceat celebrare sine vestibus factis? t. 3. r. 155. §. 3. p. 194

Et an etiam sine pravā confessione deficiente copia confessorij? ibid.

Ubi etiam pro sumendo viatico ab ipsomet Sacerdote deficiente, & morti appropinquante, & etiam non jejuni in dicto casu. ibid. §. 2

Ubi etiam apparet dispar ratio, quare sine vestibus non liceat celebrare pro dando viatico infirmis, & liceat celebrare sine pravā peccatorum confessione. ibid. §. 3

Post viaticum, quo intervallo dierum possit infirmus iterum communicare? t. 7. r. 57. §. 2. p. 374

* Vide verb. *Communio, Eucharistia.*

Vicarius.

Quando Vicarium designat superior regularis, qui habet annexam Parochiam, an possit illum designare absque approbatione Episcopi? t. 3. r. 20. §. 16. p. 97

Vicarius Episcopi, vel Praelati regularis si habeat potestatem subdelegandi, an possit absolvi ab alio, si incidat in casum reservatum? idem est de dispensatione. t. 5. r. 67. §. 2. & seq. p. 305

Vicis.

Hoc verbum pro illa vice quomodo intelligatur, quando pius Confessarius petit licentiam pro subdito absolvendi illum a reservatis, & superior denegat illam, an intelligitur pro una vice tantum an vero toties, quoties dicta facultas petitur a Confessario, & a Praelato denegatur? t. 3. r. 160. §. 3. p. 198

Pro hac vice aliquando conceditur facultas absolvendi in sacra poenitentia, quo modo est intelligenda dicta particula pro hac vice? t. 5. r. 15. §. 2. & seq. p. 272

Ubi, quod quando in sacra poenitentia quis petit pro uno indigenti licentiam, ut possit absolvi pro una vice, non censetur exclusus ipse petens. ibid. §. 6

Et quid, quando petitur a superiore facultas pro una vice pro calibus reservatis? ibid. §. 5

Vigilia.

Si in Vigilia cadente quatuor temporibus quis rumpit jejunium, debet explicare utrumque vinculum ex natura rei? t. 7. r. 18. §. 4. p. 354

Violans, Violare, Violator.

Violantes statutum, vel sententiam Episcopi in monasterio exempto non incurunt excommunicationem ab Episcopo latam. t. 5. r. 51. §. 3. p. 296

Qui violavit festum opere servili ratione duplicis festi occurrentis, an satisfaciat in confessione dicendo se diem festum semel violasse opere servili? t. 7. r. 58. §. 2. p. 374

Quando violatur, & polluitur Ecclesia, & quando vero non ex actibus factis homicidij, & effusionis sanguinis intra illam, multi, & curiosi casus. t. 7. r. 90. à §. 2. usque in finem. p. 386

Diverso modo violatur pietas cognatorum occidendo, quam fornicando, & hoc intelligendum est etiam in sacrilegij v. g. diverso modo violatur Religio fornicando cum Virgine Deo sacra, quam percutiendo

illam, &c. t. 7. ref. 109. §. 5. pag. 399

Violator sigilli confessionis duplicem culpam mortalem specie diversam committit, & ideo hanc duplicem circumstantiam debet in confessione aperire? t. 8. r. 2. §. 1. p. 424

Vir.

Duo viri etiam soli non possunt esse susceptores in Baptismo, ex quo colligitur Parochum contra hoc ex decreto Concilij facientem peccare mortaliter? t. 1. r. 94. §. 2. p. 60

Viri duo an possint assumi in Patris Baptismi, unus, ut interveniat nomine proprio, alter procuratorio in nomine mulieris? t. 1. r. 96. §. 1. p. 62

Et supponitur, quod numerus Patrini in Baptismo designatus quoad summum ex Concilio Tridentino debent esse duo viri, & femina. ibid. §. 1

Et an supra id possit Episcopus dispensare? ibid.

Vir, si carnaliter se commiscuit cum Sacerdote, factis ordinibus initiato, Religioso professo etiam Sacerdote, Episcopo, aut Moniali, satisfacit, si dicat in confessione, se toties copulam sodomiticam, seu carnalem habuisse cum viro, vel femina voto castitatis adstrictis. t. 7. r. 73. §. 3. p. 379

Vir, qui prima vice Virginitatem amisit, an teneatur hanc sui floris circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 92. §. 1. & seq. p. 388

Vir, qui de Virgine morose delectatur vel cum illa consentiente fornicatur, aut copulam sodomiticam habet, an debeat circumstantiam Virginitatis in confessione explicare? t. 7. ref. 93. §. 4. p. 389

Si vir, ut possit coire cum uxore propria, cogitat alienam, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 102. §. 1. & seq. p. 394

Viri Christiani concubitus cum muliere infideli, Turca, haeretica, Hebraea &c. an sit circumstantia in confessione aperienda? t. 7. r. 126. §. 1. & seq. p. 407

Et quid si casus fuisset ab Episcopo reservatus? ibid.

Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianismi? ibid. §. 1

* Vide verb. *Conjux Maritus.*

Virgines, Virginitas.

Quando Virginitatem vir prima vice amisit, an teneatur hanc sui floris circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 92. §. 1. & seq. p. 388

Virgines, quando sponte primo fornicantur, an teneatur in confessione hanc circumstantiam explicare? t. 7. r. 93. §. 2. p. 389

Virginis peccatum si sponte consentiat, sive sit, sive non sit sub cura tutorum, aut parentum, an sit peccatum stupri, vel tantum simplicis fornicationis? ibid.

Ubi, quod Virgo, quae morose delectatur circa aliquem, non tenetur in confessione aperire circumstantiam Virginitatis, etiamsi virgo se polluat cogitando super illum. ibid. §. 3

Quando Virgo sola polluitur, non tenetur exprimere circumstantiam Virginitatis. ibid. §. 6

Ubi alia pro fornicatione, vel copula sodomitica habita cum Virgine. ibid. §. 4

Si Virgo sponte consentit, an raptus sit circumstantia necessario consistenda? t. 7. r. 94. §. 1. & seq. p. 389

Et quid, si parentes actualiter repugnent? ibid.

Ubi, quod quando Virgo consentit, stuprum, & raptus non defert a simplici fornicatione. ibid. §. 2

Virgines sunt dominae sui corporis, non autem parentes, aut tutores, ideo corruptor non tenetur ad aliquam restitutionem Virgini consentienti, nec parentibus. ibid.

Qui cum Virgine copulam sodomiticam habuit, an debeat in confessione explicare circumstantiam Virginitatis? t. 7. r. 143. §. 1. & seq. p. 414

Index

Virtutes.

Si virtutes penitentis, extasim, & alia dona Dei Confessarius revelet, an frangat sigillum Confessionis? t. 8. r. 19. §. 2. p. 433
Ubi, quod potest penitens obligare confessarium sub secreto naturali has virtutes, & dona celare. *ibid.*

Vis.

Si ex vi proveniat necessitas, an Sacerdos excommunicatus vitandus excusetur in administratione, & receptione Sacramentorum? t. 1. ref. 15. vers. secundo. §. 1. pag. 12

Vita.

Cum vitæ discrimine, qui est in peccato mortali, an teneatur providere alienæ salutis? t. 1. r. 7. §. 1. & seq. pag. 6

Vitam propriam exponere an quis teneatur propter extremam necessitatem proximi? t. 1. r. 8. §. 2. *ibid.*

Cum vitæ periculo an teneatur manifestare defectum, qui ministrat Sacramentum Baptismi, & ordinis invalide. t. 1. r. 9. §. 3. p. 7

Et quid maxime si invalide fuisset collatus ordo Sacerdotalis, aut Episcopalis? *ibid.*

Cum vitæ periculo an quis teneatur baptizare puerum moribundum? t. 1. r. 49. §. 2. & seq. p. 32

Et quid, si dubium probabile sit de morte pueri sine baptismo? *ibid.* §. 1

Et quid, si puer habeat usum rationis, sed nondum instructus est in fide, & quid si instructus sit in fide? *ibid.*

Et quid, si pactum intercessisset de non præmittenda cura animæ proximi, etiam cum periculo propriæ vitæ? *ibid.*

Pro vita servanda an possit Sacerdos aliquo modo manifestare peccata penitentis? t. 8. r. 23. §. 1. p. 434

Ubi duo curiosi casus proponuntur pro praxi dictæ questionis, *ibid.* §. 2. & seqq.

Ad vitam servandam, & vitandam mortem, si Sacerdos teneatur ab aliquo, an talis persona peccata sua illi confessata fuerit, an possit affirmare; t. 8. r. 24. §. 6. p. 436

Vivus.

Ut pro vivis applicentur Orationes, & alia opera pro penitentia imposita, an confessarius talem satisfactionem Sacramentalem licite imponere possit? t. 6. r. 17. §. 1. & seqq. p. 317

Unctio.

Unctionis Extremæ Sacramentum an possit ministrari à Sacerdote excommunicato non tolerato moribundo, qui non potest Sacramentum penitentiae vel Eucharistiæ recipere? t. 1. r. 15. §. 5. p. 12

Unctio in Confirmatione an sit de necessitate Sacramenti, & præcepti, ut adhibeatur ab Episcopo in fronte, & sub signo Crucis, & pollice dextro, & non sinistro, vel alio digito, vel quovis alio instrumento, ita ut sacramentum sit nullum aliter faciendo? t. 2. r. 6. 7. & 8. per totas. p. 73. & seqq.

* Vide verbum *Extrema Unctio.*

Unicum, Unus.

Si unus testis etiam Paganus dicat moribundum postulare baptismum, an iste sit baptizandus saltem sub conditione? t. 1. r. 34. §. 1. p. 25

Ubi aliqua alia pro isto unico teste in dicto casu? *ibid.* & in r. 35. latè.

Unus an possit plures baptizare absque necessitate sine peccato mortali? t. 1. r. 40. §. 1. p. 27

Ubi quod in dicto casu non unum, sed plura Sacramenta erunt. *ibid.* §. 4

Et si unus baptizans plures, est in statu peccati mortalis, an tot committat peccata, vel unum tantum? *Ibidem* §. 5

Unus solus potest adhiberi Patris in Confirmatione. t. 2. r. 24. §. 1. p. 82

Qui unico impetu profert in servos plures injurias, & do illos fures, sodomitas, &c. an aperienda sit confessio, & numerus injuriarum, & etiam personarum, vel sufficiat dicere in confessione se injuriam gravem intulisse alium, non explicando injuria, neque personarum? t. 19. §. 1. & seq. p. 355

Et quid, si quem hereticum, vel patriæ proditorum quid aliud simile appellet? *ibid.*

Et doctrina dictæ questionis applicanda est in decretis. *ibid.*

Qui uno ictu tres occideret clericos, an tres excommunicationes, & tres irregularitates incurrat: & fecerit percussit Clericum, nam tunc in unam tantam irregularitatem excommunicationem? t. 7. r. 21. §. 11. p. 357

Qui unica voluntate voluisset plures homines occidere, aut plures ad mulierem accedere, &c. an teneatur circumstantiam confiteri? t. 7. r. 23. §. 2. & seq. p. 358

Et quid, si unico voluntatis actu vellet plures occidere, quorum unus est Pater, alius Sacerdos, alter monachus? *ibid.* §. 3

Et quid, si unico voluntatis actu desideraret, & debet se de tribus foeminis, quarum una esset Monialis, & conjugata, & altera soluta? *ibid.*

Et quid, si omnes tres essent conjugatae, Moniales vel soluta? *ibid.* §. 3

Qui uno impetu successive ter v.g. fornicatorum, an committat duo peccata, vel unum? t. 7. r. 25. §. 1. p. 359. Ubi alij casus in exemplum dictæ questionis.

Qui una expositione tormenti bellici occideret decem homines, an committat decem peccata in confessione necessario explicanda? t. 7. r. 26. §. 1. p. 360

Qui uno conflictu cum pluribus pugnavit, & facilius occidit tres, an committat tria, vel unum peccatum? t. 27. §. 1. & seqq. p. 361

Qui uno actu habet simplicem complacentiam de homicidio suorum fratrum, an committat plura peccata teneatur hanc circumstantiam in confessione exponere? t. 7. r. 28. §. 2. p. 362

Qui unico, & continuato sermone in eadem re testatur, an sufficiat, si in confessione dicat se falsum iurare? t. 7. r. 29. §. 1. p. 363

Qui uno iræ impetu ter vel quater pugno aliquem percuteret, aut vulneraret, unum tantum numerum peccatorum committeret, & si esset Clericus, in unam excommunicationem incidere. *ibid.*

Quando unico actu qui profert convicia contra Deum, asserendo seipsum *Dio ingiusto, Dio ingiusto, &c.* teneatur hoc in confessione aperire? t. 7. r. 30. §. 1. p. 363

Voluntas.

Qui voluntate unica voluisset plures homines occidere, &c. an teneatur hanc circumstantiam confiteri? t. 23. §. 3. p. 359

Et quid, si unico voluntatis actu vellet plures occidere, quorum unus est Pater, alius Sacerdos, & alter monachus? *ibid.*

Et quid, si unico voluntatis actu quis desideraret, & debet se de tribus foeminis, quarum una esset Monialis, & conjugata, & altera soluta? *ibid.*

Et quid, si omnes tres essent soluta, conjugatae, & Moniales, *ibid.*

Votum, Vovens, Vovete.

In voto an sufficiat Baptismus in adulto, vel de necessitate necessarium ad salutem suscipere illum in re? t. 1. r. 1. §. 1. p. 22

Qui dubitat an votum emiserit, & magis in eam inclinatur, quod illud emiserit, & sic suspensus est, non tenetur ad votum, nec ad partem votum habet, non tenetur ad votum, nec ad partem votum ne hujusmodi majoris propensionis? t. 3. r. 1. p. 173

Rerum Notabilium.

Si ex voto est debita communio, non potest Sacerdos celebrare absque confessione, deficiente copia Confessarij. t. 3. r. 52. §. 2. p. 192

Vota non debent Confessarij exigere à suis pœnitentibus desistendi ab aliquo crimine, vel subire aliquam pœnam, si reinciderint in aliquod peccatum. t. 4. r. 26. §. 5. p. 240

Votum dubium castitatis potest Episcopus dispensare, eo quod prædictum votum non est reservatum. t. 5. r. 40. §. 3. p. 291

Qui ex voto tenetur recitare Litanias, an debeat dicere preces, & orationes sequentes? t. 6. r. 20. §. 1. & seq. p. 321

Item est, si aliquid votum commutetur recitandis Litanias. ibid.

Votum potest commutari extra sacramentalem confessionem. t. 6. r. 26. §. 1. p. 325

Votum habens an possit propria autoritate commutare illud in evidentius melius? t. 6. r. 28. §. 1. p. 326

Votum commutare, an teneatur Confessarij, si nolit? ibid. §. 4

Et quid, si ad sit periculum fractionis, vel maxima afflictio, & cordis angustia in pœnitente? ibid.

Votum emissum de confessione faciendâ singulis mensibus, an possit ultra differri, & anticipari? t. 6. r. 42. §. 1. p. 335

Et an teneatur confessionem amissam in aliquo mense supplet sequenti? t. 6. r. 43. §. 2. ibid.

Vovens dare elemosynam non satisfacit restituens debitum. t. 6. r. 50. §. 4. p. 339

Nec si elemosyna datur fratri, avis, parentibus indigentibus, secus aliis consanguineis indigentibus. Ibidem. §. 5. ibid.

Et quid, si elemosynam det extremè indigentibus? ibid. §. 6. ibid.

Et quid, si actum facias cum pluribus obligationibus, singulatum tantum satisfacere potes, ut si, verbi gratia, debes dare pauperibus centum ob injustè oblata, centum ex voto, & centum ex pœnitentia? t. 6. r. 50. §. 7. ibid.

Qui vovit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. t. 7. r. 67. §. 2. p. 377

Cum habentibus votum solemne castitatis fornicans, vel copulam Sodomiticam habens, vel admittens videlicet cum Sacerdote, sacris Ordinibus initiatis, Religiosis professis etiam Sacerdotibus, vel Episcopis, quomodo hanc circumstantiam debeat in confessione explicare? t. 7. r. 73. §. 2. p. 379

Item est quando supradicti Sacerdotes, Religiosi, Episcopi, &c. se commiscant carnaliter cum femina, vel viri. ibid.

An à voto, vel à lege Ecclesiastica sit obligatio continentie annexa Ordini Sacro? t. 7. r. 74. §. 1. p. 379

Et si quis non volens vovere, sed cum expresso animo non vovendi castitatem, suscipit Ordinem sacrum, & fornicatur, in illo actu fornicationis non peccat peccato sacrilegij contra votum, quia non est aliquod votum, quantumvis peccarit non emittendo votum, quod emittere debet? ibid. §. 6. p. 380

Si quis cum voto castitatis, & initiatus in sacris attentat contrahere matrimonium, & illud attentatum consummat, an tunc etiam peccat contra præceptum Ecclesiæ prohibens matrimonium contrahere, & ideo in hoc casu tripliciter peccet? ibid. §. 8

Ubi an infans promotus ad Ordines sacros obligetur ad castitatem servandam? ibid. §. 7

Item votum castitatis annexum esse receptioni Ordinis sacri, & ordinatur ante annos pubertatis, an continentiam teneatur servare? ibid. §. 8

Et quid de ordinato ante annum decimum sextum, ubi Concilium Tridentinum est receptum? ibid.

Votum tale an possit irritari etiam post annum pubertatis

ab eis, quorum Cura suberat is, qui intra annum pubertatis fuit ordinatus? ibid.

Ubi, quod si nacta pubertate ordinem susceptum exercueris, aut aliàs approbaveris, obligatus esses ad castitatem servandam, resilire non potes. ibid.

Et an invincibiliter ignorans votum castitatis implicitum contineri in receptione Ordinis sacri, an teneatur servare castitatem, si sciens, & prudens sacrum Ordinem recipiat? ibid. §. 9

Et quid, si cum metu cadente in vitium constantem sacrum ordinem quis suscipiat? ibid. §. 10

Votum emittens Religiosus professus de non committenda mollicitate, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circumstantiam voti emissi post professionem? t. 7. r. 75. §. 1. p. 381

Idem est de Sacerdote, vel sacris Ordinibus initiato. ibidem.

Si cum muliere votum virginitatis habente pro prima copula, & non ultima quis peccavit, an teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta? t. 7. r. 91. §. 1. & seqq. p. 387

Qui vovit castitatem in solo opere externo, an peccet in delectatione de aliquo opere venereo? t. 7. r. 100. §. 6. p. 393

Ubi, quod delectatio venerea de fornicatione ab habente votum absolutæ castitatis capta, præter malitiam luxuriæ contra castitatem, an etiam habeat malitiam sacrilegij contra votum? ibid.

Qui votum castitatis habet, debet votum explicare, quando ipse consilio, vel auxilio causa fuit, ut alij tale votum non habentes peccent. t. 7. r. 101. §. 4. p. 394

Qui pluries vovet facere aliquam rem, frangitque votum, an teneatur hoc in confessione aperire? t. 7. r. 149. §. 1. p. 416

Ubi, qui per diversos Sanctos, & formas vovendi vovit, unum tantum votum efficit, idè hanc circumstantiam tanquam aggravantem non tenetur in confessione aperire. ibid. §. 2

Usurarius.

Ab usuratio parato dare sub usuris quale peccatum sit peccate mutuum, necessitate vel utilitate deficiente? tr. 1. ref. 21. §. 1. & seqq. p. 17

Et quid, si ab usurario quis peteret mutuum ad erogandum meretricibus? ibid.

Si usurarius publicus non fuit absolutus à Confessario, & ab eo petat communionem, an possit Confessarij eam illi negare, dicendo eum esse in publico peccato? t. 8. r. 22. §. 1. p. 434

Ut usurario publico Parochus det Eucharistiam, & sepulturam, an pro sit testimonium Confessarij de licentia ejus, ut dicitur usurarius probetur emendatus in foro externo? t. 8. r. 29. §. 1. p. 438

Usus rationis.

Ante usum rationis, & septennium, an sit peccatum mortale confirmare infantes sine aliqua justa causa? t. 2. r. 14. §. 1. & seqq. p. 78

Ante usum rationis, an infantes filij principium, vel si periculum mortis infantibus imminet, vel ob alias honestas causas possint ab Episcopo confirmari? t. 2. r. 15. §. 1. pag. 78

Statim post usum rationis, an pueri teneantur præceptis Ecclesiæ, &c. & à lacticiis & carnibus abstinere in diebus jejuniis? t. 3. r. 45. §. 2. p. 119

Usum rationis post septennium censetur habere pueri in dubio, & sic tenentur confiteri, &c. t. 3. r. 46. §. 1. p. 120

In dubio an usum rationis puer habeat ante septennium præsumendum sit non habere. ibid.

Si usum rationis ante septennium obtinuerint pueri, an teneantur ad annum confessionem, non comedere carnes in Quadragesima, &c. t. 3. r. 47. §. 1. p. 120

In dubio, an usum rationis puer habeat, an sit absolvens

dus: tr. 4. ref. 21. §. 1. pag. 237
 Et quid maximè in articulo mortis? ibid.
 Et in tali casu an possit illi Confessarius absolvere absque conditione: t. 4. r. 22. §. 1. & seq. ibid.
 Quid est faciendum in articulo mortis circa absolutionem, quando æquè dubitatur puerum habere usum rationis, & non habere? t. 4. r. 45. §. 1. p. 250
Utilitas.
 In utilitatem pœnitentis an sit licita fractio sigilli confessionis? t. 8. r. 27. §. 1. p. 437
 * Vide verbum, *Ujurarius.*
Vulnerare.
 Qui vulnerat ter aliquem, sed ex uno iræ impetu, an unum tantum numero peccatum committat, & si Clericus est in unam tantum excommunicationem incurrat? tr. 7. r. 29. §. 1. p. 363
Uxor.
 Uxor simul cum marito filium alterius in Baptismo suscipiens, nulla auctoritate reperitur prohibitum. tr. 1. r. 94. §. 1. p. 60
 Uxor quæ per ignorantiam levavit in Baptismo filium mariti, an contrahat cognationem spirituales, ita ut teneatur arceri à petitione debiti? tr. 1. ref. 101. §. 6. & seqq. p. 66
 Qui post uxoris partum statim baptizavit filium, astantibus multis, qui hoc facere poterant, & privatus remanserit jure petendi debitum? eadem est ratio uxoris erga virum. t. 1. r. 103. §. 1. p. 67
 Ubi, quod Episcopus, Commissarius Cruciatæ & Regu-

lares virtute suorum privilegiorum possunt dispensari in dicto impedimento. ibid. §. 3
 Et quid est dicendum, si uxor, vel maritus baptizant, vel tenent filium ex malitia, vel ignorantia extra calumnia cessitatis? t. 1. r. 104. §. 1. ibid.
 Et quid, quando conjux baptizatur filium solius alterius conjugis in necessitate? t. 1. r. 105. §. 1. & seqq. ibid.
 Idem est, si conjux jam ad fidem convertus uxorem, quæ in infidelitate duxerat, baptizat, occurrente eadem necessitate. ibid. §. 4. p. 68
 Uxor tenetur reddere debitum, etiam si vir cum copula veniali ex variatione situs, velle copulam impleverit. t. 99. §. 3. p. 392
 Ut cum uxore propria vir coire possit, si cogit alterius an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 7. r. 102. §. 1. & seqq. p. 394
 Cum uxore vix habuit copulam sodomiticam, quantum quomodo hoc debeat explicare in confessione? t. 1. r. 144. §. 1. p. 414
 * Vide verb. *Conjuges.*
Uxorata, Uxoratus.
 Uxorati pœnitentes pluries se acculant, quod temerè bita copula, vel extra verba amatoria, & impedimenta uxoris sunt collocuti; & quod in actu conjugum carnalis delectationem sunt experti; quæ et contentia Sancij non sunt peccata, de quibus Confessarius debent illos advertere. tr. 3. ref. 196. §. penult. & seqq. p. 220
 * Vide verb. *Conjugatus, Copula, Pollutio.*

FINIS.